

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 41 / Hejmar 483 / Adar 2022

50. ÖNDERLİK ZAFER NEWROZU İLE HALKLAR ÖZGÜRLÜĞE YÜRÜYOR

KADINLAR 8 MART'DA MÜCADELEYE DEVAM MESAJI VERDİLER

Ekin Nûdem

✓ 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde hamlenin yarattığı bilinç ve örgütlenme düzeyi zirveleşmiştir. Erkek egemen ideoloji ve güçlerine karşı 'Jin, Jiyan, Azadî' sloganıyla çok görkemli karşılandı. Faşizmin tüm saldırılarına karşı en büyük cevap yine direnen kadınlardan geldi. Kürdistan'da ve örgütlü bulunduğu her yerde Kürt kadınları AKP-MHP faşizmine karşı 'Dem Dema Jinan'e!' şiarıyla alanlara çıktılar. 8 Mart kadınların sadece kadın direniş bayramı olarak kutlanmadı, aynı zamanda mücadele program ve sözleşmelerini de açıklamış oldular.

Sayfa: 6

NEWROZ PKK'NİN 50. YIL ZAFERİNİ DAHA ŞİMDİDEN GARANTİLEDİ

Duran Kalkan

✓ Özellikle 2022 Newroz'u'nun nasıl yaşandığı gözle görünen bir gerçek. Dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanındaki halkımız, yoldaşlarımız gerçekten büyük bir Newroz coşkusu yaşıyorlar. Daha şimdiden bu Newroz'u, Önder Apo'nun fiziki özgürlük Newroz'u haline getirdiler. Aslında Newroz daha bugünden zaferi garantiledi. Bu halkın, onun direnişinin mutlaka zafer kazanacağını, böyle bir zaferi hiçbir gücün engelleyemeyeceğini net bir biçimde ortaya koydu. Bu durum başka ülkelerde, halklarda yaşanmıyor.

Sayfa: 2

Erkeği Hizaya Getirecek Güçlü Kadına Ulaşılabacaktır

Rêber Apo

✓ Kadın sorunu beş bin yıllık tecavüz kültürünün sonucudur. Ben burda hala bu konuyu araştırdıkça, okudukça dehşete düşüyorum. Kadınlar hala bu sorununu anlamamış, çözmemiş durumda. Kadınlar

kendi sorununu anlamalı, çözmeli. Kendi cinsinizin farkında olacaksınız, kendinizi tanıyacaksınız. Özgür kadın diyorum, cinsel özgürlük olarak saptırıyorlar, herşeyi cinsellik bağlamında ele alıyorlar. Avrupa'da kadın vücudunu müthiş ön plana çıkarıyorlar, tahrik ediyorlar, kadını metalaştırıyorlar. Bakışlarınız farklı, saçınızdan tutun tırnağınıza kadar kendinizi nasıl şekillendireceğinizi bilmiyorsunuz. Bu yüzden Diyarbakır'daki Kadın Akademisi için açıklamalar yaptım. Kız çocuklarının yetiştirilmeleri önemlidir. Hatta kız çocuklarını aileleri yetiştiremez. Bunları yetiştireceksiniz.

Sayfa: 16

TOPYEKÛN SOYKIRIM SAVAŞINA KARŞI TOPYEKÛN ÖZ SAVUNMA SAVAŞI

Xebat Andok

✓ Şimdilerde güya AKP'li pek çok kesimin MHP ile birlikte olmanın AKP'ye kaybettiğini gördüğü, Erdoğan'ın da bunu fark ettiği, bu nedenle de MHP ile var olan ittifakın bozulmak istendiği, dış güçlerin de bunu desteklediği, tüm bunların olması için Kürtlerin AKP ile ortaklık kurması gerektiği, bunların olması halinde de yeni bir çözüm sürecinin geliştirileceği gibi tamamen özel savaş merkezlerince üretilen söylemler kullanılmaktadır. Bu söylemlerin özel savaş merkezlerinde ve masa başında üretildiğinden en ufak bir kuşku duyulmaması gerekir. Son derece amaçlı üretilmiş yalanlardır. Buna inanmak ne AKP'den ne Erdoğan'dan ne AKP-MHP ittifakından ne de uluslararası güçlerin ne denli işin içinde olduğundan hiçbir şey anlamamak demektir.

Sayfa: 21

İçindekiler

PKK'nin 25. yıl Newroz'u
Rêber Apo
Sayfa 8'de

2022 yılı Önderliğin özgürlük yılı olacaktır
Dilzar Dilok
Sayfa 12'de

Öz savunma ağlarını oluşturmaliyiz
Şerda Mazlum Gabar
Sayfa 14'de

50. Önderlik Newroz'unu zafer yılı yapalım
PKK Genelgesi
Sayfa 18'de

Mart ayında yaşanan katliamlar
Cemal Şerik
Sayfa 25'te

HBDH özgürlük mücadelesinin merkezidir
Hêlîn Ümit
Sayfa 28'te

NEWROZ PKK'NİN 50'İNCİ YIL ZAFERİNİ DAHA ŞİMDİDEN GARANTİLEDİ

Duran Kalkan

2022 Newroz'u Kürdistan'ın ve Kürt halkının Önder Apo ve Kürt halkıyla yaşadığı 50. Newroz oluyor. Başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın, kadınların, gençlerin ve tüm dostlarımızın Newroz'unu kutluyoruz. Yeni Newroz yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz. Newrozları bugünkü düzeye getiren, bu kadar anlamlı ve güzel yaşanır kılan kahraman şehitlerimizi; Mazlum Doğan, Zekiye, Rahşan, Bêrivan, Ronahî, Sinan, Navdar, Serhat Varto ve Serhat Şafak yoldaşları saygı ve minnetle anıyoruz.

Bu Newrozla birlikte Önderliksel doğuşun ve özgürlük hareketimizin temellerinin atılışının 50. yılına giriyoruz. Hareket ve halk olarak her zamankinden daha hazırlıklı, coşkulu ve mücadeleci bir konumda bulunuyoruz. 50. mücadele yılını, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen 'Dem Dema Azadiyê ye' hamlemizin zafer yılı olarak ilan ettik. Yılın her gününü Newrozlaştırmayı, Newroz'un birlik, özgürlük ve direniş ruhuyla yaşamayı ve amaçlarımızı mutlaka başarmayı hedefledik. Bu temelde Apocu hareketin 50. mücadele yılını selamlıyoruz. 50. yılda tüm hareket ve halk olarak topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişi temelinde çok daha güçlü savaşaçağımızı ve büyük başaracağımızı belirtiyoruz.

Kadınların 8 Mart'ta ortaya koyduğu özgürlükçü ruh, tutum, direnç, gerçekten de bugün Newroz'u tüm dünyada yaşanır bir halk direnişi, halk ayaklanması haline getirdi. Mevcut Newroz kutlamaları da, 50. yılın her gününü böyle büyük bir halk direnişiyle karşılayacağımızı ve mutlaka başaracağımızı açıkça gösteriyor. 50. Newroz yılına, Önderlik ve Parti yılına işte bu ruhla, anlayışla, kararlılıkla giriyoruz. Bu şekilde kazanma irademizi bir kere daha net bir biçimde ifade ediyoruz.

Özellikle 2022 Newroz'unun nasıl yaşandığı gözle görünen bir gerçek. 14 Mart'tan bu yana tüm devrimci yurtseverler, dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanındaki halkımız, yoldaşlarımız gerçekten büyük bir Newroz coşkusu yaşıyorlar. Daha şimdiden bu Newroz'u, Önder Apo'nun fiziki özgürlük Newroz'u haline getirdiler. Aslında Newroz daha bugünden zaferi garantiledi. Bu halkın, onun direnişinin mutlaka zafer kazanaacağını, böyle bir zaferi hiçbir gücün engelleyemeyeceğini net bir biçimde ortaya koydu. Gerçekten de böyle bir durum başka ülkelerde, halklarda yaşanmıyor. Bu da Kürtlere özgü bir mücadele ve yaşam tarzı oluyor.

Her ne kadar biz başka mücadele tarzları, yöntemleri geliştirmek gerektiğine inansak, bu temelde arayışlar içerisinde olsak, yoğun tartışmalar yürütsek, farklı mücadele tarzlarını, yöntemlerini geliştirerek özgürlük mücadelemizi daha zengin bir biçimde geliştirmeye çalışsak da Newroz direnişçiliğinin, Serhıldanının da büyük bir direniş olduğu, bir halk ayaklanması durumunu ifade ettiği açık. Kürt halk mücadelesinin de esas itibarıyla mevcut faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırı koşullarında böyle geliştiğini ortaya koyuyor. Bu, bir özgünlüktür ve önemlidir. Ve bir gelişme olarak kendini tüm dünyaya ve insanlığa gösterdi.

Herkes Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kenetlendi

Bu 50. Newroz her zamankinden daha fazla böyle bir özellik, karakter kazandı. Günlerdir, haftalardır, yediden-yetmişe, kadın-erkek, çocuk-yaşlı, Kürt halkı ve dostları ayakta. Büyük bir coşku ve heyecan yaşıyor. Herkes aynı ruhu ve duyguyu taşıyor ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kenetlenmiş bulunuyor. Kürdistan'ın dört parçasından, dünyanın dört bir yanından bu haykırışlar yükseliyor. Özellikle son günlerde daha da yoğunlaştı. Bugün bir zirve yaşıyor. Botan'dan Serhat'a, Colemêrg'ten Dersim'e, Amed'ten İstanbul'a, Adana'dan İzmir'e bütün Bakurê Kurdistan ve Türkiye kentlerinde on milyonlar ayakta, Newroz'u kutluyor. Kar, soğuk, yağmur, çamur onları engellemiyor. Bu noktada Şımak'taki durum gerçekten de dikkat çekiciydi. Gayet anlamlı ve öğreticiydi. Bir duruşu, tutumu ifade ediyordu.

Tabii bu sadece Bakurê Kurdistan ve Türkiye ile sınırlı bir durum değil. Bugün Rojava'nın bütün kentleri, kasabaları ve köyleri sokaktadır. Bebelerin bile sokaklara, meydanlara taşıyor olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek. Yine Hewreman'dan Kerkük'e kadar tüm Rojhilat, Başûr ayakta. Qandil halkı, Başûr'un Özgürlük Hareketi'mize gönül veren direnişçi kesimleri, geçen yıllarda olduğundan çok daha ileri, güçlü bir düzeyde Newroz kutluyorlar. Avrupa'nın bütün kentlerinde, Asya'da, Afrika'da, dünyanın dört bir yanında Newroz kutlamaları yapıyor.

Tabii bu bir yanı sıra faşist-sömürgeci-soykırımcı saldırganlığın Kürtleri dünyanın dört bir yanına nasıl sürdüğünü, yaydığını bize gösteriyor. Newroz kutlamalarından bunu çok iyi anlıyoruz. Fakat diğer yanı sıra da sadece bu kutlamaları Kürtler yapmıyor. Aynı coşkuyu, heyecanı dünyanın dört bir yanındaki halklar da, kadınlar ve gençler de, işçi ve emekçiler de Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünde, Kürdistan özgürlük mücadelesinin zaferinde yaşıyorlar. Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite çizgisinin, Demokratik Konfederalizm ve Demokratik Özerklik çözümünün, dünyanın her tarafındaki sorunları çözüme kavuşturacak bir anlayış ve tarz olduğuna inanıyorlar. Böylece dünyanın dört bir yanında Kürt halkının ve dostlarının küresel düzeyde bir özgürlük direnişi, özgürlük ayaklanması yaşıyor. Önderlik gerçeğinin, özgürlük mücadelemizin gerçeğinin dünyaya nasıl yayılmış olduğunu ortaya koyuyor.

Bütün bunlar Önder Apo'yu nefessiz bırakıp boğmak ve hareketimizi bu temelde dağıtmak isteyen uluslararası konplonun amaç ve hedeflerinin nasıl başarısız kılınmış, boşa çıkartılmış, komplo gerçeğinin aslında yenilgiye uğratılmış olduğunu bize gösteriyor. Komploya inat Önderlik gerçeği ve özgürlük bilinci dünyanın dört bir yanına daha fazla yayılıyor. Tüm ezilen halklar, kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler Önder Apo'nun düşüncelerine, çözüm projelerine daha çok ilgi duyuyorlar, daha çok bağlanıyorlar. Bu temelde Kürt halkıyla, özgürlük mücadelemizle daha fazla dayanışma içine giriyorlar. İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı yürüttüğümüz mücadelede daha etkin ve aktif yer alıyorlar.

Bu da bir mücadeledir. Bir tür dünya mücadelesidir. Kürdistan Özgürlük Devrimi'nin nasıl bir dünya devrimi haline geldiğini, küresel özgürlük devrimi konumu kazandığını net bir biçimde ortaya koyuyor. Hiçbir güç bunun böyle olmadığını inkâr edemez, söyleyemez. Her şey çıplak gözle görülecek kadar açık ve net. Tabii bu da bir tür dünya savaşı, küresel düzeyde yaşanan bir mücadele. Mücadelemiz Newrozlarla işte böyle bir düzeye gelmiş bulunuyor.

Dikkat edelim bundan 50 yıl önce bir Önderlik bilinci, ruhu, duygusu, hissi olarak yaşanan ve tarihi kararlaştırmayı böyle bir günün anlam ve önemine layık görerek gerçekleştiren Önderlik tutumundan, iradesinden, çıkışından, bugün dünyanın dört bir yanına yayılmış beş bin yıllık erkek-egemen iktidar ve devlet sistemine, beş yüz yıllık kapitalist modernite düzenine karşı tüm ezilenleri birleştiren, büyük bir umut ve heyecan yaratan bir küresel mücadele haline gelmiş bulunuyor.

Bu 50 yıl nasıl yaşandı? 50 yıl içerisinde böyle bir gelişmeye nasıl ulaşıldı? Burada kimlerin nasıl ve ne düzeyde katkıları var? 50 yılda böyle büyük bir mücadele haline gelmede gerçekten Newroz ruhunun, bilincinin yeri ve önemi ne? Bunu doğru anlamalıyız. Dolayısıyla Newroz gerçeğini doğru anlamak lazım. Önder Apo "PKK ile birlikte Newrozlar çok daha güzel ve anlamlı" dedi. Gerçekten de PKK ve Önder Apo ile birlikte Newrozların ne kadar güzel ve anlamlı olduğunu bugün dünyada onlarca milyon insanın aynı duygu, ruh ve amaç doğrultusunda sokaklara dökülmesinde, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü haykırmasında net bir biçimde görüyoruz.

Bundan daha büyük bir gelişme olabilir mi, bundan daha anlamlı bir duruş, tutum ortaya çıkabilir mi? Kuşkusuz bunun Önderliksel çıkışla, Önderlik çizgisiyle, Önder Apo'nun duygu, düşünce ve davranışlarıyla kopmaz bağı var. Öyle bir öncülük temelinde gelişti. Kuşkusuz bunun kahraman şehitlerimizin büyük cesaret ve fedakârlıklarıyla kopmaz bağı var. Mücadelenin her aşaması büyük şehitler vererek, bedeller ödeyerek başarıldı.

Kuşkusuz bu sonucun halkımızın büyük cesaret ve fedakârlığıyla, özgürlük tutkusuyla kopmaz bağı var.

Geçen 50 yılda Kürt halkı, yemedi, içmedi en değerli varlıklarını, bütün imkânlarını böyle bir mücadeleye seferber etti. Önder Apo'ya, PKK'ye ve kahraman şehitlerimize inandı. Bunlarda kendi geleceğini, özgür varlığını gördü. Dolayısıyla her şeyiyle böyle bir mücadeleye katıldı. Ama bütün bunların var olmasında ve gelişmesinde de Newroz özgürlük bilincinin, direniş ve birlik bilincinin gerçekten ne kadar rolü, etkisi oldu? Elbette bunu da değerlendirmeliyiz, bunu da anlamalıyız. Newrozlaşan halk gerçekliğini bu temelde daha doğru anlayıp iyi bilince çıkarmalıyız.

Önderlik ve Newroz gerçeği bir bütündür

Kuşkusuz Önderliksel çıkışın bir Newroz sürecinde gerçekleşmiş olması tesadüf değildi. Apocu Önderlik gerçeği ile Newroz gerçeğinin ne kadar iç içe olduğunu, bir ve bütün olduğunu ortaya koyuyordu. Önderliksel çıkışla Newroz gerçeğinin anlamına uygun bir biçimde yaşanır hale gelmeye başlamış olduğunu gösteriyordu.

Yine, büyük direniş kararının 1982 Newroz'unda Mazlum Doğan tarafından zindanda verilmiş olması elbette bir tesadüf değildi. Öyle bir bilince, karara, iradeye ulaşmakla Newroz bilincinin, direnişçiliğinin, özgürlükçülüğünün, zafer ruhunun kopmaz bağlantıları var.

Evet, bu adımlar Newroz'u daha güzel ve anlamlı yaşanır hale getirdi. Ama her Newroz da Kürt varlık ve özgürlük mücadelesini yeni bir aşamaya taşıdı. Daha da güçlendirdi, ilerletti. 1990'ların başında bugün onlarca milyon insanın katıldığı bir tür ayaklanma düzeyinde olan halk Serhıldanlarının çıkışında da, Newrozların, Newroz bilincinin, kutlamasının ne kadar etkili olduğunu biliyoruz. Dikkat edelim 50 yıllık büyük mücadelenin tarihsel gelişimi içerisinde Newrozların kopmaz bağı, anlamı var. Newroz bilinci ve ruhunun adeta canlanması, yeniden yaratılması yaşanmış. Bunu bugünkü 50'inci Newroz'da çok daha net görü-

yoruz. Onlarca milyon insan kar-kış, soğuk, çamur demeden büyük bir coşku ve heyecanla meydanları, sokakları dolduruyor, ortak amacı haykırıyor.

Bu sadece Kürt toplumuyla, Kürdistan'ın bazı alanlarıyla sınırlı kalmıyor. Bir avuç hain-işbirlikçi dışında bütün Kürtleri içine aldığı gibi dünyanın tüm ezilenlerini, işçi ve emekçilerini, kadın ve gençlerini, ezilen halklarını da içine alıyor, kapsıyor. Onlara da coşku, heyecan veriyor, direnme ruhu ve bilinci aşıyor. Onları da Kürt özgürlüğü temelinde yeni bir dünya, yeni bir özgür yaşam, alternatif bir demokratik sistem ortaya çıkartabilmek için harekete geçiriyor.

Tabii bu doğru değerlendirilmesi gereken bir durum. Çocuklardan en yaşlılarına kadar bütün toplumsal kesimler bu işin içinde. Özellikle Bakurê Kurdistan'da, yine Kürdistan'ın diğer parçalarında sokakları, meydanları dolduran kitlelerin daha fazlasının kadın ve gençler olduğunu görüyoruz. Demek ki kadın ve gençlik öncülüğü Newroz direnişinde kendini açıkça ortaya koyuyor. O halde bunun büyüklüğünü anlamalıyız. Bunun da bir büyük mücadele tarzı, duruşu olduğunu görmeliyiz. Fakat bununla da yetinmemeliyiz.

Bugün Kürt halkı ve dostları bütün meydanlarda faşist-sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı tutumunu net bir biçimde ortaya koyuyor. Bütün küresel iktidar ve devlet sistemine, kapitalist modernite düzenine karşı tutumunu açıkça ilan ediyor. Böyle bir düzen altında yaşamak istemediğini, bu dünyayı değiştirme iradesi ve gücüne sahip bulunduğunu, insanlık gerçeğinin özgür ve demokratik yaşamda olduğunu ortaya koyuyor, gösteriyor. Tabii bu çok önemli bir durum, ciddi bir tutum. Herkesi etkiliyor, elbette herkes bu gerçekliği değerlendirecek, görecektir. Buna göre tutum geliştirecek. Dostlar daha çok anlam yükleyip daha büyük bir iradeyle, coşkuyla katılarak mücadeleyi yürütmeye yönelirken, düşmanlar da böyle bir gelişmeyi ortadan kaldırmak için neler yapmak gerektiği üzerinde daha çok yoğunlaşacaklar, daha fazla saldırı planı hazırlayacaklar, daha çok birleşecekler.

Zaten şimdiden her iki tutumun da çok daha açık ve ileri düzeyde geliştiğini görüyoruz. Bir yandan çok net bir biçimde Kürt halkının nasıl bir demokratik uluslaşma içinde olduğunu, yine kadınlar ve gençler başta olmak üzere dünyanın tüm ezilenlerinin Kürt halkıyla, onun özgürlük mücadelesiyle bir ve bütünlük içinde bulunduğunu görüyoruz. Ama bir yandan da salt AKP-MHP faşizmi, ya da KDP işbirlikçiliği değil, Almanya'dan Amerika'ya kadar bu köhnemiş, aslında miadını doldurmuş, insanlığa hastalık ve savaşın başka, dolayısıyla kan, sömürü ve çürümeden başka bir şey veremeyen rejimin temsilcileri de tutumlarını ortaya koyuyorlar, saldırılarını yürütüyorlar.

Daha fazla hesap ve plan içinde olduklarını da unutmamamız gerekiyor. Onların böyle bir planlama içinde olmaları amaçlarının gereği. Tabii bu konuda kendimizi kandırmayacağız, gafil olmayacağız. Herkesi kendimiz gibi değerlendirmeyeceğiz. Herkesin kendi gerçeği ile ona bakmayı, dolayısıyla da onun karşısında tutum geliştirmeyi bileceğiz. Böyle bir dünya gerçekliği var.

Aslında iki anlayışın, tutumun, çizginin dünya genelinde nasıl birbirine karşıt olarak yaşandığını net bir biçimde görüyoruz. Bu Newroz ayaklanması bu konuda çok aydınlatıcı oldu. Bir taraftan NATO ile Rusya arasındaki Ukrayna Savaşı'nın durumu, diğeri ise dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanında Kürt halkının ve dostlarının özgürlük ve demokrasi için sokakları, meydanları doldurması durumudur. Bunlar aynı anda yaşanıyor.

Dikkat edilirse küresel hedefleri var. Fakat birbirlerine ne kadar karşıt oldukları ortada. Ukrayna savaşı nasıl bu kapitalist modernite sisteminin, endüstriyalizmin ve azami kâr düzeninin büyük bir tahripkârlık içinde olduğunu, kendilerini yaşatmak için büyük baskı ve sömürüyle ortaya çıkarttıkları birikimleri bile nasıl yok etmekten uzak durmadıkları, çıkar kavgası içinde olduklarını net gösteriyor. Öyle zalimler ki hiçbir şeyi acımayorlar. Dikkat edilirse hiçbir ölçüler yok. Tek ölçüler daha fazla kârdır, daha çok hegemonya, daha güçlü egemenliktir. Dolayısıyla baskı ve sömürden daha çok pay alan haline gelmektir. Bunun dışında hiçbir ilkeleri ve ölçüler yok. Bu ilke ve ölçü için de her şeyi yapıyorlar. Her türlü zalimliği göze alabiliyorlar. Kendi yarattıklarını bile yok edebiliyorlar. O zaman halklara, ezilenlere ne yapmazlar ki! Kendi yarattıklarına böyle davrananlar, bu kadar vahşi saldırıda bulunanlar, ezilenleri, kadınları, gençleri, emekçileri baskı ve sömürü altına almak için çok açık ki her türlü saldırıyı yapabilir, her türlü hileye başvurabilirler. Her türlü acımasızlığı gösterebilirler.

Aslında Ukrayna gerçeği bu bakımdan aydınlatıcıdır. Fakat Ukrayna üzerindeki savaşın bu temeldeki aydınlatıcılığını ortaya çıkartan gerçek Kürdistan'daki özgürlük mücadelesidir, 50. PKK Newroz'u'dur. Bu Newroz'da halkımızın ve dostlarımızın ortaya koyduğu tutumdur. Bu kadar birbirlerine karşıt olma durumları var. İşte böyle bir Newroz ruhunun, hareketinin, Ukrayna üzerindeki savaşın barbarlığını, vahşetini, zalimliğini en ileri düzeyde açığa çıkartması düzeyi yaşanıyor. Bu açık bir gerçek. O nedenle Ukrayna Savaşı'nı yürütenler Kürt halkının ve dostlarının bu Newroz'da ortaya koyduğu tutuma öfkeli, tepkileri büyük. Güçleri yetse en küçük bir harekete izin vermeyecekler, boğacaklar.

O bakımdan Newroz kendiliğinden olmuyor. Büyük bir mücadele, büyük bir direniş, her türlü faşist-soykırımcı-sömürgeci engellemeye karşı, kapitalist

modernite saldırganlığına karşı büyük bir direnmeyi, cesareti, fedakârlığı ifade ediyor. Bu gerçeği meydanlarda görüyoruz. İnsanların nasıl böyle bir dirençliliği gösterdiğini, faşist-soykırımcı saldırganlığı nasıl sokaklarda kırıp geçirdiğini görüyoruz. Bunların hepsi bu Newroz'da gördüğümüz gerçekler.

Newrozlar sokakları özgürlük ve demokrasi talebiyle cınlattı

O bakımdan Ukrayna'daki Savaş neyi ifade ediyordu? Aslında bir gündem oluşturmadı. Dünya sadece budur, herkes buraya odaklanmalı, dolayısıyla kendi sorunundan, kendi gerçeğinden, kendi özgürlük ve demokrasi mücadelesinden uzak durmalıydı. Herkesi tehdit ederek Ukrayna'daki vahşet temelinde bir kilitlenmeyi yaratmak istediler.

Tabii büyük bir çıkar kavgası var. Gerçekten zalimce yok edicilik var. Ama böyle bir gündemi elde tutma yaklaşımı da çok net görülüyor. Öyle ki güya savaşıyorlar, örneğin ABD'nin, Avrupa'daki çeşitli güçlerin ve Rusya'nın yaklaşımlarına bakın; öyle insanlığı hop oturtup hop kaldırıyorlar ama kendileri çok rahatlar. Aslında bir oyun bulmuşlar gibi. Kendi oyunlarını oynuyorlar ve herkesi de o oyuna bağlayarak kendi gerçeğinden uzaklaştırabileceklerini sanıyorlar. 50. Zafer Newroz'u'muz bunları açığa çıkarıyor. Dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanında onlarca milyon insanın sokaklara dökülerek Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde özgür ve demokratik bir dünyayı istemesi aslında Ukrayna'daki bu yağma savaşının, kapitalist-emperyalist saldırganlığın, zalimliğin ne demek olduğunu, ne anlama geldiğini net gösteriyor. Gündem saptırmalarının önüne geçiyor, bütün maskeleri düşürüyor. Gerçekler açıkça görülüyor.

Öyle ki hareketimiz baştan beri bu gerçeği gördü. Ukrayna'da olanları açığa çıkartacak, sahiplerini eleştirecek, tutumlarını ortaya koyacak bir yaklaşım içinde oldu. Newrozla birlikte de bunu doruğa çıkardı. Bu da doğru bir tutum.

Şimdi hem Ukrayna'da yaşananlar, hem de Kürt Newroz'u'nun aydınlatıcılığı gerçeğin böyle olduğunu, Ukrayna savaşı denenin aslında nasıl bir yağma, talan, zalimlik, hegemonya ruhu olduğunu, gündem saptırma, her şeyi kendilerine bağlama, herkesi kendilerinin yaptığını düşündür ve tartışır hale getirme amacını güttüğünü net bir biçimde ortaya koydu, gösteriyor. Bu da önemli ve aydınlatıcı bir durum.

Elbette söz ile teşhir etmek önemli, fakat en büyük teşhir aslında bu pratik tutumdur. Newroz'un bu görkemli gerçeğidir. Sokakların özgürlük ve demokrasi talebiyle cınlayan gerçekliğidir. Birbirinden çok ayrı, farklı iki gerçeklik var ortada. Ukrayna ve Kürdistan gerçeğini böyle görelim.

Kürdistan üzerinde de Ukrayna gibi bir yağma ve talan savaşı yok mu? Fazlasıyla var. Aslında bu savaş yüz yıldır sürüyor, hatta iki yüz yıldır sürüyor. Kürdistan'ı bölüp parçalayan, yok sayıp yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin ortaya çıkarttığı bir savaş var. Bunun da Avrupa kapitalist modernitesinin ortaya çıkardığı bir savaş olduğunu çok iyi biliyoruz. Günümüzde de en ileri düzeyde sürdürmeye çalışıyorlar. Kapitalist-emperyalist çıkar çevreleri arasındaki savaşın odak noktalarından birisi Kürdistan'daki durum, Kürdistan'da yaşanan savaştır.

Tabii bir de bunun karşısı var. Ukrayna'da olmayan, Kürdistan'da olan işte bu karşıt durumdur. Kürt halkının iradesi var. Önder Apo ve PKK'nin iradesi var, özgürlük ve demokrasi bilinci

ve istemi var. Bu temelde yürütülen, bugün onlarca milyon insanı örgütleyip bir araya getiren bu büyük çıkış var. Bunun bir yanı Ukrayna'daki gibi yağma, talan, paylaşım savaşı ise diğeri de bunlara karşı Kürt halkının, kadınlarının ve gençlerinin büyük bir cesaretle, bilinçle örgütlenerek geliştirdikleri özgürlük ve demokrasi mücadelesi oluyor. Bugün hükümünü en çok icra eden bu özgürlük ve demokrasi mücadelesidir. Newroz ortaya koydu ki inisiyatif özgürlük ve demokrasi mücadelesindedir. 50. Kürt özgürlük ve demokrasi mücadele yılına girerken hakikat bu olmaktadır.

Faşist-soykırımcı güçler ne kadar yok ettik, ortadan kaldırdık deseler de, her gün bilançolar açıklayarak nasıl PKK'yi yok edip Kürt halkını sindirmekte olduklarını ilan etseler de Newroz gerçeği ortaya koydu ki bunların hepsi yalandır. Aslında bazı faşist çevreleri aldatmaya, inandırmaya dönük gerici propaganda, özel savaş propagandası olmaktan, psikolojik savaş unsuru olmaktan öteye bir şey taşıyor.

50. yılı mücadele tarihimizin en büyük zafer yılı haline getireceğiz

Şimdi bu Newroz'da bunların hepsi ortaya çıktı. Gerçekten de bir kişilik tutumdan, iradeden bugün on milyonlarca insanın ortak tutum ve iradeye ulaşması ortaya çıkartılmış durumda. 50 yılın gerçeği bu. 50 yılda ortaya çıkartılan gelişmeyi en somut biçimde bu gerçeklik gösteriyor, ifade ediyor. Bu bakımdan bu Newroz'u önemsemeliyiz. Newroz iradesini dikkatle değerlendirmeliyiz. Bu Newroz'un PKK'nin 50. yıl zaferini daha şimdiden gerçekleştirdiğini, garantilediğini ifade edebiliriz.

8 Mart kutlamalarında kadınlar şunu büyük bir tutku ve açıklıkla ilan ettiler: 21'inci yüzyılın kadın özgürlük yüzyılı olduğunu ortaya koymuştur. Böyle bir konuma gelmiştir. Bu kadın özgürlük devriminin yüzyıldır ve 21. yüzyıla daha şimdiden damgasını vuran gerçeklik budur. Kuşkusuz yüzyılın gidişatını belirleyecek gerçeklik de bu olacaktır.

Şimdi Newroz'la benzer bir iradenin Kürt özgürlüğü temelinde ortaya konmuş olduğunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Önder Apo savunmalarında "Kürtlük ve özgür yaşam artık yok edilemez, kalıcı hale geldi" demişti. Bu Newroz bu gerçekliği bir kere daha en ileri düzeyde ifade ediyor, ilan ediyor. Bir kere daha Önder Apo'nun söz konusu ifadesinin ilanı oluyor.

O halde bütün o saldırılar zalimlik, katliamdır, vahşettir. Ama bunların Kürtlüğü bitirmesi, Kürt halkını özgür yaşam iradesinden ve özgürlük mücadelesinden uzaklaştırması mümkün değil. Dolayısıyla yüzyılın gelişimini, Kürt varlık ve özgürlük mücadelesine damga vurduğunu, kadın özgürlüğü temelinde gelişen Kürdistan özgürlük mücadelesinin gerçekten de 21. yüzyılın gidişatını daha şimdiden belirleyen bir olay haline geldiğini açık bir biçimde görüyoruz. Bu Newroz bunu ilan ediyor, bunu bize gösteriyor. Bu anlamda da daha şimdiden hem zaferi garantiliyor hem yüzyılın temel özelliğini ortaya koyuyor. Diğer gerici güçler, çevreler ne derlerse desinler hakikat bu, değişmez gerçeklik bu.

Şimdi böyle bir Newroz yaşıyoruz. Gerçekten ölüyü bile diriltir, kurumuşu bile canlandıran bir Newroz gerçekliği var. Coşku ve heyecan o düzeyde. Bunu her yerde görüyoruz. 50. Önderlik ve Parti yılına, 50. özgürlük mücadelesi yılına işte böyle bir hamle ile giriyoruz. Hareketimiz ilan etti; 50. yılı mücadele tarihimizin en büyük zafer yılı haline getireceğiz, Önder Apo'nun fiziki öz-

gürlüğü yılı haline getireceğiz Önderlik 'her günü Newroz yapacağız' dedi. Daha şimdiden Newroz gününde yaşananlar bu amaçlara ulaşıldığını açıkça gösteriyor. 50. yılın zaferini bize gösteriyor. Artık Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hiçbir gücün engellemeyeceğini ortaya koyuyor. Onu engellemeye çalışanların insanlık tarafından nasıl mâhkum edildiğini, nasıl teşhir edildiklerini, maskelerinin nasıl düşürüldüğünü gösteriyor. Bu daha fazla da olacak.

Dolayısıyla gerçekten de bu Newroz temelinde kuşkusuz yeni gelişmeler olacak. Hem özgürlük mücadelemiz büyüyecek, 50. yıl en güçlü mücadele ve en büyük zafer yılı haline gelecek hem de somut, yeni gelişmeler ortaya çıkabilecek. Çünkü Newroz meydanlarında ortaya konan irade çok büyük ve hiçbir güç tarafından engellenemez düzeyde. Mesajlar çok net, amaçlar çok belirgin ve eylemciler gerçekten büyük bir coşku ve heyecanı yaşıyorlar. Tarihte eşi az bulunur bir coşku ve heyecan içindeler. Bu kadar zorluğa, acıya, bu kadar ağır bedel ödemeye rağmen, bu kadar faşist, soykırımcı, sömürgeci saldırganlığa rağmen böyle bir düzey yaşıyorlar ki bunun sonuçları ortada. Faşist, soykırımcı saldırganlığın, özel savaş sisteminin, psikolojik savaşın öyle her şeye kadir olmadığının, rahatlıkla yıkılabileceğini bize bu gelişmeler net olarak gösterdi. Aslında yıkılmış olduğunu ortaya koydu. Dolayısıyla da zaferin sadece mümkün değil, aslında çok yakında olduğunu da gösteriyor. Her gün yeni ve büyük zaferler kazanma gücüne ve iradesine sahip olduğunu ortaya koyuyor.

Bize diz çöktürmek isteyenlerin kendisi diz çöker hale gelmiştir

Ezilenler, halklar, kadınlar ve gençler Apocu bilinç ve iradeyle donanırlarsa her günü böyle yaşayabilirler. Böyle büyük gelişme ortaya çıkarabilirler. İşte böyle bir süreci hareket olarak başlatmak istedik. Merkez Komitemizin değerlendirmeleri, kararlaşması, iradesi böyleydi. Gelişmeler böyle büyük bir çıkışı ortaya koydu. Dolayısıyla 50'inci yıl mücadelesine çok etkili girmiş oluyoruz. İnisiyatif özgürlük hareketimizdedir. Faşist, soykırımcı düşmanın, kapitalist modernite güçlerinin bir tür şaşkınlık yaşadıkları, çaresiz duruma düştükleri ortadadır. Bunları da görebiliyoruz. O halde bu başlangıç gerçekten de büyük başlangıç. Doğru değerlendirildi mi, 50. yılın her gününü bu düzeyi daha da geliştirerek, özgürlük mücadelesinin yürütüldüğü bir gün haline getirebilir. Gerçekten de 50. yılı tarihimizin en büyük zafer yılı yapar. Sadece bu sonuçlar 50. yıl mücadelesiyle de sınırlı kalmaz. Bu bir tutum oluyor. Geçmişte de çokça Newrozlarda, seçimlerde ortaya konulan çıkışlar referandum niteliğindeydi. Ama bu zirvedir. Mevcut Newroz gerçekten de referandumların zirvesi oluyor. Hiç kimsenin inkar edemeyeceği, reddedemeyeceği bir biçimde böyle bir zirvede referandum yapıldığını Kürt halkının, dostlarının taleplerinin, istemlerinin, iradelerinin ne olduğunu netçe ortaya koyuyor. Gerisi bunu doğru anlamak, yerinde, zamanında örgütlü kılmak, başaran tarzla siyasi ve askeri mücadeleye dönüştürmektir.

Gelişmeler büyüktür diyerek kendimizi kaybetmemeliyiz. Kuşkusuz bu büyük iradenin hakkını vermeliyiz, görmezden gelmek, anlamını, değerini bilmemek olamaz. Öyle bir yaklaşım en büyük haksızlık olur. Fakat hakkını vereceğiz derken de tabii kendi başına

sonuca gitmiş, her şeyi tamamlanmış da görmeyeceğiz. Bu yeni bir başlangıçtır. Nasıl büyük örgütler ve eylemler geliştirilebileceğini bize en açık biçimde gösteren kanıttır. Örgüt ve eylem zemininin Kürdistan'da ne kadar güçlü olduğunu ortaya koyuyor. 50. yıl mücadelesini nasıl bir zemine dayanarak örgütleyeceğimizi ve pratikleştireceğimizi gösteriyor. Bundan daha büyük imkân ve fırsat olmaz. Onun için dikkat edelim bazı değerlendirmeler, ruh halleri, yaklaşımlar, karamsar tutumlar aşılmalıdır. Onların ne kadar somut gerçeklikten uzak olduğu netçe görülmüştür. Artık tersine, ortada en büyük özgürlük mücadelesini örgütleyip pratikleştirmek için olabilecek en büyük imkân ve fırsata sahip olunduğu ortadadır ve gözle görülüyor. Bunu artık hiçbirimiz görmezlikten gelemeyiz, inkâr edemeyiz.

Örgüt olarak geçen dönemin hata ve eksikliklerini, imkân ve fırsatlarını zamanında doğru ve başarılı kullanmamızı engelleyen nedenleri tartıştık. Eğer bunları doğru tartıştıysak, ortaya çıkan sonuçlar doğruysa ve buna inanıyorsak, bu doğrularda ısrar edeceksek işte şimdi Newroz'un ortaya koyduğu zemini böyle bir anlayışla, tarzla doğru ve yeterli bir biçimde örgütleyip eyleme dönüştürsek 50. yılın her gününü bir ayaklanmaya dönüştürebiliriz. 50. yılın her gününde özgürlük ve demokrasi mücadelesini en yüksek düzeye çıkarabiliriz. Faşist-sömürgeci-soykırımcı siyasete darbe üzerine darbe vurabiliriz. Bu açık bir gerçek. Mevcut Newroz kutlama düzeyi gerçekten her şeyi yapmaya, her türlü mücadeleyi, Devrimci Halk Savaşını örgütlemeye ve pratikleştirmeye imkân ve fırsat veriyor.

Aslında son yedi yıldır AKP-MHP faşizmine karşı büyük bir irade savaşı verdik. Her yıl değil, bazen bir yılda iki defa imha ve tasfiye planları hazırladılar. NATO ve KDP işbirlikçiliğinin desteğini hayata geçirerek en vahşi saldırıları yürüttüler. Bunlara karşı direndik. Çöktürme eylem planı bunu ifade ediyordu ve bu plana karşı gerilla öncülüğünde ve tüm halk olarak topyekûn bir direniş yürüttük. Direnişin çizgisini ve ruhunu İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı yürütülen büyük direniş ortaya çıkarttı. Zindan direnişleri böyle bir mücadeleye büyük katkı sundu. Kadınların, gençlerin, halkımızın dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki eylemlilikleri böyle bir büyük mücadelenin yürütülebileceğini bize gösterdi. Yani mücadele cephemizi büyüttü. Türkiye'nin, Suriye'nin, Irak'ın, İran'ın özgürlükçü demokratik güçleriyle ilişki ve ittifaklarımız bu temelde Kürdistan özgürlüğünü esas alacak şekilde, Ortadoğu demokratikleşmesini geliştirmek için yürüttüğümüz mücadeleler gerçekten de çöktürme eylem planını başarısız kılmamız için önemli destek verdi. Sonuç şimdi Newroz'da ortaya çıkıyor ki çöktürme eylem planı çöktürülmüştür. Önder Apo'ya, partimize, halkımıza diz çöktürmek isteyenler şimdi kendileri diz çöker hale gelmişlerdir. Bu açık bir gerçek.

Böyle bir sürecin en somut adımı 2021 Şubat'ında ortaya çıktı. Garé direnişini bu temelde her zaman doğru anlamalı ve şehitlerini saygıyla anmalıyız. Nasıl ki çöktürme eylem planı öncesi ABD-AKP ittifakının bütün hilekâr yaklaşımlarını 2008 Şubat'ındaki Zap direnişi boşa çıkardıysa gerçekten de çöktürme eylem planını çöktürten irade 2021 Şubat'ındaki Garé direnişiydi. Çok önemli bir dönemeç olduğunu şimdi daha iyi görüyoruz. Bu Newrozlar kendiliğinden ortaya çıkmıyor. İnsanlar sokaklara kendi güçleriyle akıyorlar. Dünyanın dört bir yanında böyle bir Newroz iradesi kendiliğinden ortaya çıkmıyor. Bunların arkasında büyük bir ideolojik, örgütsel mücadele

ve irade var. Kahramanca yürütülen mücadele var. İmralı'da ve zindanlarda gelişen mücadele var.

Tabii bunun arkasında kahraman gerilla güçlerimizin yenilmez mücadelesi, direnişi ve bu mücadele içerisindeki Garê direnişinin rolü ve etkisi var. Gerçekten bir dönemeç oluşturdu. 2008 Zap kırılması gibi ikinci kez AKP yönetimi 2021 Şubat'ında Garê kırılmasını yaşadı. Bu AKP-MHP faşizminin yaşadığı kırılmadır, artık daha fazla yapacağı bir şey kalmamıştır. Evet, şimdi bütün saldırganlıkları yapıyor, vahşeti sürdürüyor, elindeki teknik gücü kullanıyor ama tarihinin en zayıf dönemini, en üst düzeyde bir daralmasıyla yaşıyor.

Ukrayna savaşının en çok baskısı AKP-MHP yönetimi üzerinde. Newroz en çok bu gücü teşhir etti. Şimdi artık AKP-MHP faşizminin ömrünü sürdürmesi mümkün değil. Aslında miadı çoktan doldu. Eğer hala çökertilmediyse bu kendisinin gücünden ya da yaşam olanaklarının olmasından değil de, çökertmesi gereken güçlerin yetersizliğinden kaynaklanıyor. Bu noktada CHP ve öncülük ettiği Millet İttifakı denilen gücün muhalefet yerine gizli iktidar olarak AKP-MHP faşizmini desteklemesi bunda en temel rolü oynuyor. Yine kuşkusuz bizim zayıflıklarımız rol oynuyor. Hem Devrimci Halk Savaşı güçlerimizin savaştaki yetersizlikleri hem de demokratik siyasetin demokrasi ittifakını geliştirerek AKP-MHP faşizmini teşhir edip alternatif demokratik yönetimi Türkiye toplumuna güçlü ve etkili bir biçimde götürmesinde yaşanan zayıflıklar bu duruma yol açıyor. Bunu çok iyi biliyoruz. Bunları söylememiz ne abartı ne de günah çıkartmadır. Tersine somut gerçekliğin ifadesidir. O bakımdan aslında Garê direnişiyle başlayan yeni bir sürecin olduğunu bu Newroz çok iyi gösterdi.

Ankara'daki hesap Metîna'da, Avaşin'de, Zap'ta, Kürdistan'da bozuldu

Aslında Garê direnişindeki ruh bugün Newroz'da on milyonlarca insanın sokaklara, meydanlara dolmasını ortaya çıkarttı. Garê direnişinin sonucu AKP-MHP faşizminin çöküş sürecini başlattı. Bu net bir biçimde ortada. 2021 sürecinde Heftanîn'den Xakurkê'ye kadar yaşanan, Metîna, Avaşin, Zap direnişleri aslında başlayan böyle bir sürecin nasıl gelişebileceğini, gidişatının nasıl olacağını ortaya çıkartan girişim oldu. Şimdi daha iyi itiraf ediyorlar; "aslında biz savaş olsun diye saldırmamıştık. "DAİŞ gibi saldırıyoruz; korkutup kaçırtmak istiyorduk. Umut ediyorduk ki kaçarlarsa, biz de yerleşiriz, böylece iş biter, Garê'deki durumu tersine çeviririz hesabı yapıyorduk" diyorlar. Ama Ankara'daki hesap Metîna'da, Avaşin'de, Zap'ta, Kürdistan'da bozuldu. Yani pratiğe uymadı. Gerillanın bütün zorluklara ve eksikliklere rağmen gösterdiği kahramanca direniş, Garê direnişinin başlattığı süreci daha da çok derinleştirdi ve ileri götürdü. İşte bu direniş gücünün öncülüğü var. İmralı direnişinin, zindan direnişinin, gerilla direnişinin öncülüğü var. Bunları desteklemek için yıl boyunca kadınların, gençlerin, halkımızın dört parça Kürdistan'da, yurtdışında yürüttükleri eylemler var. Şimdi bütün bunlar birleşti bu Newroz direnişini, iradesini ortaya çıkarttı.

Demek ki hiçbir şey kendiliğinden, durduk yerde olmadı. Kendi kendine ortaya çıkan bir gelişme değil. Her şey öncü mücadeleyle, direnişle oluyor. İmralı direnişinin, zindan direnişinin öncülüğüyle, gerilla direnişinin öncülüğüyle oluyor. Demek ki öncü rolünü

oynarsa tarihin en büyük gelişmesi olabilir. Halk ayağa kalkabiliyor. Sadece Kürdistan'da değil, dünyanın dört bir yanında ayağa kalkış gerçekleşebiliyor. Ne kadar baskı ve zulüm uygulanırsa uygulansın, ne kadar acı, zorluk çekerse çeksin öncü mücadeleyi, özgürlük iradesini görürse halk ayağa kalkıyor. Kadınlar, gençler ayağa kalkıyor ve mücadeleden geri durmuyor. Hiçbir baskı, zulüm kadınları, gençleri, bir bütün halkı özgürlük bilincinden ve direnişinden uzaklaştırmıyor. Bunlar açık ortaya çıkan kanıtlar. Dolayısıyla Garê sürecinde de sonraki süreçte de gelişmelere bakarak daha somut anlayalım demiştik.

İşte şimdi Newroz'da durum daha anlaşılır hale geldi. Newroz gerçekten de çöktürme eylem planının nasıl çöktüğünü, Kürtlere diz çöktürmek isteyenlerin nasıl kendilerinin diz çöker duruma geldiğini, artık ömürlerini dolurarak tarihin çöp sepetine atılacak bir konumu yaşadıklarını ortaya koyuyor, gösteriyor. Bu da bir somut gerçekliktir. Fakat somut gerçeklik böyledir diye her şey kendiliğinden, mücadelesiz olacak, faşizm, soykırımcı zihniyet ve siyaset kendiliğinden yenilecek, tarihin çöp sepetine gidecek diye sanılmamalı. Hayır, böyle de olmayacak. Elbette mücadele gerekecek. Bu sonuçları alabilmek için daha bilinçli, örgütlü, öncü mücadeleye ihtiyaç var. Böyle bir mücadele pratikte gerçekleştirilirse o zaman ifade ettiğimiz sonuç, yani AKP-MHP faşizminin çöküş tarihin çöp sepetine atılması kesinlikle gerçekleşecek.

Devrimci Halk Savaşı stratejisini her yerde örgütleyelim

Böyle bir sonuca ulaşmak için gerekli olan hususları kış boyu tartıştık. Çünkü bizim için gerekli zaferi yaratacak olan etkenleri ortaya çıkartmaktır. Bunun önündeki engelleri kesinlikle aşabilmektir. Böyle bir somutlukla, cesaretle, fedakârlıkla bunu yaptık. Neyi gördük? Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde direniş çok daha güçlü ve yaygın bir biçimde örgütlememiz gerektiğini ortaya çıkarttı. Bütün tartışmalarımız, toplantılarımız, kararlaşmalarımızın ortaya koyduğu sonuç bu oldu. NATO ve KDP destekli AKP-MHP faşist saldırganlığına karşı Devrimci Halk Savaşı stratejisini dağıtma, ovada, şehirde örgütleyerek gerilla öncülüğünde öz savunmayı etkili bir biçimde tüm topluma yayılmış bir biçimde örgütleyip harekete geçirecek devrimci savaşı büyütmemiz gerekiyor. AKP-MHP faşizmine bulunduğu her yerde en zayıf noktalarını bulup çıkartarak öldürücü darbeleri vurmamızı gerektiriyor. Bunun mümkün olduğunu gördük. Böyle bir mücadele yürüteceğimizi gördük. Mevcut durumda aslında savaş imkanlarımızın ne kadar az ve sınırlı kullanıldığını gördük. Tartışmalarımız, toplantılarımızın analizleri bunu net bir biçimde ortaya koydu, gösterdi. Birkaç savaş cephesindeki direnişle bu sonuçları ortaya çıkarttık. Düşünelim bu savaşı, söz konusu direniş mevzilerini Kürdistan'ın dört bir yanına yayalım; sadece dağda değil, şehirlere, ovalara yayalım, sadece Kürdistanla değil Türkiye'ye de taşırılalım, dolayısıyla faşizmi, soykırımcı zihniyet ve siyaseti bütün yönleriyle hedefleyelim, ekonomisiyle, siyasetiyle, sosyalitesiyle, ajansıya, ihbarcisiyle, polisiye, askeriye hepsini hedefleyelim, en zayıf noktaları neresiyse bulup oradan öldürücü darbeleri vuralım, o zaman acaba ne kadar ömrü olur bu faşizmin? AKP-MHP faşizmi gerçekten ne kadar ayakta kalabilir? Hiç ayakta kalamayacağı çok açık. Öyle düşmanın gün-

cünden kaynaklı olmadığını, tekniğinin her şey demek olmadığını Garê'de, Avaşin'de, Metîna'da gördük ve şimdi Newroz'da daha iyi görüyoruz.

O halde gerçekten de düşmanın gücü nedeniyle kendi ömrünü uzatması yaşanmıyor. Bizim mücadeledeki zayıflıkların sonucunda bunlar ortaya çıkıyor. Bu zayıflıklarımızı aştığımız zaman çok açık ki tarihin en büyük zaferleri, en büyük gelişmeleri ortaya çıkacak. AKP-MHP faşizmi bir gün bile ayakta duramayacak duruma gelecek ve yıkılacak. Şimdi Ukrayna'daki savaşın Avrupa ve dünya üzerindeki etkilerini görüyoruz. Deniliyor ki bütün dengeler değişti, yenileri oluşuyor. Eski sistem altüst oluyor. Her şey karma karışık hale geldi. Bir de AKP-MHP faşizminin, dolayısıyla Türk sömürgeci, soykırımcı zihniyet ve siyasetinin yıkıldığını düşünelim! Acaba bunun Ortadoğu ve dünyadaki etkisi ne olur? Böyle bir faşist yıkılma temelinde Tür-

kiye'nin demokratikleştiğini, Kürdistan'ın özgür hale geldiğini düşünelim! Bunun anında bir Ortadoğu demokratik devrimi olduğunu görmek ve ifade etmek bir kehanet değil. Böyle bir düzeye yol açacağı çok açık. Onunla da sınırlı kalmayacak, Ortadoğu demokratikleşmesinin iki yüzyıldır Avrupa kapitalist modernitesinin Ortadoğu ve dünya üzerinde kurduğu hegemonyayı, ideolojik, siyasi, askeri, ekonomik hegemonyayı yıkıma götüreceği çok açık. Alternatif dünyayı yaratacak. Dünyada yeni bir yaşamı ortaya çıkartacak.

İşte AKP-MHP faşizmine karşı PKK öncülüğünde yürütülen mücadelenin tüm bu boyutları görüldüğü için Ortadoğu'da, dünyanın dört bir yanında kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler, ezilen halklar Önder Apo'nun özgürlüğünü istiyorlar, PKK mücadelesiyle dayanışma içine giriyorlar, PKK'ye 'terör örgütü' denilemeyeceğini söylüyorlar. Kürt halkıyla birlikte dünyanın dört bir yanında Newroz meydanlarını dolduruyorlar. Evet, teşekkür edelim dayanışmalarına, çok anlamlı. Özellikle özgürlük mücadeleleri açısından bu dayanışmaların önemi çok büyük. Kürt özgürlük mücadelesi açısından ise beş kat daha fazla büyük. Çünkü Kürt halkı çok fazla dostu, destekleyicisi olmayan bir halk. Geçmişte böyle bir şey yaratamadı. Dolayısıyla şimdi bu tür dayanışma ve destekler Kürtler için yeni bir durumu ifade ediyor. Gerçekten zaferi garantiliyor. Bunu insan rahatlıkla söyleyebilir.

Fakat sadece Kürtleri desteklemek için bunların yapılmadığını da bilmemiz lazım. Herkes biraz da kendi geleceğini, özgürlüğünü burada görüyor, demokratik yaşamını burada görüyor. Kapitalist modernite altında nasıl çöküşe, çürümeye gidildiğinin tehlikesini görerek ondan kurtuluşun yolunu burada gö-

rüyor. Dolayısıyla bilelim ki herkes biraz kendi özgürlüğü için mücadele ediyor. Kürt halkıyla dayanışma içerisine giriyor. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için mücadele ediyor.

O halde Önderlik çizgisi, demokratik modernite kuramı bu temelde Kürdistan'da gelişen özgürlük mücadelesi tüm ezilenler için kurtuluşun yolunu net bir biçimde gösteriyor. Herkese doğru mücadele ve kurtuluş yolu, çizgisi veriyor. Bunun için bu kadar sahipleniliyor, bu kadar dayanışma içerisine giriliyor. Bu gayet açık ve anlaşılır bir durum. O halde 50. yıl görevleri bu Newrozla birlikte daha da somutlaştı, daha da büyüdü. Daha da önemlisi onun mutlaka başarılacağı net bir biçimde kanıtlandı, açığa çıktı. Bunun önünde öncünün başarılı olup olmaması dışında başka hiçbir engel kalmadı. Halk, toplum, devrimci, demokratik güçler tutumlarını net bir biçimde ortaya koydular. O halde gerisi Parti öncülü-

koparamazsınız" mesajı veriyor. Bir de "ayaktayız, coşku ve heyecan içindeyiz" mesajı veriyorlar. İşte tartışmalarda bazıları "halk şu kadar kırılmış, bu kadar kırılmış, morali bozulmuş" di-yordu. Böyle bir şeyin olmadığını, bunların uydurma olduğu, tam tersine büyük bir coşku ve heyecanla her türlü mücadeleyi yürütmek üzere halkın kadın ve gençlik öncülüğünde hazır ve ayakta olduğu mesajını veriyor.

O halde doğru mesaj almamız lazım. Newrozların üzerimize yüklediği görev ve sorumlulukların bilincine doğru varmalıyız. Bu temelde de görev ve sorumluluklarımıza sahip çıkmalıyız. Bunu başkalarına bırakmak olmaz. Newroz biçimindeki halk eylemleriyle sonuca gidileceğini sanmak olmaz. Faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti yıkabilmek için anladığı dil ile mücadele etmek lazım. Önder Apo "Onun anladığı dil şiddet" dedi. Zoru tanımladı ve onu yıkacak temel mücadelenin de devrimci şiddet olacağını baştan beri söyledi ve bugün böyle bir pratikleşmede en kritik noktaya geldik. Doğru pratikleştirmiş ölçüde tarihin en büyük zaferlerini kazanacağız. Tabii öyle yapamazsak da bütün imkân ve fırsatları heder edeceğiz, kendimize yazık edeceğiz, tarih tarafından suçlanır duruma düşeceğiz. O halde böyle bir duruma düşmemeliyiz. Bu nedenle de bir bütün hareket ve halk olarak içinde bulunduğumuz sürecin görevlerine, Devrimci Halk Savaşı stratejisinin önümüze koyduğu görevlere sahip çıkmamız lazım.

Kürdistan'da zaferin ve özgür varoluşun tarzı gerilla tarzıdır

Evet, Newrozlar, Serhildanlar bir mücadele biçimi. Aslında bu Kürtlere özgü bir mücadele biçimi oldu. Otuz yıldır çeşitli düzeylerde geliyor. Önemli sonuçları da oluyor. Fakat şunu çok iyi biliyoruz ki bu Serhildanlar parti ve gerilla öncülüğünde ortaya çıktılar. Kendi başlarına ortaya çıkmadılar. Parti ve gerilla öncülüğüne dayandıkları ölçüde sonuç alıcı oldular. Parti ve gerilla öncülüğüne dayanamazlarsa çok etkili olamaz, ayakta bile kalamazlar.

O halde mevcut Serhildanların, bu Newroz ayaklanmasının sonuç alıcı olabilmesi için burada ortaya konulan imkân ve fırsatı, gösterilen iradeyi örgüt ve eyleme dönüştürmek, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde örgütleyip eylemli kılmak gerekiyor. Bunu da sadece Medya Savunma Alanlarında, değil, bütün Kürdistan'a ve Türkiye'ye yaymakla, şehirde ve ovada da savaşı geliştirmekle olacak. Bunun için şehir gerillacılığını da, ova gerillacılığını da geliştireceğiz. Önder Apo "Çöl gerillacılığı uygulanacak" dedi. Bizim tarzımız kesinlikle gerilla tarzıdır. Kürdistan'da zaferin tarzı, özgür varoluşun tarzı gerilla tarzıdır. Gerilla özgür insanın kendini ifade etme tarzıdır. Başka bir savaş tarzıyla, düşmana karşı durmak, onu vurmak, yenilgiye uğratmak kesinlikle mümkün değil. Bu kırk yıllık savaşla netçe kanıtlanmış bir gerçek.

Eski direnişlerin durumunu değerlendirelim, sonuçlarına bakalım isyancılık nereye götürdü? Bir de bütün yetersizliklerine rağmen PKK gerillacılığının kırk yıllık direnişte Kürt halkını, bütün ezilenleri getirdiği noktaya bakalım. Neyin geliştirici ve zafere götürücü olduğu net bir biçimde ortaya çıkıyor. O halde böyle bir tarza sahip çıkacağız. Bütün parti öncülüğümüz böyle bir savaştan sorumludur. Gerillayı her alanda geliştirmekten sorumlu ve görevlidir. Herkes olduğu yerde o yerin somut koşullarına göre devrimci savaşı örgütleyip yürütmekle ve başarıya ulaştırmakla sorumlu.

Gerillanın buna öncülük edeceği, komuta edeceği de açık.

Tabii gerillayı komuta gücü olarak görmek lazım. Sadece kendisini savaşan güç olarak görmemek lazım. Kendi gücüyle savaşan yetersiz kalır. Oysa komutanlık yapacak, halkı savaştıracak, halk savaşını ortaya çıkaracak. Bunun için de tabii öz savunma örgütlülüğü her yerde, o yerin somut koşullarına göre geliştirilmek ve pratikleştirilmek zorunda. Şimdi bu kadar halk duruşu, coşkusu, heyecanı, desteği varken biz öz savunma örgütleyecek ortam, kişi, fırsat ve destek bulamıyoruz diyebilir miyiz? Böyle dersek gerçekten de ayıp olur. Gerçekten uzaklaşmış oluruz. Somut durum bunun tersi olduğunu gösteriyor. O halde kendimizi kandırmaya, bazı gerekçelerle kendimizi engellemeye gerek yok. Doğru anlamak ve başarılı uygulamak, bu dönemdeki tek tutumumuz olmalı. Önderlik çizgisine, partiye katılım böyle oluşmalı.

O halde her şeyin başında savaş var. Devrimci savaşın örgütlenmesi en temel görevimiz. Onunla birlikte bu savaşa dayalı olarak diğer çalışmaları yapacağız. Propaganda ajitasyon çalışmalarımız devrimci halk savaşını besleyen, destekleyen, toparlayan bir çizgide olmak durumunda. Sanat ve edebiyat çalışmalarımız Devrimci Halk Savaşını besleyen, güçlendiren, onun ihtiyaç duyduğu ruhu, duyguyu, düşünceyi, motivasyonu, iradeyi, cesareti ve fedakârlığı ortaya çıkartmayı hedeflemeli. Kitle çalışmalarımız tüm ekonomik, sosyal, siyasi yaşamı tamamen devrimci halk savaşını yürütecek, öz savunmayı örgütleyecek temelde yürütmelidir. Başka türlü yaklaşımlar kesinlikle doğru değil. Bunları iyi tartıştık, birkaç yıldır somut kararlaştırıyoruz da. Fakat bir kere daha böyle vurgulamakta yarar var. Çünkü pratikte bundan uzaklaşma yaşanıyor. Tam birlik yoktur, imkân ve fırsatları herkesin olduğu yerde görüp yaratıcı bir tarzla, kazanımcı bir üslupla pratikleşme durumu yoktur. İnanmıyor, ötekenden bekliyor. Az pratikleşiyor, ortada bırakıyor. Böyle olmaz. O bakımdan bütün çalışmaları mevcut stratejinin gereklerine uygun hale getirmek durumundayız. 50. yılda zaferi yaratacak, bizi büyük zaferler kazanan devrimci bir pratiğe götürecek olan kesinlikle budur.

Herkes Devrimci Halk Savaşını geliştirme temelinde kendisini örgütlemeli

Mevcut Newroz iradesini doğru değerlendirmek ancak böyle bir örgüt ve eylem çalışmasıyla mümkün olur. Başka türlü kesinlikle olmaz. O nedenle de tüm çalışmalarımız bir kere daha bu gerçekler ışığında kendini gözden geçirmelidir. Buna büyük ihtiyaç var. Böyle bir stratejik duruş temelinde herkes kendini gözden geçirmeli. Pratik duruşunu değerlendirmeli, sorgulamalı. Yetersizlikleri nerede, hataları neler, bunları görmeli ve kendisini onları giderecek, doğruyu uygulayacak hale kesinlikle getirmelidir. Savaşan güçler gerilla başta olmak üzere propaganda-ajitasyon, sanat-edebiyat, ekonomi, siyaset çalışmalarımızın buna göre olması lazım. Hiç kimse beni ilgilendirmiyor, ben bu durumun dışındayım" demesin. Hayır, herkes içindir. Herkesin bu temelde kendi pratik duruşunu gözden geçirmesi, değiştirmesi, düzeltmesi lazım. Başka türlü olmaz. Buna öncülük eden gerilla başta olmak üzere, gerilla öncülüğünü sadece dağda sıkışmış bir savaşla değil de, şehre, ovaya yayılmış, şehirde, ovada gerillacılığı geliştirmiş, toplumun öz savunmasını eğitip örgütlemiş ve onu harekete geçiren düzeye kendisini

getirmelidir. Bu gerilla öncülüğüdür, parti öncülüğüdür. Dolayısıyla orada düz savaşçılık yoktur, partizanlık vardır. Parti kadroluğu vardır. O da öncülük, komuta etmek demektir.

Şimdi komutanlık birbirine öncülük etmekle anlaşılıyor ve oraya sıkıştırılıyor. Ondan sonra da gerilla toplumun yerine koyuyor kendisini. Bir taraf komutası, bir taraf da onun savaşçısı oluyor. Halbuki hepsinin halkın komutası olması gerekiyor. Öz savunma ordusunun komuta gücü haline gelmesi ve her alanda etkili biçimde savaştırması gerekiyor. Bunlar gayet açık ve anlaşılır durumlardır. Bunda anlaşılmayan bir durum yok. Büyük bir iradeyle, doğru yaklaşımla bunları gerçekleştirebilmek gerekli. Kendiliğinden olmaz. İncelik, dikkat ve duyarlılık istiyor. Planlı ve örgütlü çalışmayı gerektiriyor, ama dikkat edilirse imkân ve fırsatı vardır. Newroz

✓ **Savaşan güçler başta olmak üzere propaganda-ajitasyon, sanat-edebiyat, ekonomi, siyaset çalışmalarımız Önderlik çizgisi temelinde olması lazım.**
Hiç kimse "bunlar bana göre değil, beni ilgilendirmiyor, ben bu durumun dışındayım" demesin. Hayır, herkes içindir.
Herkesin bu temelde kendi pratik duruşunu gözden geçirmesi, değiştirmesi, düzeltmesi lazım. Başka türlü olmaz. Buna öncülük eden gerilla başta olmak üzere, her yere yayılmış gerillacılığı, toplumun öz savunmasını harekete geçiren düzeye ulaştırması gerekir.

iradesi bu imkân ve fırsatı en ileri düzeyde ortaya çıkarttı. Bunu kullanmak ve etkili bir biçimde pratiğe dönüştürmek zorundayız.

Diğer yandan kendimize göre stratejiler oluşturuyoruz, programlar belirleriz. Propaganda, sanat, siyaset ve ekonomik çalışma yaparız şeklinde bir yaklaşımda bulunamayız. Bu keyfiyet yok. Buradan kendimizi kesinlikle kurtarmamız lazım. Yapacağımız bütün çalışmaların neye bağlı olması gerektiği ve bizi hangi hedefe götürmesi gerektiği çok açık. O halde çalışmalarını ona göre planlayacağız. O temelde yürüteceğiz.

Bütün bunları yapmaya, çizgi düzeltmesi dedik. Son yıllarda bu konuları çok yoğun bir biçimde tartışıyoruz. Savaş doğru geliştirebilmek, propaganda, sanatı, siyaseti, ekonomiyi doğru örgütleyip zafer çizgisindeki mücadeleye kanallı edebilmek için doğru anlayış, çizgi duruşu, öncünün görev ve sorumluluklarına doğru yaklaşması çok önemli. Bu belirleyici oluyor. Bugün bir eksiklikten ve sorundan söz edeceksek burada arayabiliriz. Yoksa ne düşmanın gücünde arayabiliriz, ne de toplumun desteğinin azalmasında. Sorun bizde o halde, çözüm de bizdedir.

Peki, çözüm gücü nasıl olacağız? Buna düzeltme, çizgi duruşu, parti öncülüğünün doğru yerine getirilmesi diyoruz. Bunun için:

Bir; ideolojik örgütsel çizgi duruşu önemli. İdeolojik örgütsel çizgi mücadelesi yürütmeden, böyle komünal yaşayan ve kolektif çalışan parti öncülüğü haline gelmeden kesinlikle devrimci gö-

revleri başaran bir öncülük olamayız. **İki;** devrimci halk savaşı stratejisinin doğru anlaşılması gerekiyor. Herkesin stratejiye katılması, stratejinin gereklerine göre kendi çalışmasını yürütüp örgütlemesi gerekiyor. **Üç;** taktik ve tarzda zenginlik, yaratıcılık gerekiyor. Tabii tarz yaratıcılığı, üslup kazanımcılığı, taktik zenginlik bunlar bizi başarıya götürecek temel hususlardır. Düzeltme yapmamız gereken konular bunlardır.

Bunlarda düzeltme yaparsak, o çok tartıştığımız örgütsel sistem sorunları kendiliğinden aşılar. Orada neyin hatalı, neyin eksik olduğunu kolaylıkla görebiliriz. Görünce de düzeltiriz ve zor olmaz. Yeter ki kendimizi o durumu açıktan görebilir hale getirelim. Onun için de ideolojik-örgütsel çizgi duruşumuzu, stratejik çizgi duruşumuzu düzelterek, doğru kılacağız. Taktik zenginlik ve tarz yaratıcılığı kazanacağız. Taktikte sınırlılık değil, sonsuz zenginlik olacak. Düşünce gücümüzü Devrimci Halk Savaşını başarıya götürecek, yani düşmana olduğu yerde etkili darbe vurarak onu yok etmek için en ileri düzeyde işleteceğiz, kafamızı çalıştıracacağız. Nerede ne yaparsak? Kime vurursak? Hangi sözümüzle, nasıl davranırsak düşmanı teşhir ederiz, yenilgiye uğratırız ve biz kazanırız şeklinde sorular sorup cevap arayacağız. Bunlar açık hususlar, öyle anlaşılması zor olan hususlar kesinlikle değil.

Bizim tek doğrumuz var, Önderlik gerçeği ve orada birleşeceğiz

Böyle kendimizi yanıltan, gerçeklerden uzaklaştıran, başkalarına bakıp onları taklit etmeye yönelten durumlardan kurtarmalıyız. Bazen öngöremedik, bazen öngörüp kararlaştırdıklarımızı uygulamadık. Kendimiz çizgi doğrularını uygulamayınca başarı gelmedi. Ondan sonra kalkıp "başarı buradan gelmiyor, başka arayışlara girelim" dedik. Bir sürü arayışa girdik. Bakur, Rojava kendine göre arayışlara girdi. Ortada çizgiden uzaklaşmalar oluştu. Bu çok net. Yoksa kim "Apocu çizgi uygulanıyor da başaramıyor, yirmi senedir AKP iktidarını yıkamadı" diyebilir. Bu mümkün mü? Hâlbuki bu çizginin imkânlarının en az olduğu dönemlerde bile 15-20 tane hükümet yıktı. Nasıl AKP'yi yıkamazmış? Bu mümkün mü? "Benim düşüncem, sözüm, davranışım doğrudur, bu uygulanacak, herkes beni dinleyecek" diyemez. Bizim tek doğrumuz var, Önderlik gerçeği. Orada birleşeceğiz. O halde Önderlik çizgisini doğru anlayacağız, Önderlik çizgisinde doğru pratikleşeceğiz, birleşeceğiz, bütünleşeceğiz. Başka yerde değil. Çok fazla Önderlik deyip de onu anlayan ve uygulayan olamamak iyi bir durum değil.

Bakın toplum Önderliğe nasıl kilitlenmiş. Newrozlar nasıl Önderlikle bütünleşmiş! Çok nettir. Madem böyle bir toplumu örgütlemek ve eylemli kılmak istiyorsak o halde bizim de Önderliği doğru anlamamız ve başarılı uygulayarak hale getirmemiz lazım. Kendimize göre uygulayarak olmaz. Kendimize göre yaklaşamayız. Parti çizgisine, partinin tarzına, üslubuna, temposuna, strateji ve taktiklerine kendi anlayışımıza göre yaklaşamayız. Çizginin gereklerine göre yaklaşacağız. Önderlik gerçeğine göre yaklaşacağız. Ona göre anlayacağız ve uygulayacağız. Böyle yaparsak her şeyi düzeltiriz. Ne anlamak zordur, ne de yapmak. Bu bakımdan parti olarak, gerilla olarak, kadın ve gençlik öncülüğü olarak Newroz'un verdiği mesajı doğru anlayacağız.

"Siz durun biz her şeyi yapıyoruz" demediler. Ne diyorlar: "Doğru öncülük edin, eğitin, bizi örgütleyin, bize komuta edin, istediğinizi yapalım, meydanları

doldururuz, gerekirse her türlü savaşı da yaparız. Her türlü bireyciliği ortadan kaldırarak, komünal yaşamı, kolektif çalışmayı en ileri düzeyde ortaya çıkartırız. Öz savunmaya dayalı komünal yaşayan bir demokratik toplumu ortaya çıkartırız. Buna ulaşırız. Böyle bir cesarete, fedakârlığa, öncülüğe sahibiz. Bu bilinci edindik, irademiz var" diyorlar.

Ama bunların pratikleşmesi için öncü gerekli. Bu toplumun duyguları, hisleri, yürekleri, düşünceleri Önderlikle birleşmiş. Demokratik Ulus bilincini edinmiş, dolayısıyla Önderliğe kenetleniyorlar. Coşkuyla ayağa kalkıyor, sokakları, meydanları dolduruyorlar. O halde beyinlerini de kazanmak lazım. Yani bu toplumu sokaklara, meydanlara çıkan, slogan atan, tutum koyan olmaktan çıkartarak savaşı yapar hale gelen bir eğitim ve örgütlenmeye tabi tutarsak tarihin en büyük ordusu ortaya çıkar. Demokratik ulus ordulaşması böyle bir ordulaşmadır. O ne sadece gerillayla sınırlı bir ordulaşma, ne de bir paralı ordu kurma, düzenli ordu yaratma ordulaşmasıdır.

Demokratik ulusun askeri çizgisi, bütün toplumun, halkın öz savunma temelinde eğitilip örgütlenmesi ve kendi güvenliğini sağlar hale getirilmesi çizgisidir. Düzenli ordunun yerine silahlı toplumu koyacaksınız. Paralı ordunun yerine, halkın fedai ruhunu, bilincini, direncini geçireceksin. Halk buna gelmez dememek lazım. Elli binden fazla fedai şehidimiz var, bunlar nereden çıktılar? Bu toplumun içinden çıkmadılar mı? Şimdi bu kadar fedai çizgisinde savaşan gerilla var. Bunlar bu toplumun içinden çıkmıyor mu? Niye onlar bu kadar fedai oluyor da toplumun diğer kesimleri olmasın. Bu soruya doğru cevap vermemiz lazım. Çubuğu tersine bükme temelinde, bütün söz, davranış ve pratiklerimizi biraz tersinden ele alalım. Yanlış olabilir mi diye soralım kendimize. Peşinen olmaz dediğimiz şeyleri yeniden değerlendirelim.

50. yıla girişi görkemli yapıyoruz

O halde 50. yılın zaferini getirecek Devrimci Halk Savaşı stratejisini askeri, siyasi, ideolojik toplumsal tüm alanlarda başarıyla uygulayıp yürütebilmek için parti öncülüğünün duygu ve düşünce olarak, zihniyet ve tarz olarak kendisini gözden geçirmesi, değerlendirmesi, düzeltmesi, Önderlik ve parti çizgisinde gerekli düzeltmeleri sağlayarak çizginin gereklerini doğru anlayan ve başarıyla uygulayan hale gelmeli. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesini yürüterek, parti öncülüğünü sağlam kılmalı ki, toplumun örgütlenmesi ve eğitilmesi sağlam olsun, ona komuta edebilelim. Düşmana olduğu her yerde vurabilelim. Eğer öyle yaparsak, düşman nerede zayıfsa orada vururuz, ezeriz. Biz nerede güçlüyssek orada vururuz. Şimdi böyle olmazsa biz bir tarafta, savaşın gereklilikleri başka bir tarafta kalıyor.

Demek ki bir bütün hareket olarak mevcut duruşumuzu, anlayışımızı, hareket tarzımızı, mevzilenmemizi değiştireceğiz. Her şeyi doğru anlayan ve başarıyla uygulayan bir hale getirmeliyiz. Böyle yaptığımız ölçüde kesinlikle başarılı oluruz. Bu konuda kimse "başarısız kalırız, böyle bir düzeltme olmaz, her şey olduğu gibi sürer, eski devam eder" dememeli. Bu tür anlayışlar, yaklaşımlar kötüdür, kesinlikle devrimci değildir. Bir defa toplumcu değil, insanın toplumsal gerçeğine inanmalıyız. Önderlik "Toplumun esnek gücü" dedi. O halde toplumun esnek gücüne inanmalıyız.

Nedir bu esneklik? Değişimdir, dönüşümdür, yenilenmedir. Yani akıl gü-

cüne sahip olma durumudur. Böyle mutlak, çok dogmatik, kalıpcı, değişimi reddeden, her şeyi ak-kara mantığıyla ele alan durumla olmaz. Buradan kurtulmak gerekiyor. Toplumu bu halden kurtarmak gerekiyor.

Tabii toplumu bu hale iktidar ve devlet sistemi getiriyor. Erkek egemen zihniyet ve siyaset getiriyor. Niçin? Kendi çıkar dünyasını egemen kılmak ve yürütmek için. Bu son derece açık ve net. Bu sorulara cevap vermek, görmek ve anlamak o kadar zor değil. O halde hem hazırlık düzeyi olarak bu 50. yıla iyi hazırlandık hem de 50. yıla girişi görkemli yapıyoruz. Yıl boyu yaşanacak gelişmeler Newroz'a girişle netleşmiştir. Yılın sonunun ne olacağı başlangıcıyla belirlenmiştir.

O halde başlangıcı doğru anlarsak, onun üzerimize yüklediği görev ve sorumluluklarının gereğini pratikte başarıyla yapabilir konuma ulaşırsak o zaman 50. yılın her gününü Newroz direnişçiliğiyle karşılamamız, düşmana darbe üstüne darbe vuran bir devrimci savaşı geliştirmemiz ve 50. yılı gerçekten de mücadele tarihimizin en büyük zafer yılı yapmamız mümkün olacak. Hedefimiz, amacımız bu. Biz yılı böyle tanımladık, kendimizi de bu temelde eğittik, hazırladık, kararlaştırdık.

Şimdiye kadar gelişmeler iyidir ve planlandığı gibi gidiyor. Oldukça büyük bir etniklik ve inisiyatif ortaya çıkartıldı. Hareket olarak da eksiklikleri bulup gidermek üzere kendimizi çok iyi hazırladık. Gerekli değişim ve dönüşümü yaptık. Gerisi günlük pratik uygulama olacak. Bundan sonrası günlük başarılı uygulamaya kalıyor. Onun dışında herhangi bir durumu ve herhangi bir şeyi kesinlikle kabul edemeyiz. Önder Apo ve PKK'nin 50'inci yeni Newroz yılında görev ve sorumluluk üstlenmek, devrimci militan olmak işte bunları böyle bilmeyi ve bunun gereklerini yerine getirmeyi istiyor. Hepimizin bu bilinçle hareket etmesi ve bunun gereklerini başarıyla yerine getirmesi gerekiyor. Böyle olursak hiçbir güç bizim başarılarımızı önleyemez. Her gün Newroz yapmamızı önleyemez. Newrozlaşan halkın büyük Newroz ayaklanmasını zaferle götürmeyi önleyemez. Buna sonuna kadar inanmalı, bu Newroz serhildanından bu sonuc çıkarılmalı.

O halde daha sonraki pratiği de bunun gereklerine göre başarılı bir temelde yapmalıyız. Bize düşen budur. Parti öncülüğü ve gerilla olarak, görevlerimizin ve sorumluluklarımızın bilincindeyiz. Neyi doğru ve başarılı yapacağımızı her zamankinden daha iyi görüyoruz. O halde daha çok eleştirel ve özelleştirel yaklaşacağız. Daha çok Önderlik çizgisinde kendimizi düzelterek, Newroz direniş ve zafer çizgisinin gerektirdiği zihniyet ve siyasete ulaşacağız. 50. Önderlik ve parti yılını bu temelde her günü Newrozlaşan, Newroz direniş ve zafer çizgisinde pratikleşen ve büyük zaferler kazanan bir yıl haline getireceğiz. Bunun gerisindeki bir durumu kabul edemeyiz. Hiç kimse kabul etmemeli, kendisine yakıştırmamalı. Tamamen böyle bir bilinç ve iradeyle hareket etmeliyiz. Böyle yaptığımızda da her şeyi doğru anlayıp başarıyla uygulayacağımıza, dolayısıyla Newroz zafer çizgisini her gün uygulayan, başaran devrimcisi haline gelmeyi başacağız. Bunlar temelinde bir kez daha başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Newroz birlik, direniş ve özgürlük bayramlarını kutluyoruz. Mazlum Doğan yoldaş şahsında tüm Newroz ve özgürlük mücadelemizin şehitlerini saygıyla anıyoruz. 50. mücadele yılımızı selamlıyor, bu temelde özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

Çözüm kadınlardadır bilinci alanlardan haykırılıyor

Ekin Nûdem

Tarihte kadınlara karşı geliştirilmiş en büyük fetih savaşıyla karşı karşıya olduğumuz bir zamandan geçiyoruz. Bir iktidar ideolojisi olan erkek egemenliği kadına karşı cinsiyetçilik saldırılarıyla savaş halindedir. Kadın kimliği, kültürü ve varlığına yönelik süreklileşen bir soykırım uygulanmaktadır. Kadınlar katliam, işkence, taciz-tecavüz, şiddet, cinsiyetçiliğin toplumsallaştırılması ve egemen erkeğin kadını aleyhine şahlandırılması ile teslim alınmak isteniyor. Kadınların teslim alınması aynı zamanda toplumun teslim alınması anlamına gelmektedir. Dolayısıyla kadına karşı geliştirilen tüm politika ve saldırılar esasta özgürlüğünü, ruhunu, düşünce ve iradesini yitirmiş bir toplumu hedeflemektedir.

Tarihimizin en temel çelişkisi olarak açığa çıkan kadın sorunu çağımızın en stratejik sorunu olarak ele alınmak zorundadır. Çağımızda ekonomi ve ekoloji başta olmak üzere yaşamın tüm alanlarında yaşanan kriz ve kaosların toplumlara karşı savaş biçiminde somutlaşması bu temel çelişkinin sonucudur. Hiçbir egemen sistem ya da iktidarların ağızlarından kadınları düşman olarak görüp savaş açtıklarını duyamazsınız. Hatta demokrasinin temel kriteri olarak kadın özgürlüğü söyleminde adeta yarış halindedirler. Oysaki demokrasi, özgürlük ve barış kavramları kapitalizmin kadınlara karşı yürüttüğü bu vahşi savaşın örtüsü olarak kullanılmaktadır. Kadın, yarattığı toplumsal değerler ve kavramların maskesiyle darbelenmektedir. Bu savaşın boyutu küresel ölçekte ve 3.

Önder Apo kadınların ilk ve tek ideolojisi olan Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni 1998 yılı 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde ilan ederek tüm kadınlara armağan etti. Kapitalizmin köleleştiren ideolojisine karşı bir meydan okumaydı. Bu ideoloji Kürdistan'da kadın devrimi ve demokratik modernitesi olarak somutlaştı, dünyayı etkileyen bir ideoloji haline geldi. Önder Apo kapitalizmin 'önce kadını vurun' stratejisine karşı 'önce kadınları kurtarın' diyerek kadın özgürlük mücadelesini çağımızın temel stratejisi olarak belirledi.

Dünya Savaşı'nın esas hedefi kadın toplumu olmaktadır.

Kadın mücadelesi dünyanın her yerinde gelişiyor

Kadına yönelik savaşın toplumsallaştırılması ve politikalarının küreselleştirilmesine karşı küresel bir kadın tepkisi, direnişi ve mücadelesi gelişmektedir. Kadın mücadelesi dünyanın her yerinde büyüyerek alternatif hareket ve toplumsal güç olduğunu kanıtlıyor. Kadınlar artık eşitlik talebi ile sınırlı bir programı aşmış durumda. Daha da önemlisi artık talep etmiyorlar, devletli sistemlerden beklentileri yok, 'çözüm kadınlardadır' bilinci alanlardan haykırılıyor. Cinsel şiddet, taciz ve kadın cinayetlerine, din kılıflı faşizme, ekolojik talan ve yıkıma, emek sömürüne, milliyetçilik, ırkçılık, soykırım savaşları ve darbelerle karşı ideolojik, ekonomik, siyasal ve ekolojik kadın hareketleri direnişlere öncülük ediyor. Milyonlarca kadın erkek egemen sistemin kadın kırımına karşı ayaklanmış durumda. Tüm bu gelişmeler Önder Apo'nun '21. yüzyıl kadın özgürlük yüzyılı olacaktır' tespitini doğrulamaktadır.

Önder Apo erkek egemen sistemin aşamalarını değerlendirirken kapitalizmi kadına karşı en son ve en saldırgan faşizm olarak çözümlledi. Kapitalizmin

'önce kadını vurun' stratejisine karşı 'önce kadınları kurtarın' diyerek kadın özgürlük mücadelesini çağımızın temel stratejisi olarak belirledi. 21. yüzyıl kadın özgürlük yüzyılı olarak tanımladı ve kapitalist moderniteye karşı kadının onurlu, görkemli direnişini yeniden diriltti ve ayaklandırdı. Bu, zihniyette kadın lehine devrimsel bir gelişmeye yol açtı. Kadın statüsü ve varlığının yitirildiği bir aşamada yaşamın, özgürlüklerin merkezine kadının alınması başta Kürt kadınları olmak üzere dünya kadın mücadeleleri açısından büyük bir umut yarattı. Sadece kapitalist modernitenin kadın sorununa yaklaşımını çözümlemekle kalmadı, devrimci, sosyalist hareket ve mücadelelerin toplumsal özgürlükleri kadın özgürlüğü temelinde ele almayan, toplumun özgürleşmesiyle kadının da özgürleşeceğini düşünen, statüsünde stratejik bir değişimi hedeflemeyen pragmatist yaklaşımı da çözümlledi. 'Kadın özgürleşmeden toplum özgürleşmez' tespiti kapitalizm karşısında alternatif hareketlerin ideolojik olarak içine düşmüş olduğu temel yanlış ve yanılgıya bir eleştiri aynı zamanda bir cevaptı. Çözülmesi gereken temel çelişki sınıf çelişkisi değil cins çelişkisiydi ve tüm toplumsal krizler kaynağını bu çelişkidен alıyordu. Sınıf, ekoloji, ekonomi krizlerinin kaynağını netleştirmiş oldu. Önder Apo bu çözümlleme düzeyi

ve ideolojik netleşmeyle tarihten günümüze kadar mücadele ederek direnen kadınların mirasına sahip çıktı ve kendisini kadın özgürlük mücadelesinin savaşçısı olarak tanımladı. Kadın mücadelesini toplumsal özgürlükten bağımsız ele alan, erkeklerle eşit haklara indirgeyen dar cins savunuculuğunu da eleştirdi. Liberal ideolojinin etkisinde gelişen kadın mücadelelerinin ödenen tüm bedellerine karşı kapitalizmi aşma gücünü açığa çıkaramadığını belirterek 'kopuş teorisi'ni geliştirdi. Teori erkek egemen sistemden, onun kuram, kurum ve yöntemlerinden kopuşu önerdi.

Kadın hareketleri ideolojik saldırıya karşı örgütsel direniş ile cevap vermeli

Erkek egemen sistemin son aşaması olan kapitalizm kadının düşünsel, ruhsal ölüme mahkûm edildiği, kadının en çok katledildiği, sömürüldüğü, tecavüze, şiddete uğradığı bir sistemdir. Bu sisteme göre en iyi kadın ruhen, düşünsel ve bedensel olarak başkalaşmış, vurulmuş, teslim alınarak öldürülmüş kadındır. Kapitalizmin kurduğu ideolojik hegemonyayı kadın lehine devrimi ve özgür yaşamı hedefleyen bir ideoloji durdurabilirdi. Bu da 'Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ydi. İdeolojiler zamanının bittiği fikrinin modernlik adına akademi dün-

yasından başlayarak yayılması kapitalizmin politikasıydı. Sistem olarak egemen bir ideolojiye dayanırken toplumları ve kadınları ideolojisiz bırakmak için her şeyi yaptı. Sosyalizm deneyimlerinin hedeflediği sonuçlara ulaşamamasının yarattığı kırılma da bu fikrin gelişimine zemin yaratmış oldu. İşte böylesi bir zaman ve zeminde Önder Apo'nun 'ideolojik başarı ve zafer tüm başarıların anasıdır, ideolojisiz insan mevzisz insandır' perspektifi devrimsel bir gelişmeydi. Kadınların ideolojisiz, felsefesiz, systemsiz özgürleşemeyeceği fikriyle Önder Apo kadınların ilk ve tek ideolojisi olan Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni 1998 yılı 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde ilan ederek tüm kadınlara armağan etti. Kapitalizmin köleleştiren ideolojisine karşı bir meydan okumaydı. Bu ideoloji Kürdistan'da kadın devrimi ve demokratik modernitesi olarak somutlaştı, dünyayı etkileyen bir ideoloji haline geldi. Kapitalizm savaş, şiddet, sömürü-talan, fetih ve öl-öldür felsefesiyle toplumlara ve kadınlara her zaman savaş ve ölüm getirdi. Bu ideolojik savaşa, sömürgeci, faşist sistemin 'öl-öldür felsefesine karşı Önder Apo 'Jin Jiyan Azadi' sloganını geliştirdi ve özgür yaşam felsefesine dönüştürdü. Bu slogan bakış açısıyla birlikte şimdi dünyanın dört bir yanında kadınların ortak sloganına dönüşmüş durumda. Kadın, Yaşam, Özgürlük!

Kadınlar olarak politik alanda gerçekleştirdiğimiz kazanımlar, devrime yol açan gelişmeler bize yeterli gelmemelidir. Bunu koruyup, süreklileştirecek ortak yaşam sistemini inşa etmediğimiz müddetçe varlığımız hep tehdit altında olacaktır. Gözle görünür başarı ve zaferlere rağmen kadınlar olarak henüz soykırım kışkıracından kurtulmadığımızı bilerek daha fazla birlik ve örgütlenme şiarıyla harekete geçmeliyiz. Yerelerde, ülke, bölge ve dünya çapında kadın birlikleri ve konfederasyon tarzı örgütlenme modeli kadınların geliştireceği ve yüzyılı bize kazandıracak bir modeldir.

Devrimler zihniyette kazanılırsa başarılı olurlar ve kalıcı sistemler haline gelirler. Tarihte kadın etrafında gerçekleşen demokratik toplum ve özgür yaşamın temelinde özgür zihniyetin olması yatmaktadır. Gerçekleşen devrimlerin başarısızlıklarının ortak nedenlerinden esas olanı güçlü, tarihsel ve toplumsal gerçekliğe dayalı ideoloji, zihniyet bilinci ve kurumlarının oluşturulmaması, özgür kadın ve erkeğe dayalı özgür eşyaşamın yaratılamamasıdır. Kapitalist modernite bu gerçekliği ve açığa çıkardığı boşlukları ustaca değerlendirmesini bilmiştir. Kadınların alternatif hareketleri ve mücadeleleri, Kürdistan'da gerçekleşmekte olan devrimler kapitalizmin hedefindedir ve ideolojik olarak saldırı halindedir. Kadın hareketleri olarak bunu görerek ideolojik saldırıya karşı ideolojik ve örgütsel direniş ve kuruluş ile cevap vermek zorundayız. Devrimlerin başarısızlıklarının bir nedeni de kapitalist modernitenin sistem içine çekme, liberalize etme ve kendine yedekleme politikaları karşısında savunma gücünü gösterememeleridir. Öz savunma bu noktada salt askeri anlamda ele alınmadan ideolojik, kültürel ve örgütsel açıdan geliştirilmelidir. İdeolojisiz bir örgütlenme ve öz savunma ancak kapitalizmin askerliğine ve örgütlenmesine güç katar.

Kadınların ortak örgütlenmesi muhakkak bir bedene dönüşmelidir

Bu nedenle dünya kadın hareketlerinin, bölgesel, ulusal ve yerel birliklerini geliştirmemesi en temel sorun olarak gündemimiz olmalıdır. Demok-rasi, özgürlük, öz savunma ve kadın birliğini yaratacak örgütlenme modellerini geliştirmekten başka çaremiz

yoktur. Kapitalist modernite küresel, bölgesel ve yerel işbirlikçi güçleriyle kadına karşı topyekûn faşizmi dayatırken birbirinden kopuk kadın hareketleri olarak ayakta kalma şansımız yoktur. Ortak değerler etrafında düşünsel, ruhsal, bedensel varlığımızı birleştirebilir, güçlendirebilir, koruyabiliriz. Bunu tüm farklılıklarımızla ve özgünlüklerimizi koruyarak da geliştirmemiz mümkündür. Kadınlar olarak politik alanda gerçekleştirdiğimiz kazanımlar, devrime yol açan gelişmeler bize yeterli gelmemelidir. Bunu koruyup, süreklileştirecek ortak yaşam sistemini inşa etmediğimiz müddetçe varlığımız hep tehdit altında olacaktır. Gözle görünür başarı ve zaferlere rağmen kadınlar olarak henüz soykırım kışkıracından kurtulmadığımızı bilerek daha fazla birlik ve örgütlenme şiarıyla harekete geçmeliyiz. Yerelerde, ülke, bölge ve dünya çapında kadın birlikleri ve konfederasyon tarzı örgütlenme modeli kadınların geliştireceği ve yüzyılı bize kazandıracak bir modeldir. Önümüzdeki aylarda Dünya Demokratik Kadın Konfederasyonunun tartışılacağı uluslararası konferans ve platformlar bu gündemin tüm alanlara taşınmasına neden olacaktır.

Kürt Kadın Hareketi Önder Apo'nun geliştirdiği demokratik toplum, demokratik ulus ve demokratik özerklik projelerini kadın mücadelesinde geliştirme ve inşa etmede büyük bir mücadele ve ortaklaşma çabası içerisindedir. Geçtiğimiz dönem ikincisi gerçekleştirilen Ortadoğu ve Kuzey Afrika Kadın Konferansı bölgesel kadın mücadelesini ortaklaşma ve sisteme kavuşturma arayışında büyük bir adım oldu. Bu zeminler daha da artarak devam edeceğe benziyor. Kadınlar deneyim ve tecrübeleriyle birlikte kazanımlarını da paylaşıyorlar. Kadınların ortak örgüt-

lenmesi muhakkak bir bedene dönüşmelidir. Bu nedenle ortak kurumlarımızı geliştirmeye ihtiyacımız var. Kadın hareketimizin Kürdistan statüsünün özleştirilmesi mücadelesinde birlik arayışı da bu kapsamda ele alınabilir. Kürdistan'a yönelik soykırım politikaları karşısında kadınlar her zaman olduğu gibi esas direniş ve örgütlenme gücü olarak var olmaktadır. Kürdistan parçaları arasında ulusal kadın birliğini hedefleyen konferans çalışmaları yürütülmektedir. Kadına yönelik şiddet, katliam, küçük yaşta evlilik, kadın sünneti ve her türlü saldırıya karşı geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen konferans yaşanan ortak sorunlara ortak çözümler bulmanın çabasını gösteriyor. Bu çalışmalar artarak sürmelidir.

Rojava'da işgal saldırılarına karşı kadınlar öz savunmayla devrimi korudular

Yaşadığımız ülkenin sınırları içerisindeki farklı kültür ve guruplardan kadınlarla birlik stratejisi ve çabaları kadınlar arasında yayılarak kabul edilen bir stratejiye dönüştü. Türkiyeli kadınlarla, Rojava ve Irak'ta Arap halkından kadınlarla, İran'da fars, Azeri ve tüm inanç kültürlerinden kadınlarla ortak paydalarda bir arada mücadele eder hale gelmek için mücadele düzeyimizde daha hamleci ve yaratıcı olmamız gerekiyor. Tüm mücadele deneyim ve kazanımlarımıza, geliştirdiğimiz teori ve sistemimize rağmen mağduriyet dilini aşmış değiliz. Şunu unutmamalıyız ki gelecek yüzyıl ve bin yıllara yetecek kadar çözüm kuram, kurum ve toplumsal güce sahibiz. Tarihteki tüm kadın direnişleri ve miraslarından beslenen, günümüzdeki kadın hareketlerinin deneyimlerinden güç

alan, dünya demokratik sisteminin kurucusu Önderliğinde bir kadın hareketi olarak çözüm biziz. Bu dili ve yöntemi aşarak umut yaratan devrim ve kazanımlarımızı dünyadaki kadınların çözümüne haline getirmemiz gerekmektedir.

Türkiye'de faşist AKP-MHP ittifakının Kürdistanın her yerinde ve bulunduğu her yerde Kürtlere karşı geliştirdiği işgal ve soykırım politikaları kadınların direnişi ve mücadelesiyle karşılaşmıştır ve boşa çıkarılmıştır. Eğer bugün AKP-MHP faşizminin yıkılma eşiğinde olduğu değerlendirilmeleri yapılabiliyorsa bu kadınların görkemli mücadelesi ve cesur duruşları sayesinde. "Xwe diparezim" şiarıyla geliştirilen hamle büyük bir farkındalığı açığa çıkardı. İşgal ve teslim alınmak istenen kadının varlığını savunma sorununu tartışması, bilincine varması ve öz savunma gündemlerini oluşturması önemliydi. Ekonomik alanda gerçekleştirilen kadın yoksulluğu ve sömürsüne karşı çok ciddi bir mücadele yürütüldü ve Türkiye'nin tüm emek alanlarından kadınlarla buluşmalar, toplantılar gerçekleştirildi. Rojava'da Türkiye faşist rejiminin saldırıları karşısında kadınlar öz savunma gücünü büyütürken devrimlerini korumuşlardır.

Demokratik toplum sistemlerini Suriye halkları ve kültürlerinden kadınlarla ortaklaşma mücadelesi öne çıkmıştır. Arap, Ermeni, Süryani, Çerkez, Türkmen kadınları ile devrimin kalıcılığına kadının konfederalizmi hayat bulmaktadır. Rojhilat'da İran rejiminin kadınlarla ve Kürtlere karşı soykırım politikaları dünya çapında teşhir edilmiş, İran halklarından kadınlarla ortak mücadele yaklaşımı daha da büyümüştür. Kadınların yaşadıkları cinsiyetçi saldırı ve politikalara yönelik ortak çözüm

yol, yöntem ve bilincini geliştirmiştir. Şengal'de hamle çerçevesinde TC faşizmi teşhir edilmiş, Irak'lı kadınlar ve inanç grubundan kadınlarla sistemin inşa ettiği DAİŞ zihniyet ve saldırıları karşısında ortak mücadele zeminlerini örgütlenme zeminleri büyütülmüştür. Maxmur'da TC özel savaş politikaları kapsamında içten yozlaştırma politikaları ve dıştan hava saldırıları karşısında bilinçlendirme ve eylemsellikler geliştirilmiş, Avrupa'da faşist Erdoğan'ın kadın kırım politikalarını yargılamak için 100 neden hamlesi sadece Kürt kadınlarıyla sınırlı kalmamış dünya kadın hareketlerinin dahil olduğu bir kampanyaya dönüşmüştür.

Zaferle taçlandırabileceğimiz bir devrim sürecini yaşıyoruz

Cinsiyetçi politikalar karşısında kadın özgürlüğü sisteminin inşası ancak ve ancak Önderliğin fiziki özgürlüğü Kürdistan ve Kürt kadınlarının statülerinin sağlanmasıyla mümkündür. 3. Dünya Savaşı'nın hedefi Önderlik, merkezi de Kürdistan'dır. Dolayısıyla bu savaş Önder Apo önderliğinde, Kürt kadın hareketi öncülüğünde boşa çıkarılmadan dünyada demokrasinin zaferi sağlanamaz. Dünya toplumlarının kaderi Kürdistan'da inşa edilen demokratik toplum ve kadın devriminin başarısına bağlıdır. Temel strateji bu. Bu nedenle kampanya Önderliğin mutlak tecrit sisteminin Kürdistan başta olmak üzere her yerde ve kadınlar üzerinde uygulanan bir sistem haline getirildiğini teşhir etmiş, bilinç oluşturmuş ve uluslararası hukuk zeminlerini harekete geçirmiştir. Önderliksiz, statüsüz yaşam olmaz şiarı temelinde oluşan bilinç ve cesaret zindanlardan yayılan aklık grevi direnişiyle taçlandırılmıştır.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde hamlenin yarattığı bilinç ve örgütlenme düzeyi zirveleşmiştir. Erkek egemen ideoloji ve güçlerine karşı 'Jin, Jiyan, Azadi' sloganıyla çok görkemli karşılandı. Meydanlar onlarca dile çevrilmiş bu sloganla inledi ve faşizmin tüm saldırılarına karşı en büyük cevap yine direnen kadınlardan geldi. 8 Mart'ta ortaya çıkan kadın iradesi, politik duruş ve hedefleri bu yıla ve geleceğe damgasını vurdu diyebiliriz. Kürdistan'da ve örgütlü bulunduğu her yerde Kürt kadınları AKP-MHP faşizmine karşı 'Dem Dema Jinan'e!' şiarıyla alanlara çıktılar. 8 Mart kadınların sadece kadın direniş bayramı olarak kutlanmadı, aynı zamanda mücadele program ve sözleşmelerini de açıklamış oldular. Erkek egemen sistemin taciz, tecavüz, şiddet, göç, yoksulluk, ekolojik talan ve yıkıma karşı direnmeye, faşizmi yıkmaya kararlılığının ilanı oldu. Kadınları büyük coşku, heyecan ve rengiyle alanlara sürükleyen temel neden kadınlarda gelişen özgürlük arayışı, bilinci ve Önderlikle zafere olan inancıydı. 8 Mart'tan Newrozlara köprü olmak isteyenlerin, Zekiye, Rahşan, Bêrivanların takipçileri ve yoldaşları Newroza özgürlük yolu oldular. Newroz alanlarını renga renk direnişleriyle bahara çeviren kadın duruşu, Biji Serok Apo sloganları eşliğinde yürüyen kadınlar artık dünyada ve Kürdistan'da sistem karşıtı esas toplumsal bir güç olarak devrime yürümektedirler.

Zaferle taçlandırabileceğimiz bir devrim sürecini yaşıyoruz. Şimdi, Kadın Devrimi Zamanı!

PKK'NİN 25. YIL NEWROZ'U

DİRİLİŞ TAMAMLANDI KURTULUŞ YAKINDIR

Kölecî, en katı Asur İmparatorluğu çözüldüğünde yalnız Kürtlerin değil, Asur halkı da dahil bütün halkların özgürlüğü de başladı. Bu anlamda Mezopotamya bir özgürlükler ülkesi ve tarihidir de. Demirci Kawa'dan, Mazlum'a kadar çok soylu özgürlük savaşçıları vardır. Hallac-ı Mansurlardan tutalım Pir Sultanlara, Sivas'ta yakılan Nesimilere kadar hepsi bu toprağın özgürlük savaşçılarıdır. Ama gerçekten TC'nin şahsında en son kendini dile getiren egemenlerin acımasız yasaları da vardır. Bunlar büyük bir savaş içindeler. Biz bu savaşta yerimizi iyi tayin ettik.

Reber Apo'nun 21 Mart 1998 yılında Parti Merkez Okulu öğrencilerine yönelik yaptığı bu değerlendirme Komünar Dergisi'nden alınmıştır.

Nedir Newroz?
Gün ışığına çıkan çiçektir,
Yaşama duruştur,
Doğanın rengarenkliğe açılışdır,
Bütün yaşam damarlarına kan verilmesidir.
İşte PKK'de böyledir.
PKK bir Newroz partisidir.
Yaşama yürüyen halkın partisidir.

Diriliş için doğasında bir şey varsa onun yeşillenmeye, çiçeklenmeye açma girişimidir. Ama bir de bu Newroz günlerinde sert esen kasırgalar vardır. Bazen çiçekleri bile kasıp kavuran, meyveye kesilmek iddiasında olan meyve tohumlarını da yakan; onlar içimizde yok mu? Var. Diriliş tohumlarını az mı kasıp-kavurmaya zemin oluyoruz, az mı kasıp-kavuruyoruz! PKK'nin Newroz PKK'si olması ne kadar yerinde, ne kadar yaşamsal, ne kadar açıklayıcı. Ama tarihini, güncelliğini kasıp-kavurmalara da ne kadar gerçekçi. Gerçeği olduğu gibi kabul etmek daha doğrudur. Biz her zaman şuna inandık: Hiçbir kanun "özgür yaşam" kanununun üstünde bir güce sahip olamaz. En büyük güç, kanun; özgür yaşam kanunudur. TC'nin anayasa maddeleri cumhuriyeti, birlik, bütünlüğü tartışılmaz biçiminde tanımlar. Bütün bunları bizim için söylüyor. Nedir o? "Yaşamayacaksınız" diyor, yani en büyük kanun olan özgür yaşam kanununa yer yoktur, diyor. Biz de ilk çıkışımızda tersini söyledik: En büyük kanun özgür yaşam iradesidir dedik. Ve galip gelen tüm yönleriyle olmasa da budur. Bu yasalar, ölüm yasaları en güçlüsüdür diyenler ve her gün bu yasaları kan kusturarak uygu-

layanlar, düşmanın ölüm yasaları kadar hainlerin, hiç özgürlüğü tanımayanların yasaları, bir de çürümüş, kendisinin olamamış, kendisini tanımlayamamış, bir ilkenin ve bir özgürlük iradesinin sahibi bile olamamış siliklerin, maymunların yasaları, bukalemunların yasaları. O çok söylenen muğlak, en kutsal amacı karşısında bile bir türlü doğruya gelemeyenlerin yasaları. Ki onlar da bu yasalara çok güvendiler. Böylece üç tane temel yasa koyucu; açıktan katliamcı yasa, hain yasa, düşkün, silik, bukalemun yasası karşımızdaydı ve biz de; özgür yaşamın yasası olacak dedik. Ve bu yıllara bu yasayı dayattık. Görüyoruz ki bu yasa en güçlü yasadır. Özellikle TC'nin bu asla denilemez ve niyet edenlerin kellesi gider dedikleri, zırh gibi yasasını delmekle kalmadık, paramparça ediyoruz. Hainlerin de öyle. Yanına bile yaklaşılmayanların yasalarını başına bela ettik. Acınacak durumdalar. O muğlak kişiliksizliklerin bir bit kadar ancak değerlerinin olabileceklerini ortaya koydum. Özgürlük ağacının bağrındaki bu kurtçukları da artık yasalarıyla birlikte perişan ediyoruz. Bunlar güzel işlerdir. Özgür yaşam kanununa açıklık kazandırmaktır. Oldum olası ben fazla süslü cümlelerle, madde madde yasalara sıralamadım. Mezopotamya'da Hammurabi'nin de yasaları vardır. Asur'un en başta yasa koyucu olduğu bilinir. Korkunç yasalar. Ve tarihte yasalar bu toprakta doğdu. İlk temelleri burada atıldı.

Egemenler adına, uygarlık adına. Ama gerçekten bir de özgürlüğün savaşçıları vardı bu topraklarda. Kölecî, en katı Asur İmparatorluğu çözüldüğünde yalnız Kürtlerin değil, Asur halkı da dahil bütün halkların özgürlüğü de başladı. Bu anlamda Mezopotamya bir özgürlükler ülkesi ve tarihidir de. Demirci Kawa'dan, Mazlum'a kadar çok soylu özgürlük savaşçıları vardır. Hallac-ı Mansurlardan tutalım Pir Sultanlara,

Sivas'ta yakılan Nesimilere kadar hepsi bu toprağın özgürlük savaşçılarıdır. Ama gerçekten TC'nin şahsında en son kendini dile getiren egemenlerin acımasız yasaları da vardır. Bunlar büyük bir savaş içindeler. Biz bu savaşta yerimizi iyi tayin ettik. Halkların direniş tarafında yer almak, özgürlük yasalarına bağlı kalabilmektir. İnsanlıkla burada başlayan özgür yaşama ve özgürlük tarihinin bu beşiğine bir kez daha şahitlik etmek, bağlı kalabilmektir.

**Bütün yıllar Newroz'lu günlerdir
dedik sözümüz buydu ve
çiğnetmedik**

Bu bize çok çekici geldi ve bugün bizi buraya getirdi. Mutluyuz, gerçek kutlamanın içindemiz, başlarken biz söz söylemiştik: bundan sonra bütün günler Newroz'dur, dedik. Ve bu 25 yılda bütün yıllar gerçekten Newroz'lu günlerdir dedik. Sözümüz buydu, çiğnetmedik. Fakat zalimlerin dayattıkları acıları, işkenceleri vardı. Kasıp-kavurmaları vardı. Yaktılar nice insanları: her türlü teknikle, silahla, işkenceyle yaktılar. İşte yüreğimiz diyor ki; bu yakılanların anısına nasıl sahip çıkılacak? PKK bunun intikam gücü. Zekiyeler, Zilanlar, Ronahiler bugünlerin büyük şehitleri olurken, aslında tam da özgür yaşam nasıldır sorusuna ulaşmak için bunu yaptıklarını bizzat sözlerinden, vasiyetlerinden biliyoruz.

Mezopotamya, Zagrosların eteklerindeki yaşamın belirişi, bütün kutsal kitapların anlatmak istedikleri cennet ülke, Nuh'un tufan sonrası yeni yaşam alanı. Bu topraklarda oldum olası bir de özgürlük tutkuları ile insanlar yaşamıştır. Hiçbir ülkedekine benzemez, belki, yazılan hiçbir kitaptakine de benzemez. Belki de kitapta daha yazılmamıştır. Ama bir özgürlük savaşı vardır. Kitabı tam yazılmamışsa, belki de kurtuluşu tam olmadığı içindir. Yazılan ki-

taplar daha çok yarım kalan kitaplarsa, o da kurtuluşun tam olmamasındandır. Ve PKK budur aynı zamanda. PKK sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir türküdür. Yazmadan önce konuşma, eylem ve gerçeğine de bu anlamda sadık ve tarihi özüne bir yanıt oluyor. Kolay değil, insanlık beşiğinde mezar-dan daha kötü bir yaşam tutsağı da demeyeceğim, yaşam dışılığı kabul etmek çok zor. Hani burada insanlık dile geldi. Hani burada ilk kanunlar yazıldı. Hani burada ilk umutlar insanlar adına dile getirildi. Hani her toprağa dokunuşta bir eser meydana geldi, ilk hayvanlar evcilleştirildi, ilk bitkiler tahıl oldu, ambarlara dolduruldu. İlk köyler ve ilk şehirler burada kuruldu. Devletler ilkin burada doğdu. Şiir ve müzik ilkin burada yapıldı. Bütün insanların ilk duyguları burada doğdu.

Kimi yerde bir sınıf gerçeği oldu, ilk kölecî imparatorluk oldu. Bir aşiret yasası oldu halen tüm gücüyle sürüyor. Ama bir şey daha oldu; sanki bütün bunlar olmamış gibi bir silikliğin alanı oldu. İnsanlığın kimliği yok şimdi, umdu bile kalmamış. Nasıl oluyor bu büyük çelişki? Hem tüm ilklerin ana yurdu ve hem de şimdi hiçbir eserin kalmayıp. Bu büyük çelişkiyi çözmek gerekiyor. Gılgamış'ın büyük destanı, ilk arkadaşlığın olduğu yer, şimdi hainin yürüdüğü yer haline gelmiş. Hem de içimizde bunu çözmek gerekir. PKK bunun için büyük bir olay ve çözüm yeri. Ve olacaksa bu yeniden diriliş tarihi nasıl olacak? İşte heyecanın kaynağı burası. Hazineler kaybedildiği yerde aranır, insanlık doğduğu yerde, kökleri üzerinde araştırılır ve bulunacaksa orda bulunur. Amerika'da bulunmaz. Rusya'da, Sibiryada bulunmaz. Merkezi burası. Başlarken biz söz söylemiştik. Bundan sonra bütün günler Newroz'dur, dedik. Ve bu yılda bütün yıllar gerçekten Newroz'lu günlerdir dedik sözümüz buydu, çiğnetmedik.

**PKK'de Newrozların hepsi bir
arayış ve biraz da buluş yılları
oluyor**

PKK 25 yıldır insanı arıyor, kendi insanını. Ve bu insan ilk insandır ve belki de olacaksa doğrusu, en son insanda o olacaktır. Olmak durumundadır. Eğer yaşama selam duracaksa, Newroz gibi her şey yaşama gülüşecekse onun dilini yakalamak gerekecek. Onun için yaşam kolay değil. Kendim halen büyük bir yaşam arayışısım. Her şeyi durdurdum. Hiçbir önyargıya saplanmadan, hiçbir kalıba girmeden, hiçbir kesin yargıya da gitmeden hep anlamak, daha derin anlamak istedik. Ne nedir, ne değildir, nasıl olmalıdır? İşte yoğunlaşma denilen olay bu. Kendimi kolay tanımlamak hele kirli binlerce yılı bulan bu özgür insanı tanınamaz hale getiren uygarlığı kendimde tanımlamamak. Kendimde tanımlamak, kendimde yaşamamak, kendimde yaşatmamak; verilen tüm isimleri kendi isimim olarak almamak. Dayatılan tüm iradelerden kuşku duymak ve halen yaşamaya bile karar verememek, vermemek, verdimememek. Olacaksa en doğrusu, en güzeli ve buranın kök tarihine, beşikliğine uygun olacak. Tıpkı o Gılgamışla başlayan tüm yaşam arayışlarının, ölümsüzlük peşinde koşanların gerçeğine sadık bir yaşam tanımı gibi olmalı. Tam da özgürlük insanına yaraşan bu oluyor. İşte 25 yılda PKK'de Newrozların hepsi bir arayış ve biraz da buluş yılları derken, bunları kastediyoruz. Bunları çok çarpıcı gördüm ve halen hepinizin şahsında okuyorum. Yaşadıklarını sanıyorlar. Bir kuş beyni kadar düşünce bile üretemiyorlar. Bir taze filizin yaşama duruşunu bile halen kavramış değiller ve yaşadıklarını sanıyorlar. Nasıl öfkeli olmayayım buna? Her şey çirkince! Ben nasıl kabul edeceğim bu yaşam dayatmasını? Önce ne yaptım? Kendimi kitledim. Kutsal bir mabedin dokunulmaz

tanrı veya tanrıçası gibi kilitledim kendimi. Bütün bu kötülük anlayışlarına karşı, olacaksa bir saf-temiz ruhum, bir köşemde kalsın dedim. İşte PKK ve şehitleri bu. Ve bunlar çok oldular. Çok güzel olan bu. Bu toprağa ne kadar

Yaşam iddiasında olan sizlerin

Varsa Mazlumların bir değeri

Hatırasına bağlılık; varsa

Bu büyük Newroz şehitlerimize,

Bu tarihimizin değerlerine,

Bağlılık varsa

Kolay ölmek kadar

Yaşam hangi savaşa

Kazanılacaksa onun üzerine

Yürümek,

Kazanılacaksa

Onun üzerine yürümek.

Onun için bu temel bilinci

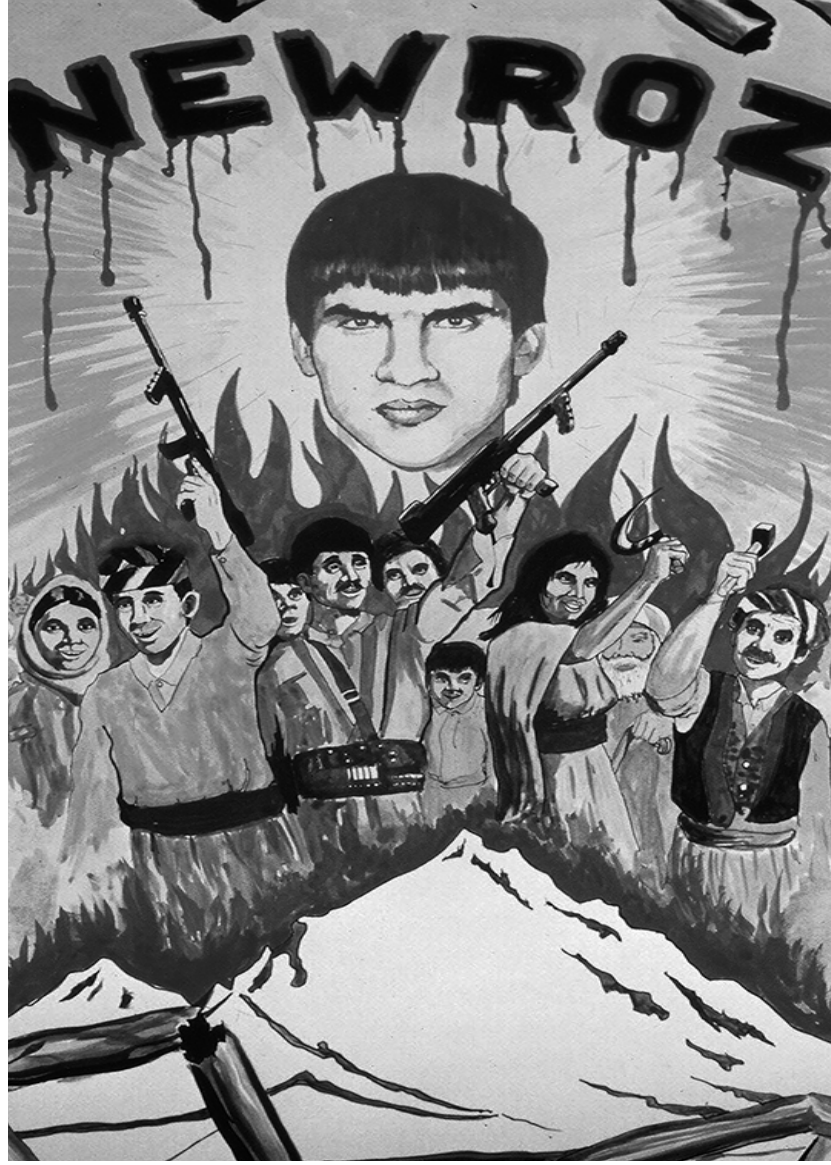
Almışsınız,

İşleyin.

çok şehit düşüp ekilseler, herhalde o kadar temiz, yenileri boy atacak. PKK bu, heyecanlandırıcı. Bunu egemen kılmak istiyorum. Ve bu beni daha fazla ilgilendiriyor. Bu bir insanlık görevi. Bu topraklara bir hürmet, bu sayısız insanlık şehitlerine bir saygı, bu insanlık tarihine bir saygıdır. Bu güzel oluyor. Varsın bu iğrençliği yaşamamış olayım. Şehitlerimiz Mazlum, Zekiyeler, Rahşanlar Ronahiler varsın hiç yaşamasınlar ve zaten Zilanlar ne demişlerdi ve neyi kül etmişlerdi? İğrenç sınıf, ulus, cins ve her tür iyiliğin, doğruluğun, güzelliğin, emeğin düşmanlarının kendilerinde yarattığı ne varsa, gerçekleştirdikleri ne varsa önce hepsini bedenlerinde yaktlılar, kül ettiler. Pir Sultanlar da böyleydi, Halilac-ı Man-surlar da. Ve ne şahane ki, bu geleneği temsil ettik. PKK'yi bu günlere böyle getirebilmek, özgür insana dayatılan tüm suçları PKK'nin bedeninde yakmak, yok etmek ve mümkünse temizlenmiş yaşama yeniden koyulmak. PKK belki de hiçbir örgütte olmayacak kadar canlı büyüyor, bir diğer tanımı da budur bu 25 yılın. Kesinlikle bu canlar yanarken ve o egemenlerin elindeki en son teknikle yakılan bütün PKK şehitleri aslında öldüklerine hiçbir zaman inanmadılar. Son nefeslerinde hemen hepsi yaşamla kucaklaştığını adı gibi biliyorlardı. Bu trajiktir, ama bir gerçektir. Başka türlü yaşamla kucaklaşma olmuyor. Sorun şimdi nedir? Şehidin bu trajedisini, bu toprağı yaşam adına kucaklayışını daha ikinci bir aşamada, kurtuluşla nasıl taçlandıracağız? Sıra bunda. Ama bu çok zor. Zor olmasına inanmıyorum da, anlaşılmasının önemini dile getirmek istiyorum. Bayılıyorum bu iş için savaşımaya. Ama başarı tarzı artık daha da ilgilendiriyor. Aşamalar meselesinde hata yapacağıma inanmıyorum veya hatalardan hiç korkmuyorum. Ama başarı tarzı benim için daha da amansız geliyor. Bu günlerde şunu da düşünüyorum: Asla yanılmayacak iradeyi gerçekleştirmek, yoğunluğun öyle bir düzeye taşırılması ile şehitlerin o sembolik olarak dile getirdiği, yakılması gereken her şeyi, ama bir daha bulaşmayacak biçimde yakmak ve özgür yaşam iradesini de bir daha bükülmeyecek kadar keskinleştirmek. Bu iş daha çok ilgilendiriyor.

Bu anlamda Newroz en şiddetli yoğunlaşma ve her savaşa dayanacak ve başaracak kadar keskinleşmedi.

Bakar anlar, yürür yapar, arkasından zaferi gelir. PKK'deki savaşçıyı yaratılmak güzel bir çalışma oluyor. Bütün bunları o çokça tekrarladığınız bazı sözcüklerle değil, onun sözden de öte özüne iniyorum. Genel bir günü kurtarmak değil, insanın başlangıcını ve sonunu birleştirecek kadar iradeyi, insanı yaratmak işine bayılıyorum. Bunun felsefesi nasıl olurmuş? İsteyen bundan felsefesini çıkarır. İsteyen siyasetini, isteyen askerlik bilimini, isteyen sanatını, isteyen estetiğini çıkarır. Bu çok daha ilgilendiriyor ve hepsini birleştiriyoruz. Siz PKK adıyla geçinenler, hatta bir ordu durumuna geldiğini sananlar; buna saygı duyuyorum ve müthiş destek vermeye de çalışıyorum, ama durumunuza üzülüyorum. Çünkü işin sözcük düzeyine bile daha tam kendinizi bağlayabilmiş değilsiniz. O büyük ruh gerçeği nerede, hele de zemin olduğunuz düşmanlarınız üzerinizde tepişirken?

Hatta işte genç kızlar, PKK'nin büyüklüğüne duyduğunuz bağlılıktan kuşku duymuyorum. Özgürlük temelinde kendinizi adadığınızda da kuşku duymuyorum. Ama çoktan yitirilmiş cinsinizin, özgürlük savaşımının kanunlarından habersiz olmak, sınıf savaşımından, ulusal savaşımından, güzel insan savaşımından uzak durmak acaba sizi bir sokak kadınından veya bir cariyeden daha teslimkar kılmıyor mu? Demek ki eksiklik var. Hele hele o benim diyen erkeklerimize sesleniyorum. İşte açığa çıkan bazı sahte komutanları var. En ünlüsü de komutan Z. Ne kadar da rahat uzlaşmıştınız. Çok ünlü kadın komutanımız Z. ile sözüm ona çok ünlü erkek komutanımız Z karşı karşıya getirilse ve mukayese edilse, biri tanrıca kadına yücelirken diğerinin düşman kucağına yönelmesi acaba tesadüf müdür? Bunu anlamak gerekiyor. Tabi anlamak da yetmiyor. Birisinin bir daha doğmamacasına kökünü kurutmak; diğerini gerçekten tanrı katında bir kutsal mabede yerleştirilerek saygı duyulacaksa, bir biçimde yüceltmek, bağlanmak gerekiyor. Acaba böyle misiniz? Acaba bu konuma geldiniz mi? Bunlar sizi nasıl ilgilendirmez. Demagojiyle, yani sonuca götürmez söz oyalamalarıyla ve çarpık bacak yürüyüşleriyle acaba anlayabilecek misiniz? Birisine

sonuna kadar red cevabı, birisine sonuna kadar kabul gerçekleşmiş midir? Hayır. İşte bu sizin için acı oluyor. Çağrılarımız oluyor çokça. Sanıyorsunuz ki biz de bir laf cambazıyız. Gördüğünüz gibi değil, gerçekten öyle dile gelmiyor. Bizim gerçeğimizde ricayla, rüşvetle küçük amaçlara insan kazanmak yoktur. Benim gerçeğimde yoktur. Benim gerçeğimde Newroz gibi, işte doğuşu hazırlayan anaya karşı bir duruş vardır. Nedir? Sen yaşamın önünde bu halinle engel oluyorsun ana, dur! Seni engel haline getirmişler, önümden çekil. Bunu büyük yaşam tanışımda gerçekleştiren insanım. Ve bunu kendisine esas alan artık toplumdan kendini koparmıştır. Adımız ıpsızda de çıkmıştı. Ama bütün halatlarımı insanlığın sağlam direğine bağlamak için tüm gücümü harcadım. Bir an bile, bir kelime düzeyinde bile insani olandan uzak durmadım. Müthiş ilgi duydum. Ama ne gördüm? Hep

yaşımda ricaya yer yoktur, yalvarmaya yer yoktur, kurala yer vardır, ki bu da iradenin kendisidir, bilincin ışığıdır, kural bu. Kelime düzeyinde söylemeye bile gerek yoktur. Ve böyle kuralı, şemalı parti yanlısı da değilim. Herkes kendi kuralını almış gidiyor. İşte bir Zilan'ın Z. kuralları vardır. Bir diğerinin Z. kuralları vardır. Kiminiz öyle, kiminiz böyle. Ve bu da güzel bir ayrışmadır. Onlar güçlüymüş, tarihte de hep böyle olur. Zalımış, çok vururlarmış! İşin gerçeğinde bunların hepsi var. Zorlukları, zalimleri hep arkasına alırlarmış. En çok kritik süreçlerden yararlanarak vururlarmış. Hepsini yapsınlar. Biz yine de en mert tarzda ısrarlıyız. Bu bizim sanatımız. Onların sanatı öyledir.

Bundan önemli olan; bu büyük yılların oluşumuna, PKK'sine nasıl katıldınız, ne olacaksınız? Benim halka burada fazla seslenmeme de gerek yok. Bu halk bana göre iyidir. Bu halk veya bu halklarla ciddi iş yapmaya her zaman bayılıyorum ve hiçbir sıkıntım yok. Ama bu anlamda mücadele çemberine, çerçevesine almada sizlere gelince aynı rahatlığı hissedemiyorum. Sanki bizim tımarhanedeki deliler, sanki komalık hastalar, zindandaki tutsaklar gibi çağrışımı görüyorum. Kalkarsa düşer, çıkarsa zindandan kendini yere atar, biter. Delidir, çıkarsa sağı-solu vurur. Bu durumdan acaba kendinizi ne kadar alıkoyabileceksiniz. PKK'nin böyle bir ortam olmadığını ne zaman anlayacaksınız. Ve bu PKK içinde böyle büyük anlamlar çizildi. Bu anlamlara bağlı olabilecek misiniz? Yine burada rica yok, yalvarma yok. Ama bir gerçeklik var: Onu anlayabilecek misiniz diyorum. Çünkü buranın tarihi budur. Gılgamış'tan beri bu tarih böyle geldi.

Hiç kimse PKK kolay öldüğünü yendir diyemez

25 yıl bunun özet ifadesidir. Siz hangisini tercih edeceksiniz? Diyeceksiniz ki biz çok güçsüzüz. Evet, bu daha çok egemen olan bir yan olur bize göre. Çok güçsüzünüz. Hiç hazırlığınız yok, hatta hazırlanmaktan sıkılıyorsunuz. Yaşama ilgi bile duymayacak kadar çürümüşünüz. Savaşın en basit kuralına bile gelemezsiniz. Kendi adıma değil, sizin için bu önemli. Ben yalnız başıma başlattım, tek götürmekte şahaneyim. Hiç sıkıntım da yok. Ama sizler ne olacaksınız? Gılgamış biliyorsunuz, tarihin en arkadaş canlısı kişisi. Ben bu tarihi bilmiyordum. Ama benim ilk yaptığım iş, kendimden çok arkadaşımı düşünmek. Ama şimdi size bakıyorum, bütün bu yılların büyük arkadaşlığına rağmen yürüyemiyorsunuz. Bir tane anlayışlı çıkıp, düşman şuradan geldi, gördüm tedbirimi aldım; şöyle arkadan hançerliyordu, elini tuttum; kötü niyetliydi, içimizdeydi, bizim gibi elbisesi de vardı, başımızdaydı hatta, ama tespit ettim diyen bir tanesi çıkmadı. İşte bu üzüyor, kendim adıma hiç üzülüyorum. Tüm düşmanlarımı iyi tanırım. Tüm yoldaşlarımı da tanırım. Zaten benden daha çok bu işin ordusudurlar gerçekten. Şehitler ordusu, zindanlar ordusu, halkımızın ordusu hepsi var. Ama özellikle sizler, sıcak savaşın cephesindekiler, elinde yalın kılıç silahı olanlar. Her silah, dil silahından tutalım, en son teknik silahına kadar, bunları kullanamıyorsunuz. Kullandığınızda ağırlıklı olarak bizi vuruyorsunuz. Bunlar bizi zorluyor. Hiç bunu beklemiyordum. Bu kadar yeteneksiz kalacağınızı veya üzerinizde bu kadar parti dışlıklar, ordu dışlıklar dayatıldığında ucuz laf söylemenizi, yılanla adeta koyun koyuna yatar gibi yanlışlıklarla uzlaşmalarınızı, hainle alçakla

elleşmeler, cahilce birleşmeler. Demek ki, ruhunuzda büyük bir yoksunluk var. Beyniniz fazla düşünemiyor ve bunlar köleliği ifade eder. Bunlar özgürlüğe ters. Acaba bunları anlayabildiniz mi? Anlamak için gerçekten -ama gerçekten- şimdiye kadar söyledığınız sözler, verdiğiniz sözler gibi olmayacak. Size tarihi anlatıyorum. Size PKK'yi de anlattım. Hangisine gelerseniz, hangisi hoşunuza giderse o tanımla ne kadar yaşayabileceksiniz. Ölüm demiyorum, yaşama geliyorum. Hiç kimse PKK kolay öldüğünü yendir diyemez. Hayır! Ölüm her yerde kolaydır, PKK'de çok zordur ve olmaması gerekir. Doğal ölüm ben bir şey demiyorum. Bir yanlışlığın sonucu ölüm, bir yetersizliğin sonucu ölüm; PKK bunun yeri değildir. Ama çoğunuz gırtlığınız kadar böyle ölümlük pozisyonda kendinizi dayatıyorsunuz. Bu bizi üzüyor. PKK'nin bu olmadığına dair çok tekrar halindeyiz. Anlamaya gelememeniz, belki de bu büyük umut, bu büyük kurtuluş yürüyüşünde tek ciddi engeldir. Kimse size kendinizi küçük görün demiyor. Dikkat edin! Bir büyüklük tarzını yaratın. Parti içinde varsa onunla büyütün, o hep sizin olsun. Bütün yaptıklarımız sizin olsun. Zayıf kadınlara olduğu gibi kendimi verdim. Zilanlar ne güzel söyledilerdi. Hatta Bermal da ne güzel söyledi, o da diyordu, "canımızdan başka bir şey olsaydı da, verseydik". Hayır, ben onlardan can filan istemiyorum. Benim istediğim; varsa kavrayış gücünüz, iradeniz sonuna kadar beni alır mısınız? Çünkü başka türlü de güçlendirmeye beni götürmez. O kolay ölen şehide de söylüyorum veya o gerçekten özlü, kendisini savaştırana da söylüyorum. Bu ölüm benim kabul edeceğim bir ölüm değil. Ben de sizin gibi çok yalnız, tektim. Ama gördüğünüz gibi müthiş bir yaşam savaşı içindeyim. Öyle anlayın ve yürüyün, tüm görevlerin ve savaşların üzerine. Bundan uzak durmak, PKK sanki bu değilmiş gibi davranmak, almış eline silahı benim yüzde doksan dokuz virgül dokuz kabul edemeyeceğim bir tarzla savaştığını sanmak, savaşılabileceğini iddia etmek beni dehşete düşürüyor. Halen yaşama duran hemen her şey kadar kendisini yaşamda bir duruşa geçirecek pozisyonu, bir duruşu bile yakalayamamak, en basit bir savaş kuralını bile işletememek, bana hep ölüyü çağırıyor ve de ölüm koşuyorsunuz. Ama bu PKK değil. Bunu aşmamız gerekiyor. Herhalde yaşayan ve yaşam iddiasında olan sizlerin, varsa Mazlumların bir değeri, hatırasına bağlılık; varsa bu büyük Newroz şehitlerimize, bu tarihimizin değerlerine bağlılık; kolay ölmek kadar yaşam hangi savaşa kazanılacaksa onun üzerine yürümek. Onun için bu temel bilinci almışsınız, işleyin.

PKK'de yaşam özgürleşiyor, yüceliyor

Elinize bazı silahlar verilmiş, kullanın. Bütün bunları şunun için söylüyorum; Anadan doğuşunuza, yaşama doğduk demeyin. Düşmanın talim-terbiyesi ile büyütülüşünüze de büyüdük demeyin. Hatta şimdiki halinizle, PKK'de de büyüdüğünüze, PKK'ileştik de demeyin. Yanılgılar var, doğrusu tanımlamaya çalıştığım gibidir. Ben kendim de halen araştırıyorum. Askeri, siyasi, örgütsel ifadeler çok net. Hazırlıklarım var, katkılarım var. Çok açık ölmemişim, ayakta. Sizinle çok önemli bir zafer yaratmak istediğim için değil. Bu beni birinci derecede ilgilendirmiyor. En çok ilgilendiren; neden böyle gerekçesiz, basit sözüm ona ya yaşıyorlar, ya ölüyorlar! Bunu arkadaş canlısı bir kişi

olarak söylüyorum. İlk günlerde de böyleydin. Bütün çocukluk arkadaşlarıma da -çok ihtiyacım olduğu için değil haydi diyordum, şurada bir avlanalım, şurada bir bitki kökünü çıkaralım, şurada bir kuş yuvasına ulaşalım, şurada bir yılan öldürelim. Ama gelemiyorlardı ve bu iyi bir şey değil diyordum. Doğru bir şey bu. Hatta ekin biçiyorduk. Ekin biçmeye gelmeyen kardeşlerimi dövüyordum. Evet, en çok dövüklerim kardeşlerimdi. Çünkü ilk örgüt odur, neden gereklerini yerine getirmiyor diye. Babam bayıldı bana. Hikaye çok ilginç, o tarzımı herhalde baktı gördü, kusursuz iş yapma tarzı. PKK için söyleyiyordum. Ondan öncesi böyle başlamıştı. Adam şuna inanmıştı ve ne kadar tehlikeli bir iş içine girdiğimi de bilenlerdendi. Ama diyordu; "senin alında fetih işareti var". Ne anlama geldiğini ben de bilmiyordum. Fakat iş yapma tarzımız fetih tarzıdır. O günden bu güne iş yapma tarzımız böyledir. Şimdi bu bana göre zor da değil. Bana göre hem yaşamın, hem tüm işlere koşmanın en makbul, en sonuç alıcı tarzıdır. Neden

Olacaksa ülkem, dostlarıyla

Kabulü temelinde olmalı

Olacaksa bu halk, ben onunla

O benimle ve dostlarıyla olmalı.

Yalnızlığı gidereceksek sahte

Dostlarla, yol arkadaşlarıyla

Değil.

Olacaksa insanlıkla

Bir beraberlik,

Eşitçe ve özgürce,

Olacaksa yoldaşlık

Onun duygularını da, onun

Acılarını da, onun sevinçlerini de

Olduğu gibi paylaşmak

Temelinde olmalı.

Düşüncede de irade de öyle

Giderilecekse yalnızlık

Bu temelde giderilebilir.

yapamıyorsunuz? Neden bu kadar eliniz birbirine dolanıyor? Neden el attığınız her iş karışıyor? Bunu ben anlayamıyorum. Neden bütün işleri yarım yamalak bırakıyorsunuz? Bir konuşmayı paramparça ediyorsunuz. Bir kararı hiç uygulayamıyorsunuz. Bir kötüyü teşhis edemiyorsunuz. Bir tehlikeyi sezemiyorsunuz. Bir hainin gırtlığını sıklamıyorsunuz. Neden bir güzelliğe bağlanamıyorsunuz? Çirkine varmak neden bir kader, sizi hoşnut eden bir şey olsun ki? Bir yenilgiye doğru koşmak, neden? Örgütsüzlüğü yaşam tarzı bellemek neden? Bu topraklarda ilk örgütlü insan ortaya çıktı. Neden buna bu kadar zıt. İnsanlar ilkin burada ortaya çıktılar? Şimdi herkes birbirinden kaçıyor, neden? En çok işlenen PKK'de örgüt sorunu, neden? Örgüte doğru gelemiyoruz. Bu, bu kadar hainlikte ısrar değil mi? Bu kadar insan olamakta ısrar değil mi? Bu kadar düşmanın olamakta ısrar değil mi? Ben bunu çözdüm ve savunamazsınız kendinizi. Bunun için ben güçlüyüm. Bırakın bunları ve her işi temiz yapın. Hatta bakın, hainler üzerinizde oynarken, düşman her gün yaşam diye size bir şeyler sunarken, diyor ki, dağlarda aç kalmışlar. Doğru, gerçekten burada kesinlikle sizleri eleştirmiyorum. Bu kadar dayandığınız içinde sizi kutluyorum. Aç-susuz, bilmem soğuk ve sıcakta dayanabildiğiniz için de sizi kutluyorum. Ama tüm bunlardan sonra kalkıp da sizi bir çorbayla, hele içimizdeki sefillerin

sözüm ona önünüze koydukları bu yaşam reçeteleriyle buna takılmanız ve düşmana bu konuda cesaret vermeniz, şerefsiz olanı kendinize umut yolu denemeniz, beni çok öfkelenirdi. Ve şunu acıyla gördüm ki, bunu felsefe haline getirmişsiniz. Küçük yiyeceklerin, basit kadınlı-erkekli olmanın felsefesi gelişmiş. Korkunç! Halen kelime bile bulamıyorum, anlatmak için. PKK'nin felsefesi bu değil, PKK'nin yaşam tarzı bu değil. Halkımızın yaşadığı felsefe de demeyeceğim, ona dayatılmış, bu bir çaresizliktir. Ama PKK çaresizliğin yeri değil, PKK çarenin yeridir. PKK'de yaşam sorunu yoktur, PKK'de açlık sorunu asla yoktur. PKK'nin parası hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin yiyeceği hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin sosyal yaşamında da hiçbir eksiklik olmadı. Hepsi tanılara özgüydü. Onu ayağa düşürüyorsunuz. PKK'de tutku da, aşkta eksik olmadı. Onun canına, onun özüne darbe indiriliyor, ona alet olmuşsunuz. Felsefe, anlayış haline getirilmiş ve başarısına da çok az bir mesafe kalmış. Bunu gördüm, affedemiyorum. Çaresiz değilim tabi. Daha fazla çareliyim ve yaşama da en büyük saygı dıştaki, içteki haine karşı da her zaman tetikteyim. Ama üzüntüm daha çok sizler için. Bir kavganın sahibi, bir yaşamın sahibi olmalıydınız ve bu yürekten alkışlanacak cinsten olmalıydı. Eyaletlerimizi tartışıyoruz, anlamlı bir parti toplantısını yapıyoruz. Merkezimizi tartışıyoruz, ne kadar yürekler acısı. Kullandıkları cümlelere bak ve içine girdikleri davranışlara bak. Sergiledikleri komutanlığa bak ve savaşılarımızın neye zemin olduklarına bak ve kızlarımızın, Zilanların ardılları olması gerekenlerin sarıldıklarına bak. Bu öfke yaratmaz mı? Bu değerlere ihanet olmuyor mu? Bunu nasıl sıradan geçiştirebiliriz? Bu düşüşü nasıl felsefe haline getireceksiniz? Bu duruşu nasıl kabul edeceksiniz? Bu şahadetlere karşı nasıl böyle duracaksınız? Bir de yaşam özgürleşiyor, yüceliyor. Ona karşı nasıl duracaksınız? Halen anlayışlamadı mı diyeceksiniz? Hisler, duygular oluşuyor mu, diyeceksiniz? O zaman siz kimsiniz? Ama sizi anlamak çok zor. Bir basit askeri kuralı işletemedik, demek nedir? Peki nerede askeri irade? Düşman iradesinin kırılması şöyle kalsın, benim el yordamıyla tek başıma 25 yıl önce düşmanın paytaxtından alıp, buraya getirdiğim irade nerede? Bükülmez, yenilmemiş iradeyi siz böyle mi temsil edeceksiniz? Gözümüzün içine baka baka nereden nereye getirdiğimizi değerlendirmeye, onun gölgesi altında düşmana oynama, düşmanın objektif ajanlığını yap: Bu ayıp olmuyor mu artık? Söylenecek bir lafı bile yok. Çaresizlik kaynağı. Çok ayıplı bir duruş değil mi? Elebaşlarınız gidiyor, gitsin. Yarınız gitse hiç üzülmem. Benim için bir zaferdir derim. Ama tekrar söylüyorum. Ben yine Gilgamiş kadar arkadaş canlısıyım. Yemem yediririm, içmem içiririm, yaşamam yaşatırım. Ama aynı zamanda affetmediklerim de vardır. Mutlaka bunları tanımanız gerekiyor.

En büyük otorite; duygu yüceliği; düşünce, irade yüceliğidir

Çok büyük bir otoriteyi size dayatmak istemiyorum. Bundan hoşlanmıyorum da. Çaresiz olduğum için değil, küçüklerle bir otorite dayatmanın anlamı yoktur da ondan. Anlayacak bir gücü olmayanlara hangi otoriteyi dayatayım? Kaldı ki en büyük otorite; duygu yüceliği; düşünce, irade yüceliğidir. Bunlar beni yeterince otoriter kılmıştır. Ama ya sizler, ne zaman saygıdeğer bir

otoritenin sahibi olacaksınız? Benim yanımda doğrular yaşar. Benim yanımda güzellikler yaşar. Benim yanımda savaşta zafer, yaşamda aşk yaşar. Ne zaman bunlara ulaşacaksınız? Bunlar önemsiz mi? Bunlar gereksiz mi? Peki ya yaptığınız, ya yediğiniz, içtiğiniz tarz, ya sevip-seviştığınız tarz değerli mi? İşe yarıyor mu? Bir şeyi kurtarıyor mu? Bu sorulara mutlaka bir cevabınızın olması gerekir. Hem de bir daha aldattılar beni. Kötü uzlaştım demeyin. Bunları bırakın. Bunlardan gerçekten bir şey çıkmaz. Bana değil, en başta gerçekten her birisi birer abide olan şehitlere, Newroz şehitlerine ters oluyor. Yaşamın özgürlük kanunlarına ters oluyor. Sizi kaba şekillendirmek istemiyorum. Dört dörtlük emrin uygulayıcıları olarak da görmek

istemiyorum. Zaten böylelikle savaşçı kılınamayacağınızı da biliyorum.

En büyük emir; duygu büyüklüğündeki düşüncenin doğru kıvılcımındaki kuraldır. Işık hızı kadar hızlı, tüm enerjilik kesilmiş bireydir. Bunu biz yaratmaya çalışıyoruz. Bunları şunun için söylüyorum: Bazılarınız bizimle olmaya talip, bizimle partileşmeye, bizimle ordulaşmaya oldukça istekli. Ama bende bunun tanımını yapmak zorundayım. Sadece gereklerini açıklıyorum, tercih sizindir. Partileşmede zorlama yok, ordulaşmada zorlama olmaz. Ama tekrar vurguluyorum; bizdeki düşünme ve yapma hızı politikada ışık hızı ayarındadır. 'Düşünmedim, konuşamadım, yapamadım' demek bir ilkeye ters düşmek, bir Önderlik çalışma ilkesine ters düşmektir. Çünkü burada politika ve askerlik ışık hızında iş yapar, yani yapmanın en son sınırındır. Işığın bir özelliği daha

var; yakıcıdır, aydınlatıcıdır. Öyle olmak gerekiyor. Diyeceksiniz bu şimdiye kadar pek uygulanmamış bir tarzıdır. Ama bizim yaşadığımız kölelik tarzı da hiçbir yerde uygulanmamıştır. Bu köleliğe, ancak bu tarz etkili bir cevap olur. Başka çaresi yok. Bütün insanlık kitaplarını araştırdım, ilacı budur diye bir sonuç çıkardım. Anlayışlı olmalısınız.

Bana göre bunun tutkusu olmak önlenemezdir. Yoksa sönmüş, güçten-kuvvetten kesilmiş olmanın özgürlüğü olamaz, onun tercihi olamaz. Tabii ki ışık hızında koşmalıyız. Onun yakıcı aydınlığında yaşamalıyız. Biz tercih ettik diye suç mu işledik? Hayır. En gerekli olanı gerçekleştirdik ve oluyor. Tam tersine ne yaşam, ne savaş bunsuz olmuyor. Karşı cephedeki düşman almış eline en son tekniği ve sayı üstünlüğü-

Düşmanın yarattığı kişiliği yenmek

Düşman yalnız bu cephede değil, o gördüğünüz gibi ciddiye de alınır. Ama basit bir tedbirle. Mesela nedir o? Dağın en kolay giremeyeceği noktaya hepiniz girebilirsiniz. O cephe savaşında iyi bir mevzidir. Bu zor değildir. Bir kuş beyni kadar beyin sahibi olsanız bile yaparsınız. Ama orda iş yapmak, düşmanın yendiği kişiliği yenmek, düşmanı yenecek kuralı örgütü her hazırlığı yapmak. İşte siz bunu yapamıyorsunuz. Bu bir yaşam hakkı, savaşta bir militanlık tarzı olamaz. Savaşın Newroz'larına girdiğimizde ben hep şunu sanmıştım: Bu çocuklar, bu gençler, bu militanlar girerler dağa dedim, ondan sonra düşmanın işi bitmiştir. Ortadoğu sahasından dedim, suyun ötesine geçerler gerisi bitti. Hiç teori bile geliştirmek istemedim. Bir tüzük, yönetmelik bile hazırlamak istemedim. Çünkü dedim ki, dağların dili herkese konuşacağını, savaşaacağını zaten gösterir. Başıma öyle çorap ördüler ki, o hain, o alçak işte '85 Newroz'unda gerçekten sevdiğim yoldaş, en hoşuma giden bir kişilik Agit (Mahsum Korkmaz) -bu okulumuzun isim sahibi- bir şey söylüyordu. Beraberdik, tartışıyorduk bu Newroz'u. '85 Newroz'unu kazanmaya çalışıyorduk. Daha sonra da ülkede işte bugünde yakamızı bırakmayan aşağılık hırsız, köylü kurnazını, kara yürekli ve yoldaş düşmanını, tespit ediyor ve yine kendini eğitmemiş kadroyu da tespit ediyor.

Agit biliyorsunuz, bu ayın 27'sini 28'e bağlayan gecenin şehididir. "Bu köylü kurnazlığını bu partide yaşatmayacağız." diyor. Yine bu kadroların diyor müthiş eğitilmesi gerekir, aksi halde diyor, bunlar 15 Ağustos hamlesini yenilgiye götürecekler. Ve dedikleri kelime doğru ve belki de o ihanet onu katletti. Ve onun o birliğindeki adamlar onu hiç anlayamadılar ve ondan sonra savaş bozuldu. O bizim her şeyi yapabilirler dediklerimiz, çok kötü gittiler. Ve ortaya çıkanlar da hırsız. Halen çok acı kişiliklerinizde yaşayanlar az değil. Komutanlığı birliğini başarıya değil, kötü ölüme göndermek, yaşam olanaklarını yoldaşına vermek değil de, canını alarak kendini yaşatmak. Böyle anlayanlar az mı? Bunu tartışmak bile istemek bana ne kadar zor geliyor ve bu gerillayı, bu orduyu bu hale getirenler, ünlü Komutan Z'nin savaş tarzına yatanların yaşam tarzı ne kadar yakıksız. Dağlar kadar imkanla buluştuğunda bile bir Agit iradesi olamama veya tüm şehitlerimizin iradesini böyle çiğnemek. Bu sizin ağır suçunuzdur demeyeceğim, acı gerçeğinizdir. Bırakın, savaşa böyle gitmeyin. Böyle sürdürecekse, kalın kaldığınız yerde veya gidin gideceğiniz yere.

Ordu için bir şeyler söyleyeceğim; şehitlerin sözü temel emirdir. Hakiki gerilla Agit'tir ve O'nun o güzel duyguları, o güzel sözcükleri bizim için emirdir. Hepsinin de var, Zilan'ın da öyle. Onun tüm sözleri bizim için bir emirdir ve zaten iyi yürüdüler. Mühim olan çok zaferli olmaları değil, bir tek de olsa zaferli olmalarıdır. Onu egemen kılacağız! Kadın da, erkek de, delikanlı da bunu egemen kılacak! Başka türlü bu ordu içine girilmez, bu ordunun andı bu iki isimdir. Gücünüz varsa, gereklerini yapacaksınız, andınızı için. Ve sözcükleri birer emirdir. Bir sayfası bile yeterlidir, savaşmak için, hata yapmamak için!

Bunları artık anlayacaksınız. Ordu işlerini çok istiyorsunuz. Ben size parti işlerini de anlattım. Mazlum parti demektir. Kemalleri, Hayrileri binlerce büyük şehidi daha var. Militan onlardır. Ben bile onların bir sözcüsüyüm. Yarın ne olacağım belli olmaz, ama şimdiye kadar sözcülük yaptım. Ordu kuruluşunda kadında Zilan, erkekte Agit-Mahsum ilk adımlardır. Son adımları birlikte atacağız. O temelde olacak. Anlaşılmayacak hiç bir yönü yok. Çok eğitime, çok teoriye ihtiyaç olduğunu da sanmıyorum. Açıklık, zihin ve yürek açıklığı, ölçülü adımlar gerekli. Zilan yepyeni bir savaşçıydı, kendi eylemini ne kadar kusursuz örgütledi. Agit kelime hatası bile yapmadan ilk gerilla birliğini oluşturduğundan son nefesine kadar güzeldi, anlamlıydı. Gerillanın teorisini de, pratiğini de iyi yürütüyordu. Vuruldu, diyebilirsiniz. Zayıflıkları da olabilir.

Bir gerilla komutanı kolay ölmeme, ama oldu. Kalanlar var, askerler var, sözcüler var. Onlar ne güne duruyor? Sizler ne güne duruyorsunuz? Kalanı tamamlayacaksınız. Vasiyet değil, yalnız emirdir. Gereklerini yapacaksınız. Onun için hem parti sözünüzü, hem ordu sözünüzü doğru verin diyorum.

Çirkini, düşüreni, güçlendirmeyeni yaklaştırmayın kendinize

25. Newroz PKK sözü, ordu sözü kesinlikle anlaşılmalıdır. Doğru verilmelidir ve kimsenin çiğnetmesine de fırsat verilmemelidir. Tekrar söylüyorum. Bu büyük şahadetlere bağlanış, halkımızın gerçekten ciddiye alınması gereken -yetersizde olsa- özgürlük umutlarını sahiplenme; bundan daha birinci bir görev düşünülebilir mi? Düşmana, haine, işbirlikçiye ve içimizi karıştıranlara öfkemiz var. Verilecek cevap; doğru bağlanış, doğru partileşme ve yetkin ordulaşmadır. Ben hiç de böyle kuru bir şekilcilik dayatmayacağım. Ama onun en şahane partilisi ve askeri olmayı bilmek sizin şerefınız olmalıdır. Başka türlü ne kurtarır, ne yaşatır. Sadece yaşatırsa hain gibi, işkenceci gibi, itirafçı gibi yaşatır. Onu mu kabul edeceksiniz? Asla diyeceksiniz. O zaman geriye doğrusu kalıyor. Şunlar da çok kötü artık: Bir köylü gibi, işte bugünü kurtaracak kadar çalıştık. Bu da en az diğeri kadar tehlikeli. Böyleleri içimizde çok. Merkezimizi, orta kademelerimizi ve tabanımızı nerdeyse işgal etmişler. Bugünü kurtardık diyen köylü, dünyanın en rezil köylüsüdür, en karnı aç emekçisidir. Bu PKK'ye tümüyle ters, ordusuna ters, bana da tamamen terstir. Kabul etmiyor, yanlış buluyor ve en ciddi tehlike kaynaklarından birisi sayıyorum. Köylünün namus kurtarma anlayışı gibi, sözde namusunun, onurunu kurtarıyor. Ama köylü şu anda parçalandığı toplum gerçeğidir. Özgürlük anlayışıyla dünyada dolaşan insanımız en zavallısıdır. Partide bunu temsil etmenin anlamı yok.

Partinin çizgi iradesi değil, ordunun bir kuralına yaratıcılıkla bağlanamıyor. Hep tekleşmeden bahsediyor. Aslında kendisini tekleştiriyor. Sözüm ona özgürlükle özerkliği karıştırıyor. Tek kalsın, biraz PKK'nin üzerinde yaşasın ve biraz da çalışsın. Bunu bırakın. Bütün yaratıcılığı, bütün yazmamız gereken destanları komikleştiriyor. Bu yaşam pratiğini de kesinlikle terk edin. En az kötü niyet kadar bundan da nefret ediyoruz. 25 yıldır hala tam yoğunlaşamadık diyenler var. Zilan bir yıllıktı, nasıl yoğunlaştı? Agit de 15 yıllık savaş tecrübesine sahip değildi. 2 yıllıktı, nasıl yoğunlaşmıştı? Yazdıkları tam bir gerilla günlüğüdür. Yaptıkları da tamamen en zor koşullarda gerilla pratiğidir. Demek ki, bunun yoğunlaşmayla, eğitimle fazla alakası yok. Dürüstlikle, kararlılıkla, içtenlikle, işine yüksek duygularla, arzuyu bağlanmayla ilişkisi vardır.

Bunlar eksiktir. Bunları yaratacaksınız kendinizde. Hepiniz bunu yaratabilirsiniz. Bu eğitim düzeyiyle, bu tecrübeyle bin kat Zilan'ın, Agit'in üstünde bir rol oynayabilirsiniz. Zaten onlar bir çağrıdır, koşacak olan biziz. PKK'nin şehit anısına bağlılığı kesinlikle böyle anlaşılmalıdır. O hak edilmeyen ve çoğunun da sözüm ona komuta tarzından kaynaklanan bütün o gencecik savaşçıların son nefesleri bir emirdir. Bunu iliklerine kadar nakşetmeyen kişi komutan olamaz. Bunu mutlaka çözecek, gereklerini yerine getireceksiniz. Ancak o zaman sizi kabul edebilirim.

Kendi kabul sınırlarımı dile getirmek istiyorum: Bu parti içine girişte; "vay kendimi böyle yaşatmam istiyorum, vay parti temsilciliğini şöyle kullanmak istemem" ben bu sözcükleri duymak bile istemem. Değil bu temelde yıllarca yaşamak, siz tek bir şey için PKK'ileştiniz. İşte tanımını yaptım. Bu kadar ideolojik esaslar, bu kadar siyasi çizgi ve bu kadar candan bir yoldaşlık; siz bunun için PKK'ileştiniz. Siz bunun için PKK'nin alan koordinesi, filan alan temsilcisi oldunuz, yoksa bu basit güdülerinizi yaşamak için değil. Biz sizinle böyle sözleşme yapmadık. Neden yalnız oluyorsunuz? Kim dedi, PKK'de böyle yaşanılır? Nerden çıkarıyorsunuz? Ortaya çıktı ki, böyle yaşamınızı düşman istemiş. Önünüze kadar yeminizi de atmışlar, siz bunu yiyorsunuz. Bu göz göre göre düşmanı oynamaktır. Bu PKK'lilik değildir. Duymak bile istemiyorum, bırakacaksınız. Bir hırsız gibi, o iğrenç suratın kendisini dayatması gibi. Ben kolay öldürmem, kolay öldürme belki insanı bir nefeslik tatmin edebilir. Ben düşmanımı böyle boğuşmak istemiyorum. Stalin de öyle yaptı. Binlercesi ortaya çıktı ve şimdi mezarı bile belli değildir. Ben öyle yapmak istemiyorum. Onlar beni öldürse bunun bile anlamı vardır. Benim onları

kolay öldürmemin fazla anlamı yoktur. Ve böylelerini, böylelikle partide kalmak isteyenleri de uyarıyorum.

Ne kadar savaşçı olduğumuz çok açık. Bir hırsızın, bir namussuzun su ratıyla, kurnazlığıyla 10 yıl denediler, 15 yıl denediler. Şimdi biraz kaçtılar, gizlenmişler. Şu gücün, şu devletin içinde, düşmanımız hep onları kucaklamaya çalışıyor. Örgütlemiş, örgütleyebilir ve kurduğu örgütün başına bunları geçirebilir de. Tıpkı Mazlumlara, Hayrilere, Kemallere karşı yapmaya çalıştıkları gibi. Bazılarına dediler ki "sizi komutan yapacağız, burada başlarsanız. Sizi Kürdistan'daki tüm itirafçıların komutanı yapacağız". Ama neredeler şimdi yaşasaydılar nerede olacaktı? Yaşamları her gün ölüm. Bu yolu bırakın. Sizi zorlamıyorum. Size yaşamayın demiyorum. Ben bütün üretiklerimle yaşamınız için bunları söylüyorum. Bütün bu emekleri size sunuyorum, bunlar doğru yaşam değerleridir. Bir hırsız gibi, bir çingene gibi -onların da emekçilerine saygım var- tarzınıza söylüyorum. Bu işi böyle peşkeş çekmenin anlamı yoktur. Kaldı ki yaşamın doğru yolu var. Büyük yoldaşça yaşam paylaşılabilir, örgüt kuralları da paylaşılabilir, taktik tartışma da paylaşılabilir. Kadın-erkek diyeceksiniz.

Aşk yaratıyoruz, bundan daha büyüğü olur mu? Ortaya çıktı: Savaş aynı zamanda büyük aşk içindir. Bunu neden anlamayacaksınız. Cinsleriniz çok düşmüş değil mi? Cinsleriniz size dayatıldığı veya belletildiği tarzıyla konuşması

büyük savaşın, bu yaşam tarzındaki savaş olduğunu anlayın. İslam dinindeki en büyük savaşın nefis savaşı olduğunu unutmayın. Bunu en büyük verenler, en büyük savaşanlar olur. Ve ardında da sel gibi özgür yaşamın yolunu açarlar. Demek ki bu savaş ölüme kolay gitmenin adı değil, özgür yaşamın sağlam köprüsüdür. Başarı ile geçerse özgür yaşamla buluşacağız.

Onun için biz her şeyimizi ortaya koyduk. Dedik ya kelime düzeyinde bile hiçbir aracı yoktu, yarattık, size sunduk. Bu partileşmek, büyük ordulaşmak içindir. Ordulaşma yenilmemek, yenmek içindir. Ve bütün bunlar esirgenen bu toprakların en büyük özgürlük savaşçılarının yaşam aşklarının bir kez daha adlandırılması, onun temsili içindir. Ben de bunun mütevazı bir temsilcisiyim. Çoğun bitmiş düşmanın adeta kurduğu toplumumuzun ölçüleri de demeyeceğim, onlar da yok. Özgürlük kuralları uğruna benim çabam önemli ve gerekli. Toplum bir şey veremedi, benim kendime vermem gerekli. Görüyorsunuz ki kendim için yapmamışım. Korkunç bir bireycilik içinde değilim. Hiç kimse böylesine parçalanmış bir gerçeklikten böyle birleştiremedi. Bir halkı ve halk olmaktan artık çıkmış, adını bile utançla ağzına alan, aldıkça da daha çekinen bir gerçeklik haline gelmiş. Sizleri bugün gururlu bir düzeye getirdik. Devrim yapan bir halk, en devrimciyi diyen insanlar haline getirdik. Bu basit bir gelişme değil. Bu 25 yıl benim yıllarım; korkunç yıllarım, amansız yıllarım. Ve

ve özgürce, olacaksa yoldaşlık; onun duygularını da, onun acılarını da, onun sevinçlerini de olduğu gibi paylaşmak temelinde olmalı. Düşüncede de öyle, irade de öyle. Giderilecekse yalnızlık bu temelde giderilebilir. Neden ah-bap-çavuşluk yapayım ki? Neden dost olamayacaklara sonuna kadar bağlanayım ki? Neden kendini kurtarmayacak halka ağılayarak, sızlayarak bağlanayım ki? Böyle olacağına tek ya şayayım. Gerektiğinde bir tanrı kadar, gerektiğinde hiç yaşamamak üzere ve böyle yaptım. Doğruydum ve güzeldi de. Abartmıyorum; yapılması gerektiği gibi yapıldı. İnsanlık da artık görecektir ki, yaşanılması gerektiği gibi çaba harcadı ve o yaşamın yoluna girildi.

Tam bir zafer beklemek bizim gibi varlıklar için olur da, olmaz da. Olmadı diye üzülmemek de gerekir. Çünkü ardılları vardır. Tüm büyük hareketlerin sıradan bir takipçisi olsa bile çok iyi sonuçları alabilir. Bizim harekette de bu böyledir. Ben bu imkanlarla bakıyorum, herhangi sıradan biriniz bu tanımlara bağlı kalırsa benden daha fazla iş yapar. Bunu da abartmasız söylüyorum. Hepiniz benden daha fazla başarabilirsiniz artık. Biraz geçeceğine öзде ve tarzda, hitapta ve yapış usullerinde inatçı olun, ölçerek-bicerek yapmaya çalışın: Başarılar kendiliğinden gelir. Bu anlamda aslında zafer elde edilmiştir. Gerisi herkesin bir tuğlayı kullanılacak yere kadar taşımasıdır. Plan, temel atıldığı gibi çatıya kadar da yükseltilmiştir. Gerisi ev işlerinin düzenlenmesidir, evin içinin düzenlenmesidir. Hiç zor değil. Bu anlamda ülkenin temeli atılmış, binası yükseltilmiş, hatta çatısı da kurulmuştur. Özgür bir halk gibi bu ülkenin içinde artık yaşama hesapları yapacaksınız. Evin içini kesin süsleyeceksiniz. Ve bir de değerlerinize sahiplik edeceksiniz. Burası şu şehidin yeri, burası şu güzelin yeri, burada şu kurala göre yaşanılır, şöyle bir hain-hırsız geldi mi, şöyle karşı konulur ve bu ülkeye, dolayısıyla bu ülkedeki insanlara şöyle bağlı kalınır. Ruhundan düşüncesine kadar, yasasından siyasetine kadar, hepsi belirtilmiştir. Gayet tabii insansınız, bunlar her zaman yaşama kafa yormayla olur.

Bütün çağdaş insanlık böyledir. Bir güzel yemeği yemek için bile çenenizi iyi hareketlendireceksiniz. En güzel yemek bile çenenizi çalıştırmadıkça zevk vermez. Mideye kötü oturur. Bu kadar özgür yaşam yakınlaşmışken, bu kadar özgürlük sofrası yenmeye açıken, yaşamayı halen bilmiyoruz demeyin. Bu çok büyük bir ayıptır. Evin sofrası da, evin tüm güzellikleri de yerli yerindedir. Size düşen, sahiplenmek, biraz donatmak; daha çok da sahiplik etmek gerekiyor. Bu da bir dağdaki çobanın bile en çok yaptığı iştir. Siz militanlarsınız. Ne kadar parti, ne kadar ordu için gerekliyse o kadar; ne kadar halk için gerekliyse o kadar. Ne kadar düşmana karşı gerekliyse o kadar. Ne kadar hakkınızsa o kadar. Bu insanlığın geçmiş kadar geleceğidir.

Güzel bir Newroz karşılaşması oldu. Oldukça şanslısınız. Bu okulumuzun öğrencileri ve bir de Ortadoğu'nun gerçekten çok önemli bir konferansı temelinde büyük bir aydınlığı, kararlarda yakıcılığı yaşıyoruz. Newroz'la böyle bütünleşmeniz yerindedir. Bu büyük şans tabi kendi kararlılığınızda, sorumluluğunuzda ve gerçekten bu konuşmamızın ışığında böyle ele alır ve bundan sonrasını karşılamaya çalışsanız, bu Newroz'un gerçeği bile tek başına sizleri zaferle kadar savaştırır.

Bir kez daha buna inanıyor, selamlıyorum!

Yiğitliğin olduğu yerde, en yüce ilişkiler, sevgiler, aşklar oluşur

Yarın ne olacağı belli olmayanın buluşması mı olur? Kucaklaşması mı olur? Sevgisi mi olur? Cinsiyeti mi olur? Artık bu oyunu kişiliğinizde bozun. Size doğruları söylüyorum. Yiğitliğin olduğu yerde, en yüce ilişkiler, sevgiler, aşklar oluşur. Bunların olmadığı yerde her şey; hele kadın-erkek boyutunda sadece haramdır demeyeceğim, tam bir ajanlık rolü oynanır. Bunu lütfen anlayın. Hem partimizin yoldaşlık gerçeğinde en çok da ordulaşmada hassas olun, ve en

hiç böbürlenmiyorum. Ama anlaşılmasını da istiyorum.

Bunlar gerçekten bu halkın ülkesini ve büyük özgürlüğünü yaratmak içindir. Ondan aldım size verdim. Siz de halk için gerekli olanı verin diyorum. İyi bir çağrıdır, gerekli bir çağrıdır. Hiç sıkılmaya gerek yok. Çünkü bu sizin gerçeğinizin dile getirilişidir. İnanılmaz bir tarzla yapmışım. Eğer kendini koruyacak başka bir şey yoksa, ona dostluk edecek -kendisi de dahil- kimsesi kalmamışsa ve en çok birlikte yürünmesi gerekenler bile içeride bu kadar parti dışılık, ordulaşmaya bu kadar ters kendilerini dayatırlarsa, tabi ki benim kıyamet koparmam gerekiyor. Çılgınca savaşmam gerekiyor. Böylesi yoktur. Sizler gibisi de yoktur.

İstemiyordum, zor geliyor bana. Tekleştirdim, müthiş yalnızlaştım, ama korkmadım. Muhteşem yalnızlık dedim buna. Şimdi daha iyi anlıyorum o yitik ülkenin yalnızlığını, kendini çoktan unutmuş halkın yalnızlığını. Buna sadık kalmışım. Ve ne güzel olmuş diyorum: Ülkem kadar yalnız ve halkım kadar kimsesiz.

Olacaksa ülkem, dostlarıyla kabulü temelinde olmalı, olacaksa bu halk, ben onunla, o benimle ve dostlarıyla olmalı. Yalnızlığı gidereceksek sahte dostlarla, yol arkadaşlarıyla değil, olacaksa insanlıkla bir beraberlik eşitçe

2022 Yılı

Önderliğe Özgürlük Yılı Olacaktır

Dilzar Dîlok

Kürdistan ve dünya kamuoyunun da bildiği gibi PKK MK yıllık toplantısı yılın başında gerçekleştirildi. Kürdistan halkı ve dostları PKK şahsında 2021 yılında yapılanları, yürütülen mücadeleyi değerlendirecek sonuçlar çıkarmış ve 2022 yılı için özgürlük iddiasını pratikleştirmenin kararlarını almıştır.

Sıkça söylenir: PKK'nin başarısı, kesintisiz mücadele yürütmesindendir. Bu doğru bir belirleme olduğu kadar, tek başına söylendiğinde eksik kalır. Çünkü kesintisiz olmak kadar kendini yenileyen bir parti olarak PKK 1978'den bugüne öncülüğünü korumaktadır. Kuşkusuz bu toplantının salt ilanının dahi düşmana verdiği mesajlar vardır. Düşman dönem dönem birbirini boşa çıkaran tutarsız bilançolar veredursun, PKK yaptığı toplantıyla ve bu toplantının ilanı ile düşman söylemlerinin bir boş sözden ibaret olduğunu kanıtlamıştır. Aynı şekilde KCK toplantısının yapılması, YJA Star ve HPG toplantılarının yapılması ve en temel sonuçlarının ortaya çıkan iddia düzeyiyle birlikte halkımızla paylaşılması da hem halkımıza büyük moral vermiş hem de düşmana büyük bir darbe vurmuştur. Büyük düşmanların dillendirdiği "söylem, eylemdir" sözü bu ilanlarda bir kez daha ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz söylemin gücü, eylemselleşmesindendir. PKK yıllık toplantısında ortaya çıkan değerlendirme düzeyi, geçen yılı tahlil edilerek yapılamayanların özeleştirisinin verilmesi, eksikliklerin belirlenerek ortadan kaldırılmasının yol ve yönteminin aranması ve yeni yıla dair iddianın ortaya konulması bu eylemselleşmenin önemli parametrelerini de ortaya koymuştur.

Bu toplantının en önemli yönü özeleştirisi ve iddia toplantısı olmasıdır. Önderlik gündeminin özel olarak ele alınıp tartışılması, bu toplantının özeleştirisi gündeminin temel gündem olmasını sağlamıştır. Önder Apo'nun başta PKK olmak üzere, tüm kurtlar için yarattığı büyük özgürlük imkanlarının ne kadar değerlendirildiği, bunun Önderliğin fiziki özgürlüğüyle ne kadar birleştirildiği konularında derinlikli tartışmalar yürütülmüştür. Her çalışma sahası ve her parti komitesi kendini Önderlik gerçeği, Önderliğin üzerindeki tecrit ve Önderliğin özgürlüğü temelinde ele alarak çözümlenmiştir. Bunu yaparken önceki yıl toplantısında alınan kararların yeniden ele alınması, ne düzeyde pratikleştirildiğinin tartışılarak yapılamayanların ortaya konulması da temel çözümlene imvesini yaratmıştır.

2021 yılı, özgürlük mücadelemizde en önemli yıllardan biri olmuştur. Özgürlük tarihi, halkların direniş tarihi 2021 yılına özel bir sayfa ayıracaktır. Çünkü bu yıl mücadele tarihimizin en büyük ve kapsamlı direniş yıllarından biri olmuş, keskin savaşların yürütüldüğü bir dönem olmuştur. 2021 yılında en başta İmralı'da benzersiz bir direniş yürütülmüş ve Önderliğin İmralı direnişi yıla damgasını vurmuştur. Bu anlamda Önder Apo'nun zindanın mutlak tecrit koşullarında özgürlük mücadelesine önderlik ettiği gerçeği bir kez daha görülmüştür. İmralı direnişine paralel olarak zindanlarda PKK ve PAJK'lı tut-

saklar büyük bir direniş göstermiş, düşmanın kendi yargısına rağmen infaz idam uygulamalarına karşı onurla durmuş ve iradeyi bilemişlerdir.

Zap, Metina ve Avaşın'de ortaya çıkan savaş, insanlık tarihinde bir direniş ruhu yaratmıştır

Yine Medya Savunma Alanlarında Nisan ayından bu yana yürütülen direniş tüm dünyaya örnek olmuştur. Birçok analist Medya Savunma Alanlarında yürütülen bu savaşın bugün dünyada görülen savaşları, Ermenistan ya da yakın dönemde Ukrayna'da yürütülen savaşları kat be kat aşan bir savaş yürütüldüğünü belirtmiştir. Zap, Metina ve Avaşın'de ortaya çıkan savaş, kuşkusuz tüm insanlık tarihinde yerini alacak bir direniş ruhu yaratmıştır. Bu direnişler insan oğlunun bilemeyeceği ve ilan edemeyeceği kadar büyük bir güce sahip olan özgür insanın nasıl olması gerektiğini ortaya koymuştur. Dağların kalbinde kendine yer yapan, kendini dağın keline yerleştirerek düşmana karşı duruşun anlamını, arayışını, yöntemini yaratan Kürt genç kızları ve oğulları, düşmanın en güçlü olduğunu sandığı anlarda düşmana vurarak halkımızın büyük moral ve güç kaynağı olmaya devam etmiştir. Bu yıl içinde Devrimci Halk Savaşı kapsamında YPS ve HBDH örgütüllükleri kapsamında da yerel örgütlenmeler geliştirilmiş, milis güçleri büyük eylemler başarmış, düşmanın şehirlerdeki temsilcilerini uykuya hasret bırakmıştır.

Halkımızın tüm Kürdistan parçalarında ve yurtdışında adeta tek bir gün meydanları boş bırakmamacasına yürüttüğü özgürlük mücadelesi de yıla anlam katan önemli bir özellik olmuştur. Yine bu yıla anlam katan, yıl boyu direniş azmini büyüten, direnişi güzelleştiren ve kültürlştiren de kuşkusuz özgürlük iddiasındaki kadınlar olmuştur. Kadınlar tüm kadın düşmanı erkek egemenlikli saldırılara karşı direnmiş, kadın katliamlarına karşı seslerini yükseltmiş, dağ başlarında ey-

lemlerini büyümüş ve erkek egemenliğinin devletleşmiş yüzüne büyük darbeler vurmayı başarmıştır. Toplamda 2021 yılı özgürlük zamanı hamlesinin güçlü eylemleriyle dolu yaşanmış ve büyük zaferin zeminini yaratmıştır. Kadınlar 2021 yılında kadın özgürlük değerlerini daha fazla büyümüş ve tarihselleştirmiş, tanrıça kültürüne daha fazla yakınlaşmışlardır.

Tüm bunlar büyük başarılar yaratarak 2021 yılını zaferin iyi bir zemini haline getirmiştir. Kuşkusuz daha iyi yüklenilseydi, daha büyük mücadele verilseydi 2021 yılı, zaferin zemini değil ta kendisi olacaktı. Çünkü yarın geç olabilir diyebileceğimiz bir dönemden geçmekteyiz. Ancak en başta şunu belirtmek lazım. Tüm dünya egemenlerinin Kürt düşmanlığında ortaklaştığı, dünya halklarının da Kürtlerin özgürlüğünde ve bu özgürlüğün dünya halklarının özgürlüğü olacağına ortaklaştığı bir dönemden geçiyoruz. Amansız bir mücadele veriyoruz. Eksiklikleri ya da yanlışlıkları mutlaka olacaktır. Ancak bu yanlışlara bakarak yılı yetersiz değerlendirmek, başarılarımızı görmemek, büyük başarıları küçük hataların gölgesinde bırakacak tarzda ele almak, bizim işimiz değildir, dost işi de değildir. Bu tarz bir yaklaşım yetersiz bir yaklaşım olacağından yılı doğru değerlendirmek, başarıların hangi düşmanın karşısında neyin uğruna yaratıldığını iyi bilmek gerekir.

2021 yılında bu anlamda yetersizlikler de ortaya çıkmıştır. En temel yetersizlik, partimiz PKK'nin gerçekleştirdiği stratejik değişimin tam olarak ve doğru bir yeterlilikle anlaşılmamış, ona göre yeniden örgütlenip dönüşümü tamamlamamış olmaktadır. Partimiz PKK, paradigma dönüşümünden sonra başlattığı demokratik mücadele stratejisi temelinde büyük değişimler yaşamış ve bu doğrultuda bir mücadele başlatmıştır. Ancak ortaya çıkan sonuçlara bakıldığında, Kürt soykırımcılarının ve Kürt düşmanlarının bu strateji temelinde bir değişime yanaşmadıkları görülmüş ve stratejik durum yeniden ele alınmıştır. Bu temelde 1 Haziran 2010 ta-

rinde Devrimci Halk Savaşı Stratejisi ilan edilmiştir. Devrimci Halk Savaşı, halkın özgür varlık ve özgür yaşam anlayışıyla, her koşulda ve her durumda kendini koruması, özsavunmasını yaparak özgür toplumsallığını sağlamasıdır. Bunun için gerektiği yer ve zamanda örgütlenmek, kurumsallaşmak, gerektiği kadar komün ya da meclis kurmak, bununla birlikte gerektiği kadar direniş örgütlemek gerekmektedir. Bu temelde düşmanı tüm Kürdistan'dan söküp atmamış olmak, adeta kağıttan bir iktidara dönüşen AKP-MHP iktidarını devrimci yumruğu vurarak tümenden devirmemiş olmak bizler için en temel özeleştirisi konusudur. Bunun sonucu olarak yaşanan saldırılar olmuştur, işgaller, katliamlar olmuştur. Ancak hepsinin karşısında büyük bir direniş sergilenmiş, gerilladan en küçük birime, halkımızın en örgütlü kesiminden normal yurtsever kesimlere kadar herkes düşmanla yaşamayacağını bir kez daha görmüş, bilince çıkarmış, kararlılaşmış ve düşman karşısında özgürlük mücadelesini büyütmenin anlam ve öneminde ortaklaşmıştır.

Savaşlık ve varolma savaşını bir kez daha kazandık

Tüm bunlarla birlikte hiçbir hata ya da yetersizlik, yanlışlık ya da eksiklik, 2021 yılı direnişinin tarihsel anlamını ve önemini zayıflatamayacaktır. Bu anlamıyla 2021 yılını tüm yetersizliklerimize rağmen, tüm anlam verme eksikliklerimize rağmen büyük direniş ve özgürlük yılı olarak yaşadık, savaşlık ve varolma savaşını bir kez daha kazandık. Bu anlamda yaşanan zorlukları gözünde çok büyütme, karamsar davranmak, yaşanan durumlara direniş tarihi bağlamında bakmadan kapitalist modernitenin yarattığı yüzeysel insan gözüyle bakan durumlar kuşkusuz yetersiz yaklaşımlar olacaktır. Aynı zamanda bu tarz yaklaşımlar mücadele dinamiğini de zayıflatacak yaklaşımlardır. Özünde düşmanın yarattığı umutsuzluğun, demokrasiyi kirlilemenin ve

sosyalizme yönelik karalama saldırılarının sonuçlarıdır. Bizler şunu bilmekteyiz: Binyıllardır insanlık tarihinde mücadele veren, bedel veren, anlam yaratan insanlar, kurumlar, örgütler ve halklar vardır. Her bir insanın ya da kurumun, halkın direniş insanlık tarihine büyük anlamlar katmaktadır. Ancak bilmekteyiz ki her biri salt kendisi sonuç alıp rehabet içinde yaşasın diye bedel vermemiştir. Biliyoruz ki, Mazlum Doğan ve Kemal Pir yoldaşlar, hiç göremeyeceklerini bildikleri bir özgür toplum ve çağ için kendilerini feda etmişlerdir. Bunu anlamak, evrendeki özgür varoluşu ve bunun gerektirdiği bedelleri anlamakla mümkündür. Bu büyük duruşlara anlam vermek, bu büyük duruşlara saygı duymak ve onların yarattığı bugünü ve imkânları doğru değerlendirmek de bizim görevimizdir.

Bunun dışında yıllık toplantıda yürütülen pratiklerin Önderlik ve parti çizgisine göre olup olmadığı temelinde tartışmalar yürütülmüştür. Bilinmektedir ki, Önder Apo yıllar önce "yüreği bizimle olmayanın eylemi bizimle olmaz" demiştir. Bu ilke Önderliğimizin her dönemde önemle ele aldığı, salt eyleme önem vermekten ziyade eylemi önemsemek kadar eylemin özgürlük çizgisine göre, özgüce göre olmasını daha fazla önemsemek temelinde ele aldığı bir ilkedir. Bu konu bağlamında Apocu eleştiri ve özeleştirisi mekanizması en temel mekanizmamız olarak işlenmiştir. Kürdistan özgürlük hareketine dayatılan dışa bağlanma, teslimiyetçi çizgiye mahrum ve mahkûm olma saldırıları da ele alınmıştır. PKK, yarım asırlık mücadelesinde kesintisiz ve kendini yenileyerek bir mücadele yürütmekle birlikte, özgüce dayanarak bunları yapmış olduğundan dolayı varlığını korumuştur. Özgüce dayanmayan örgüt ve kurumların zamanla başka güçlerin elinde kukla düzeyinde olduğunu, hatta halklar karşıtı, özgürlük karşıtı, giderek kendi çıkışı amacına düşmanlık düzeyinde kullandığını bizler en baştan bugüne kadar bilmekteyiz. Önder Apo'nun PKK için aldığı en büyük tedbir, özgücüne dayanmasıdır. Bu anlamda

TC-ABD-KDP saldırıları üzerinden dayatılan KDP'ileştirme, devletçi anlayışa mahkûm etme, küçük bölgelere sıkıştırarak devletçi anlayışla yeterlilik duygusu yaratma saldırıları yıl boyunca sürmüştür. Tüm bu saldırılar kuşkusuz PKK tarafından görülmüş, karşı mücadele yürütülmüştür. Bu anlamda özgüce dayanma konusundaki netlik bir kez daha kendini göstermiştir. Bu durumun salt iyi bir özellik, erdem olarak varolamayacağı, sürekli propagandası yapılan ve sorgulanarak yenilenen bir pratik olduğu da ortaya konulmuştur.

İdeolojik mücadele, mücadelelerin en büyüğüdür

Yıl boyunca yürütülen mücadelenin temelde zihniyete, düşünce gücüne dayandığı bilinmektedir. PKK zaten insanı düşüncesiyle, duygularıyla toplamda zihniyetiyle bir insan olarak tanımlamaktadır. Bu anlamda ideolojinin insanın özgürleşmesindeki önemi sürekli ortaya konulmaktadır. Bu anlamda başta Devrimci Halk Savaşı olmak üzere tüm mücadele sahalarının temelde ve öncelikli olarak ideolojik yaklaşımı esas alması gerektiği bir kez daha ortaya konulmuştur. Kapitalist modernite karşısında yürütülen mücadelenin en derin ideolojik mücadele olduğunu bilmek, bu bilmeyi de günlük, anlık pratiklere uyarlayabilmek önemlidir. Bu konuda kapitalist modernitenin baskısından, etkisinden kurtulmak kadar ona karşı savaşmak ve sürekli bir ideolojik mücadelenin varlığını bilerek yaşamak gerekliliğine dikkat çekilmiştir.

Kişinin kendi davranışını, dış görünüşünü, hatta konuşma tarzını bile değiştirmesi zor değildir. Ancak duyguları ve düşünceleri değiştirmek büyük mücadele gerektirir. PKK her gün kendini yenileyen bir öncü kadro örgütü olarak, kapitalist modernitenin saldırılarına gün gün maruz kalan yeni nesilleri, kapitalist modernitenin zihinsel ağlarından kurtararak özgür birey haline getirme mücadelesi yürütmektedir. Bu anlamda PKK ile kapitalist modernite zihniyeti silahlarla yürütülen savaşlardan çok daha üst düzeyde bir savaş halindedir. PKK'li olmak bireycilikten kurtulmak, komünal yaşamı benimsemek ve yaşamak demektir. Ancak kapitalist modernite insanı bireyciliği en güzel yaşam sanmakta, onu esas almaktadır. Bu anlamda her birey öncelikle kendi

ideolojisini yaşamsallaştırmakla mümkün olduğu, yürütülen kadın özgürlük mücadelesinin toplumumuzda önemli bir zihniyet dönüşümü yarattığı ve bunu yükselterek zafere taşımamız gerektiği de ortaya konulmuştur.

Demokratik modernitenin sanat bakış açısını ortaya koyacak çalışmalar yaratılmamıştır

Özgür bireyi oluşturan en önemli faktörlerden biri de özgür duygu ve düşünce bağlamında sanat ve kültür konusudur. Bu alan çalışmalarında son dönemde önemli bir gelişme vardır, ancak henüz demokratik modernite insanının sanat bakış açısını bütünlüklü ortaya koyacak çalışmalar yaratılmamıştır. Varolanlar önemli adımlardır ve büyük etki de yaratmaktadır. Ancak hem nicel olarak henüz yeterli düzeyde olmaması hem de içerik bakımından kısmi kalması toplumumuzun ihtiyacını karşılamaya yetmemesini getirmiştir. PKK mücadelesi büyük sanatçılar, devrimci sanatçılar yaratmıştır. Sanatsal inceliği en derinden yaşayan ve Kürdistan dağlarında bu duyguyla, bu yürekle, bilinçle savaşarak şehit düşen yoldaşlarımız bilinmektedir. Ancak bu mirasa doğru anlam vermek, kültür ve sanat alanında devrimsel çalışmalar yapmakla ve zihniyet dönüşümünü buradan başlayarak örneklerle mümkündür. Bu doğrultuda 2021 yılında edebiyat çalışmalarımızda da büyük adımlar atılmış önemli eserler ortaya çıkarılmıştır. Yapılan birçok çalışma vardır ancak en önemlisi parti romanlarının yayınlanmasının sürmesidir.

PKK kurulduğu günden bugüne kadar toplumsal gücüne dayanan özgürlük hareketidir. Kürt halkının uyanışını ve kendini özgürlük ölçülerinde yeniden tanımlamasını yarattığı için halkımız tarafından büyük sahiplenilmiştir. Dört parça Kürdistan'da PKK gerçekliği ateşten bir halk yaratmış, iktidarlar karşısında kendi özgürlüğü için savaşan, direnen ve özgürleşen bir gerçeklik ortaya çıkmıştır. Bu sonuç, PKK'nin halka stratejik yaklaşımının, halkı nesneleştirmemesinin-araştırmamasının sonucudur. Bu yaklaşımın yenilenerek ve derinleştirilerek sürdürülmesi demek Demokratik Ulus inşasında halkın temel kurucu öge olması, öz iradesinin gelişmesi ve kendini örgütlü inşa gücüne ulaştırarak sistemin garantisi haline getir-

görevini sadece gerillaya vermek, tüm görevleri gerilladan beklemek kuşkusuz yetersiz bir yaklaşım olacaktır. Özünde de halkın gücünün ortaya çıkarılmasını getirecektir. Bu anlamıyla halkı irade haline getirmeme, sistem içinde yer vermekle birlikte yeterli düzeyde özgürleşmesini sağlayamama, özgücüne güvenen doğal bir öz savunma örgütlülüğü haline getirmeme konuları

da Önderlik çizgisinde çözümlediğimizde yetersiz kalınan yanlar olmaktadır. Bu alanda yapılacak en doğru eylem, Apocu direniş ve fedai çizgisinde savaşan gerillanın öncülüğünde halkın topyekün öz savunmasını geliştirmek ve eyleme geçmektir. Demokratik Konfederalizm çalışmalarının da bu temelde yürütüldüğü başarılı olacağı da bilinmektedir.

En büyük değerimiz Önderliğimiz, şehitlerimiz, yoldaşlığımız ve özgür yaşam bilincimizdir

Nisan ayından başlayarak 2021 yılı boyunca gerillanın yürüttüğü tarihsel direniş, tüm direniş alanlarına, çalışma sahalarına örnek olacak bir irade ve iddiayı ortaya koymuştur. Bu direniş, sadece bir eylem, bir dönem değildir, tüm Kürdistan halkının, PKK kadrolarının ve sempatizanlarının örnek alacağı direniş çizgisidir. Bu anlamda gerillanın tarihin en zor ve en eşitsiz koşullarında geliştirdiği Apocu direniş her alanda

lenek haline getirilmesi de 2022'nin önemli çalışması olmaktadır.

Tüm parçalarda kadrolar başta olmak üzere tüm parti sempatizanlarının, yurtseverlerin ve dostlarımızın büyük bir inançla, aşkla ve özgür yaşam iddiasıyla kendi sistemini inşa etme hamlesine giriş yapmıştır. 2022 inşanın zirveleştirilmesi, bunun için ihtiyaç olan tüm alanlarda da kendini devletçi bir

değildir, olamamaktadır. Çünkü Önder Apo, en son savunmalarını yazdığında, yazdıklarının ezeli ya da ebedi olmadığını, ancak iki yüzyıllık dönem için temel yaşam manifestosu olduğunu, mevcut dünyanın bunu aşmaya yeterli olmadığını ortaya koymuştur. Bu gerçeği bilerek Önderlik fikirlerini, cümle cümle öğrenmek, anlamak ve pratikleştirmek hem düşüncemizi hem de

toplum olmanın tüm gereklilikleri temelinde örgütlemekle mümkün olacaktır. Kuşkusuz bunu başarabilmek kadro öncülüğünde gerçekleşecektir. Bundan dolayı tüm PKK kadrolarının en güçlü duruşu, kararlılığı, en sonuç alıcı eylemleri gerçekleştirmesi, askeri alandan toplumsal alana, ideolojik alandan diplomasiye kadar her alanda tuttuğunu koparan ve toplumuna ait kılan bir tarzın sahibi olması gerekmektedir. Buna engel olabilecek her tür çizgi dışılığı zamanında görerek müdahale etmek, eğitsel temelde dönüştürmek, zihniyet devrimini yaratarak parti çizgisinin hizmetine koymak gerekmektedir. Bakur başta olmak üzere, Rojava, Rojhilat ve Başur'un tüm alanlarında toplumumuzun ancak ve ancak PKK çizgisinin zaferiyle değer kazanacağını bilmek ve bu temelde KDP'nin gerilikleri, düşmanlıkları ve Kürtleri değersizleştirerek kapitalist modernitenin hizmetine sunan, köleleştiren her türlü politikası karşısında en başta ideolojik mücadeleyi geliştirmek gerekmektedir.

Yine yurtdışı alanlarda antifaşist cepheyi büyütmek, halkların diplomasisini esas alarak demokratik konfederalizmin gereği olarak çalışma yürütmek gerekmektedir. Bunun için öncü kadronun görevlerin gereklerini gerekçesiz ve engelsiz bir şekilde tümünden yerine getirmesi şarttır. Bununla birlikte de başta kadınlar ve gençler olmak üzere toplumun tüm kesimlerini bilinçlendirme, eyleme ve özgürleşmeye yönelme görevini yerine getirmek gerekmektedir.

Başarının ölçüsü Önder Apo'nun özgürlüğü için geliştirdiğimiz mücadele iradesidir

Kuşkusuz tüm bunları başarabilmek için en başta yapılması gereken şey, Önderlik çizgisini yeterli ve doğru anlamak, dar, sıg ya da güncel yaklaşımlardan uzak durmaktır. Bunun için de Önderlik savunmalarının ve çözümlemelerinin tüm alanlarımızda, tüm birimlerimizde ele alınarak belli plan dâhilinde incelenmesi, okunup özümsemesi gerekmektedir. Şunu bilmekteyiz ki en yeni, en güzel düşünce dahi Önderlik düşüncesinden güzel ya da yeni

pratiğimizi güzelleştirecek, nihayetinde de bizi özgürleştirecektir.

Bu temelde tüm PKK kadroları, komite ve kurumları da 2022 yılını zafer yılına dönüştürmeye hazırlanmış, pratiklerini çözümleyerek temel perspektiflerini almış, kararlılıklarını ortaya koymuşlardır. Parti toplantısının ortaya çıkardığı kararlılık ve iddia, tüm alanlarda önemli bir karşılık bulmuş, büyük bir coşkuyla, özleştirileyle ve kararlılıkla karşılanmıştır. 2022 yılı, 2021 yılının başarılarını büyütmek, yetersizliklerini aşma, yanlışlarını çözümleyerek özleştirilmesini verme temelinde yılın başından itibaren başarıya kapıyı aralamıştır. Bizim için başarının ölçüsü Önder Apo'nun özgürlüğü için geliştirdiğimiz mücadele ve ortaya çıkardığımız toplumsal iradedir. 2022 yılı da en üst düzeyde bunu başarmaya adaydır. PKK bunun kararlılığını ortaya koymuş ve tüm kadrolarıyla, sempatizanlarıyla, yurtsever halkıyla ve dostlarıyla yılı karşılamının hazırlığını yapmıştır. Hiçbir eksiklik ya da yanlış bu kararlılığın önünü almaya yetmeyecektir. Zira bu yılın kararlılığı tüm eksiklikleri aşacak ve yanlışları düzeltecek bir güçte ve büyüklüktedir.

Bu duyguyla, ruhla, coşkuyla ve iddiayla gerçekleşen toplantı Önderliğin özgürlüğüne odaklanmıştır. Alınacak her nefes, atılacak her adım, yapılacak her eylem Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne kilitlenecek, PKK çizgisinin derinlikli inşasına odaklanacaktır. Bu temelde 2022 yılı Newroz'u 'Önder Apo'ya Özgürlük Newroz'u' olarak tanımlanmış ve 50 yıllık mücadele değerlerinin zafere dönüştürülmesinin kararlılığı ortaya çıkarılmıştır. Bizler de PKK'nin 2022 yılı toplantısının ortaya çıkardığı özgürlük iddiasını ve kararlılığını coşkuyla karşılıyoruz. Bu kararlılık doğrultusunda tüm kadro ve sempatizanların, tüm yetersizlikleri aşarak ve tüm yanlışlıkları yenerek Önderlik çizgisini ve partinin dönem kararlarını doğru anlayacağına, başarılı uygulayacağına ve Newrozla birlikte Önderliğin fiziki özgürlüğü amacıyla hamlesel eylemleri zirveleştireceğine ve 2022 yılını zafer yılı yapacağına inanıyor, başarılar diliyoruz.

Düşman dönem dönem birbirini boşa çıkaran tutarsız bilançolar veredursun, PKK yaptığı toplantıyla ve bu toplantının ilanıyla düşman söylemlerinin bir boş sözden ibaret olduğunu kanıtlamıştır. Aynı şekilde KCK toplantısının yapılması, YJA Star ve HPG toplantılarının yapılması ve en temel sonuçlarının ortaya çıkan iddia düzeyiyle birlikte halkımızla paylaşılması da hem halkımıza büyük moral vermiş hem de düşmana büyük bir darbe vurmuştur. Büyük düşüncülerin dillendirdiği "söylem, eylemdir" sözü bu ilanlarda bir kez daha ortaya çıkmıştır.

varlığı, bilinci, kişiliği boyutunda kapitalist modernite ile savaşmakta, bu savaşta zaferle çıktığı oranda meydan savaşlarına yönelebilmektedir.

Yine sınıf ve cins mücadelesi konuları da ideolojik mücadele kapsamında önemle üzerinde durulan bir konu olmuştur. Kadın özgürlüğünün, tüm toplumun özgürlüğü olduğu ilkesi temelde bu tartışmalar yürütülmüştür. Egemen sistemlerin gölgesinde kadınlarla yapılan saldırılar, kadın katliamları, düşmanın özellikle Bakurê Kurdistan başta olmak üzere genç kadınlar üzerinde yürüttüğü fuhuşa bulaştırma, sahte duygu söylemleriyle genç kızları etkilemeye çalışarak kadınlık onurunu tüketme, öldürme, toplumundan koparma, intihara sürüklenme saldırıları olmuştur. Bu saldırılar karşısında özgür bireyin yaratılmasının özgür düşünce ve özgür irade yaratmakla, nihayetinde Kadın Kurtuluş

mesinin sağlanmasıdır. Yapılan tüm toplumsal çalışmalar bunun içindir. Halkımız içinde öz savunma temelinde örgütlenmeyi geliştirerek halkın hem sistemin kurucu inşacı gücü hem de bu sistemin esas teminatı haline getirmek gerekmektedir. Tüm çalışmalar da buna odaklanmıştır. Düşmanın da yumuşak ya da direkt karşıdan saldırıları da bunu kırmak içindir ve toplumsal alan çalışmalarımız halkın kendi özgücüne güvenmesi, özgücünü esas alması temelinde bir örgütlenme geliştirmektedir. Ancak bilinmektedir ki geçmiş dönemden kalma anlayışlar da hala etkisini göstermektedir. "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur" sloganı bir dönemler Kürt halkının öncü örgütlenmesinin en temel kurumlaşması olan gerillaya verilen anlamı ve rolü ortaya koymaktaydı ve gerekliydi. Ancak bugün kendi sistemini, demokratik ulusu, Kürdistan'ı kurma

yeniden değerlendirilerek örnek alınarak mücadele yürütülmektedir.

PKK direnişi manevi, ruhsal, yaşamsal anlamda büyük değerler yaratmıştır. Direnişin bereketi PKK ile bir kez daha kanıtlanmıştır. Özgürlük ve direniş, kendini büyüten, zenginleştiren, onu sahiplenilen herkesi de büyüten ve her anlamda zenginleştiren, güzelleştiren bir hakikattir. Bu anlamda 50 yıllık mücadele değerlerinin yarattığı yeni değerlerin daha da anlamlı ve tarihsel bilinçle ele alınarak tarihsel sonuçlara ulaştırılması gerektiği de toplantıda vurgulanmıştır. En büyük değerimiz Önderliğimiz, şehitlerimiz, halkımız ve parti kültürümüz şemsiyesi altında yarattığımız yoldaşlığımız ve özgür yaşam bilincimizdir. Bu bilincin büyütülerek anlam kazanması, tarihselleştirilmesi ve öncü kadrodan başlayarak tüm topluma yayılması ve temel toplumsal ge-

Yüz yılların kadın örgütsüzlüğünün acısını çıkarırcasına öz savunma ağlarını oluşturmaliyiz

Şerda Mazlum Gabar

İnsanlık tarihinde insanın varoluş mücadelesi tüm zorluklara, acılara, katliamlara, kıyımlara rağmen sürüp gelmiştir. İnsan olmanın, insanca yaşamanın mücadelesi hep var oldu ve insanın insana, insanın doğaya, insanın yaşama hükmü devam ettikçe bu mücadele hep varolacaktır. Tarihin derinliklerine inip insanlığın çocukluğunun ilk evrelerindeki gibi aşkı, özgürlüğü, adaleti ve emeği yeniden kendi anlamında yaratma mücadelesi her zaman en köklü ve çirkin yönelimlere maruz kalmış, sindirilmek yok edilmek istenmiştir. Özgürlük yolunda köleliğe, egemenliğe başkaldırının bedeli de büyük olmuştur. Özgürlük birçok mekan ve zamanda kendini bu bedellerle yeniden tanımlayarak anlamlandırmıştır. Her halkın, sınıfın, cinsin tarihinde bu yönlü eşsiz birçok örnek bulunmaktadır. Özgürlük tarihimiz de böylesi oldukça büyük ve görkemli direniş mirasına sahiptir. Özgürlükle tanışmamız, buluşmamızın ve onunla yol alışımızın kolay gerçekleşmediği gibi sınırsız emek, çaba ve mücadele ile yaratıldığı bilinmektedir. Bu çaba ve mücadelenin en zirvede yaşandığı zaman da 2021 yılında Siyanê, Mamreşo, Zendûra, Girê Sor ve Werxelê'dir. 2021 yılı direnişleri Kürdistan coğrafyasında özgürlük ve eşitlik mücadelesi veren her birey, her cins, her sınıf açısından bir yaşam soluğu oldu, özgür yaşam gerçekleşmesinin ancak ve ancak büyük bir direniş ile mümkün olabileceğini bir kez daha somutlaştırdı. Siyanê, Mamreşo, Zendûra, Girê Sor ve Werxelê direnişleri Kürdistan devriminin, Kürdistan'da gelişen özgürlük ahlakının zirveleşmiş ifadesini oluşturdu. Werxelê'de yenilgiye uğrayan kapitalist moderniteydi, liberalizmin yarattığı yaşam tarzıydı. Dayatılan tüm soysuzluklara, faşizmin en acımasız, en çirkin saldırılarına ve vahşetine, kimliksizliğe, onursuzluğuna, anlam cinayetine karşı insan ve toplum ahlakını büyük bir direnişle savunmanın ve soylu insanın en kutsal eylemini gerçekleştirdiler. Bir halkın, bir tarihin sorumluluğunu üstlenen gerillalar öncü olmanın gereklilikleriyle hareket etti bu makus tarihi tersine çevirerek, dayatılan tüm soysuzluklara dur diyerek, ölümler de sinanarak yaşamı yeniden yarattılar. Tarihin, anın bilincinde özgürlük öğretisinin izinde ve zamanın ruhuna denk bir yaklaşım gösterdiler. Bu direnişleri birçok boyutuyla ele alıp değerlendirmek mümkündür. Özgürleşme yolunda hayatı derecede öğretici derslere sahiptir. Bu süreci doğru kavramak, doğru okumak, dönem militanlığını doğru ve yetkin yaşamsallaştırmak açısından da oldukça önemlidir. Genel özgürlük mücadeleleri açısından olduğu kadar kadın özgürlük hareketleri açısından da öğretici gerçeklere sahip olan Siyanê, Mamreşo, Zendûra, Girê Sor, Werxelê direnişinin bizlere nasıl görev ve sorumluluklar yüklediğini değerlendirmek önem taşımaktadır.

Tarihi direnişler gerçekleştirildikleri zaman ve mekanda, toplumların en hayati, en can alıcı sorunlarına işaret ettikleri ya da bu sorunlara çözüm oldukları için tarihi nitelik taşırlar. Her direniş, her eylem bir milad özelliğinde değildir, yeni bir aşamayı sıçramayı

ifade etmez. Doğru zaman, doğru mekan ve toplumsal sonuç alıcılığın bütünleştiği tarihi direniş ve eylemler, bu nitelikleriyle normal direnişlerden ve eylemlerden ayrışır ve bir ruh, bir çizgi olurlar. 2021 yılında savaş tünellerinde yaşanan direnişler bu özellikleriyle bir ruhtur, bir çizgidir.

Özgürlükle doğru ve yetkin buluşmayı sağlayan kadın, hiçbir engeli tanımaz

Savaş tünellerindeki bu ruhu, çizgiyi esas almak hem genel hareketimizin ve hem de kadın hareketimizin her koşul altında direnmeyi esas alma ve bunu süreklileştirme karakterini devam ettirmiştir. Direnmenin yaşamak olduğu yaşamın direnme ile anlam ve aydınlık kazandığı bir gerçeklik açığa çıkmıştır. Bu gerçeklik düşman tarafından tüm imkanların yok edildiği, insanı tamamen teslim almak ve kendi amaçlarına ihanet ettirmek için en akıl almaz yöntemlerin uygulandığı hatta kimyasal silahların kullanıldığı bir durumda ortaya çıktı. Bu arkadaşlarımız asla koşulumuz yoktu, olmaz, başarılabilir gibi bir yaklaşım içerisine girmeden büyük bir yaratıcılıkla ve kararlılıkla direnişlerini devam ettirdiler. İşte bu özellikler kadın hareketleri açısından da çok büyük önem taşımaktadır. Çünkü kadın mücadelesi nereden bakılırsa bakılırsın büyük zorluklar ve engellerle dolu bir mücadeledir. Kadın gerçeği de erkek akıl ve onun kurumsalları tarafından çepeçevre kuşatılmıştır. Bir yandan sistemin, diğer yandan geleneksel toplumun yasaları deyim yerindeyse kadını tam bir cendereye almıştır. Tüm bu kuşatılmışlıklara, egemenlikli sistemin zihniyetel ve sistemsel tüm boyutlarına karşı mücadele verirken birey olarak da örgüt olarak da güçlü bir kadın duruşunun ortaya çıkması çok önemlidir. Çünkü egemen sistem tamamen kadını pes ettirerek teslim almaya, kendi özüne ihanet ettirmeye dönük örgütlenmiştir. Bu nedenle kadın isyancılığı ve mücadelesi binbir zorlukla, binbir engelle karşı karşıyadır. Bu engeller erkekçi-devletçi-savaşçı-iktidarcı sistemden ve yine onun mikro iktidar biçimi olarak erkek ve kadın bireylerden kaynaklı olarak çok çeşitli biçimlerde ortaya çıkar. Her bir engelin aşılması, büyük dirayet, sabır, bilinç ve kararlılık gerektirir. Toplumsal yapının özgürlük ve eşitlik temelinde yeniden inşasında kadının özgürlük mücadelesi, kadının öz savunma örgütlenmelerini oluşturması ve sistemini yaratması çok önemlidir. Binlerce yılın iktidarcı, cinsiyetçi, dinci, milliyetçi, bilimci egemenlikli sistemini çözmek ve onu aşmak elbette ki zorlu bir mücadeledir. Böyle bir mücadelede olmaz demeden, imkanların yokluğundan ya da azlığından şikayet etmeden, hiçbirşeyle kendini gerekelendirmeden mücadele gücünü geliştirmek ve güçlendirmek 2021 yılında savaş tünellerinde açığa çıkan Apocu ruhu yaşatmak demektir. Özgürlükle doğru ve yetkin bir buluşmayı sağlayan kadın, hiçbir engeli tanımaz. Bu açıdan özgürlük bir bilinç işi olduğu kadar ruh ve inanç işidir. Bu bilinç ve inançla donanmış kadın tüm ortam ve koşullarda özgürlük dokuyucusudur. Militanlık yeri geldiğinde koşullara da hükmedebilmektir. Koşulların ve ortamın sürüklediği bireyden zaten doğru bir militanlık beklenemez. En sade biçimde olduğu kadar özgürlükle en derinden bir sözleşme ve bunun gereklilikleriyle hareket etmek an'ın da gerekli anlamı bulmasında, başarıya yol alınmasında en temel yandır.

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğini aşmak ve ona karşı kendi kurumsallıklarımız ve örgütlenmelerimiz ile mücadele yürütmek için öncelikle beyinlerimize ve yüreklerimize nakşedilen iktidarcı düşünsel mekanizmalarımızı yok etmemiz gerekir. Bu yok edilmediği taktirde hiçbir zaman hiçbir koşulda özgür kadın yaratımını güçlü gerçekleştiremeyiz. Özgürlük bir anlamıyla an'da varolmayı başarmaksa bunun da süreklileşen özgürlük bilinci ile de ilerleyip derinleşen bir mücadele istediği de kesindir. Önderlik özgürlük abideleri olan şehitlerimizi ele alıp değerlendiren 'onlar kendilerini özgürlüğe adanmış' belirlemesini kullanmıştır. Biz bu özgürlüğe adanmayı Siyanê'de, Zendûra'da ve Werxelê'de oldukça çarpıcı biçimlerde görmekteyiz. Bir davada yer almak ya da yıllarını vermek yetmez. Önemli olan dava insanı olmak militanlaşmaktır. Bu da kendini özgürlüğe adamakla mümkündür. Kendimizi özgürlüğe adadığımız taktirde özgürlükle aramıza hiçbir gücün, engelin giremeyeceği kesindir. Bu açıdan bir kez daha özgürleşme yolunda iddia, kararlılık ve inanç düzeyinin anlamı ortaya çıkmış ve bunlar karşısında kendi duruşlarımızı ele alarak sorgulamak ve kendimizi yeniden daha güçlü yapılandırmak önem taşımaktadır.

Önderlik gerçeğine doğru bağlılık onu doğru uygulamaktan geçer

2021 yılında açığa çıkan muhteşem direnişlerinde değerlendirmemiz gereken temel boyutlardan bir diğeri de YJA-Star ve HPG gerillalarının Önder Apo'ya bağlılıkları ve bu güçlü direniş mirası üzerinden büyük atılımların sahibi olunacağına dair olan güvenleri ve inançlarıdır. Halkımıza karşı soykırım, partizme karşı imha konseptinin dayatıldığı bir dönemde Önderliğe olan büyük güven ve inanç böylesi direnişlerin kararında büyük rol oynamıştır.

Önderlik gerçeğine doğru bağlılık şüphesiz onu doğru uygulamaktan geçer. Anlamanın ve uygulamanın eylemcisi olan bu yoldaşlar bunu her koşul ve ortamda en üst düzeyde temsil ettiler. Önderlik gücü etrafında bu kadar büyük kenetlenme ancak büyük anlam gücü ve sınırsız inançla mümkündür. Güzel ve doğru olanı sevmek, sahiplenmek ve büyütmek ancak onu güçlü yaşamsallaştırmakla mümkündür. Yaşanılmayan, anlamı güçlü konulmayan hiçbir olgu, insanı büyük bir eyleme, muhteşem bir direnişe sevk etmez. Eğer bir yerde büyük bir direniş varsa bilinmeli ki orada büyük bir anlam ve inanç gücü vardır. Bu güçle yaratılan tüm ilişkiler özgürleşme yolunda başarılı olmaya yol açar. Önderlikle bu yoldaşların ilişkilerinde bunu görmek mümkündür. Yoldaşlık bağlarında birbirine sevgi, güven, inanç ve emek önceliklidir. Yeni ilişki tarzının özü, bu yoldaşlarımızın Önderlikle olan ilişkilerinde çok net görülmektedir.

Önderlikle kadın ilişkisi de birçok açıdan büyük anlamlara sahiptir. Bêrîtanlar, Zilanlar, Semalar ve ardılları gerçeğinde tarihte eş benzeri görülmemiş bir özgür ilişki sözkonusudur. Kadının da Önderlikle yoldaşlığı her şeyden önce büyük çaba, mücadele ve bağlılıklar sonucu gerçekleşmiştir. Bu kadar büyük gelişmelerin yanında kadın militanlar olarak bir bütünün gerekli anlamı yeterince yaratmadığımız bir gerçektir. Önderlikle kadın arasındaki bağ, büyük duygular, sezgiler kadar düşüncelerle de örülmüştür. Kadının Önderlikle ilişkisi tarihi olduğu kadar toplumsal ve güncel birçok anlam ve öneme sahiptir. Özgürce yaratımı esas alan bu ilişkilene tüm egemen güçlerin en fazla yönetim içinde olduğu bir alandır. Bugün bile İmralı'da uygulanan tecrit ve izolasyon politikalarıyla en fazla vurulmak istenen kadın olmaktadır. Bu açıdan Önderliği sahiplenmenin kendi özgürlüğümüzün ve örgütlülüğümüzün sahiplenilmesi olduğu kesindir.

Özgürlük yoldaşımız Önderliğimizi tüm koşul ve ortamda soluyabilmek ancak özgürlükle sürekli bir ilişki içinde olmamızla mümkündür. Özgürlükle derinden bir ilişki içinde olmamak, Önderlikle aramıza mesafe koymak demektir. Bu açıdan özgürlükle ne kadar ilgili ve ilişkili olduğumuz gerçeği üzerinde derinlikli durmak gerekir. Bu güçlü

yaratıldığı oranda bir değer ifade edebilir. O açıdan yaşamda ve savaşta ne kadar eylem gücünüz, ideolojiden siyasete, siyasetten askerliğe kadar ne kadar üreticiyiz ne kadar yaratıcıyız sorgulamasını derinlikli yapabilmemiz önemlidir. Önderliğimiz ilişkilerinde hep yaratımı esas aldı. Bunu büyük bir aşk, tutku ve emekle de sağladı. Gerek kendi içimizde gerekse de Önderlikle olan ilişkilerimizde aşk, tutku, emek ve mücadele ne kadar baskın gelebiliyor? Emeğin öğreticiliği, aşkın güzelleştiriciliği ve mücadelenin geliştiriciliği olmadan hangi özgür ilişkiden bahsedebiliriz? İlişkilerimizi ne kadar özgürlük ilkeleri temelinde yapılandırabiliyoruz? En fazla kaybettiğimiz, doğru yaklaştığımız taktirde daha fazla kazanım sağlayacağımız bir alan olan ilişki gerçeğine, her şeyden önemlisi ne kadar ideolojik yaklaşabiliyoruz? İdeolojik yaklaşım arayışı, arayış sorgulamayı, sorgulama da yeniyi yaratmayı geliştirir.

Birçok açıdan ele alınıp değerlendirilebileceğimiz bu alanda, öncelikle Önderlik'le olan ilişkilerimizde yeniden düzeltmelere giderek daha güçlü anlamları yaratarak yenilenmeyi daha güçlü sağlayabiliriz. Tıpkı Cumaali ve Çavre'nin inancı, Hejar ve Sarya'nın iddiası, Botan ve Zinar'in ilkesi ve Dilgeş Başkale ve Diljîn Marya'nın özüyle kadın partileşmemizin birçok özgürlük abidesinde somutlaşan özgürlük mücadelesiyle, Önderlikle yoldaş olmanın kurallarına bağlı kalarak, tüm zaman ve mekânlarda onun uygulayıcıları olalım.

Anlamli yaşam uğruna kendini feda edenler, bugünün direniş ruhunda yaşamaktadırlar

Bir tohum olarak toprağa düşenler bugün binlerce gerillayla, milyonlarca kitle gücüyle devrimci halk savaşını geliştirmek için bir bir yeşermektedir. Doğadaki hiçbir şey kaybolmaz. İşte anlamlı bir yaşam uğruna kendini feda edenler, bugünün direniş ruhunda, örgütlenme, eylem gücünde yaşamaktadırlar. Yaşamın anlamı özgürlükte, özgürlük mücadelesindedir. Bir atom zerreciğinde bile ruhun, bilincin varlığı tartışılıyorken, insan olarak bilincimizin varlığının bilincinde olmak büyük değer taşımaktadır. Şimdi özgürlük mücadelesinin ya da yaşamın anlamını keşfetmenin biricik yolu, öz-

Hiçbir kadını bu sisteme kurban ettirmeyelim, Kadını baskı altına alan hangi zihniyetse, hangi kurumsa, hatta hangi kişiye bunlara karşı özel politika üretip mücadele edelim. İşledikleri suça göre kendi ceza politikamızı geliştirelim. Bu zihniyetin böyle canının istediği gibi kendisini yaşatmasına asla izin vermeyelim. Kadının düşünsel kolektifliği, ortak aklı yaratıldığında muazzam bir yöntem zenginliği, mücadele biçimleri doğacaktır. Örgütlenelim, örgütlenerek ortak bilincimizi ve ortak tavrımızı geliştirelim.

bilincimizin varlığını keşfetmek, bunu toplumsallaştırmak, kendini, toplumu ve doğayı bilebilmektir. Bu neden bu kadar önemlidir? Çünkü özellikle çağımız gerçekliğinde bilinci, ruhu, düşüncesi, duygusu, bedeni çalınmış bir insan gerçekliği mevcuttur. Sınırlara hapsolmuş, görmesine izin verildiği kadar görebilen ya da göremeyen, duymasına izin verildiği kadar duyabilen ya da duymayan, hissetmesine izin verildiği kadar hissedene ya da hissetmeyen bir insan gerçekliği!

Böyle bir yaşam yaşanılmazdır asla kabul edilemezdir. Bu nedenden ki insanlar, toplumlar egemen tarih boyunca kendisine çizilen sınırlara sığmamış, bakışını hep daha da genişletmek, özgürleşmek, kendini bilmek istemiştir. Bu uğurda binlerce şehit verilmiştir. Kürdistan ve Türkiye halkların binlerce çok değerli, seçkin, asil, dürüst ve sade evladı kadınıyla-erkeğiyle kahramanca şehit oldular ve oluyorlar. Her biri yaşam amacı, kişilik duruşu, sosyalist ruhuyla hareketimizi, kişiliklerimizi daha da büyütmede, yolumuzu daha da aydın kılmaktadır. PKK şehitleriyle 21. yüzyılın en diri gücü yaşamın aydınlatıcı gücü olmuştur.

Eğer ki şehitler diyalektiği, bayrağı birbirinden almak ve zincirin halkalarını sürekli birbirine eklemekse hepimize özellikle de kadınlara çok büyük sorumluluklar düşmektedir. Şehitlerin anısını yaşatmak, somut toplumsal, ideolojik, örgütsel ve eylemsel yükümlülükler getirir. Bunları açacak olursak:

Zihniyet olarak değişen kadın değişen toplumdur

Kadın toplumun en dinamik ve en değişime açık kesimi olarak egemen sistemin gerici, insan karşıtı değer yargılarına, ahlakına karşı kendini özgürlük ideolojisiyle bilinçlendirmek ve bu bilinçle önce kendinde değişimi yaratmak durumundadır. Zihniyetsel olarak değişen kadın değişen toplumdur. İnsanlık tarihinin ve PKK tarihinin özünü anlayabilmek ve bunu kişiliğinde bir anlama, güzelliğe ulaştırabilmek çok önemlidir. Yüzeysel sadece kadın olmanın vermiş olduğu sistem karşıtı olmanın kaba isyancı ruhuyla mücadele etmek zaferi getirmeyecektir. Kadının enerjisiyle, kadının aklıyla özgürlük ideolojisinin enerjisini ve aklını kendinde sentezleyen bir kadın mücadelesi, mü-

cadelede süreklileşmenin gücüne ulaşacağı gibi kişiliğindeki aydınlanmayla toplumsal dönüşümünde temel dinamik gücü olacaktır. Elbette ki bu belirttiğimiz özde nasıl yaşamalı sorusunda kendinde bir cevap oluşturmak, özgürce, eşitçe, bağımsızca, güzelce yaşamının modelini ruhunda geliştirmektir. İdeolojiyle, savaş gücüyle güzelleşen, toplumsal olarak da bir çekim merkezi olandır ve bunun kendisi mutlaka dönüşümü yaratmaktadır. Bu nedenle özgür birey, özgür toplum, özgür kadın, özgür erkek kimdir, özgür yaşam nasıl gerçekleşir sorularını sürekli sorarak kişiliği yaratma mücadelesi vermek, öz savunma örgütlenmelerini toplumun her alanında ilmek ilmek örmek temel bir görevdir. Bununla birlikte egemen sistemin, gerici toplumsal değer yargılarının getirdiği geriliklere, yozlaşmaya karşı da en radikal biçimde mücadele etmek zorunluluktur. Ret ve kabul ölçülerini her boyutuyla sosyal, siyasal, ahlaki, cinsel boyutlarda geliştirmeli ve bunun önündeki engellere takılmadan mücadele gücü olabilmelidir.

Özgürlük hareketi olarak Ortadoğu'da yeni bir toplumsal model inşa ediyoruz. Kendi çözümünü kendi oluşturan, devletten, ordudan, egemen güçlerden beklemeden kendi kararlarıyla kendi yaşamını örgütleyen, kendi geleceğini belirleyen bir toplumsal sistemi oluşturmaya çalışıyoruz. Mevcut örgütlenmelerimizin hepsi bu amaca hizmet etmektedir. Ancak bu şematik bir örgüt biçimi değil, zihinlerin demokratik dönüşümüyle birlikte içi doldurularak oluşturulması gereken bir sistemdir. Bu Ortadoğu tarihine yepyeni bir çehre kazandıracak bir durumdur. Etkisi bir köyle, mahalleyle, bir şehirle sınırlı kalmayıp halklara örnek teşkil edecek ve yayılacak bir sistem gerçekliğidir. Zaten halkımızın örgütlenişine bu denli saldırı, baskı ve kadınları sürekli bir baskı altında tutmaları da bundan duydukları korkudandır. Bu sistem örgütlenmesinin önünü almak, içini boşaltmak, devletin temel politikası olarak gelişmektedir. Bu nedenle var olan örgütlü gücümüzü, bahsettiğimiz bu sistem örgütlenmesine doğru daha güçlü ve yaygın bir biçimde yöneltmemiz, çok stratejik bir değere sahiptir. Halkımızın örgütlü gücü böyle kalıcı bir kazanıma mutlaka dönüşmek zorundadır. İşte kadın özgürlük hareketleri bu konuda rolünü tam oynamalıdır. Kadınlar

demokratik bilinci daha çabuk kavrayan kesim olarak, bu örgütlenmelerin doğru ve yaygın bir şekilde gelişmesinde çok önemli rol oynayacaklardır. Bunun için katılma ve herkesi de katabilme gücünü geliştirmek gerekir. Sadece Kürt halkıyla da sınırlı kalmayıp, örgütlenmeye, demokrasiye ihtiyacı olan herkesi katabilecek genişlikte bir yaklaşım önemlidir.

Kadınlar öz savunma bilincini ve araçlarını geliştirmeliler

İdeoloji ve örgütlenme kendini eylemle ifadelendirmek durumundadır ki bir anlatım gücüne ulaşabilsin. Karşıımızdaki güçler faşizmde, soykırımda, cins kırımında, inkar ve imhada ısrarlıdır. Gerillaya, halka, kadınlara, gençliğe yöneliminde bunu çok somut olarak görmek mümkündür. Tüm bunlara karşı zengin yöntemlerle eylem gücümüzü geliştirmeliyiz. Bu konuda yaratıcı düşünebilmek önemlidir. Unutmayalım ki beyni korumanın ve geliştirmenin tek yolu yeniliktir. Rutinlik gelişmeyi engeller. Tek bir eylem tarzına takılıp kalmak geliştirici olmamaktadır. Etkileyici ve geliştirici olmak için çok değişik, değişken siyasi, sosyal, ekonomik ve askerî açıdan darbelemek kadar halk kesimlerini düşündürecek, onların bilincine ve yüreğine çaracak bir eylemsellik tarzını geliştirmek gerekir. Bununla birlikte kendi öz savunma bilincini ve bunun araçlarını oluşturmak da vazgeçilmez bir gerekliliktir. Bu konuda da özgücün mutlaka gelişmesi gerekir. Çünkü karşıımızdaki güç her açıdan saldırgan bir güçtür. Buna karşı süreklileşen bir örgütsel ve eylemsel gücü oluşturmak istiyorsak, tedbirlerimizi öz savunma araçlarımızı da oluşturmamız lazımdır. Kadınların kendini savunabilmesi, devletin polis, ordu, kontrgerilla gücüyle geliştirdiği saldırılara karşı cevap oluşturabilmesi, demokratik bilincin çok önemli bir yanını oluşturur. Faşist bir güce karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesini verirken öz savunma bilincinin ve araçlarının geliştirilmemesi düşünülemez. Aynı biçimde toplumun kendi içinde de kadına, gençliğe şiddet uygulayan, toplumu yozlaştırmaya çalışan kesimlere karşıda öz savunma bilinciyle yaklaşmak gerekir. Çünkü bu tip olaylar ve kişiler de toplumsal yozlaşmayı, gericiyi geliştirmektedirler. Bunlara kesinlikle izin verilmemelidir. İktidar odaklarının yozlaştırıcı politikaları güçlü bir

biçimde teşhir edilmeli teşhir edildiği kadar özgün gündemler üzerinden eylemler geliştirilmelidir. Kesinlikle taban örgütlenmelerimiz esas gündemler dahilinde örgütlenmeler yaratmalı ve eylemler gerçekleştirmelidir.

Savaş, işçiliği, işsizliği, yoksulluğu, fuhuşu, ajanlaştırmayı, uyuşturucuya bağımlı hale getirme politikaları somut, yerinde ve zamanında teşhir etmeli ve buna alternatif yaklaşımı hızla oturtmalıyız. İnkarı ve kimliksizliği, derinliğine ve sosyal alandaki değerlerimizi paramparça ederek, kirleterek gerçekleştirmeye çalışan bu politikaya asla izin vermemeliyiz. Bununla birlikte faşizmin ve erkek iktidarın bu politikalarına karşı halkımız ve kadınlarda kendi güvenliğini mutlaka sağlama durumunu ortaya koymalıdır. Önderliğimizin bu konuda ciddi uyarıları vardır. Bu nedenle öz savunma bilincini geliştirmek kadar bunun araçlarını da örgütlemek önem kazanmaktadır. Kendimizi neye karşı savunmamız ve neyi aşmamız gerektiğini bilerek o kadar çeşitliliğimizi ortaya koyabilir ve erkek egemenliğine karşı ortak ve güçlü mücadele yürütebiliriz.

Kadının özgürleşme mücadelesi için elbette birçok şey söylenebilir. Ama kadın için özgürlük mücadelesi her şeyden önce kendi ve kendi gibi olanın anlamına varabilmek ve bununla birlikte kendi dışındaki gerçekliği ayırtırabilen, olumsuzla karşı mücadele gücünü doğurabilmektir. Kadın mücadelesi ortak hedeflerde birleşerek kendi örgütlü iradesini geliştirmelidir. Çünkü dünyanın neresine bakarsak bakalım toplumsal yozlaşma, iradesizleştirme, kimliksizleştirme, her türlü hakkına tecavüz özde kadın üzerinden gerçekleştiriliyor. Ki bu kadın soyuna yapılabilecek en büyük hakarettir. Kadınlara evin içinden tutulmuş da sokakta, işte, okulda her yerde erkek egemenlikli sistemin korkunç baskılarına, fiziki ve ruhsal şiddetine maruz kalmaktadır. Kadın etrafında gerçekleştirilen toplumsal yozlaşma ve iradesizleştirme, dünyanın her yerinde en temel sorun halindedir. Kadın hareketleri gelişme gösterdikçe bu tip olaylar daha fazla gün yüzüne çıkmakta, tartışılmakta ve aşılmaya çalışılmaktadır. 2021 yılı açısından kadın hareketlerinin radikalliğinin yükselişe geçtiği bir yıl olarak değerlendirmek mümkündür. Bu yönlü ortaya çıkan sorunlar karşısında kadın hareketleri gündem yaratıp ortak tavır geliştirmeye çalıştılar. Bu tip sosyal sorunları siyasal bir sorun haline getirip çözüm mücadelesi geliştirdiler. Bu biçimiyle 2021 yılında kadın mücadelesi artık kendi gündemlerini yaratarak sosyal ve siyasal mücadelesini daha da yetkinleştirmeye başlamıştır.

Örgütlenelim, örgütlenerek ortak bilincimizi ve ortak tavrımızı geliştirelim

Egemen sistemin gerek kapitalist biçimde gerek feodal biçimde gerekse de savaş rantçılığının kirli bir politika olarak geliştirdiği kadın katliamlarına karşı da artık sesimizi daha fazla yükseltmeli ve var olan tüm kadın seslerini birleştirmeliyiz. Yine bu tip olaylar karşısında birbirini sahiplenene ve koruyan bir öz savunma örgütlenme ağını geliştirmeliyiz. Hiçbir kadını bu sisteme kurban ettirmeyelim, bizim örgütlenme zayıflığımızı bu canavarlaşmış ataeril sistemin kendisini güçlendirmesi anlamına gelmektedir. Kadını baskı altına alan hangi zihniyetse, hangi kurumsa, hatta hangi kişiye bunlara karşı özel politika üretip mücadele edelim. İşledikleri suça göre kendi ceza politikamızı

geliştirelim. Bu zihniyetin böyle canının istediği gibi kendisini yaşatmasına asla izin vermeyelim. Kadının düşünsel kolektifliği, ortak aklı yaratıldığında muazzam bir yöntem zenginliği, mücadele biçimleri doğacaktır. Bu anlayışla klasik namus, töre anlayışlarına, yine sözde modernizm adına kapitalizmin parçalayıcı ve metalaştırıcı politikalarına karşı hiçbir kadını yalnız bırakmayalım. Örgütlenelim, örgütlenerek ortak bilincimizi ve ortak tavrımızı geliştirelim.

Nihayetinde mücadele gerekçelerimiz nettir, gerekçelere göre neye, kime karşı mücadele edeceğimiz de nettir. Kadın Özgürlük mücadelesi açısından artık en önemli ve stratejik nokta, kadını eğitici, dönüştürücü, sistem karşısında koruyucu ve sisteme karşı tavır alıcı örgütlenme odaklarını yaygınlaştırma ve bu yaygınlaşan örgütlenişin koordineli ve iletişimli kılabilmedir. İşte bu noktada komün örgütlenişleri oluşturmak çok önemlidir. Yani yaşamın en basit diyebileceğimiz bazı ayrıntılarına karşı mücadeleden tutalım da en siyasal boyutlarına kadar, ufak-büyük demeden, neye ve kime karşı mücadele öngörü-lüyorsa, orada hemen örgütlenmemizi oluşturmak esas hedefimiz olmalıdır. Özellikle de kadına karşı şiddet karşısında böyle kalıcı örgütlenmeleri her yerde kurmalıyız. Yüzyılların kadın örgütsüzlüğünün acısını çıkarırcasına öz savunma ağlarını oluşturmamız. Bu örgütlenmeler kısa süreli hedefler için de olabilir, uzun süreli hedefler için de olabilir. Hangi biçimde olursa olsun mutlaka ama mutlaka öz savunma örgütlenmelerimizi oluşturmamız. Özgürlüğümüz için bu çok önemlidir.

Ayrıca kadın özgürlük hareketlerinin de genç kadını, erkeği, toplumu özgürlük çizgisinde değiştirip dönüştürme boyutunda birinci dereceden rolü vardır. Bu nedenle kendini mutlaka güçlü örgütlemeli, örgütlenmediği bir genç kadın kalmamalıdır. Genç kadın hem genç ve hem de kadın olması itibarıyla özgürlük mücadelesini ve demokrasi bilincini geliştirmek açısından çok önemli avantajlara, güce sahiptir. Bu gücün bilincinde olarak ideolojik, örgütsel, eylemsel ve öz savunma görevlerine yönelmek, toplumsal dönüşümün temel itici gücü haline gelmek, tarihi bir önemdedir. Özgürlük mücadelesinde yer alan ve ilerleyen militanlar olarak çok güçlü bir belleğe sahip olmamız gerektiğinin bilincindeyiz. Bellek bir anlamda kendini bilmektir, kendini bilmekte güçlü bir tarih, toplum ve cins bilincini gerekli kılmaktadır.

2021 yılında savaş tünellerinde yaşanan direniş şahsında tekrardan güçlü bir belleğe sahip olduğumuzu görüyoruz. Görmek kadar hissetmek, hissetmek kadar yaşamak, temel mücadele ilkelerimiz olmaktadır. Bir kez daha bize belleksizliğin dayatıldığı bu süreçlerde kendi belleğimize sahip çıkmak, şüphesiz özgürlük değerlerini güçlü sahiplenmek ve yaşamsallaştırmak ile mümkündür. Özgürlükle en yalın ve derin bir buluşmayı yaşamak isteyen kadın, bir kez daha kendi belleğine güçlü sahip çıkarak, kadının öz savunma örgütlenmesini her alanda geliştirmelidir.

Bir kuşatma hareketiyle karşı karşıyayız. Bu kuşatılmışlıkları büyük bir irade, kararlılık, inanç ve mücadele ile aşmanın eylemcisi olarak tüm özgürlük değerlerimizi yaşamsal kılalım. Direnişin görkemiyle tüm teslimiyetlere, ihanetlere son vererek asaletli ve onurlu gerillalar olarak zafere yürüelim. Şehitlerimize sözümüz sorumluluklarımızı fedaice yerine getirmek olacaktır.

Gerici ve zorba erkeği hizaya getirecek güçlü kadına ulaşılabacaktır

Benim kadını ele alış biçimim felsefiktir. Doğadaki güzelliklerin bir parçası, bir estetik olarak ele alıyorum. Kadın anlamdır. Hegel, felsefesini ilk olarak kadın-erkek ilişkisi üzerinden temellendirmeye çalıştı. Ancak bunu başaramayınca köle-efendi ilişkisi üzerinden felsefesini inşa ediyor. Ben ise felsefemi güçlü kurnaz erkek ve kadın üzerinden inşa ediyorum. Kurnaz ve güçlü erkek karşısında en güzel en saf kadın birkaç ay içinde bu özelliklerini kaybediyor. Biliyorsunuz Yunanca'da "nomos" diye bir kavram var, akıl ve kural anlamında. Türkçe'de namus olarak kullanılıyor. Benim namus anlayışında namuslu kadın, kendini özgür kılan ve kurallarını kendi belirleyen, kendi kurallarını dayatan ve yaşatan kadındır. Erkeğe bağlı, erkeğin kurallarının belirlediği kadın eve kapatılan kadın, namuslu kadın değildir.

Rêber Apo'nun görüşme notlarından derlenmiştir

Kadın yoldaşlara; Kadın konusu sınıf ve ulus gerçekliğinden daha önemlidir. Hem tarihi hem de sosyal bakımdan kapsamlıdır. Sınıfsallık ve ulusallık adına yapılan politikacılıktan daha değerlidir. Bunun için kadının bu konuda en alttaki ve tümüyle toplumdan dışlanmış sınıf olduğu gerçeğinin görülmesi ve bu tarihin doğru çözümlenmesi gerekiyor. Günümüze kadar kadının tarih ve toplum gerçeğinin açığa çıkarılması gerekiyor. Bunun için derinliğine araştırma ve eğitim gerekir. Kendilerini örgüt olarak görüyorlarsa program olarak önlerine koymaları gerekir.

Neolitik toplumdan sonra gelişen sınıflı toplumdan bu yana erkek egemenliği, erkeğe dayalı olarak sürekli geliştirilen erkek egemenliğine dayalı iktidarlaşma, sınıflaşma, askerleşme ve dinleşme olgularının geliştiği, bunların hepsinin içinde baskı-sömürünün gizlendiği uygarlık vahşet halini almıştır. Burada cins egemenliğinin payı büyüktür. 20. yüzyıl bu anlamda en vahşi geçen bir yüzyıl olmuştur. Fazla tarihe girmeyeceğim, ama 19. yüzyıl nasıl burjuva partilerinin, 20. yüzyıl emeğe dayalı partilerin yüzyılı olmuştusa, 21. yüzyıl da kadına dayalı partileşmenin yüzyılı olacaktır. Kadının kendine dayalı politika sürecine girmesiyle insan hakları, toplum ve kültürel hakları, doğa ve çevre sorunlarına duyarlılık, çocuk hakları, sağlık ve eğitim sorunlarında derinliğine açılımlar sağlanması beklenmelidir.

Kadın partisi her düzeyde meşru savunma çizgisini esas almak, düşünce ve duygularında fiziki ve bedeni varlığı ile yaşamı konusunda askeri gücü değil, sonsuzluğunu esas alarak doğru bir meşru savunma çizgisini hayata geçirmek zorundadır. Kadın barış ve demokrasiyi en çok gündeme getirmesi gereken bir güç olarak kendini geliştirmelidir. Kadın kültür ve sanat alanında en iddialı bir güç olmak konumundadır. Bu konularda bir anlayışın ve politikleşmenin sahibi

olduğunuza inanıyorum.

Bütün bu konuların sizleri zorluklarla karşı karşıya bıraktığını biliyorum. Bunu aşmanız için muazzam kişilik dönüşümleri, muazzam bir örgütlülük, derinliğine araştırma ve inceleme çabalarına ihtiyaç vardır. Ben dışarıdayken sizlere yönelik yaklaşımların tümü eğitimseldi. Bütün gücümle böyle çalıştım. Hiç kimsenin cesaret edemediği kadar erkek iktidarlaşmasını yıkmaya çalıştım. İmralı'dan da zaman zaman kısa mektuplarla size seslenmek istedim. Kuşkusuz daha kapsamlı ve derinliğine size ulaşmak isterdim.

Sadece Kürt kadınları değil, Türk, Fars, Arap ve Avrupalı kadınlarla birlikte bu devrimi tüm dünyaya yayabilirsiniz

Attığınız bu adımın tarihi bir adım olduğunu inanıyor, bunun yalnız bir cins adımı olduğunu düşünmüyorum. Neolitik Devrim kadın tarihinin yaratıcılığının gerçekleştiği o coğrafya –(ki buraya verimli hilal), Toroslar ve Zagros arası, "altın hilal" denir- kadın devriminin beşiğidir. Kadın devrimi Sümer ve Mısır uygarlığının yaratılmasına ve kadının Neolitik Devrimde yarattığı tanrıça kültürüne bağlıdır. Bu coğrafya tanrıça İsis ve İhtar'ın yeridir. Kadın burada aslında görkemli bir tarihe sahiptir.

Sümerlerde kent devletiyle başlayan sınıflı toplumdan sonra kadın bu şansını günümüze kadar yitirdi. Sizler bu şansını tekrardan elde edebilirsiniz. Attığınız adımın, yaşadığınız bölgede neolitik devrimin çağdaş anlamda yeniden gerçekleşmesi anlamına geldiğini düşünüyorum. Yalnız Kürt kadınları olarak değil, Türk, Fars, Arap ve Avrupalı kadınlarla birlikte bu devrimi tüm dünyaya yayabilirsiniz. Bunu da Özgür Kadın Vakfı ile yapabilirsiniz. Bu bir din değil, bir kültür, bir düşüncedir. Ordulaşmadan başlayarak dalga dalga yayılacağınıza inanıyorum. Değişik ülkelerin yasa ve kültürlerine uygun bir örgütlenmeyi yaratmalısınız. PKK içinde birliğe dikkat etmelisiniz. Erkek

egemenliğine de dikkat ederek kendinizi çok iyi korumalısınız. Sağlık, güvenlik ve yaşamınıza dikkat edin. Göreviniz daha çok yaşamak ve yaşatmaktır. Kendinizi büyütmeye temelinde saflarda birliğin, özgürlüğün ve cesaretin en güçlü sesi olacağınıza inanıyorum.

Kadın olayını büyük çözümlerim. Köklü çözümlerim. Tarih boyutunu, mitoloji boyutunu iyi açmadım. Savunmalarında kendilerinde biriken birçok soruya cevap bulabilecekler. Kadının sorunu eğer eşitlik ve özgürlükse, savunmaları esas almadan çıkış bulamazlar. Biz buna çok ilkel yaklaştık. 4 bin yıldan beri düşürülen kadın olayını kaldırıyoruz. Sosyalist olmanın da ilk şartı eşitlik ve özgürlüğün ne demek olduğunu kavramaktır; sosyalist olmak anaya, kadına gösterilecek saygıyla olur. Tarihi sorumluluk ister. Aileye de büyük saygıyı böyle gösterebiliriz.

Kendi cinsinizin farkında olacaksınız

Kadın sorunu beş bin yıllık tecavüz kültürünün sonucudur. Ben burda hala bu konuyu araştırdıkça, okudukça dehşete düşüyorum. Kadınlar hala bu sorununu anlamamış, çözememiş durumda. Kadınlar kendi sorununu anlamalı, çözmeli. Kendi cinsinizin farkında olacaksınız, kendinizi tanıyacaksınız. Özgür kadın diyorum, cinsel özgürlük olarak saptırıyorlar, herşeyi cinsellik bağlamında ele alıyorlar. Avrupa'da kadın vücudunu müthiş ön plana çıkarıyorlar, tahrik ediyorlar, kadını metalaştırıyorlar. Bakışlarınız farklı, saçınızdan tutun tırnağınıza kadar kendinizi nasıl şekillendireceğinizi bilmiyorsunuz. Bu yüzden Diyarbakır'daki Kadın Akademisi için açıklamalar yaptım. Kız çocuklarının yetiştirilmeleri önemlidir. Hatta kız çocuklarını aileleri yetiştiremez. Bunları yetiştireceksiniz. İşte biliyor, ailelerdeki enstest benzeri şeyler ilişkilerde boşucu sonuçlar yaratıyor. Bütün bunlara karşı önlem alınmalıdır. Bir kadın evleniyor iki ay sonra şekli şemali değişiyor ve kadın sonra mak-

ajlarla kendini düzeltmeye çalışıyor. Kadınlar kendi öz savunmalarını geliştirmelidir. Ben burada ruhsal olarak kendimi savunuyorum. Kendi öz savunmam olmasaydı, böyle yapmasaydım yıllardır psikolojik olarak bu kadar güçlü olamazdım. Yoksa burada taş bile olsa dayanamaz. Benim kadını ele alış biçimim felsefiktir. Doğadaki güzelliklerin bir parçası, bir estetik olarak ele alıyorum. Kadın anlamdır. Hegel, felsefesini ilk olarak kadın-erkek ilişkisi üzerinden temellendirmeye çalıştı. Ancak bunu başaramayınca köle-efendi ilişkisi üzerinden felsefesini inşa ediyor. Ben ise felsefemi güçlü kurnaz erkek ve kadın üzerinden inşa ediyorum. Kurnaz ve güçlü erkek karşısında en güzel en saf kadın birkaç ay içinde bu özelliklerini kaybediyor. Biliyorsunuz Yunanca'da "nomos" diye bir kavram var, akıl ve kural anlamında. Türkçe'de namus olarak kullanılıyor. Benim namus anlayışında namuslu kadın, kendini özgür kılan ve kurallarını kendi belirleyen, kendi kurallarını dayatan ve yaşatan kadındır. Erkeğe bağlı, erkeğin kurallarının belirlediği kadın eve kapatılan kadın, namuslu kadın değildir. Sümerlerde en soylu-güzel kadınlar Zigguratlardaki tapınaklarda soylularla yaşıyorlardı. Diğer kadınlar ise daha düşük bir şekilde evleniyorlardı, eve kapatılmışlardı. Gerçi daha sonra tapınaklar da yozlaştırıldı. Ben, kadınla olan ilişkiyi bir müzik aletinden çıkan ezgiye benzetiyorum. Burada yanlış anlaşılmasın, alet derken kadının aletleştirilmesinden, araçsallaştırılmasından bahsetmiyorum, süreklilikten bahsediyorum. Anlatmaya çalıştığım, doğru ve anlamaya dayalı bir çaba olursa her iki tarafa da bir ömür boyu yetecek değişik güzellikleri barındıran ve sürekli yenilenen tazelenen bir ilişki olacak. Tabi burda erkek de önemlidir. Erkekler de bu güzelliği yaşamak istiyorlarsa kadınla bu temellerde buluşabilmelidir, yoksa tersine her gün zorla cinsellik, baskı ve köleleştirmeye dayalı bir tecavüz kültürü ortaya çıkacak. İşte görüyorsunuz gencecik kızların kafasını aşk adına, sevgi adına kesiyorlar. Bu belirttiğim

üzerinde beni takip eden ve iddialı olan kadınlar yoğunlaşabilirler. Tabi sonuçta bunlar benim düşüncelerim, ben böyle bakıyorum meseleye.

Kadınlar tecavüz kültürüyle mücadele etmelidir

Tecavüz kültürü binlerce yıldan beri ataerkilliğin kadını esir almasından itibaren başlamış ve günümüze kadar gelmiştir. Kadınların bu zihniyetle mücadele etmesi gerekir. Daha önceki kadın meselesiyle ilgili değerlendirmelerimden, tecavüz kültürüyle ilgili açıklamalarımın yararlanarak bir kitap hazırlayabilirler. Bu kitabın ismi de şu şekilde olabilir: "Tapınaktan Kerhane Kadın Sorunu". Burdaki Kerhane Kâr-hane de olabilir. Sonuçta aynı kapıya çıkar. Bu mesele sadece Kerhane-Genelevle sınırlı değildir. Bir de bu işin "özel evlerde" süregelen boyutu var. Genelev özelev farketmiyor. Sıradan evlerde meydana gelen tecavüzlerden söz ediyorum. Siz sanıyor musunuz ki bu evlerde her şey kadının özgür iradesiyle, seçimiyle oluyor? Hayır, kadının hiç bir konuda karar verme hakkı yok. Her şeyi erkek belirliyor, her şey onun canının istediği şekilde oluyor. Bakın yanlış anlaşılmasın ben aile kurumuna karşı değilim. Çok ilkel bir şekilde olursa ve taraflar kendilerine gerçekten güvenirlerse belki olabilir. Bazen düşünüyorum, dışarıda olsam ben böyle bir ilişkiyi yürütebilir miyim diye. Bana göre kadın-erkek ilişkisi, birlikteliği, adeta bir sanat gibi olmalıdır. Böyle olursa anlamlı olabilir. Ama bu günkü koşullarda en kendine güvenen kadın, hangi erkekle olursa olsun, isterseniz en ideal erkek olsun, birlikte olmaya başladıkdan sonra 24 saat içinde erkeğin boyunduruğu altına girmeye başlar. Çünkü sistem böyle kurulmuş. Sistem kadını tamamen esir haline getirmiştir. Kadın hiçbir yerde gerçek anlamda yoktur. İş hayatında yoktur, yönetimde yoktur vesaire. Ama aslında kadın doğal olarak bu yeteneklere sahiptir.

Neolitik dönemde doğuran, besleyen kadındı, yemek kültürü onların eseridir. Hayatı onlar var ediyorlardı. Bu günde bu yeteneklere doğal olarak sahiptirler. Savunmalarında hep neolitik dönemin tanrıça kültüründen bahsediyorum ama bunun da yanlış anlaşılması gerekiyor. Tanrıça derken dini anlamda bir kutsallıktan bahsetmiyorum. Kadın tabi ki kutsaldır ama ben bu tanrıça kültüründen bahsederken kadının o çağlardaki sosyal konumundan bahsediyorum, kendini nasıl koruduğundan bahsediyorum, onu kastediyorum. Tanrıçalıktan, bugünkü duruma nasıl düşürüldüğünün anlaşılması açısından tarihe gidip tanrıça kültüründen bahsediyorum. Kadın meselesine üç farklı bakış var; 1-Duygusal yaklaşım, 2-İmgesel yaklaşım, 3-Düşünsel ve Felsefik yaklaşım. İşte Nazım Hikmet onlar ve başka bazı yazarlar, şairler, edebiyatçılar kadın meselesine duygusal ve imgesel yaklaşılıyorlar. Hatta bizden de özellikle cezaevindeki bazı arkadaşlar da imgesel, hayali yaklaşıyorlar. Ama bizim yaklaşımımız imgesel-hayali değil, gerçekçi, düşünsel ve felsefik yaklaşımdır. Bu beşbin yıllık erkek egemen tecavüz kültürü ancak böyle düşünsel ve felsefik yaklaşımla aşılabilir. Duygusal ve imgesel yaklaşımlar kurtarmaz. Kapitalist modernite kadını bir seks objesi haline getirmiştir, işte moda adı altında bu süslemeler, püslemeler, yakışıyor adı altında aslında kadını pazarlıyorlar. Kadına adeta bir seks makinesi olarak bakılıyor. Erkekler kadına sadece seks gözüyle bakar hale getirilmiştir. Yirmidört saat bunu düşünüyorlar ve kadına da bu gözle bakı-

yorlar. Kadına verilmiş en önemli bir görev bu, erkeğin sınırsız seks güdüsünü karşılamak. Halbuki hayvanlarda bile böyle değil, hayvanlarda bunun bir düzeyi, düzeni var. Erkek ve dişi sadece belli dönemlerde karşılıklı ihtiyaç temelinde çiftleşir. Kapitalist modernite kadının gerçeğini örtbas etmek için onu sürekli fiziksel yönünü, cinsellik yönünü ön plana çıkararak, moda adı altında pazarlayarak kadının gözünü boyuyor ama özünde, aslında kadını köleleştiriyor. Ne giyeceğine, saçını nasıl keseceğine, nasıl kokacağına, kilosuna her şeyine sistem ve erkekler karar veriyor. Aşk ve sevgi kavramlarını da çarpıtıyor. Oysa aşk ve sevgi veya birliktelik karşılıklı bir irade kabulüne, kadının iradesine saygıya ve kadının doğasına, özüne uygun temelde olursa anlamlı olur, aksi takdirde egemen tecavüz kültürü anlayışıyla yaşanan "aşk-sevgi" kadını bitiriyor. Kadının bunun bilinciyle kendini bu duruma düşürmemesi, kendini koruması ve özgürlüğü için örgütlenmesi, mücadele yürütmesi gerekiyor.

Doğru ve gerçek namus anlayışı, özgürlük için mücadeleden geçer

Savunmalarım okunduktan sonra kadınlara ilişkin sorulacak sorular olabilir. Ben namus kavramına yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus? Bu önemli bir soru. Ben Kürtlerin namus kavramının ne demek olduğunu iyi biliyorum. Namusları için adam öldürüyorlar, namus için cinayet işliyorlar! Bu cinayetleri din adına, töre adına yapıyorlar! Namusları için yapamayacakları bir şey olmadıklarını söylüyorlar! Hatırlıyorum, köyde İmam Ali vardı, bir gün ben ona, 'ben bu kadına bakarsam din ne der?' diye sordum, o da 'bakabilirsin!' dedi.

Hiç unutmam, annemle küçükken namus üzerine konuşmuştuk. Ben bu konuşmayı hiç unutmam. Ta o zamandır ben namus kavramı üzerine yoğunlaşıyorum. Nasıl bir namus kavramına cevap arıyorum. Ben bu konuları savunmalarımda da daha derin açtım. Kadın sorununu daha önce de yazmıştım, kadını kavramaya anlamaya çalışan biriyim. Kadınlar bu kavramı çok yoğun tartışmalı. Nasıl bir namus, nasıl bir kadın? Sorularına cevap armalı. Kürtlerin namustan ne anladığını ben çok iyi biliyorum. Kürtlerin namus durumu ortadadır. Kürtler üzerinde birçok oyunlar oynanıyor. Bunları iyi görmek gerekiyor. Doğru ve gerçek namus anlayışı, özgürlük için mücadeleden geçer. Bu konuda üç beş kişi doğru bir özgürlük anlayışıyla mücadele etse onlarca kadını arkasından götürcektir. Mücadeleleri güçlenecektir.

Özgürleşmek için felsefeyi bilmek gerekiyor, tarihi bilmek gerekiyor. Beş bin yıldır kadınların tarihen üzeri silinmiştir. Gerçek manada bir avukat, bir hukukçuluk yapmak için de tarihi ve felsefeyi bilmek gerekiyor. Yasalar biliniyor, ben kadınlara yasalara aykırı davranın demiyorum ama bunları da gözeterek demokratik duruşu göstermek lazım. Bu sorunları aşmak kolay değil. Ben hep söylüyorum kendini yakmak, bu sorunları aşip, özgürleşmekten daha kolaydır. Ben bu konuda onlarca kitap yazdım. Kadınları anlamaya, kavramaya çalıştım. Bu konuda ısrarlıyım, bu konuda iddialıyım.

Ben erkekler için de söylüyorum, namuslu erkek, birazcık namusu ve onuru varsa kadını anlamaya, dinlemeye çalışırlar.

Erkek, fiziki olarak kadından güçlü olabilir ama kadın kendi meşru savunmasını güçlendirmeli. Ben silah alıp sizi koruyamam ki, her zaman yanınızda olamam. Meşru savunma sadece kadın için değil herkes için geçerli. Ben meşru

Erkekler içinde şunu söylüyorum: Kadın deyip geçmesinler, yeni kadını anlasınlar. Yeni kadın, vatan ve toplum özgürlüğünden de önceliklidir. Bizim için özgür toplumu yaratmada birinci derece önemlidir. Biz neden kadını inceliyoruz? Sümerlerden beri kadın düşürülmüş, piyasalık yapmışlar. Kim yapmış? Sınıflı toplum bunu yaratmış. Biz kadını kaldırmaya ve yeniden yaratmaya çalıştık. Erkeklerin de kıskançlıktan ziyade kadını yüceltmeleri gerekir. Kadın yücecek, yaşam da onunla güzelleşecek, benim senin olduğundan ziyade, toplumun oldu demek. Bana bağlılık demek, bunları kavramak demektir.

savunmayı da savunmalarımda açtım. Kadınlar kendi savunmalarını yapmalıdırlar. Artık sokakta bile yürüyemiyorsunuz. Evleniyorlar, her gün tecavüze uğruyorlar. Kendinizi koruyamıyorsunuz. Erkek, isterse bir günde kadının haşatını çıkartabilir. Bunları görüp özgürlük mücadelelerini derinleştirmelidirler. Cezaevlerinden kadınların çok yoğun mektupları geliyor. Derinleşme düzeyleri, yoğunlaşmaları iyi ama önemli olan bu düşüncüklerini kendi yaşamlarında hayata geçirebilmeleridir. Bu söylediklerini hayata geçirdikleri oranda özgürlük mücadelesi yolunda ilerleyebileceklerdir.

Cinsiyetçilik, iktidarcılıktır. Cins temelli her şey iktidardır. Cins kavramının olduğu her yerde iktidar vardır. Cinslerin biyolojik olduğunu söylüyorlar, hayır. Cinsiyet, öğretilen bir şeydir. Ben bunu savunmalarımda genişçe açıkladım. Ben savunmalarımda milliyetçilik, dincilik ve bilimcilik (pozitivizm) de değerlendiyorum. Bunlar tehlikeli anlayışlardır. Bunlardan uzak durmak gerekiyor. İşte Anayasa Mahkemesi kararlarını görüyorsunuz, "din odağı olmak" diyorlar. Laisizm, dincilik, milliyetçilik, bilimcilik (pozitivizm) siyasal iktidardır. Türkiye'de hiçbir şey ifade etmiyor, içi boştur.

Şahsımda klasik erkeği öldürmeye çalıştım

Erkekler içinde şunu söylüyorum: Kadın deyip geçmesinler, yeni kadını anlasınlar. Yeni kadın, vatan ve toplum özgürlüğünden de önceliklidir. Bizim için özgür toplumu yaratmada birinci derece önemlidir. Biz neden kadını inceliyoruz? Sümerlerden beri kadın düşürülmüş, piyasalık yapmışlar. Kim yapmış? Sınıflı toplum bunu yaratmış. Biz kadını kaldırmaya ve yeniden yaratmaya çalıştık. Erkeklerin de kıskançlıktan ziyade kadını yüceltmeleri gerekir. Kadın yücecek, yaşam da onunla güzelleşecek, erkeklerin bunu gururla taşımaları gerekir. Benim senin olduğundan ziyade, toplumun oldu demek. Buna inanmış büyük bir ahlakın sahibiyim, ciddiyim. Bu konuda Önderlik kadını cins lanetinden kurtaracaktır. Bağlılığımı istismar edemem. Kadını cinselliğin bu basitliğinden arındırarak

ve bu bağlılığı büyük özgürlük mücadelesiyle cevaplayacağım. Bol bol tartışınlar. Ama birbirlerini yüceltsinler. Bu tartışmadan çok büyük bir birlik doğar.

Erkeklerle de söyledığım budur. Beni incelemeleri gerekiyor. Bana inanan onlarca kız çıktı. Ağabey, kardeş gibi ucuzca değerlendiremem. Ağabey, kardeş, abla, kardeş gibi olsunlar demiyorum. En çok eleştirileri yaptıkları da aynı zamanda severim.

Kadın gerçeği konusunda biraz daha derinleşin. Tanıdığım kadın grubu biraz inatçıdır. Erken iktidar hastası olmasınlar. Yetki delisi de olmasınlar. Asırlık etkisi olabilecek bir çalışmadır. Benim bazı pratik önerilerim olacak. Örneğin Hırıs-tıyanlık'ta aziz ve azizeler var. Ben bunu da önermiyorum. Günümüzde feminist hareketler var. Onlardan kopuyor. Bu daha özgün, daha radikal bir oluşumdur. Aynı parti birliği içinde yer almalarını da zorlar. Kadın çalışmaları barış döneminin çalışmalarına yansır. Kadının gösterdiği korkunç bağlılık barış etkinliğine dönüşürse, muazzam infilak olur.

Bu işin özünde cins çelişkisi var. Cins kinini öfkesini ortaya çıkarır. Çelişkiyi tanımak gerekir. Onun kuvvetini tanımak gerekir. Ne sanıyorlar çelişkiyi? Konu hayli karmaşık. Ne de olsa devrimci arkadaşlar, cins çelişkisi o kadar önemli değil demek doğru değildir. O kadar basit değil. Bu savaşın, cins savaşının özgünlüğü var. Konunun muazzam karmaşıklığı var. Kişisel tatmine, cinselliğe indirgememek gerekir. Cinsellik başka bir tahlili gerektirir. Ben bunu muazzam çözüştüm. Çözümlemelerimi iyi okumuyorlar mı?

Benim en destansı çalışmam kadın özgürlüğüne ilişkin olanıdır

Kadın özgürlüğü, özgürlük mücadelemizin en temel direğidir. Kadınların özgürlüğe kavuşması için bugüne kadar yaptığım çalışmalar biliniyor. Benim Ortadoğu'daki en destansı çalışmam, kadın özgürlüğüne ilişkin olanıdır. Bana göre kadın özgürlüğü, anavatan ve emeğin kurtuluş çalışmaları çok daha önceliklidir. Çünkü kadın, gerici- liğin ve köleciliğin ilk ve köklü ezilen

sınıfı, ulusu ve cinsidir. Bu nedenle kadın özgürlüğü çok büyük bir mücadeleyi göze almaktır.

Zorlu ama bir o kadar da onurlu bir mücadelenin içerisindeyiz. Elbette bu günlere kolay gelinmedi. Özgürlüğe büyük susamışlığın verdiği güçle runa yüklendim. Çok sayıda çözümlemeler, diyaloglar, derinlikli konuşmalar yaptım. Doğrultumuzu derinleştirmeliyiz; "toplumla tanışma, erkekle hesaplaşma ve yaşamla buluşma" perspektifiyle yürüttüğümüz ölçüde başarı bizimle olacaktır.

Kadınlar özgürleşmek için kadın kurtuluş ideolojisinde derinleşmeler, ideolojik güç olarak var olabilmeliler. Erkeklerle karşı alacakları çok yol var, erkeğe fazla güvenmemeli. Kadın kendi bağımsızlığını koruyacak. Kadının özgürlüğünden korkmamak gerekir. Ben kadına böyle yoldaşım. Ben kadınlara çok görkemli yoldaşlık yaptım, kadınlara çok güçlü bir arkadaşlığı var. Bu bir güç, inanç meselesi. Kadın yoldaşlarımla bana ilişkin emeklerine böyle karşılık veriyorum. Bilmelerini istediğim en önemli bir hakikat, onların savaşın da barışın da kaderini belirleyecek kadar güçlü olmaları gerektiğidir.

Sevginin işçisi olarak tanımlıyorum kendimi. Sizler için yaşıyorum. Sizlerin özlemleri yaşam gerekçemdir, sizinleyim. KAZANILACAK ÖZGÜR BİR DÜNYA VAR. KAZANILACAK ÖZGÜR BİR YAŞAM VAR. Asla ucuzca, değersiz ve acılara anlam vermeyen ilişkilere girmeyin. Tüm ilişkileriniz acılardan süzülmüş, büyük ve anlamlı sevgi değeri olmalıdır. Dogmatik olmayın ama asla ilkesiz de olmayın.

Hepinize çok büyük bir sevgi hazırlamış, sunmaya çalıştım. Üzerinde büyük durun, mutlaka ulaşın. Özgücümüze güvenerek dönemin ruhuna uygun düşünsel ve eylemsel duruşumuzla sürece yanıt olmalıyız.

Bir gün mutlaka gerici ve zorba erkeği hizaya getirecek güçlü kadına ulaşacaklarına dair duyduğum inançla, sürecin ruhuna uygun mücadelenizi yükseltmenizi diliyorum, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

ELLİNCİ ÖNDERLİK VE PARTİ YILINI TARİHİMİZİN EN BÜYÜK ZAFER YILI YAPALIM

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına

Değerli Yoldaşlar!

Bizim için tarihsel öneme sahip olan yeni bir Mart ayına girdik. Bilindiği gibi, Mart ayı Newroz ayımızdır. Bahara açılmak kadar, yeni bir yıla girmeyi de ifade eder. Tarihin en büyük ve en eski özgürlük bayramlarından birini sembolize etmektedir. 21 Mart, tarihimizin en onurlu zafer günlerinden biri anlamına gelmektedir. Binlerce yıldır bu gelenek etkisini artırarak devam etmektedir. Önder Apo ve PKK ile Newrozlar çok daha güzel ve anlamlı hale gelmiş bulunmaktadır.

Hareket ve halk olarak 2022 Newrozuna çok daha hazırlıklı ve güçlü olarak girdiğimiz açıktır. Kış sürecinde gerçekleştirdiğimiz yıllık yönetim toplantıları bizi böyle bir düzeye getirmiştir. Başta İmralı ve gerilla direnişleri olmak üzere dört parça Kürdistan ve yurtdışında halkımız ve dostlarımız ayakta. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Dem Dema Azadiye hamlemiz her geçen gün gelişmektedir. Söz konusu hamlenin Newrozda zirve yapacağı açıktır.

Bunlar temelinde, öncelikle yeni Newroz yılını selamlıyoruz. Başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, kahraman gerilla güçlerimizin, kadın ve gençlik hareketlerimizin, yurtsever halkımızın ve dostlarımızın Newrozunu kutluyoruz. İlk büyük Newroz şehidimiz Mazlum Doğan yoldaş şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. Yeni Newroz yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Mart ayı, aynı zamanda kadın direniş ayı da oluyor. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları dört parça Kürdistan'da ve dünyanın dört bir yanında daha şimdiden başlamış bulunuyor. Özgürlük Zamanı hamlemiz 8 Martta tarihi bir zirve yarattı. Önder Apo'nun geliştirdiği kadın özgürlük çizgisi tüm kadınlar arasında gittikçe daha çok yayılıyor ve bu temelde Kadın Özgürlük Devrimi tüm gericiliği yıka yıka gelişme sağlıyor. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyıl daha şimdiden kadın özgürlük yüzyılı haline gelmiş bulunuyor.

Bu temelde, başta Kürdistan olmak üzere dünyanın dört bir yanında özgürlük için mücadele eden tüm kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyor, başarılar diliyoruz. Büyük özgürlük şehitlerimiz Sara, Bêrîtan, Zilan, Viyan, Nûda, Şilan ve Delal yoldaşlar şahsında Kadın Özgürlük Devriminin tüm kahraman şehitlerini saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Yeni yılda kadın özgürlük mücadelesinin her alanda gelişip güçlenerek yeni bir hamle yapacağına dair yüksek inancımızı ifade ediyoruz.

Değerli Yoldaşlar!

Mart ayı, aynı zamanda Ulusal Kahramanlık Ayımız da oluyor. 21 Mart ve

28 Mart Ulusal Kahramanlık Günlerimiz ve Kahramanlık Haftamız bu ay içinde bulunuyor. Büyük Zindan Direnişinin öncüsü Mazlum Doğan yoldaş ile tarihi 15 Ağustos Devrimci Atılımının komutanı Mahsum Korkmaz yoldaşın açtığı tarihi kahramanlık çizgisi her geçen gün daha çok pekiyor ve yayılıyor. Zindan ve gerilla direnişleri temelinde yeni bir kültür ve ahlak, yeni bir toplum yaratılmış bulunuyor.

Bu temelde, daha şimdiden Önder Apo'nun, tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın ulusal kahramanlık günlerini ve Kahramanlık Haftasını kutluyoruz. Ulusal Kahramanlarımız Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz yoldaşlar şahsında tüm kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Hareket ve halk olarak kahramanlık çizgisinde daha çok yoğunlaşıp derinleşerek, yeni yılı tarihimizin en büyük zafer yılı haline getireceğimizi belirtiyoruz.

Apocu Önderliksel Doğuş 1973 Newrozunda gerçekleşti

Değerli Yoldaşlar!

Bu Newrozla birlikte Apocu hareketin Ellinci Zafer yılına giriyoruz. Bilindiği gibi, Apocu Önderlik Doğuş 1973 Newrozunda gerçekleşti. Kürdistan Özgürlük hareketi olan PKK'nin temelleri, 1973 Newroz sürecinde Ankara'nın Çubuk Barajı alanında yapılan toplantı ile atıldı. Yani Apocu Önderlik bir Newroz Önderliği oldu. PKK bir Newroz partisi olarak doğdu. Bu temelde 49 yıldır yürütülen kahramanca mücadele ile de Newrozlaşan halk gerçeği yaratıldı. Yeni bir Newroz halkı ortaya çıkartıldı.

Tarihe doğru baktığımızda göreceğiz ki, Kürdistan'da kesintisiz elli yıllık Önderlik yürüyüşü ilk defa Önder Apo ile gerçekleşiyor. Kürdistan'da kesintisiz yarım asır mücadele eden ilk ve tek parti PKK oluyor. Önder Apo ve PKK öncülüğünde kesintisiz elli yıldır yürütülen tarihi özgürlük mücadelesi çok büyük ve zengin değerler ortaya çıkarmış bulunuyor. Halkımızın varlığının ve özgür geleceğinin teminatı olan bu değerleri iyi anlamamız ve güçlü sahiplenmemiz gerekiyor.

Bunlar temelinde, öncelikle Apocu hareketin ellinci zafer yılını selamlıyor, özgürlük mücadelesi yürüten tüm güçlere üstün başarılar diliyoruz. Büyük zorlukları yenip engelleri aşarak tüm bu değerleri yaratan ve bizleri bugüne getiren Önder Apo'yu selamlıyor, kazandığı zaferleri kutluyoruz. Büyük şehitlerimiz Haki Karer ve Sakine Cansız yoldaşlar şahsında elli yıllık büyük özgürlük yürüyüşünün tüm kahraman şehitlerini saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Önderlik ve şehitler çizgisinde ellinci yıl mücadelesini daha güçlü yürüterek tarihi zaferler kazanacağımızı belirtiyoruz. Bu temelde tüm partili yoldaşları, gerilla güçlerimizi, kadın ve gençlik örgütlerimizi, yurtsever halkımızı ve demokratik dostlarımızı, Apocu hareketin ellinci yıl gerçeğini doğru anlamaya ve güçlü pratikleştirmeye çağırıyoruz!

Ellinci yıla girişin anlamı ve görevleri üzerine ayrıca değerlendirme yapmış olduğumuz için, bu hususları burada daha fazla ele almak istemiyoruz. Zira 'Apocu Hareketin Ellinci Yıl Zaferi İçin' başlıklı bildirge bu talimatın bir parçasıdır ve tüm yoldaşlar için geçerlidir. Bununla birlikte okunup tartışılacak ve de gerekleri yerine getirilecektir. Böylece ellinci mücadele yılı tarihimizin en büyük zafer yılı yapılacaktır.

Değerli yoldaşlar!

Hareket olarak, kış sürecinde gerçekleştirdiğimiz yönetim toplantıları temelinde ellinci mücadele ve zafer yılına çok daha güçlü ve hazırlıklı girdiğimiz açıktır.

Örneğin devrimci halk savaşı stratejisine katılımı yeniden değerlendirmiş ve tüm örgüt ve kadrolarımızın mutlaka ve daha ileri düzeyde katılmaları gerektiğini belirlemiştir. Yine faşist-soy-kırımcı düşmana karşı, bize saldırdığı her yerde cevap verilmesini, mutlaka misilleme yapıp intikam alınmasını, tüm kadro ve örgütlerin söz konusu bu görevi başarıyla yerine getirmekten sorumlu olduğunu kararlaştırmıştır.

Kuşkusuz ellinci yıl mücadelesi de çok kapsamlı ve derin bir çatışma içinde geçecektir. Belki de ilk yarım asırlık tarihi mücadelenin tüm kalıcı sonuçları bu yılda ortaya çıkacaktır.

Karşımızdaki sistem de buna ihtiyaç duymakta ve yıl mücadelesine bu temelde hazırlanmaktadır. Bizim de ilk yarım asırlık maraton koşusunun adeta finali konumunda olan ellinci yılı mutlaka kazanmamız gereklidir. İşte Hareketimizin ellinci yılına bu temelde yaklaşmamız ve görevlerini de buna göre başarıyla yerine getirmemiz gerekmektedir. Zira ikinci yarım asra giriş bu temelde olacak ve ellinci yılda alacağımız sonuçlar ikinci yarım asra girişi belirleyecektir. Tüm yoldaşların bu temelde hareket edeceğine, derin tarihsel bilinçle ellinci yıl görevlerine sahip çıkıp mutlaka başaracağına inanıyoruz.

Rusya-Ukrayna Savaşı, otuz yıldır yaşanmakta olan Üçüncü Dünya Savaşı'nın son halkasıdır

Değerli Yoldaşlar!

Böyle tarihi öneme sahip bir mücadele yılına girerken genel siyasi-askeri durumun özelliklerini ve yürüteceğimiz devrimci görev çerçevesini kısa da olsa yeniden değerlendirmeye tabi tutmak önemli olmaktadır. Geçmişte yapılanları tekrar etmeme temelinde ortaya çıkan bazı yeni gelişmeleri kısaca değerlendirmek de yararlı olacaktır.

Kuşkusuz Üçüncü Dünya Savaşı kapsamında en yeni olan olay 24 Şubat günü başlayan Ukrayna üzerindeki savaştır. Savaş Rusya'nın saldırısıyla başlamış ve tüm Ukrayna'ya yayılmıştır. Uzun süredir kriz ve tartışma konusu olduğu için, böyle bir savaş pek sürpriz olmamıştır. Somut bilgiler olmasa da, Rus saldırılarının Ukrayna'nın askeri ve ekonomik varlığına önemli darbe vurduğu gözlenmektedir. NATO ve Avrupa Birliği kapsamında Rusya'ya karşı açıklamalar ve bazı yaptırımlar geliştirilmiş durumdadır. Başlangıçta ciddi biçimde zorlanan Ukrayna'daki Zelenski Yönetimi, kendini toparlamaya ve Rusya'ya karşı direniş geliştirmeye çalışmaktadır. Rusya Yönetimi, savaşın hedefi olarak mevcut Ukrayna Yönetimini düşürme amacını ifade etmekte, savaşı bu temelde dar ve somut kılmaya çalışmaktadır. Ancak söz konusu hedefe henüz ulaşamamış olması ve Zelenski Yönetimiyle masaya oturmuş bulunması, Rusya Yönetimi için bir askeri

başarısızlık durumu olarak görülebilir. Bu durumda savaş beklenenden daha çok uzamakta ve nasıl sonuçlanacağı ise henüz belli olmamaktadır.

Hiç kuşkusuz 24 Şubat günü başlayan mevcut Rusya-Ukrayna Savaşı, otuz yıldır yaşanmakta olan Üçüncü Dünya Savaşı'nın bir parçası ve son halkasıdır. Birkaç ay önce ABD-Çin arasındaki Pasifik Savaşı'nın öne çıktığı değerlendirilmekteydi. Şimdi ise Rusya-Ukrayna Savaşı öne çıkmış bulunmaktadır. Belli ki Ortadoğu merkez olmak üzere, savaş zaman zaman değişik bölgelerde gelişme göstermektedir. Kısaca kapitalist modernite sistemi hastalık ve savaştan başka bir şey üretememekte, mevcut ağır kriz ve kaos durumunu aşamamakta, söz konusu bu yöntemlerle krizli ömrünü uzatmaya çalışmaktadır.

Yirminci yüzyıl zihniyetini aşamayan ve gençliğinde ezberlediği şeyleri tekrarlایp duran bazı çevreler, böylesi gerginlik ve savaş durumu ortaya çıkınca hemen "Yeni bir soğuk savaş başladı" diye ilanda bulunup adeta sevinç duymaktadır. Ukrayna Savaşı üzerine de bu tür değerlendirmeler az da olsa yapılmaktadır. Tabi böylesi görüşlerin gerçekte bir alakası yoktur. Yirminci yüzyılın ABD-Sovyet bloklaşması ve gerginliği gibi bir durum şimdi bulunmamaktadır. Zaten ortada Sovyetler Birliği de yoktur. Aslında Sovyetler Birliği'nin çözülüşüyle söz konusu 'Soğuk Savaş' durumu ortadan kalkmış, Üçüncü Dünya Savaşı olarak yeni bir sıcak savaş süreci başlamıştır. Kendisi savaş konumunda olamayanlar, yaşanan bu savaşı görememekte ve ucuz siyasetçilik anlamında hep 'Soğuk Savaş' sürecinin özlemini duymaktadırlar. Halbuki o durum artık tarih olmuştur ve aynı koşulların bir daha oluşması imkânsız gibidir. Şimdi dünyanın değişik alanlarında yaşanan tüm çelişki ve çatışmalar söz konusu Üçüncü Dünya Savaşı kapsamında gerçekleşmektedir. ABD ile günümüz Rusya'sını, eski Sovyetler Birliği düzeyinde karşıt gören ve böyle olmasını bekleyen anlayış ve değerlendirmeler doğru değildir.

Diğer yandan, mevcut Ukrayna Savaşı İkinci Dünya Savaşı ardından oluşturulan dünya sisteminin, başta

BM olmak üzere bu sistemin kurum ve kurullarının işlemediğini bir kez daha açıkça göstermiştir. BM gibi bazı kurumların adı ve görüntüsü vardır, fakat işlevi ve rolü yoktur. Bunların hepsi son otuz yıldır bitmiş, yerlerini ise yeni savaş koşulları almıştır. Artık gücü olanın istediğini yaptığı bir dünya gerçeği söz konusudur. Dolayısıyla bu dünyada yaşayıp siyaset yapmak isteyenlerin, söz konusu bu gerçeği görmesi ve buna göre hareket etmesi gerekir. Nitekim Rusya-Ukrayna Savaşı üzerine "Uluslararası hukuk" arayışına girenler, böyle kurumlar bulamadıkları gibi, ABD'den böyle bir hukuku işletmesini ister duruma düşmüşlerdir. Oysa otuz yıldır söz konusu edilen o hukuku ortadan kaldıran ve istediği yere saldıran güç esas olarak ABD'dir.

Rusya-Ukrayna Savaşında bazı çevreleri şaşırtan esas husus, bu tür bir saldırının ABD tarafından veya ABD izniyle değil de Rusya tarafından yapılmış olmasıdır. (Kaldı ki Ukrayna Savaşına ABD'nin ne kadar müdahil olup olmadığı da henüz tam belli değildir.) O tür çevrelere göre ancak ABD böylesi saldırılar yapabilir, başka hiçbir güç yapamaz. Bu nedenle, Rusya'nın başlattığı saldırı o tür çevreler için ürkütücü olmuştur. Oysa TC'nin bile Suriye'ye, Irak'a, Libya'ya, Ermenistan'a yönelik askeri saldırı ve işgal girişiminde bulunduğu günümüz dünyasında Rusya'nın Ukrayna'ya saldırmasının şaşılacak hiçbir yanı yoktur.

Kuşkusuz Ukrayna üzerindeki savaş doğuran esas etken, kapitalist modernite sistemi içindeki egemenlik ve çıkar kavgasıdır, enerji kaynakları ve yollarına sahip olma temelinde yürütülen emperyalist çıkar mücadelesidir. Bu da esasta Rusya ile başta İngiltere olmak üzere çeşitli Avrupa devletleri arasında yaşanmaktadır. Ukrayna'nın zenginlikleri yanında, esas olarak Asya'nın doğal gazını Avrupa'ya taşıyacak en kısa yollara hakim olma mücadelesi bu sonucu ortaya çıkarmıştır.

Diğer yandan, söz konusu savaşın güvenlik boyutu da vardır. Ukrayna'nın NATO'ya katılması çabası söz konusu savaş doğuran önemli bir etken olmuştur. Bu da NATO ile Rusya arasında yaşanan bir kavgadır. NATO, Sovyetler Birliği'nden kopan bazı devletler gibi, Ukrayna'yı da kendine katmak istemiştir. Bu da Rusya'yı ciddi bir güvenlik korkusu içine itmiştir. Kuşkusuz Ukrayna'nın NATO'ya girmesi, Rusya üzerinde güçlü bir NATO etkisi yaratır ve Rusya'yı güvensiz kılar. Bu nedenle, Ukrayna'nın NATO'ya katılma çabasına Rusya'nın ciddi itirazı ve uyarısı olmuştur. İşte Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısının ardında, duyulan bu güvenlik korkusu da vardır. Bu konuda ABD ve NATO ile mevcut Ukrayna Yönetiminin tutumu Rusya'yı fazlasıyla tahrik etmiştir.

Tabi bu konuda tarihsel ve ulusal boyutlara da dikkat çekmek yerinde olur. Mevcut Rusya Yönetimi, Ukrayna'yı Rus İmparatorluğu'nun bir parçası olarak görmektedir. Nitekim tarihte Rus Çarlık İmparatorluğu'nun kuruluşunda Ukrayna'nın rolü en öndedir. İmparatorluğun ilk başkenti Kiev'dir. Hem Çarlık ve hem de Sovyet dönemlerinde Ukrayna'nın rolü başatır. Aynı kökten gelen topluluklar olma durumu da söz konusudur. Bunlar sonucunda, tıpkı Saddam Hüseyin Yönetiminin Kuveyt'i işgali gibi, Rusya da Ukrayna'yı işgal etmek, en azından kendisiyle güçlü birlik içinde tutmak istemektedir.

Bunlar çerçevesinde uzun süredir Rusya-Ukrayna, Rusya-Avrupa ve Rusya-NATO arasında bir mücadele sürmektedir. Avrupa ve NATO, Ukrayna'yı destekleyerek, ekonomik çıkar ve gü-

venlik konusunda Rusya'yı daraltmaya çalışmaktadır. Geçmişe göre biraz toparlanmış olan mevcut Rusya Yönetimi, yukarıda belirttiğimiz amaçlar çerçevesinde Ukrayna'ya karşı uzun süredir çok yönlü bir mücadele içindedir ve söz konusu savaş da bir olasılık görüp hazırlanmıştır. Mevcut Ukrayna Yönetimi ise, sırtını NATO ve Avrupa'ya dayayarak ve mafyavari yöntemler kullanarak Rusya'yı tahrik etmiştir. İşte bu tür yaklaşım ve politikaların sonucu günümüzdeki savaş olmuştur.

Rusya-Ukranya Savaşı bir hegemonya ve zenginlik paylaşımı savaşdır

Kuşkusuz Rusya saldırgandır ve emperyalist amaçlar gütmektedir, bu nedenle yaptıkları haklı görülemez. Rusya'ya karşı Ukrayna'yı koç başı gibi kullanmaya çalışan NATO ve Avrupa'nın tutumu ve amaçları da kabul edilemez. AKP-MHP faşizminin en iyi dostu olan mevcut Ukrayna Yönetiminin tutumu ve amaçları da haklı görülemez. Bir hanedan diktatörlüğü yaratmış olan bu yönetimin Ukrayna'yı değil, kendi egemenliğini ve çıkarlarını temsil etme ve savunma durumundan söz edilebilir. Kısaca savaşa müdahil olan tarafların hepsi haksızdır ve kendi sömürücü çıkarı için buna yol açmış durumdadır. Savaş bir hegemonya ve zenginlik paylaşımı savaşdır. Dolayısıyla savaşa müdahil olan tarafların hiçbirisi haklı ve halkçı değildir; tersine emperyalist ve sömürücüdür. Bu nedenle, hiçbirinden yana olunamaz. Mevcut savaşa ve taraflara karşı çıkmak, halkların demokratik yönetimini savunmak gerekir. Özgürlükçü ve demokratik tutum ve politika böyle olmak durumundadır.

Kuşkusuz Rusya-Ukrayna Savaşı ciddi bir olaydır ve her alanda önemli etkileri olacaktır. Fakat henüz başlangıcında olduğu için, nasıl sonuçlanacağı, Rusya, Avrupa ve dünya üzerinde ne tür etkilerinin olacağı ve Ortadoğu'yu nasıl etkileyeceği şimdilik yeterince belli değildir. Ancak mevcut durumda en büyük zararı Ukrayna'nın gördüğü ve Zelenski yönetiminin de ayakta kalmasının çok zor olacağı açıktır. Rusya'nın bu savaştan neler kazanıp neler kaybedeceğini savaşın gidişatı ve yaşanacak gelişmeler belirleyecektir. Aynı durum Avrupa ve NATO için de geçerlidir. Saldırı yaparak Rusya bir etkinlik göstermiştir. Bu durum NATO'nun etkisini sarsıyor gibi görünse de, sonucun nasıl olacağı henüz belirsizdir. Nitekim son günlerde Rusya ciddi biçimde zorlanır hale gelmiştir. Bu nedenle, iki tarafı da NATO'nun tahrik etmiş olma olasılığı bazı çevrelerce öne sürülüp tartışılmaktadır. Bu durumun Avrupa üzerinde ABD etkisini yeniden artıracak, dolayısıyla ABD'nin çıkarına olduğunu, ABD yönetiminin pasif davranışının da bundan kaynaklandığını söyleyenler vardır.

Sonucu nasıl olursa olsun, mevcut Ukrayna üzerindeki savaşla Üçüncü Dünya Savaşı daha çok yayılıp şiddetlenmiş ve tehlikeli hale gelmiştir. Savaşın askeri şiddetinin artması daha çok yıkıcı, tahripkâr ve korkutucu olmaktadır. Bu temelde savaşın askeri boyutta daha fazla tırmanma olasılığı insanlığı tehdit etmektedir. Buna karşı tüm halkların bilinçlenmesinin ve demokratik eyleminin gelişmesi çok önemlidir. Sürekli hastalık ve savaş üreten kapitalist modernite sisteminin teşhirini daha çok geliştirmek, insanlığı tehdit eden bu kanserleşmiş sistemden kurtulma mücadelesini daha çok geliştirmek gerekir. Bu çerçevede halkların gücü ve imkânlarını kullanmak kadar,

savaşın ortaya çıkardığı fırsat ve imkânları da görüp kullanmayı bilmek önemlidir.

Elbette Hareket ve halk olarak bunlar temelinde gelişmeleri takip edeceğiz ve kanserleşmiş kapitalist modernite sistemine karşı demokratik modernite alternatifinin bilinç ve eylem düzeyinde daha fazla gelişmesi için mücadele edeceğiz. Söz konusu kriz ve savaş durumunun Ortadoğu ve Kürdistan'ı etkileme durumuna bakarak, uygun politikalarla özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmeye çalışacağız. Şimdilik bunların nasıl şekilleneceği henüz belli değildir. Fakat daha baştan itibaren belli olan bir durum, söz konusu savaş durumundan TC devletinin ve AKP-MHP faşizminin derinden etkilenmekte olduğudur. Mevcut Ukrayna yönetiminin sonra en çok zorlanan bir gücün AKP-MHP faşist yönetimi olduğunu söylemek hatalı değildir. Çünkü AKP-MHP yönetimi de, tıpkı Ukrayna yönetimi gibi NATO-Rusya arasında gidip gelerek ve oynayarak ayakta kalmaya çalışmıştır. Şimdi Ukrayna yönetimiyle birlikte AKP-MHP faşizminin de alanı iyice daralmış ve eskiyi sürdüremez hale gelmiştir. Daha şimdiden Ukrayna Savaşının Türkiye'nin ekonomik ve siyasi yapısı üzerindeki etkisi çok olumsuzdur. Savaşın uzun sürmesi ve daha da derinleşmesi durumunda Türkiye'nin savaştan olumsuz etkilenmesi daha çok artacaktır. Özellikle Rusya ile geçmişte geliştirdiği ilişkiler ciddi biçimde sarsıntı geçirmektedir.

Ortadoğu'da var olan çelişki ve çatışma devam etmektedir

Değerli Yoldaşlar!

Güncel olarak ortaya çıkan Ukrayna üzerindeki savaşın etkisiyle birlikte, Ortadoğu'da var olan çelişki ve çatışma durumu da devam etmektedir. Arap toplumunda yaşanan çelişkili ve çatışmalı durum bir sonuca gitmemiş ve netliğe ulaşmamıştır. Suriye'deki durum olduğu gibi sürmekte ve Ukrayna Savaşından en çok etkilenen bir alan olacağı benzetilmektedir. Bu temelde çatışmalı durumun daha çok artma olasılığı vardır. Aylardır seçim yapılmış olmasına rağmen, Irak'ta hala yeni bir yönetim kurulamamıştır. Küresel ve bölgesel güçlerin Irak üzerinde yürüttükleri mücadele buna yol açmaktadır. Bazı Arap devletlerinin İsrail ile içine girdiği ilişkiler belirsizliği daha çok artırmaktadır. Libya'da yeni bir sonuç ortaya çıkmış değildir. Yemen savaşı sürmekte, Afganistan'daki Taliban egemenliğinin bölge üzerindeki etkisi daha çok hissedilmektedir. DAİŞ'in Irak ve Rojava'daki saldırıları dikkate alınırsa, faşist çeteciliğin beslenerek yeniden geliştirilmesi için çalışıldığı anlaşılmaktadır.

Bölgede ABD-İran gerginliği ve bunun yol açtığı düşük yoğunluklu çatışma durumu sürmektedir. Her ne kadar Biden yönetimiyle birlikte ABD-İran nükleer görüşmelerinin devam ettiği belirtilse de politik durumu etkileyecek düzeyde somut bir sonuç henüz görülmemektedir. Bölge siyasetinde bir kararsızlık durumu gözlenmektedir. Bu durumdan da yararlanan AKP-MHP faşizmi, bir yandan Filistin'e dayanıp Arap alemiyle, "PKK tehlikesini" işleyip İran'la ve ABD'ye dayanarak yeniden İsrail'le ilişki geliştirmeye çalışırken, diğer yandan da ABD ve KDP ile birlikte Özgürlük Hareketimize karşı yeni imha saldırıları hazırlama ve pratikleştirme çabası içindedir. TC Savaş Bakanının birkaç gün önce Neçirvan ve Mesrur Barzanilerle, yine Irak Dışişleri Bakanlığıyla görüşmesini bu çerçevede ele

almak ve değerlendirmek gerekir.

Zaten Hulusi Akar'ın kendisi, söz konusu görüşmeler ardından "PKK'yi yok etmek için hazırlandıklarını ve bu konuda KDP ile tam bir birlik içinde olduklarını" ifade etmiştir. Belli ki Ukrayna Savaşına paralel olarak ve onun olumsuz etkilerini azaltmak amacıyla Kürdistan'daki soykırım saldırılarını artıracaklardır. ABD ve NATO'nun da gündemi değiştirmek üzere tahrik ve teşvik edici yaklaşımları olacaktır. Biz 'Apocu Hareketin Ellinci Yıl Zafer Hamlesini' gündemleştirip pratikte geliştirdiğimiz, onlar da 'Cumhuriyetin yüzüncü yıl saldırısı' ile cevap verip imha ve tasfiye amaçlı planlı saldırılarını geliştirmeye çalışacaklardır. 2021 yılında yaşadıkları başarısızlık nedeniyle, bu durumu da telafi edici yeni planlı saldırılar geliştirmek ve başarmak isteyeceklerdir.

Dikkat edilirse, iktidar ömrünü uzatabilmek için AKP-MHP faşizminin bu tür saldırılar yapmaktan başka çaresi yoktur. Hem sistem içi muhalefetteki gelişmeler ve hem de demokrasi ittifakının gelişme durumu, iktidarda kalamak için AKP-MHP faşizmi savaşı daha çok tırmandırmaya yöneltmektedir. Bu amaçla birkaç gündür NATO'yu Ukrayna Savaşına dahil olmaya zorlasalar da sonuç almaları pek mümkün görünmemektedir. Eski gibi Libya benzeri savaşlar da gündemde olmadığına göre, geriye Kürdistan'a saldırı ve bu temelde Suriye ve Irak'ta askeri etkinlik sağlama çabası kalmaktadır. Bunu da ABD ve KDP desteğinde ve güçleri oranında yapmaya çalışacaklardır. Bu konuda asla tereddüt yaşamamak, her an başlayabilecek yeni bir saldırıya göre hazırlıklı olmak gerekir.

Kuşkusuz düşman saldırılarının nereye olacağı önceden kestirilmeye çalışılabilir. Fakat hiçbir alan bu durumu mutlaklaştırarak yanlış hesap yapmamalı ve hazırlıksız duruma düşmemelidir.

Değerli Yoldaşlar!

Belli ki biz 'Ellinci Yıl Hamlesi' dedikçe, düşman da 'Yüzüncü yıl saldırısı' diyecek ve önümüzdeki süreç böyle çok yoğun bir savaşa sahne olacaktır. Kuşkusuz faşist-soykırımcı düşman yüzüncü yıl saldırısını sadece askeri boyutta da yapmayacak, onunla birlikte kültürel soykırım boyutunu da daha fazla öne çıkartacaktır. İdeolojik ve kültürel saldırıyı artırarak asimilasyonu ve her türlü soykırımı geliştirmeye çalışacaktır. Çok açık ki, AKP-MHP faşizmi yüzüncü yılı "PKK'yi yok etme yılı" olarak planlamakta ve TC'nin yüzüncü yıldönümüne "PKK tehlikesini" yok etme temelinde girmeyi hedeflemektedir. Bunun da Kürt soykırımını esas olarak tamamlama anlamına geldiği açıktır. Demek ki düşman saldırıları hem topyekûn olacak ve hem de çok yoğun gerçekleşecektir. Zaten ağırlaşan İmralı tecridi, tutsaklara işkence, halka zulüm, kadınlara katliam ve gerillaya dönük yoğun hava saldırıları bunu açıkça göstermektedir.

Demek ki Apocu Hareketin Ellinci Yıl Zafer Hamlesinin özelliklerini ve görevlerini doğru anlamak gerekir. Düşman saldırısı her zamankinden daha çok yoğun ve topyekûn olacaktır. O halde devrimci hamle de çok daha şiddetli ve topyekûn olmak durumundadır. Devrimci halk savaşı stratejisi temelindeki topyekûn direnişi ideolojik, siyasi, örgütsel, toplumsal ve askeri tüm boyutlarda, yine dağda, ovada, şehirde, zindanda, yurtdışında her alanda çok daha güçlü bir biçimde geliştirmek zorunludur. O halde sadece gerilla güçlerimizin değil, tüm parti ve halk güçlerimizin savaşması, yine sadece dağda değil tüm bulunan alanlarda düşmana

karşı aktif savaş konumunda olunması gerekir. Düşmanın askeri saldırılarını olduğu kadar, ideolojik ve kültürel saldırılarını da boşa çıkartıcı bir direnişi geliştirmek gerekir. Çok açık ki, askeri direniş kültürel soykırımı karşı mücadeleyi geliştirirken, kültürel soykırımı karşı başarılı mücadele her şeyin temeli olacaktır.

Açıkça görülüyor ki, ellinci yılda Dem Dema Azadiye Hamlemizi doğru anlayıp başarılı yürütmemiz gerekiyor. Bu durum bizim için, Hareketimiz ve halkımız için hayati öneme sahip bulunuyor. Çok önemli bir özellik, söz konusu devrimci direnişin topyekûnluğu oluyor. Diğer bir özellik, devrimci halk savaşı stratejisinin doğru anlaşılıp başarılı uygulanmasını içeriyor. Demek ki devrimci halk savaşı stratejisi temelindeki topyekûn direnişi her zamankinden çok daha fazla doğru anlayıp başarılı uygulamamız gerekiyor.

Sadece gerilla değil, tüm parti ve halk savaşacaktır

Peki nedir devrimci halk savaşı stratejisi? Çok açık ki tüm devrimci çalışma ve mücadelenin devrimci savaşa göre örgütlenip yürütülmesi ve herkesin bu temelde mücadele etmesidir, yani savaşmasıdır. Temel mücadele biçimi devrimci savaş, esas örgütlenme de bu savaşı yürüten örgütlenme olmaktadır. Sadece gerilla değil, tüm parti ve halk savaşacaktır. O halde parti öncülüğü devrimci savaşın gereklerine göre örgütlenecektir. Tüm halk çalışmaları devrimci savaşı yürütmek üzere olacaktır. İdeolojik, siyasi, örgütsel, toplumsal tüm çalışmalar devrimci savaşın başarıyla yürütülmesi temelinde şekillenecektir. Kendisini bu temelde örgütlemeyen ve devrimci savaşa göre olmayan duruş ve çalışmalar strateji dışı, yani parti dışı sayılarak mahkûm edilecektir.

Bunlar çerçevesinde belli bir duyarlılık oluşmuş ve olumlu yönde bazı değişiklikler ve gelişmeler olmuştur. Ancak gerçekleşen henüz yeterli değildir ve devrimci halk savaşı stratejisinin gereklerini karşılamamaktadır.

Bu temelde AKP-MHP faşizmi bizi nerede vuruyorsa, biz de onu orada vuracağız. Hangi gücümüz saldırıya uğruyor ve şehit veriyorsa, o gücümüz AKP-MHP faşizmine ulaşacak ve verdiği şehidin intikamını alacaktır. Her düşman saldırısının misillemesi mutlaka yapılacaktır. Değişik alanlardaki tüm güçlerimiz kendisini buna göre örgütleyip hazırlıklı kılacak ve görevler yerine getirecektir.

Bunlar çerçevesinde 'askeri güçler' biçiminde tabir edilen güçlerimiz dağ, ova ve şehir savaşı bütünlüğüne daha fazla ulaşacak, tüm bu alanlarda gerilla tarzının tüm incelik ve derinliklerini esas alacak, devrimci halk savaşı stratejisi temelinde tarz yaratıcılığına ve taktik zenginliğe mutlaka ulaşacaktır. Bu temelde elindeki güçleri daha doğru bir biçimde savaşa sevk edecek, istediği yer ve zamanda düşmanı vuracak, vurabileceği düşman hedeflerine karşı askeri eylem yapacak, vuracağı hedefleri dar değil en geniş bir biçimde ele alıp değerlendirecektir.

Esas aldığımız strateji devrimci halk savaşdır ve temel tarzımız ise gerilladır. Demokratik Modernite Çizgisinin gerillacılığını geliştirmeye çalışıyoruz. Bu nedenle, her alanda esas örgütlenme ve savaşa tarzımız gerilla olacaktır. Bununla oluşan örgütlenme biçimleri lağvedilecektir. Gerilla sadece dağda olmaz, ovada ve şehirde de olur. Bu nedenle, bulunduğumuz her alanda gerillacılığı esas alacağız. Gerilla tarzını

her alanda derinliğine uygulayacağız. Her devrimci ve yurtsever, bulunduğu yerde kendini savunma ve düşmanına vurma göreviyle yükümlüdür. Öz savunmanın esas anlamı ve içeriği budur. Şimdiye kadar yerine getirilmeyen bu öz görevi, bundan sonra herkes yerine getirecektir. Özgür yurttaş olmanın ve özgür yaşamın gereği budur. Bu gereklilik, ideolojik, siyasi, toplumsal çalışma yürüten tüm parti kadroları ve sempatizanları için geçerlidir. Bu nedenle, hiç kimse kendini savaş dışı görmemeli ve güvenliğini başka güçlere havale etmemelidir.

Bununla birlikte, örneğin propaganda ve ajitasyon çalışması yürüten devrimci ve yurtseverlerin, düşmanın psikolojik özel savaşına karşı devrimci savaş içinde olduğunu bilmesi ve çalışmayı buna göre örgütleyip yürütmesi gerekir. Örneğin kültür ve sanat çalışması yürüten devrimci ve yurtseverlerin, düşmanın kültürel soykırım saldırısına karşı savaş içinde olduğunu bilmesi ve çalışmalarını buna göre ve düşmanı yenilgiye uğratabilecek tarzda örgütleyip yürütmesi şarttır. Bu durumun başka türlü olması mümkün değildir. Fakat mevcut pratiğin de böyle olmadığı, bundan uzak veya bunun çok gerisinde olduğu açıktır.

O halde söz konusu bu çalışma alanlarında da stratejinin gereklerine göre bir düzeltmeyi acilen yapmak kesin gerekir. Hem propaganda ve ajitasyon çalışmaları ve hem de kültür-sanat çalışmaları mevcut stratejimizin neresinde olduğunu her zaman kendisine sormalı, hatalı ve eksik olan yanları hemen düzeltilmelidir. Yoksa partiden ve onun stratejisinden kopar ve dönemin devrimci görevlerini yerine getiremez.

Kitle çalışmalarımız öz savunma temelinde olmalıdır

Bu konuda en çok kitle çalışması yürüten, yani halkı eğitip örgütleyen, bu temelde Demokratik Ulus İnşasını geliştirmeye çalışan parti kadrolarının kendini düzeltme görev ve sorumluluğu vardır. Çünkü devrimci halk savaşı stratejisinden, öz savunmadan ve kendi güvenliğini sağlamadan kopuk ve uzak bir kitle çalışması durumu söz konusudur. Adeta öz savunma ve öz güvenlikten kopuk bir toplumsal sistem, ekonomik, sosyal ve siyasal bir yaşam ortaya çıkartılmaktadır. Tabi düşman saldırınca da direnilememekte ve tüm bunlar yok olup gitmektedir. Bu durumda da güvenliği sağlayacak başka güçler aranmakta ve özgürlük kaybedilmektedir. Bu durumun tüm yönleriyle ve gecikmeden aşılması gereklidir. Çok açık ki, toplumun tüm ekonomik, sosyal ve siyasi yaşamı devrimci halk savaşı stratejisinin ve öz savunmanın gereklerine göre olmak durumundadır. Ancak yaşamı böyle düzenlenen, bu temelde eğitilip örgütlenen ve donatılan toplum, düşman saldırıları karşısında direnebilir, savaşabilir ve özgürlüğünü koruyabilir. Adı üzerinde 'Halk Savaşıdır' ve demek ki düşman saldırıları karşısında gerilla ile birlikte ve gerilla komutasında halk da savaşacaktır. Yoksa düşman saldırılarını kırmak ve özgürlüğü korumak mümkün olmaz. O halde tüm kitle çalışmalarımız öz savunma temelinde ve düşman saldırılarına karşı savaşan halk gerçekliğini yaratma esası üzerinde olmalıdır.

Düşmanın 'yüzüncü yıl saldırılarını' boşa çıkartmak ve partimizin ellinci yıl hamlesinin görevlerini başarıyla yerine getirmek ancak bunlar temelinde olabilir.

Değerli yoldaşlar!

Son süreçte çokça tartıştığımız gibi, dönem görevlerini pratikte başarıyla yerine getirebilmek için, öncelikle onları doğru anlamak gerekiyor. Yani her başarılı pratik, öncelikle doğru ve yeterli bir anlayışa dayanıyor. Devrimci ustalar bunu, 'Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz' diye tanımlıyorlar. Yani önünü göremeyen koşamaz, doğru ve güçlü yürüyemez anlamına geliyor. Fakat bizim önümüzü aydınlatan bir devrimci teori var. Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite Kuramı her bakımdan önümüzü aydınlatmaya yetiyor.

Peki, gerçek böyle olmasına rağmen, mevcut durumda bizde yaşanan darlık ve yüzeysellik niye? Hatta neredeyse körlük diyebileceğimiz durumlar niye? Durumu bu soru çerçevesinde ele aldığımızda görüyoruz ki, Önderlik teorisini inceleme ve özümsemede ciddi bir yetersizlik yaşıyoruz. Savunmaları okuduğumuzda bile çoğunlukla kendi beynimizde oluşan düşüncelere haklılık payı bulmak için okuyoruz. Kısaca doğru olmayan bir okuma ve özümseme yaklaşımımız var. Zaten çoğunlukla da dar pratiklikle yetiniyor, okumayı en aza indiriyoruz.

yoruz. Hatta bazı alanlarda Önderlik dışı kitapların daha çok okunduğu belirtiliyor. Önderliği okuyup özümsemekten çok çevreye bakıyor, çevremizde olanlardan etkileniyoruz.

Tabi parti militanlığı açısından bütün bunlar yanıltır ve bu tür durumlardan kendimizi hızla kurtarmamız gerekir. Önderlik teorisini sistemli okuyup incelemeli ve onların özünü özümsemeye çalışmalıyız. Karşılaştığımız her soruna cevabı Önderlik çizgisinde arayıp bulmalıyız. Başarılı pratik yapabilmek için, her şeyden önce Önderlik çizgisini özümsemeli, yani doğru ve yeterli bir anlayışa sahip olmalıyız.

Elbette bu durum gereklidir, fakat devrimci başarı açısından kendi başına yeterli değildir. Yani yapılması gereken doğruları bilmek, onları başarıyla yapmış olmak anlamına gelmez. Doğru düşünceleri pratikleştirebilmek için ayrı bir çaba gerekir. Yani böyle bir durum eğitim, örgütlenme ve çalışma ister. Pratiğin dili ise ayrıdır, teoride olduğu gibi değildir. O halde başarılı pratik yapabilmek için, pratiğin dilini de, yani yaratıcı tarzı, kazanımcı üslubu ve yeterli tempoyu da bilip açığa çıkarmak gerekir. Böyle olunca, devrimci anlayış sadece ön açıcı, yol aydınlatıcı olma işlevi görür. Esas olan ise pratiktir; eğitim, örgütlenme ve eylem temelinde harcanan çabadır.

Şimdi 'Bunlar genel doğrulardır, biz zaten bunları biliyoruz' deyip geçmemiz lazım. Evet bunlar genel doğrulardır ve bilgi olarak hemen hepimiz de bunları az çok biliyoruz. Fakat bildiklerimiz bizde kuru bilgi olarak kalıyor, aktif ve etkin bir pratiğe dönüşmüyor. Bu açıdan da pratikte yeterince başarılı olamıyoruz ve dönem görevlerini başarıyla pratikleştiremiyoruz. Bu nedenle, pratikteki zayıflık esas olarak bizden kaynaklanıyor.

Her düzeyde yaptığımız tüm yönetim toplantılarımızın ortaya çıkardığı temel sonuç, pratikteki yetersizliklerin ve başarısızlıkların bizden, yani parti öncülüğünün zayıflığından kaynaklandığı yönündedir. Bu açıdan da sorumuz hep partileşme, doğru ve yeterli partileşme sorunu olarak konmaktadır. Yoksa koşullar devrimci mücadeleyi geliştirmek için son derece uygundur. Devrimci eylemi geliştirebilmek için gereken imkân ve fırsatlar fazlasıyla vardır. Yani pratik yetersizlikler objektif koşulların olumsuzluğundan, imkân ve fırsat azlığından kaynaklanmamaktadır. Tersine söz konusu imkân ve fırsatları önceden yeterince görüp de yerinde ve zamanında doğru kullanması gereken öncülüğten, yani bizden kaynaklanmaktadır.

littebiliriz. Bu konuyu da bir süredir değerlendiriyor ve tartışıyoruz. Kısmi bir duyarlılık oluşsa da tüm kadroların bu durumu aştığı ve günlük olarak örgütlü bir çalışma verimliliğine ulaştığı söylenemez. Aslında çoğunlukla çalışıyormuş gibi görünen durumlar da devrimci çalışma sayılmaz. Çoğunlukla kadrolar bireycidir, kendi belirledikleri işleri yapmakta, 24 saat örgütlü kolektif çalışma düzeni içinde bulunmamaktadırlar. Aslında günlük olarak partiden ve çizgiden kopukluğu yaşamaktadırlar. Fakat ne garip ki, bunun farkında bile değildiler. Kendi bireyci duruş ve çalışmalarının en doğru partililik olduğunu sanmaktadırlar.

Eğer böyle olmasa, günlük pratiğimizin sonuçları da kesinlikle bu düzeyde olmaz. PKK gibi binlerce fedai militana sahip olan bir parti pratik yetersizlik ve zayıflık yaşamaz. Kadroların çoğunun yeterli verimlilikte çalışmaması ve birçoğunun da örgütlü kolektif çalışmaya girmeyip bireysel çalışması sonucunda bu durum yaşanmaktadır. O halde tüm bu gerçeklerin de hızla ve yeterince görülüp aşılması zorunludur.

Burada sorun, olaylar karşısında farklı algılama değil, söz konusu farklılıkları ortak bir düşünceye dönüştür-

Yine başarılı devrimci savaş yürütmede propaganda ve ajitasyonun etkinliği önemli olmaktadır. Kuşkusuz tüm basın-yayın örgütlerimiz bunun bilincinde olarak görev ve sorumluluklarını başarıyla yerine getireceklerdir. Fakat siyasi ve askeri çalışmaların da bu hususa dikkat etmesi, çalışmalarını kendine göre yönlendirme başarı açısından önemlidir. Ayrıca tüm basın-yayın çalışmalarının YRD örgütlenmesi içinde olması, propaganda ve ajitasyon çalışmalarını parçalayıcı tutum ve çabalardan uzak durulması gereklidir. Bu konuda hem YRD komiteleri görev ve sorumluluklarına tam sahip çıkmalı ve hem de tüm örgüt ve kurumlarımız buna dikkat etmelidir. "Bizim basınımız" denerek propaganda ve ajitasyon çalışmalarını bölen ve kendine bağlayan tutumlardan uzak durulmalıdır. Yani basın özgürlüğünün gereklerine uygun hareket edilmelidir.

Değerli Yoldaşlar!

Newrozla birlikte Apocu Hareketin 50. Zafer Yılına giriyoruz. Çok açık ki ellinci yıl önemlidir ve bu önem üzerinde yeterince durduk. Tüm yoldaşların bu bilinçle hareket edeceğine ve Ellinci Önderlik ve Parti Yılına tarihimizin en büyük zafer yılı haline getirilmesi için tüm gücüyle ve başarı çizgisinde çalışacağına inanıyoruz. Buna 'Ellinci Yıl Seferberliği' de diyebiliriz. O halde ellinci yıla tam bir seferberlik halinde yaklaşarak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen Dem Dema Azadiye hamlemizi zafere götürmeliyiz.

Böyle büyük bir mücadele yılına Newrozla birlikte giriyoruz. Newroz halkımızın birlik günü, direniş günü, zafer günü ve özgürlük günüdür. Demirci Kawa'dan Çağdaş Kawa'ya kadar bütün özgürlük önderleri Newrozu böyle tanımlamıştır. O halde 2022 Newrozunu da anlamına en uygun bir biçimde yaşamalı ve bu temelde pratikleşmeliyiz. Ellinci Önderlik ve Parti Yılına her gününü Newroz yaparak, tarihi Ellinci Yıl Zaferini her düzeyde mutlaka yaratmalıyız.

Bunun için gereken bilinç, irade, iddia ve imkân fazlasıyla vardır. Önderlik ve şehitler gerçeği bize bunu emretmektedir. Halkımız ve insanlık bizden bunu beklemektedir. O halde gerisi bize kalmaktadır. Söz konusu sonuç bizim bilinçli ve örgütlü çabamızla gerçekleşecektir. Kuşkusuz bunu başarmaktan daha önemli ve onurlu bir şey de yoktur. Her alandaki tüm yoldaşların böyle bir yaklaşım içinde olarak tarihi görevlerini en üst düzeyde başaracağına inanıyoruz.

Bu temelde, başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşların, halkımızın ve dostlarımızın Newrozunu bir kez daha kutluyor, tüm kadro ve sempatizan yoldaşları ellinci yıl gerçeğini doğru anlayarak, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü temelinde Apocu Hareketin Ellinci Yıl Zaferini yaratmaya çağırıyoruz!

Kahrolsun Faşist-Sömürgeci-Soy

kırımcı Diktatörlük!

Yaşasın Özgürlük ve Demokrasi

Mücadelemiz!

Yaşasın Devrimci Halk Savaşımız!

Yaşasın Apocu Hareketin Ellinci Yıl

Mücadelesi!

Bijî Newroz!

Bijî Rêber Apo!

PKK YÜRÜTME KOMİTESİ

PKK gibi binlerce fedai militana sahip bir partide yetersizlik ve zayıflık kabul edilemez

Örneğin her alanda devrimci pratiği geliştirebilmek için potansiyel düzeyde fazlasıyla imkân ve fırsat olmasına rağmen, bunları yerinde ve zamanında göremiyor ve yaratıcı temelde kullanamıyoruz. Adeta bakar-kör gibi bir durumu yaşıyoruz. Çevremize alıcı gözle bakıp tüm imkân ve fırsatları görerek bu temelde pratikleşmek yerine ya pasif bir duruşu yaşıyoruz ya da yönümüzü hep yukarı dönüp üstteki yönetimlerden çare bekliyoruz. Tabi onlar da somut durumu ayrıntılı bilemedikleri için fazla somut öneri yapamıyor ve talimat veremiyorlar. Böylece var olan imkân ve fırsatlar bizim tarzımız sonucunda yok olup gidiyor. Devrimci imkân ve fırsatlar potansiyel olarak kalıyor, öncülüğün zayıflığı nedeniyle pratiğe dönüşmüyor. Öncülük yetersizliği işte böyle somut biçimde ortaya çıkıyor. Artık bu gerçeği görerek mutlaka aşmamız gerekiyor. Bunun için de herkes kendini sorumlu görmesi ve inisiyatifli davranması gerekiyor. Böyle yapmayanları oportünist olarak suçlayıp mahkûm etmek gerekli oluyor.

Benzer durumu kadroların yeterince verimli çalışmaması açısından da be-

rememedir. O halde çözümünü de bu noktada arayıp bulmak gerekir. Bu çerçevede öncelikle farklı düşüncelerden korkmamak, kendi görüşünü mutlak doğruymuş gibi ısrarla dayatmamak, yoldaşların görüşlerini de dikkatle ve saygıyla dinlemeyi bilmek ve sonuç olarak ortak görüşe ulaşma arayışı ve çabası içinde olmak gerekir.

Diğer yandan, parçalılığı aşabilmek için örgütsel sistemin doğru ve etkin işletilmesine önem verip özen göstermek, ortaya çıkan önemli konularda ilgili örgütlerin görüş alışverişini sağlayarak ortak görüşe ulaşmayı başarmak gerekir. Merkez Komite toplantımız her iki bakımdan da parçalılığı aşacak anlayış ve tarzı ortaya çıkarmış ve bu temelde yönetimlerimizi bilgilendirmiştir. Böylece her alanda gerekli yönetim bütünlüğünü sağlayacak bir yapıya ulaşmıştır. Gerisi bu durumun pratik işletilmesine kalmaktadır ki, bunu da her alandaki yönetimlerimizin yüksek bir duyarlılıkla gerçekleştireceğine inanıyoruz. Merkez Komitemizin geliştirdiği çözümün tüm parti yönetimlerimiz tarafından eksiksiz ve başarıyla uygulanmasını bekliyoruz. Böylece parçalılık sona erecek ve her alandaki yönetimimiz tam bir bütünlük içinde karar alıp iş bölümüyle hayata geçirerek devrimci pratiğin başarıyla gelişmesine öncülük edecektir.

TOPYEKÛN SOYKIRIM SAVAŞINA KARŞI TOPYEKÛN ÖZ SAVUNMA SAVAŞI

Xebat Andok

Dünya 24 Şubat'ta başlayan Rusya-Ukrayna savaşının Üçüncü Dünya Savaşı'na evrilip evirilmeyeceğini tartışadursun, yaklaşık otuz yıldır 3. Dünya Savaşı Ortadoğu merkezli olarak zaten sürüyor. Merkezi Ortadoğu olan bu dünya savaşının, farklı gerilim alanlarında da çatışmalar-savaşlara evrileceği Rusya-Ukrayna savaşından anlaşılmaktadır. Benzer çatışma ve savaşların daha başka alanlarda da olması olasıdır ki, bu durum 3. Dünya Savaşı'nın Ortadoğu merkezli yaşandığı gerçeğini değiştirmez.

Birinci Körfez Savaşı, Önder Apo'ya yönelik geliştirilen 9 Ekim 1998 Uluslararası Komplö, 11 Eylül 2001 İkiz Kule saldırısı ve ardından gerçekleşen Afganistan ve Irak işgalleri; Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Toplum paradigmasını geliştirmesi ve bu paradigmaya dayanarak 2005 Newrozunda Demokratik Konfederalizmi ilan etmesi; Arap Baharı adıyla Ortadoğu'da gelişen halk ayaklanmaları ve hegemonik güçlerin bunu fırsata dönüştürerek bölgede gerçekleştirdikleri yeni işgaller; 19 Temmuz 2012 Rojava Devrimi, Kürt Özgürlük Hareketi'ne yönelik yürürlükte olan topyekûn tasfiye konsepti ve buna karşı direniş... Tüm bunların hepsi işte bu 3. Dünya Savaşı kapsamında gerçekleşen ve önemli dönemeçleri ifade eden gelişmelerdir.

Ortadoğu merkezli olması nedeniyle ideolojik yönü önde olan bu dünya savaşında Ortadoğu'yu yeniden dizayn etmek isteyen kapitalist modernitenin öncü-hegemonik güçleri, kendisi gibi kalmak isteyen ve statükoyu temsil eden bölge devletleri ve özgürlük-eşitlik-demokrasi isteyen ve bunun için büyük bir mücadele veren devrimci-demokratik güçler bu büyük savaşın içindedirler. Yer yer çıkarların kesiştiği, yer yer ise aynı güçlerin çatıştığı ve ilk iki dünya savaşına pek de benzemeyen bu dünya savaşı kendisine has özelliklerle erken çözüm arayış ve beklentilerini boşa çıkaracak düzeyde sürüyor ve daha ne kadar süreceği de belli değildir.

Yaklaşık otuz yıldan beridir süren bu 3. Dünya Savaşı'nın değişik dönemlerde ağırlık merkezleri farklılaşsa da mevcut durumda Kürdistan merkezli bir savaş olarak sürmektedir. Bölge statükoculuğunu temsil eden tüm devletler halklar açısından sorunludur ve halklar her yerde bu despotik sistemlerin değişiminden yanadır, bunun için mücadele halindedir. Hegemonik güçler açısından da mevcut durumda sorunlu devletlerin başında Kürdistan'ı sömürgeleştirmiş devletler gelmektedir. Hali hazırda İran ve Suriye öne çıkan devletlerdir. Irak'a zaten müdahale yapılmış olduğu halde, bu ülke hala bir istikrara kavuşmuş değildir. Ne hegemonik güçlerin ne statükoculuğun ne de halkların isteği gerçekleşmiştir. Türkiye ise hegemonik güçlerin bölgeyi yeniden dizayn ederken şimdilik rol verdikleri bir devlet olmasına karşın bu görevlerini yerine getirmenin sancılarını yaşa-

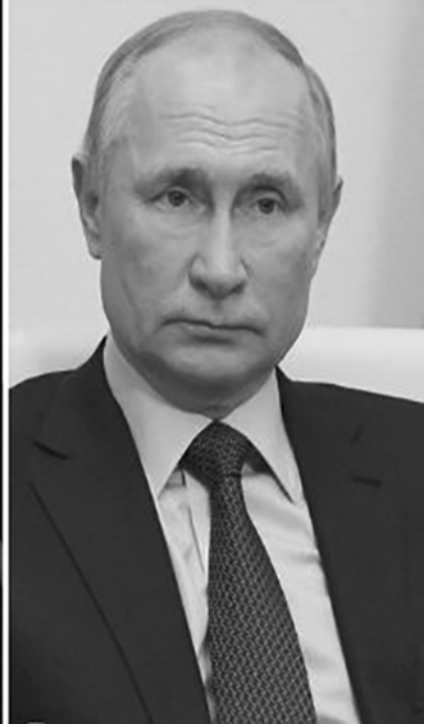
makta, kapitalist moderniteyle ilişki-çelişki diyalektiği temelinde yürümektedir. Kürdistan'ı sömürgeleştirmiş devletlerin bu özellikleri 3. Dünya Savaşı'nın Kürdistan merkezli olmasının önemli bir etkenidir. Diğer önemli neden ise, ulusal bir karakterin ötesine geçip giderek bölgesel ve küresel bir güç haline gelen, demokratik modernite kuramı temelinde kapitalist moderniteye alternatif bir toplumsal sistem geliştiren Kürt Özgürlük Hareketi'nin varlığıdır. Bu nedenlerden ötürü Kürdistan mevcut durumda 3. Dünya Savaşı'nın merkez alanıdır ve savaş Kürdistan'da tüm şiddetiyle sürmektedir.

Evet, Kürdistan tam bir savaş alanıdır ve bu savaşın tarafları vardır. ABD'nin başını çektiği hegemonik güçler, TC koordinatörlüğündeki sömürgecilik ve KDP öncülüğündeki Kürt işbirlikçi-ihanetçi kesimle Kürt Özgürlük Hareketi ve Önder Apo'nun öncülük ettiği özgür Kürtlük topyekûn bir savaş halindedir. Güçlerin mevcut pozisyonları bu savaşın 2022 yılında final ve kader belirleyici düzeyde yürüyeceğini göstermektedir. Mevcut gelişmeler fazla-sıyla buna işaret etmektedir.

Erdoğan hala Kürt soykırımını gerçekleştirmekle görevlidir

Erdoğan liderliğindeki AKP bu savaşta kapitalist modernitenin kendisine verdiği görevleri başarıyla yerine getirmek üzere oluşturulmuş, hazırlanmış ve iktidara getirilmiş bir proje olmaktadır. Erdoğan Ortadoğu'yu 'ılımlı islam' modeli temelinde Fethullah Gülen ile birlikte Batı ile uyumlulaştırma ve Ortadoğu'yu kapitalizme kapatmak isteyen Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme görevlerini üstlenmiştir. Nitekim bu kapsamda kendisini 'Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı olarak tanımlamıştır.

Kürt Özgürlük Hareketi'ne ilişkin hegemonik güçlerin bu planı ile soykırımcı-sömürgeci TC'nin Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye ederek Kürt soykırımını gerçekleştirme hedefi örtüşüğünden Erdoğan hem hegemonik güçlerden hem de kendisini TC'nin sahibi gören iktidar odaklarından hala da süren çok büyük bir destek görmektedir. Erdoğan yirmi yılı aşan iktidarını esas olarak Kürt soykırım politikalarını en etkili şekilde yürütme kapasitesine borçludur. TC'nin kurucu partisi CHP'nin genel başkanı Baykal'ın hukuksuz bir biçimde Erdoğan'a milletvekili seçilme yolunu açması, kendisini TC'nin savunucusu ve sahibi gören ordunun genel kurmay başkanı Yaşar Büyükanıt'ın Dolmabahçe'de Erdoğan'a iktidar yolunu açması, Erdoğan'ı asmakla tehdit eden ırkçı faşist MHP ve onun lideri Bahçeli'nin Erdoğan'ı tek adam haline getirecek başkanlık sistemini fanatikçe savunması hep bu kapsamda gerçekleşmiştir. Erdoğan'ın önünün bu denli açılması, yaptıklarının sineye çekilmesi, tek adamlığının kabul edilmesi, onun Kürt soykırımını gerçekleştirmede en etkili bir araç olmasından kaynağını almıştır. Hala da Kürt soykırımını gerçekleştirmenin en elverişli aparatı ol-

Erdoğan-Bahçeli faşist ikilisi, son Rusya-Ukrayna savaşını da fırsata dönüştürmeye çabalamaktadır. Bu yönlü çok yoğun bir diplomasi ve kandırma siyaseti yürüttükleri görülüyor. Öte yandan Ukrayna'ya her türden desteği vererek NATO'ya; Boğazları Möntrö Antlaşması kapsamında kapatıp göbekten bağımlı hale geldiği Rusya'ya NATO'nun istediği yaptırımların tümünü yapamayarak da Rusya'ya göz kırpmaktadır. Böylelikle savaşın her iki tarafı aynı anda idare etmeye çabalamakta ve savaştan nemalanmak istemektedir. En fazla da Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi için daha fazla destek almak için bunu yapmaktadır.

duğundan kendisine bu çevreler destek vermeye devam etmektedir.

Kuşkusuz Erdoğan'a verilen iç-dış tüm desteğe karşın hala Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiye edilememiş olması, Erdoğan'a ilişkin bu çevrelerde belli tereddütler ortaya çıkarmıştır. Ancak Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesinin bu güçler açısından taşıdığı önem, Erdoğan iktidarına hala destek verilmesinin temel nedenidir. Erdoğan'ın bu özelliğini tümünden yitirmemesi, yerine daha kullanışlı yeni bir aparatın bulunmaması ve Kürt sorunu konusunda bu güçlerin soykırımcı zihniyetlerini değiştirmemeleri halinde Erdoğan'a verilen bu desteğin süreceği, bunun stratejik bir yaklaşım olduğu bilinmek durumundadır.

Önder Apo'nun İmralı tabutluğunda tutulması ve süren İmralı işkence sistemi; sistem karşıtı güçler açısından yepyeni ufuklar açan ve dünya devrimi potansiyelini taşıyan Rojava Revrimi'nin özgürleşmiş alanlarının Erdoğan'a ve El Kaideci-Daişçi çetelere işgal ettirilmesi, Rojava Devrimi'nin demokratik komünal çizgisinin saptırılarak işbirlikçi-ihanetçi çizgideki KDP'nin etkili kılınmak istenmesi, Suriye'de sorunun devlet+demokrasi temelinde çözümünün engellenmeye çalışılması; Kürt özgürlük gerillasına yönelik kimyasal silahlarla gerçekleştirilen katliamlar ve Medya Savunma Alanlarının işgaline her türden desteğin verilmesi; Irak'ın tasfiye konseptine çekilmek istenmesi, KDP'nin soykırımcı TC'nin katliamlarının meşrulaştırıcı gücü haline getirilerek Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi için TC'den bile daha istekli kılınması; Bakur'da demokratik siyaset alanının bile bitirilmek istenmesi, Kürt halkına karşı soykırım politikalarının en sistematik temelde yürütülmesi... gibi saldırıların tümü

bu tasfiye konsepti temelinde yürütülmektedir. Amaç 'Sri Lanka Modeli' denen plan temelinde Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve onun önderliğinin tümünden tasfiyesi, buna dayanarak da Kürt soykırımının gerçekleştirilmesidir.

Sömürgeci-soykırımcı TC Kürt soykırımını mutlak anlamda gerçekleştirmeye odaklanırken, merkezi hegemonik sistem ise Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve onun önderliğinin tasfiyesine odaklanmış durumdadır. TC şimdi en temel stratejik ortağı halindeki KDP temelli bir Kürtlüğe bile uzun vadede olur vermezken, merkezi hegemonik sistem Önder Apo ve PKK'nin temsil ettiği 'Özgür Kürt'ün tasfiyesine, işbirlikçi Kürtlüğün varlığını sürdürmesine odaklanmıştır. Aralarında böyle bir fark olsa da PKK ve Önder Apo'nun tasfiyesi üzerinde ortaklaşmış ve birlikte çalışır durumdadırlar.

2023 yılı hedefleri sadece Erdoğan-Bahçeli'ye ait değildir

Erdoğan-Bahçeli faşist ikilisi, ihtiyaç duydukları dış desteğin daha fazlasını alabilmek için hemen herkese sürekli bir şekilde baskı kurmaya çalışırken, son Rusya-Ukrayna savaşını da fırsata dönüştürmeye çabalamaktadır. En büyük katliamcı, soykırımcı ve savaşçı olmalarına rağmen kendilerini savaşı sona erdirmeye çalışan barışçı olarak dünyaya lanse etmeye çalışıyorlar. Bu yönlü çok yoğun bir diplomasi ve kandırma siyaseti yürüttükleri görülüyor. Öte yandan Ukrayna'ya her türden desteği vererek NATO'ya; Boğazları Möntrö Antlaşması kapsamında kapatıp göbekten bağımlı hale geldiği Rusya'ya NATO'nun istediği yaptırımların tümünü yapamayarak da Rusya'ya göz kırpmaktadır. Böylelikle savaşın her iki tarafını aynı anda idare etmeye çaba-

lamaktadır. Siyasetinin merkezinde kendi çıkarları olduğu halde, bunu 'bağımsız duruş' ve 'savaş karşıtlığı'na yazdırmaya çalışmaktadır. Tarafları bir araya getirmeyi öngören diplomatik çabalarla süren savaştan nemalanmak istemekte ve esas olarak da Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesinde daha fazla destek istemektedir.

Öte yandan Kürt soykırımını gerçekleştirmek üzere yürüttüğü savaşı daha da yükseltmenin çabası içindedir. Varlığını Kürtlere karşı savaşa ve bu temeldeki soykırımını gerçekleştirme kapasitesine borçlu olan AKP-MHP iktidarının bunun dışında bir var olma imkanı yoktur. O nedenle bu yıl 2021 yılı savaşından çıkardığı dersler temelinde savaşı daha da tırmandıracaktır. Bu kapsamda Bakur'da yaptıklarının yanı sıra Rojava ve Medya Savunma Alanları'na yönelik yeni işgal saldırıları yapacaktır. Yaklaşan seçim gündemini de gözetenek elde edeceği bazı başarılarla dayanarak erken veya baskın seçime gitmeyi, seçimleri kazanarak iktidarını sürdürmeyi esas alacaktır. Erdoğan-Bahçeli ikilisinin temel yoğunlaşmasının bu yönlü olduğundan kuşku duymamak gerekir.

AKP-MHP faşizmi seçimlerde istediği sonucu elde etmeye yarayacak bir seçim yasa teklifini meclise sunmuş durumdadır. Bununla olabilecek en fazla vekil elde etmeyi, karşı ittifakta yer alan ve oy potansiyelleri az olan partilerin hiçbir şekilde meclise girmemelerini, kendi partilerinden başka partilere geçişi engellemeyi ve her şeyden önemlisi HDP'yi kapatarak seçimlere girmesini engellemeyi amaçlamaktadırlar. Öyle ki HDP'nin kapatılması halinde grup kurmaya yetecek kadar vekilin bir partiye geçerek seçimlere girme hakkı kazanması da ortadan kaldırılmaktadır. Seçimlere böyle çok yönlü

der Apo'nun büyük özgürlük direnişi, Kürt özgürlük gerillasının Garê, Mam Reşo, Zendûra, Werxelê, Tepê Sor ve Kürdistan'ın her yerindeki kahramanca direnişi, halkımızın değerlerinden taviz vermeyen direnişçi duruşu sömürgeci soykırımcı faşist rejimin ve AKP-MHP iktidarının başarıya ulaşmasını engellemiştir. Bu düzeyin altındaki bir direniş duruşunun olması halinde soykırımcı rejim şimdiye kadar tüm amaçlarına ulaşmış olurdu. Bu yönüyle soykırımcı faşist rejim amaçlarına ulaşmış değildir, ancak özgürlük güçleri de bu soykırımcı rejimden kurtulmuş değildir. Her iki taraf da 2022 yılını amaçlarına ulaşmanın final yılı haline getirecektir. Soykırımcı rejim yüzüncü yılına Kürt soykırımını başarmış olarak girmek isterken, Kürt Özgürlük Hareketi de ellinci yılını varlığını korumanın, özgürlüğünü sağlamanın yılı haline getirmeye çalışmaktadır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi düşman cephesi yeterli iç ve dış desteğe sahiptir, bütünlüklüdür ve seferberdir. Bizim de bunu boş çıkaracak ve düşmanı yenecek benzer bir bütünlüğe ve seferberliğe ihtiyacımız vardır. PKK, PAJK, KCK ve HPG'nin yaptığı merkezi toplantılardaki kararlaşma düzeyi de bu kapsamdadır.

Kararlaşma düzeyimiz bu olsa da hızlıca aşmamız gereken ve ideolojik-siyasi ve askeri durumu doğrudan etkileyen yetersizliklerimiz var.

Her şeyden önce savaş ile bağlantılı olarak düşman olgusuna yaklaşımda düzeltme yapmaya ihtiyaç vardır. Önder Apo da düşman kavramında yaşanan muğlaklığa dikkat çekerek, soykırımcı TC'nin ne denli acımasız bir düşman olduğunu vurgulayarak bunun doğru anlaşılmasını istedi.

Savaş, planlanmış, örgütlenmiş, somut ideolojik-siyasi, askeri amaçlara bağlanmış bir zor ve şiddet kullanımıdır. Başkalarının ürettiğine, elinde olana, değerine el koymak için planlı, örgütlü şiddet kullanımıdır. Kürdistan'a uygulanan tam da budur. Bu yönüyle günlük yaşamda insanın ayakta kalma, doğada var olma, yaşama kavgasından ve kendi içindeki zayıflıklarıyla mücadelesinden ayrıdır. Savaşın askeri anlamdaki özü ise düşman denilen, yani karşıtın yok edilmesidir. Kürt'e ve Kürt Özgürlük Hareketi'ne yaklaşım bu temeldedir. Bu yok etme fiziki olarak ortadan kaldırma şeklinde olabileceği gibi, iradesini kırarak teslim alma ve kendisine hizmet eder hale getirme temeline de olabilir. KDP'ye olan ise budur.

KDP teslim alınmış ve düşmanına hizmet eder hale gelmiştir

KDP teslim alınmış, Kürt'ün düşmanına hizmet eder hale gelmiş ve Kürtlük nezdinde gerçekte yok olmuş bir gerçekliktir. Yok olmanın bir de böyle saf değiştiren, düşman cephesine geçen usaklık hali vardır. Nitekim son Newroz'da KDP'liler, soykırımcı TC askerleri ve Daişçi-EI Kaideci zebani faşistler hep birlikte soykırıma uğratılmış, işgal edilmiş Afrin'de Türklerin 'Nevruz'unu kutladılar. Üstelik Mesrur Barzani'nin TV kanalı hiç yüzü kızarmadan, utanmadan bunu tüm dünyaya haber yaptı. Önder Apo Kürt özgürlük davasına başlarken, utanma duygusundan hareket ettiğini söyledi. Yani Kürtlüğün içine düşmüş olduğu durumdan utandı ve bu Kürtlüğü kabul etmedi. Mevcut Kürtlüğü kendi gerçekliğine ihanet etmiş Kürtlük olarak tanımladı ve bu başkasının kölesi, kulu haline gelmiş Kürtlüğü değiştirmek için PKK'yı kurdu. İnsan olduğu, özüne yabancılaşmadığı için

Düşmanın bu kadar düşmanlık yaptığı, soykırım savaşı yürüttüğü bir dönemde bu kadar 'barış' söylemini kullanmak, ne kadar gerçekçidir? Yok etmeyi amaçlayan düşmanla barış istemek de neyin nesi oluyor? Bunu istemek ne kadar gerçekçidir? Anda öldüren, yok eden, sadece ve sadece buna yoğunlaşan bir düşmanla barış nasıl mümkün olabilir? Açık ki bu soykırımcı düşman bu zihniyetinden vazgeçmeden böylesi bir barışın gerçekleşmeyeceği, gündeme bile giremeyeceği açıktır. Dahası barış söylemini bu kadar dillendiren demokratik siyaset alanına da tam anlamıyla düşmanlık yapılmaktadır. Dolayısıyla kullanılan kavramların, kavramlara bağlı olarak takınılan tavırların içinde bulunulan süreçlere, koşullara uygun olması gerekmektedir.

hazırlanırken seçimlerin ne zaman yapılacağını ise Kürt halkına karşı yürütülen savaş belirleyecektir. Başarılı olduğunu ve bunun oy getireceğini hissettiği anda seçimleri erkene çekeceğinden kuşku duyulamaz.

AKP-MHP faşist iktidarına alternatif olduğunu söyleyen başını CHP ve İyi Parti'nin çektiği Millet İttifakı da çalışmalarına hız vermiş durumdadır. Bu kapsamda irili ufaklı altı parti bir araya gelerek AKP-MHP sonrasının iktidarı olduklarına yönelik poz verdi. Türkiye'yi nasıl demokratikleştireceklerine, rejim değişikliğini nasıl gerçekleştireceklerine, Türkiye'nin temel sorunlarına nasıl çözümler üreteceklerine ilişkin kamuoyunu bilgilendirdiler. Ne var ki bugüne kadarki mevcut performansları, söylem ve eylemleri iddialarının aksi yönünde seyretiltiklerini yeterince ortaya koymaktadır. Türkiye'deki demokrasi sorunu da dahil tüm sorunların kaynağı halindeki Kürt sorununa ilişkin tek bir kelime bile söyleyemeyenlerin, Kürt sorununu nasıl çözeceklerine ilişkin mevcut olandan farklı tek bir düşünce bile ortaya koymayanların bu soykırımcı faşist iktidarı yenmeleri, seçim kazanmaları ve iktidara gelmeleri söz konusu olamaz.

Millet İttifakı AKP-MHP faşizmine koltuk değneği olmaktadır

Muhalefet denilen Millet İttifakı'nın iddiası ve söylemi ne olursa olsun, mevcut duruşu AKP-MHP faşizminin iktidarda kalmasına yaramaktadır. Mevcut olanın ötesine geçmek istemedikleri de söylem ve eylemlerinden anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bir kez daha AKP-MHP faşizmine koltuk değneği olma haline tanıklık etmekteyiz. Aksi halde bu kadar yıpranmış, ülkeyi batırmış, ülke insanının büyük bölümünün açlık sınırında yaşamasına neden olmuş bir faşist-soykırımcı ikti-

darın iktidarda kalması, ömrünü uzatması, geleceğe dair bu kadar umutlu olması söz konusu olamazdı. Anlaşılan TC devlet olarak Kürtler hakkında soykırımdan başka bir şey düşünmemekte ve Erdoğanlı AKP'den de daha uygun bir aktör bulunamadığından AKP ile iş görmeyi, Kürt soykırımını böyle gerçekleştirmeyi sürdürmek istemektedir. Bu politikayı başarıyla sürdürmek için de muhalefete kendisine çizilmiş sınırlarda seyretmesi gerektiğinin söylendiği anlaşılmaktadır. Aksini iddia etmek zordur, zira başka bir ülkede olsa ülkeyi bu kadar dibe çekmiş bir iktidarın bir gün bile ayakta kalması mümkün olamazdı. Muhalefetin bu halinden de esas olarak Kılıçdaroğlu ve CHP sorumludur. Zira en büyük partidir, kurduğu cumhuriyetin bu iktidar tarafından bir tarafa atıldığını görmektedir, dahası bu parti en demokrat olma iddiasındadır. Anlaşılan Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi karşılığında Kılıçdaroğlu'nun CHP'si de tıpkı Baykal'ın CHP'si gibi düşünmektedir. Olamayacağı gün gibi açık olmasına karşın Kılıçdaroğlu'nun cumhurbaşkanı adaylığına bu kadar heves etmesi, toplumun tüm kesimlerinden oy alabilecek ve Erdoğan'ı yenilgiye uğratabilecek bir aday üzerinde hiç düşünmemesi, cumhurbaşkanı adayının açıklanmaması, açıklamanın son ana bırakılması bundan kaynağını alıyor olsa gerek. Kesin kazanma ve iktidarı ele geçirme hedefi olan kişilerin ve partilerin duruşunun ve çalışma tarzının daha farklı olması işin doğası gereğidir. Açık ki Erdoğan için en büyük destek Kılıçdaroğlu'nun cumhurbaşkanı adayı olması olacaktır.

Toparlarsak Türkiye tastamam bir krizli ülke haline gelmiş olsa da hala çıkışı Kürt soykırımını gerçekleştirmede bulunmaktadır. Devlet başta AKP-MHP faşist iktidarı olmak üzere bütün kurum

ve kuruluşlarıyla cumhuriyetin yüzüncü yılı olan 2023 yılına Kürt soykırımını başarmış olarak girmek istemektedir. Tüm olanaklarını buna seferber ettiğinden, bunun için elinden gelen her şeyi yapacağından en ufak bir kuşku bile duyulamaz. Buna hegemonik güçlerin verdiği dış destek ve KDP'nin bu soykırım savaşında üstlendiği alçakça tutumu da eklediğimizde Önder Apo'nun önderliksel doğuşunun ve PKK'nin örgütsel temellerinin atılmasının ellinci yılı olan 2022 yılının çok büyük bir savaşa sahne olacağı açıktır. Sömürgeci-soykırımcı rejimin askeri, siyasi, diplomatik, ekonomik ve toplumsal tüm gücünü buna seferber edeceğinden hiç mi hiç kuşku duyulamaz. TC'nin 2022 yılındaki tek gündemi bu olacaktır. Bunun dışındaki tüm gündemler sadece ve sadece kafa ütölemek, bu soykırımcı amacı örtmek için ve özel savaş yürütmek kapsamında olacaktır.

AKP-MHP faşizminin Kürtlere düşmanlığı soykırım düzeyindedir

Buraya kadar belirttiklerimiz düşman cephesinde yeni bir şeyin olmadığını, dahası mevcut düşmanlığın daha da tırmandırılacağını göstermektedir. Tam da bu noktada önem kazanan şey, Kürtlerin, Kürt Özgürlük Hareketi'nin bu düşmanlığa nasıl cevap vereceğidir. Açık ki düşmanın bu durumunu görmezden gelmenin, bu soykırım saldırıları yokmuş gibi davranmanın hiçbir anlamı yoktur. Bu kendini tamamen ölüme yatırma olur ki, var oluş ve özgürlük böylesi bir ruh hali ve duruşla mümkün olamaz. Demek ki varlığımızı korumak ve özgürlüğümüzü sağlamak için soykırımcı TC'nin yaptığı düşmanlığı doğru kavramamız ve buna karşı doğru tutumu göstermemiz gerekiyor.

Açık ki gerekli olan düşmana düşmanlık yapabilmektir. Zira düşman yok

etmeyi esas almak demektir. TC'nin onun günceldeki iktidarı AKP-MHP faşizminin Kürtlere nasıl bir düşmanlık yaptığı yeterince açığa çıkmış durumdadır. Düşmanlığı soykırım düzeyindedir. İşbirlikçi-ihanetçi Kürt'ü bile kabul etmeye yanaşmamakta ölü Kürt'ten başka da bir Kürt'ü görmeye tahammül etmemekte, kabul etmeye yanaşmamaktadır. O halde AKP-MHP'nin doruğa çıkardığı bu düşmanlığı doğru anlamamız ve yok olmamak için bu düşmanlığı yenmemiz gerekir.

Kürt Özgürlük Hareketi'nin 12 Eylül 2020 yılında başlattığı ve merkezine AKP-MHP faşizmini yıkmayı, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamayı koyduğu 'Özgürlük Zamanı' hamlesi tam da bunun içindir ve bu anlamdadır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin gerçekleştirdiği tüm toplantı, kongre ve konferansların merkezinde de bu vardır. AKP-MHP faşizmi yenilgiye uğratılarak yıkılacak ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü sağlanacak! Böylelikle var oluş gerçekleşecek ve var oluş özgürlük temeline olacak. Bunun gerisine düşen bir duruş Kürt Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi ve Kürt soykırımının gerçekleşmesi anlamına gelecektir. Çünkü karşısında savaşılan düşman herhangi bir düşman olmayıp, soykırımı gerçekleştirmeyi kendi var oluş koşulu olarak belirlemiş bir düşmandır. Bu amacına ulaşmada hiçbir kural tanımaz haldedir. Hiç kimsenin elde etmediği kadar dış desteğe ve KDP şahsında iç desteğe sahip, seferber olmuş, bütünlüklü bir düşmandır. 2015 yılından beri yürüttüğü işgal ve tasfiye saldırıları istenilen sonuca hala vermemişse, yani Rojava ve Başûr tümünden işgal ve Kürt özgürlük gerillası hala tasfiye edilememişse bu, yapılan düşmanlığın yetersizliğinden, saldırıların hafifliğinden değil, buna karşı Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve Kürt özgürlük gerillasının fedailikte zirve yapan kahramanca direnişindendir. Ön-

bunu yaptı. KDP'nin Afrin Nevruz gürültüleri ise özden ne kadar uzaklaştığını, utanma gibi en temel insani duygunun bile ne denli kaybedildiğini, soykırımcıların safına ne denli geçildiğini dünyaya gösterdi. Yapılan haber KDP'nin ne denli rezil, yabancılaşmış, Kürtlükten uzaklaşmış ve düşman cephesine geçmiş olduğunu göstermekten başka bir işe yaramadı. Nitekim tüm Kürtler kendilerinden birilerinin bu duruma düşmesinden dolayı utandı. Utanan Kürtler bu durumu değiştirmek için ettikleri yemini pekiştirdi. KDP'nin halk nezdinde neden bu kadar bittiğini, ideolojik-siyasi-toplumsal bir güç olarak defalarca tükenmesine karşın nasıl ayakta kaldığını ortaya koyan çok çarpıcı bir sahne oldu, yaşananlar. KDP artık sadece ve sadece Kürt olmayan Kürtlük anlamındaki Beyaz Kürtlüktür ve Kürt halkı bunu çok iyi görmektedir.

Tekrardan düşman kavramına dönerek olursak; bir güç, bir devlet, bir örgüt, bir kişi bir başkasını yok etmek istedi mi onu düşman ilan eder. Düşmanlık düzeyi bir arada yaşayamama, birbirini yok etme düzeyidir. Nitekim Kürtler olarak maruz kaldıklarımız ne denli büyük bir düşman olarak görüldüğümüzü tüm çıplaklığıyla gösteriyor.

O halde bir güç bir başka varlığı düşman ilan ettiğinde karşıdakinin yani düşman ilan edilenin de düşmanlık yapmaktan başka bir seçeneği kalmaz ve olamaz. Bunun dışında yollar aramak kendini kandırmanın ötesinde teslim olmak ve yok olmak demektir. Düşmanlık yapana dostluk yapılamaz. Düşmanlık yapana düşmanlık yapılır, aksi halde var oluş mümkün olmaz. Var oluşun olmadığı hallerde de özgürlük olmaz. O halde Kürtler açısından var oluş ve özgürlük ancak ve ancak düşmana düşmanlık yaparak onu yenmekle mümkün olabilir. Bunu önemle şunun için belirtiyoruz. Hala TC'nin tüm Kürtlüğe düşman ve temel motivasyonunun Kürtlüğü yok etmek olduğunu göremeyen sağır ve körler vardır. Bu duruş Kürtleri kendilerini yok etmeye seferber olmuş düşman karşısında bütünlüklü kılmıyor, tüm Kürtlerin var oluş ve özgürlük mücadelesine seferber olmasını engelliyor. Dahası soykırımcı güçler üzerinde siyaset yaparak, soykırım saldırılarını ötecekleri alanlar açıyor. Kürt Özgürlük Hareketi'nin etki sahasının dışındaki Kürtlerin genel olarak duruşu budur. Onlar soykırımcı TC'ye düşmanlık yapmayarak, Kürt Özgürlük Hareketi'ne mesafeli durarak veya karşıtlık yaparak Kürt soykırımına en büyük hizmeti Kürtler cephesinden yapmaktadırlar.

Ama savaş ve düşman kavramları kapsamında ortaya çıkan yetersizlikler sadece bunlarla sınırlı değildir. Kürt özgürlük cephesinden de yaşanan yetersizlikler vardır. TC AKP-MHP faşist iktidarı döneminde Kürt düşmanlığını dünyanın her yerinde pratikleştirmeyi öngören politikalar yürütmektedir. Öyle ki sadece Bakur'u işgal etmekle yetinmemekte, Rojava ve Başûr'u da kendi toprakları olarak görmek ve işgal etmektedir. Bunun önünde engel olarak duran Kürt Özgürlük Hareketi'ni de her yerde vurmayı, özgür Kürt'ün güç olmasını her yerde engellemeyi amaçlamakta, bunun için de savaşmaktadır. Rojava, Şengal, Maxmûr, Başûr işgal saldırıları, suikastlar vb hep bu kapsamda gelişmektedir. İşte soykırımcı düşmana karşı sergilenen yetersiz tutum tam da buradan kaynaklanmaktadır.

TC'nin Kürtlerle savaştığı, Kürtlere saldırdığı her yerde Kürtlerin de karşı saldırılar geliştirmesi, TC'ye karşı savaşması için doğası gereğidir. Hiç kuşkusuz yapılacak düşmanlık, TC'ye yö-

nelik geliştirilmesi gereken savaşın kapsamı, biçimi ilgili yerin koşulları temelinde olacaktır. Dolayısıyla yapılması gereken düşmanlık farklı yol ve yöntemleri içerecektir. Burada bir tekdüzelik, aynılık söz konusu değildir. Ama aynı olması gereken şey, ruh halidir, düşmana düşmanlık yapma bilincidir. Düşman sahibi olunduğunun farkında olunması ve düşmanlığın yapılamaması halinde de var oluşun ve özgürlüğün mümkün olamayacağını bilinmesidir. Mevcut durumda Kürtlere Kürdistan'ın her yerinde en fazla gerekli olan şey, budur. Zira bu, var oluş ve özgürlük ile bağlantılıdır.

Savaşa yaklaşım yanlış ve tehlikelidir

Bağlantılı olarak Bakur'da sıkça dillendirilen 'barış' ve 'savaş karşıtlığı' söylemleri gevşemelere neden olmaktadır. Öyle ki bu konularda en fazla değişimden, dönüşümden, esneklikten bahsedenler tastamam bir dogmatizme gömülmüş durumdadırlar. Dönem koşulları nedeniyle öne çıkarılmış, gerçekleşmesi için büyük bir mücadele verilmiş bu kavramlar sanki hiçbir şey değişmemiş gibi eski halleriyle sürekli dillendirilmektedir. Halbuki bu kavramlar Önder Apo'nun gerillayı Bakur'un dışına çıkardığı, Kürt sorununun demokratik siyaset temelinde çözümü için elinden gelen her şeyi yaptığı, devlete her türden olanağı sunduğu, Kürt demokratik siyasetinin gelişmesi için büyük olanaklar yarattığı bir dönemin kavramlarıdır. Bu yönüyle söz konusu kavramlar savaşın durduğu, düşmanın zihniyetinde değişiklikler yaparak düşmanı barış yoluna koyma çabalarının olduğu dönemin kavramlarıdır. Ama çok iyi biliyoruz ki, düşman Önder Apo'nun gösterdiği tüm bu çabaları bile Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek, Kürt soykırımını başarmak için kullanmış ve bunda başarılı olamayınca da 2015 ile birlikte topyekûn saldırıya geçmiştir. Bu saldırıların Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeyi, buna dayanarak Kürt soykırımını geliştirmeyi amaçladığından en ufak bir kuşku duyulamaz. O halde

düşmanın bu kadar düşmanlık yaptığı, soykırım savaşı yürüttüğü bir dönemde bu kadar 'barış' söylemini kullanmak, ne kadar gerçekçidir? En fazla ezilen, soykırıma uğratılan bir halk olarak Kürtlerin barıştan başka bir şeyi arzulamaya çalışılmaktadır. Ancak tutturulan söylem bu karakterde değildir. Sorun barışı isteyip istememek değildir. Sorun barışılmak istenen gücün tastamam bir faşist, soykırımcı, sömürgeci düşman olmasıdır. O halde yok etmeyi amaçlayan düşmanla barış istemek de neyin nesi oluyor? Bunu istemek ne kadar gerçekçidir? Anda öldüren, yok eden, sadece ve sadece buna yoğunlaşan bir düşmanla barış nasıl mümkün olabilir? Açık ki bu soykırımcı düşman bu zihniyetinden vazgeçmeden böylesi bir barışın gerçekleşmeyeceği, gündeme bile giremeyeceği açıktır. Dahası barış söylemini bu kadar dillendiren demokratik siyaset alanına da tam anlamıyla düşmanlık yapılmaktadır. Demokratik siyaset alanının temel örgütleri pozisyonundaki DTK, DBP, HDK ve HDP'nin yok edilmeye çalışıldığı gözler önündedir. Kuşkusuz soykırıma uğratılmak istenen bir halkın her türden örgütlülüğü de tasfiye edilecektir. Kendilerine yönelik bu tasfiye saldırılarının nedeni TC'nin Kürt düşmanı politikalarıdır. Dolayısıyla kullanılan kavramların, kavramlara bağlı olarak takınılan tavırların içinde bulunan süreçlere, koşullara uygun olması gerekmektedir. Aksi taktirde bilim dışı ve gerçek dışı bir duruma düşülür. Açık ki bu söylemler düşman kavramında muğlaklıklar yaratmakta ve bu da çok gerekli olan düşmana düşmanlık yapmayı gevşetmektedir.

'Savaş karşıtlığı' söylemi de benzer karakterdedir. Böylesi bir söylemle her türden savaşa karşı olunduğu dile getirilmektedir. Peki, TC'nin Bakur'da, Rojava'da, Başûr'da yürüttüğü sömürgeci-soykırımcı savaş ile TC'ye karşı buralarda Kürtlerin yürüttüğü var olma savaşı aynı mıdır? Soykırımcı ile var olmak isteyen savaşı aynı olmaz! Böylesi bir savaş karşıtlığı söylemi tutturmak yerine sömürgeci, soykırımcı savaşlara karşı olmak, buna karşı halk-

ların var olma ve özgürlüğünü sağlama savaşı anlamındaki meşru savunma savaşına sahip çıkmak daha doğru bir tutum almak olur.

Açık ki Kürtler bu soykırım saldırılarına karşı kendilerini savunma savaşı yürütmek durumundadırlar. Bunun dışında bir yolla Kürtlerin varlığını koruyacağına, özgür yaşayacağına inanmak, kendini kandırmaktan başka hiçbir anlama gelmemektedir. Nitekim en fazla soykırıma uğratılan alan olmasına karşın Bakur'da Kürtlerin savaşırsız da yaşayabileceğine, var ve özgür olabileceğine yönelik bir inanç vardır veya bu aşılarmaya çalışılmaktadır. İşte, savaş karşıtlığı söyleminin altında yatan temel gerçek budur ve bu sadece ve sadece Kürt soykırımının gerçekleşmesine yaramaktadır.

Düşman nazarında Kürtler yoktur, Kürt sorunu da yoktur, o nedenle bu Kürtlerle, Kürtlerin siyasi temsilcileriyle yapılacak bir barış da yoktur. Düşman bu kadar büyük haksız ve Kürtlere karşı soykırım savaşını yürütmekte bu denli netken; Kürtlere varlık sorunu yaşatan bu soykırımcı düşmana karşı Kürtlerde, Kürtlerin "temsilciliğini" yapanlarda neden bu denli bir netlik yoktur? Açık ki bunun soykırıma uğratılmışlıkla direkt bağı vardır. Düşman ve savaş kavramında yaşanan bu muğlaklıklar ideolojik, toplumsal, askeri ve siyasi anlamda doğru ve yerinde tutum almayı engellemekte, var oluş için verilmesi gereken özgürlük savaşına eğilimi azaltmakta, düşmanı daha uzun ömürlü kılmakta ve Kürt halkını da soykırıma daha açık hale getirmektedir.

AKP'nin varlık nedeni Kürt soykırımıdır, bunun için iktidar yapılmalıdır

Ne yazık ki hala AKP-MHP faşizminin gerçek yüzü yeterince anlaşılmış değildir. Şimdilerde güya AKP'li pek çok kesimin MHP ile birlikte olmanın AKP'ye kaybettiğini gördüğü, Erdoğan'ın da bunu fark ettiği, bu nedenle de MHP ile var olan ittifakın bozulmak istendiği, dış güçlerin de bunu desteklediği, tüm bunların olması

için Kürtlerin AKP ile ortaklık kurması gerektiği, bunların olması halinde de yeni bir çözüm sürecinin geliştirileceği gibi tamamen özel savaş merkezlerince üretilen söylemler kullanılmaktadır. Ne yazık ki buna hala kulak kabartanlar vardır. İktidarını korumaktan başka derdi olmayan Erdoğan'ın buna yelteneceği ama bunun için de Kürtlerin destek garantisi vermesinin gerektiği propaganda edilmekte ve etkili kılınmaya çalışılmaktadır. Bu söylemlerin özel savaş merkezlerinde ve masa başında üretildiğinden en ufak bir kuşku duyulmaması gerekir. Son derece amaçlı üretilmiş yalanlardır. Buna inanmak ne AKP'den ne Erdoğan'dan ne AKP-MHP ittifakından ne de uluslararası güçlerin ne denli işin içinde olduğundan hiçbir şey anlamamak demektir.

AKP'nin varlık nedeni Kürt soykırımıdır, bunun için iktidar yapılmalıdır ve bunu başardı ölçüde iktidarda kalacaktır. Bu kapsamda kullanım dışı olduğu anlaşıncı da tarihin çöp sepetine atılacak bir partidir. MHP'nin Erdoğan ile kurduğu ilişki de tamamen bunun içindir. Yoksa Erdoğan'ın ülkenin diktatörü haline getirmenin başka bir anlamı yoktur. Başkanlık sistemi tamamen Kürt soykırımını engelsiz bir şekilde tek elden yürütmek için geliştirilmiş ve Kürt soykırımını başarmaları halinde ise direkt vazgeçecekleri bir sistemdir. Uluslararası güçler Kürt sorununun asıl yaratıcılarıdır ve Ortadoğu'yu yeniden dizayn ederlerken, en fazla kullandıkları sorun Kürt sorunudur. Bu sorunun Türkiye'nin iç dinamiklerine, eşit yurttaşlık temelinde çözülmesine asla müsaade etmezler. Bu güçlerin yarattığı engelin aşılması ancak çok güçlü bir ulusal duruşla olur ki, Özal şahsında bunun neyle sonuçlandığını hep birlikte gördük. Dolayısıyla özel savaş merkezlerince demokratik siyaset alanını, orası üzerinden de Kürt halkının kafasını karıştırmak üzere üretilmiş yalanlara asla inanılmamalıdır. AKP-MHP faşizmi kader birliği etmiş, 2023 yılına Kürt soykırımını başarmış olarak girmeye kilitlenmiş, Kürt'e düşman bir iktidardır. Bu perspektiften asla şaşmamak gerekir.

Yok edilmek istenen tüm Kürtlüktür, o halde bu düşmana karşı tüm Kürtlerin savaşıması ve karşı koyması gerekmektedir. Öz savunma dediğimiz bu durum, gerilla dahil başkasına devredilemeyecek denli öz ile ilgili bir husustur. Kürdistan'ın her yerinde ve her Kürt yurtseverinin yapması gereken bu öz savunma savaşı hayati önemdedir. Bunun yapılmadığı koşullarda Kürtlerin var olması, özgür yaşayabilmesi mümkün değildir.

O halde başta Bakur olmak üzere Kürdistan'ın her yerinde geliştirilmesi gereken en hayati çalışma, öz savunmadır.

Devrimci Halk Savaşı Kürt varlığını ve özgürlüğünü sağlayacak yegâne yoldur

Aslında Kürtlerin bu kadar kafalarını karıştırmalarına gerek yoktur. Önderlik düzlemindeki netlik takip edilebilirse, Önder Apo'nun tarihi İmralı özgürlük direnişi doğru kavranırsa Kürtler de en az düşman kadar ne yapacaklarını iyi bilir, bir muğlaklık yaşamazlar. Yaşanan muğlaklıkların temelinde bir de Önder Apo'yu, büyük İmralı direnişini anlamamak vardır.

Önder Apo demokratik siyaset yoluyla Kürt sorununun çözümü için elinden gelen her şeyi yaptı, herkese her türden desteği sundu, ortamı oluşturdu. Ama buna yanaşmadı, Önder Apo'nun çabaları boşa çıkarıldı. Soykırımcı TC daha görüşmelerin olduğu 2014 yılında Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme planı olan 'Çöktürme Eylem Planı'nı hazırladı ve adım adım uygulamaya koydu. Nisan 2015 yılında Önder Apo'ya mutlak bir tecrit uygulayarak Kürtlerin baş müzakereci olarak kabul ettiği Önder Apo'yu sürecin dışına itti. Dolayısıyla artık diyalogun değil savaşın devrede olacağını belirtti ve bu savaş aynı yılın yazından itibaren de çok şiddetli bir şekilde yürüttü. Böylesi bir durumda olması gerekeni yine Önder Apo yaptı ve artık yapacak bir şeyin olmadığını söyleyerek, aradan çekildi. Dolayısıyla Kürtlerin baş müzakerecisi olan Önder Apo aradan çekilmiştir. Önder Apo'nun baş müzakerecilik pozisyonu hala devrede olduğuna göre, başkalarının bu role soyunmaları için doğasına terstir, yanlışır ve zarar vericidir. O halde demokratik siyaset alanı da dahil tüm güçlerin ve çalışma alanlarının da Önder Apo'nun almış olduğu net tutuma uygun bir şekilde pozisyon almaları, mücadele yürütmeleri gerekir. Eksiklik burada yaşandı, yaşanıyor. Bu da Önder Apo'nun takındığı direniş tutumunun yeterince anlaşılmasından, rol kapma çabalarından kaynağını almaktadır. Halbuki yapılması gereken Önder Apo'nun yapmadığını yapmaya

çalışmak değil, kendi rol ve misyonuna göre hareket etmektir. Bu da demokratik siyaset yollarının tıkanması halinde takip edilmesi gereken Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde mücadeleye etmek ve savaşmaktır.

Mevcut durumda düşman başka da bir yol bırakmadığından Kürt sorununun çözüm stratejisi Devrimci Halk Savaşı stratejisidir. Bu konuda bir muğlaklıktan söz edilemez, çok büyük bir netlik söz konusudur. Ama değişen sürece göre pozisyon alamamalar, mücadele etmekten kaçan küçük burjuva ruh halleri, her şeye kolay yoldan ulaşmak isteyen çizgi dışı yaklaşımlar muğlaklık yaratmaktadır. Devrimci Halk Savaşı stratejisi o denli muğlaklaştırılmıştır ki, en az bahsedilen kavramlardan biri olmaktadır. Realite Kürtlerin savaşması halinde yok olacaklarını, eldeki tüm kazanımların savaşın ürünü olduğunu gösterdiği halde, savaş kavramı en az kullanılan, uzak durulan ve hatta kaçılan bir kavram haline getirilmiştir. Ama bu durum düşman gerçekliğini değiştirmemektedir. Düşman savaşla yok etmeyi ya da iradesizleştirerek teslim almayı ve kendisine hizmet eder hale getirmeyi amaçlamaktadır. Bu konuda oldukça nettir. O halde Kürt sorununun çözüm stratejisi olan Devrimci Halk Savaşı'na nasıl katılım sergileneceğinin gündem yapılması, buna kafa yorulması, bu savaşın sahiplenilerek eksen kaymalarına fırsat verilmemesi hayati önemdedir.

Yok edilmek istenen tüm Kürtlüktür, o halde bu düşmana karşı tüm Kürtlerin savaşıması ve karşı koyması gerekmektedir. Öz savunma dediğimiz bu durum, gerilla dahil başkasına devredilemeyecek denli öz ile ilgili bir husustur. Kürdistan'ın her yerinde ve her Kürt yurtseverinin yapması gereken bu öz savunma savaşı Kürtler açısından hayati önemdedir. Bunun yapılmadığı koşullarda Kürtlerin var olması, özgür yaşayabilmesi mümkün değildir. Öz savunmanın özüne uygun şekilde yapılması, Kürtleri öz güçten yoksun bırakarak ya başkalarından medet umar

hale getirecek ya da soykırımcı saldırılar karşısında yok olmasına neden olacaktır. O halde başta Bakur olmak üzere Kürdistan'ın her yerinde geliştirilmesi gereken en hayati çalışma, öz savunmadır. Bundan daha önemli, acil ve yapılması gereken bir başka çalışma yoktur. Kürt halkının önüne hedef olarak koyduğu faşizmin yıkılması ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün sağlanması hedefinin gerçekleşmesi de buna bağlıdır. Devrimci Halk Savaşı'na, öz savunmaya bu kadar mesafeli duran, bunun gerektirdiği görev ve sorumluluklardan bu kadar kaçan ama öte yandan kendisine devrimci, yurtsever diyenlere sormak gerekir, bunu yapmazsanız peki faşizmi neyle yıkacak ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü nasıl sağlayacaksınız? Herhalde devrimciler, yurtseverler CHP gibi bu soykırımcı faşist düzenin bir seçimiyle ya da ekonomik krizlerle gideceğini düşünmüyorlardır. Bu soykırımcı faşist rejim ancak ve ancak devrimci, anti faşist bir mücadeleyle ve özgürlük gerillasının öncülük ettiği bir öz savunma savaşıyla yıkılacaktır. Demirel 'boş tencere iktidarları götürür' demiştir, ama artık bunun da bir geçerliliği yoktur. Ekonomik olarak dibe vurmuş bir ülke olmasına, insanlar açlık sınırında yaşamasına ve sırf bu nedenle sayısız intihar vakası görülmesine karşın iktidar yerindedir. Ve ekonomik krizler yoluyla iktidarın gideceğini sanmak, boş bir hayaldir.

Seçimlere ve bağlantılı olarak CHP ve İyi Parti'nin öncülük ettiği sistemiçi muhalefete bel bağlamanın da bir geçerliliği yoktur. Mevcut muhalefetin bir iktidar iddiası ve Kürt sorununun nasıl çözüleceğine ilişkin tek bir cümlesi bile yoktur. Gerçekte Kürtlere yönelik yaklaşımı AKP'nin yaklaşımlarından pek de farklı değildir. En ufak bir ekonomi haberi üzerinde saatlerce, günlerce konuşan ve iktidarı bu şekilde devireceği umudunu yaratmaya çalışan muhalefet güçleri Newroz'a ilişkin tek bir haber bile yapmadılar. Kürtlerin taleplerini en

açık şekilde haykırdıkları Newroz alanlarını ve dolayısıyla Kürtleri tıpkı AKP-MHP'nin yaptığı gibi görmezden geldiler, geliyorlar. Dolayısıyla Kürtlerin kimse den bekleyeceği bir şeyi yoktur, başkalarından medet ummak Kürt soykırım politikalarına hizmet etmekten başka hiçbir şeye yaramaz. Olması gereken Kürtlerin var oluşlarını ve özgür yaşamalarını sağlayacak olan Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelindeki mücadele etmek ve savaşmaktır.

Şimdi savaşla özgürleşmenin zamanıdır

Halkımız Önder Apo'ya özgürlük Newrozunda 'Bijî Serok Apo!' ve 'Bê Serok Jiyan Nabel!' diyerek Önder Apo'nun özgürlüğünü ne denli istediğini bütün dünyaya haykırdı. Kara, kışa, baskıya ve her türden engele karşı büyük bir coşku, heyecan ve inatla bunu gerçekleştirdi. Özgürlük Zamanı Hamlesi'ne referandum ruhuyla katıldı.

Dünyanın neresinde olursa olsun aynı heyecanı, coşkuyu yaşadı ve sorumluluk bilinciyle hareket ederek, Önder Apo'ya Özgürlük Newroz'u mutlak kutladı. Böylelikle Önder Apo ve PKK etrafında bir Kürt demokratik ulusunun şekillendiğini, bunun başarıldığını dost ve düşman herkese gösterdi. Hiç kuşku yok ki bu düşmanda çok büyük bir sarsıntı yarattı. Teslim almak, hizmetine koymak ve yok etmek istedikleri Kürt'ün Önder Apo ve PKK öncülüğünde nasıl da bir ulus olarak dirildiğini, beyin ve yürek gücü kazandığını ürpererek gördü. Şimdi en büyük korkusu bu halkın Kürt sorununun çözümünü sağlamanın yegane yolu olan Devrimci Halk Savaşı stratejisi temelinde harekete geçmesidir. Newroz'da yurtseverlik görevlerini bu şekilde yapan bir halkın bulunduğu her yerde, özellikle de Türkiye metropollerinde öz savunma temelinde direniş geçtiğini bir düşünelim. O zaman AKP-MHP faşizminin en kısa sürede yıkılması işten bile olmaz. Dolayısıyla mevcut faşist iktidarın varlığını hala sürdürüyor olmasında

halk olarak kendi payımızı da mutlak surette görmek durumundayız. Savaş salt gerillaya bırakmak demek, strateji dışı olmak demektir. Zira strateji Devrimci Halk Savaşı stratejisidir. Bu strateji bir halk savaşını öngörmektedir. Herkesin kendi çapında ama mutlaka savaş halinde olmasını gerektirmektedir. Dolayısıyla her şey örgütlü ve savaşan halkın elindedir. Aksi taktirde kurtuluş ve özgürlük söz konusu değildir.

Kuşkusuz Kürt Özgürlük Hareketi ve özgürlük gerillası da üzerine düşenleri yapacaktır. Zaten gerillanın durumu fedailikte zirve anlamındadır. Tepeden tırnağa bir fedai hareket olan Kürt Özgürlük Hareketi'nin özgürlük gerillası bir fedai olarak çalışmakta, yaşamakta ve savaşmaktadır. Bu konuda herhangi bir yetersizlikten bahsedilemez. Değişik alanlarda fedai düzeydeki katılımdan düşen duruşlar varsa, bunlara müdahale etmek de halka düşer. Halkımız her PKK kadrosunun fedai olduğunu bilmektedir ve her nerede olursa olsun her PKK'li den de bunu istemektedir, istemelidir. Bunun dışında bir PKK'li duruşu yoktur.

Kürt özgürlük gerillası karşısında NATO destekli TC ordusunun ne hallerle düştüğünü 2021 yılında gördük. Kimyasal silahlarla sonuç almaya çalışan bir ordu oldu. Soykırımcı orduyu bu hale düşüren ve Kürt'ün varlığını mümkün kılan özgürlük gerillasının bu fedai duruşu oldu. Hiç kuşku yok ki Kürt özgürlük gerillası da 2021 yılında yürüttüğü fedai savaşın sonuçları temelinde kendisini daha güçlü şekilde eğitmiştir. Sadece Medya Savunma Alanlarında değil, TC'nin saldırdığı her yerde, TC'nin kendisini en güvende hissettiği mekanlarda; kırdı, ovada, şehirde, gece-gündüz ve yaz-kış demeden savaşacaktır. Yine bilinen askeri hedeflerin ötesinde sömürgeci-soykırımcı TC'yi kahredecek şekilde hedefleyecektir. Kürt varlığının ve özgürlüğünün bağlı olduğu bu büyük özgürlük savaşını Kürt halkının ve Önder Apo'nun fedailerini mutlaka gerçekleştirecektir. Kürt özgürlük gerillası savaşarak, düşmanı yenerek yaşam yarattığını derinden bilmektedir. 3. Dünya Savaşı'nın Kürtler açısından en kritik yılında olduğunun derin bilincindedir. Kürt sorunu çözecek, Ortadoğu'yu demokratikleştirecek, kapitalist modernite şahsında beş bin yıllık merkezi iktidar sistemiyle tarihi bir hesaplaşmayı yaşadığının farkındadır. Kapitalist modernitenin hegemonik güçlerinin, sömürgeci-soykırımcı güçlerin, Kürt işbirlikçi-ihanetçiliğinin AKP-MHP ve KDP'de geliştirdiği bu uğursuzluğu görmekte ve bu soykırımcı ittifakı yıkarak tarihi görevlerini yerine getirmenin kararlılığındadır.

Hem soykırımcı rejimin 2023 faşist hedefleri hem de Önderlikse doğuşun ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin 50. yılı 2022 yılını en kritik bir yıl haline getirmiş durumdadır. Bu yönüyle bu yılki mücadele Kürt özgürlük davasının ve Erdoğan-Bahçeli-Barzani üçlüsünün geleceğini belirleyecek bir yıl olacaktır. Tüm PKK kadro ve sempatizanlarının, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren tüm devrimci ve demokratların bu bilinçle 2022 yılı mücadele ve savaş görevlerine sarılmaları hayati önemdedir. Bu kadar yıpranmış, sarsılmış bir iktidarı yıkmamanın ve hakkımız olan özgürlüğümüze kavuşmanın zamanıdır

Mart Ayında Yaşanan Katliamlara Yanıt Direniş ve Birlikte Mücadeleyle Verilecektir

Mart ayı, insanlık tarihine -21 Mart Newroz Bayramı, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü gibi- anlamlı ve belirgin özellikleriyle yer edinirken; aynı zamanda halkların tarihine, yaşamına kara bir leke olarak düşen; nefret ve tiksintiyle karşılanan olayların yaşanmasına da tanıklık ediyor.

21 Mart; kadim halklar için yeni bir yıla girişin, gece ile gündüzün eşitlendiği, doğanın canlanarak yaşam bulduğu günün adı oluyor.

Halklar yükledikleri bu anlama bağlı kalarak Mart ayını son gününe kadar bayram günleri haline getiriyor, yeni başlangıçların köprüsü yapıyor.

12-16-30-31 Mart vb günler de Mart ayının sayfalarına katliamlar olarak geçen tarihi günler oluyor.

Cemal Şerik

Mart, yaşadığımız coğrafyada acıların, sevinçlerin, coşkuların, katliamların iç içe yaşandığı tarihi bir ay oluyor. 21 Mart; kadim halklar için yeni bir yıla girişin, gece ile gündüzün eşitlendiği, doğanın canlanarak yaşama durduğu, baharın başladığı günün de adı oluyor. Halklar yükledikleri bu anlama bağlı kalarak Mart ayını son gününe varıncaya kadar birer bayram günleri haline getiriyor; şöenlerle, şenliklerle kutluyor ve yeni başlangıçların köprüsü yapıyor. Roma İmparatorluğunun yükseliş dönemine kadar da 21 Mart eski dünya (Asya-Afrika-Avrupa) hakları için böyle bir anlam ifade ediyordu. 1912 yılında 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edilmesi de Mart ayını daha derin ve anlamlı kılıyor; toplumsal ve evrensel anlamını daha da güçlendiriyor ve böylece Newroz ruhuyla 8 Mart coşkusu buluşmuş oluyor.

Mart ayı insanlık tarihinde ve yaşamında böylesine anlamlı ve belirgin özellikleriyle yer edinirken; daha sonraları halkların tarihine, yaşamına kara leke olarak düşen; nefret ve tiksintiyle karşıladıkları olayların yaşanmasına da tanıklık ediyor. Kürdistan ve Türkiye halkları böylesine tezatlık taşıyan yeni bir Mart ayını daha karşılıyor. Bu yönüyle de Mart ayı aynı zamanda bu iki karşıtlık arasında mücadelenin daha şiddetli yaşanacağı bir tarihin de başlangıcı oluyor.

Halklar, kadınlar, gençler, devrimciler, demokratlar, sosyalistler için 21 ve 8 Mart böyle bir anlam ifade ederken; 12-16-30-31 Mart vb günler de Mart ayının sayfalarına katliamlar olarak geçen tarihi günler oluyor. Bu katliamlarla da emperyalist, sömürgeci, faşist, gerici güçler; kapitalist modernite sistemi kendi egemenlik ve hegemonyasını güçlendirmek ve sağlama almak istiyor.

12 Mart 1971 askeri faşist darbesi ile doruğa ulaşan, Kürdistan ve Türkiye halklarının tarihine birer kara leke olarak geçen katliamlar, saldırılar çoğunlukla Mart ayında yaşanmıştır. Ve bu, bir tesadüf değildir. Türkiye'de 12 Mart 1971 günü yapılan askeri faşist darbenin böyle bir özelliği var. Öyle ki, askeri faşist muhtıranın verildiği günün 12. gün olarak belirlenmesi bile bir tesadüf olmaktan öte son derece bilinçli olarak seçilmiştir. Kendi itirafına göre de 12. günün seçilmesi askeri tabirle "hedefli on iki'den vurmak" anlamına gelmektedir.

12 Mart askeri faşist darbesi Türkiye'de NATO'cu generaller tarafından yapılmıştır. Hedefinde Türkiye ve Kürdistan halkları; sosyalist, devrimci ve demokratik güçler vardı. 12 Mart'la birlikte yaşanan saldırılar da bunu göstermektedir. Binlerce genç işkence tezgahlarından geçirilerek zindanlara doldurulmuş, onlarca genç kurşunlanarak

katledilmiş, idam sehbaları kurulmuş, Kürdistan dağları, köyleri, kasabaları komandolarla, jandarmalarla doldurulmuş ve halk tam bir zulüm cenderesi altına alınmıştı. Türkiye'de grevler, gösteriler yasaklanmış, sendikalar, dernekler kapatılmış; bu baskılarla halk adeta nefes alamaz hale getirilmek istenmiştir. Böylece Türkiye ve Kürdistan, sömürgeci soykırımcı TC devleti tarafından her yönüyle halklar üzerinde kurulu faşist bir diktatörlük haline getirilme sürecine alınmıştı.

Bu yönüyle de 12 Mart sadece halklara, sosyalist, devrimci, demokratik güçlere karşı başlatılan bir imha, sindirme saldırısının adı değil; aynı zamanda oligarşik devlet yapılanmasının faşistleştirilmesi yönünde atılan en güçlü adımlardan biri olma özelliği de taşımaktadır. TC devleti'nin içerisine girdiği bu faşistleştirilme süreci; Ortadoğu'da ve yine İkinci Dünya Savaşı sonrası Dünyada yaşanan konjektörle ilintiliydi.

1960 yıllar kapitalist modernite sistem için kabus yılları haline gelmişti. Afrika ve Uzak Doğu ülkelerinde yaşanan ulusal kurtuluş ve bağımsızlık hareketleri, yeni-sömürgelerde ekonomik, siyasal krizin vardığı boyutlar ve Batı-Avrupa'nın kapitalist devletlerin yaşadığı iç siyasal sorunlar ile sömürgelerde yükselen anti-sömürgeci mücadele yanında dünyada yaşanan petrol krizi ve 68 Gençlik Hareketleri dünya ve Ortadoğu için yeni bir sürece girdiğinin de bir göstergesi olmuştu. NATO'cu generaller tarafından 12 Mart askeri faşist muhtırası, dünyada böylesi gelişmelerin yaşandığı bir ortamda verilmişti ve bu ABD'nin 'Yeni Dünya Düzeni' adını verdiği, tümüyle kendi çıkarları doğrultusunda dünyayı yeniden biçimlendirme arayışı ve politiklarından bağımsız değildi.

Hatırlanacağı gibi 1971 yılı Dolar'ın "kağıt altın" olarak kabul edildiği yılın adı olmuştu. Bunun anlamı ise; Dolar'ın serbest kalarak, evrensel bir para haline gelmesiydi. Bu pazar-para ilişkisinde, paranın dolaşımında, kontrol ve hakimiyetinde yeni bir dönemin başlaması anlamına gelmekteydi. Böylece dünyanın ve Ortadoğu'nun 1970 sonrasında nasıl bir güzergah izleyeceği belirlenmiş olmaktadır. 12 Mart askeri faşist darbesi de bu genel projenin bir parçası olarak tarihteki yerini almış ve rolünü oynamıştı. TC'nin siyasal olarak yönünün belirlendiği istikamet de bunu doğrulamıştır.

'71 sonrası gelişen devrimci örgütlenmeler

12 Mart askeri faşist darbesi, Türkiye ve Kürdistan halklarına, devrimci, demokratik, sosyalist güçlere karşı yürüttüğü saldırılarla belirlediği hedeflere önemli oranda ulaşmıştı. Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakka'nın da içerisinde yer aldığı onlarca devrimci öncüyü katlederek, yüzlercesini zindanlara almış; örgütleri önemli oran-

da darbeyle, toplum üzerinde hedeflediği korku atmosferini geliştirmişti. Ardından da darbe sonrasında yeniden parlamentoculuk oyunu oynanmasında bir sakınca görmemişti. Fakat bu, askerin siyasetten, iktidarı kontrol altında tutmaktan vazgeçmesi anlamına gelmiyordu; önceden olduğu gibi, asıl güç olarak iktidar üzerindeki ağırlığını korumaya devam etti. Darbe sonrası 14 Ekim 1973 yılında yapılan genel seçimler sonrasında CHP-MSP koalisyon hükümeti döneminde, Kıbrıs işgal ve ilhak saldırısıyla içerisine girilen savaşta bunun bir göstergesiydi.

Ancak her ne kadar cuntacı faşist generaller iktidar üzerindeki ağırlığını korumuş olsalar da aynı ağırlığı toplum ve gençlik üzerinde kalıcı bir hale getirememişlerdi. 12 Mart sonrasında daha çokta öğrenci gençlik içerisinde devrimci fikirler ve örgütlenmeler bir çıg gibi büyümeye başladı. Toplum, yaratılan korku psikolojisini kısa sürede üzerinden attı. Bu yönüyle de 12 Mart askeri faşist darbesini yapan NATO'cu faşist generaller amacına ulaşamamış olduklarını görmekte gecikmediler. O andan itibaren yaşanan devrimci toplumsal kabanış karşısında kontrgerilla ve kontrol altında tutulan sivil faşist güçler devreye konularak saldırıya geçildi. Bununla 12 Mart darbecileri hedefledikleri amaç doğrultusunda hareket ettiler. Ve yeni bir darbenin koşullarını hazırlamaya başladılar. Kontrgerilla saldırıları, faşist terörü de bu hedefe ulaşmanın vazgeçilmez aracı olarak kullandılar. Çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkek, öğrenci, işçi, memur, köylü, esnaf, gazeteci, akademisyen, yazar, sendikacı, sanatçı, savcı ve emniyet müdürüne varıncaya kadar binlerce insan suikastler, işkenceler, cinayetler ve toplu katliamlara uğradı. 19-25 Aralık 1978'de gerçekleştirilen Maraş katliamıyla da 12 Eylül 1980

askeri faşist darbesini gerçekleştirdiler. Böylece NATO'cu cuntacı faşist generaller 12 Mart darbesiyle ulaşmak istedikleri ama yarım bıraktıklarını sonradan fark ettikleri hedeflerine yine başka bir ayın 12'sinde yani 12 Eylül'de yaptıkları darbeye ulaşma olanağını elde etmiş oldular. Ve böylece 12 Eylül darbesi 12 Mart askeri faşist darbesinin ta-mamlayanı oldu.

Gazi Katliamı

Gazi Katliamı, Mart ayında işlenen ve takvim sayfalarına 'Kanlı Gazi Katliamı' olarak geçecekti. Gazi Katliamı 12 Mart darbesine benzer yöntemlerle gerçekleştirilmişti. 12 Mart mimarlarının kullandıkları kontrgerilla yöntemleri kullanılmış ve eski yöntemler yeniden sahnedeki yerlerini almış; eski kişilere, kurumlara aynı roller verilmişti.

12 Mart 1995 yılında İstanbul-Gazi mahallesi yaşanan katliam böyle bir özelliğe sahipti. Turgut Özal'ın şüpheli ölümünün ardında iktidar koltuğuna oturan; Süleyman Demirel, Tansu Çiller, Doğan Güreş, Mehmet Ağar çete kılığı ilk icraatına faaili belli cinayetlerle başlamış, gazeteleri, dergileri bombalayarak yoluna devam etmişti. Sansür-sürgün yasalarıyla, Madımak'tan başlayarak alanı ve kapsamı genişletilen kitlesel katliamlar; Kürdistan'ın Anadolu il sınırları, metropollere taşırılmıştı. Bir nevi 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 arası yıllarda sergilenen oyun yeniden sahneye konulmuş; kullanılan kişiler ve argümanlara varıncaya kadar sanki tarih tekerrür ediyormuş gibi her kes rolünü yeniden almıştı. Alevi ve Kürt düşmanlığı körüklenmeye başlanmıştı. Zaten 2 Temmuz 1993 Sivas-Madımak Katliamı da böyle bir anlam ifade ediyordu. Yine 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 yılları arasın olduğu gibi toplum

içerisinde bilinen-tanınan; aydın, siyasetçi, yazar, profesör, gazeteci vb toplumun önde gelen onlarca insanı ard arda katledildi. Hızını alamayan çete kılığı, devletin değişik kurumlarında kendine hizmet etmiş asker, memur, generallerini dahi öldürmekten geri durmadı. 12 Mart 1995'de İstanbul-Gazi mahallesinde gerçekleştirilen katliam da bu kirli oyunun bir parçası olarak sahneye konuldu.

İstanbul-Gazi mahallesi; sosyalist, devrimci, demokrat, yurtsever, işçi ve mekçilerin, yoğunlukla da Alevi ve Kürtlerin yaşadığı bir mahalleydi. Bu yönleriyle kontrgerillanın, faşist çetelerin hedefleri arasındaydı ve kontrgerillanın yaptığı planlama ve hazırladığı unsurlar tarafından 12 Mart 1995 günü doğrudan saldırının hedefi oldu. Kontraların gaspettikleri taksinin şaförünü katlettikleri otomatik silahlarla kahvehaneleri tarayarak bir kişiyi katletmesi ve onlarca kişiyi yaralamasıyla başlayan ve polisin tahrik ve saldırılarıyla da tırmanan, daha sonra çevre semtleri ve 1 Mayıs mahallesine sıçrayan ve günlerce süren çatışmalara neden olan bu saldırılarda onlarca insan yaşamını yitirdi ve yaralandı.

Gazi katlimında en dikkat çekici yönü: Hayri Kozakçıoğlu'nun İstanbul Valisi, Nejdet Menzir'in İstanbul Emniyet Müdürü, Mehmet Ağar'ın ise Emniyet Genel Müdürü olduğu bir dönemde bu katliamın gerçekleştirilmesi. Yine bu katliamda Abdullah Çatlı'nın adının da duyulmaya başlamış olmasıydı. Daha doğrusu bunların bir araya getirilmesi. Bunların hepside özel eğitilmiş ve hazırlanmış olan birer özel-kirli savaş görevlisi ve kontrgerilla elemanıydı. Hayri Kozakçıoğlu daha önce Diyarbakır "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" (Sömürge genel valiliği olarak okuyun) görevini yürütmüştü; Nejdet

Menzir'de Olağanüstü Hal Bölge Emniyet Müdürü olarak görev yürütmüştü. Ayrıca Sakarya, Koceli gibi yerlerde emniyet müdürlüğü yapmıştı. Bu kentler; kontrgerilla faaliyetlerinin faal olduğu, kaybedilen insanların, işkence yapılan, kurşunlanan aslında failleri belli olanların bulunduğu bir alandı. Bu bölge, uyuşturucu, fuhuş, kara para aklama, çetelerin, mafyanın, silah

halklarının, sosyalist, devrimci demokrasi güçlerinin mücadele birliğinin önüne çıkardığı engeller böylece fiiliyatta aşılmıştı. Yaşanan bu gelişmeler karşısında faşist darbeciler yine harekete geçmişlerdi. Turgut Özal'ın şüpheli ölümü ve ardından başlayan cinayetler, provokasyonlar ve kitlesel katliamlar yaşanmaya başlanmıştı. Gazi'de özel savaş görevlilerinin, kontr-

parak, gerillaya katılanların aileleriyle ilişkiler kurarak geri dönmeleri için çağrılarda bulundu. TC devleti ile ilişkilerini sıkılaştıran Beşar Esad yönetimi, Erdoğan hükümetiyle vardığı mutabakata dayalı ortak planlamalar yaparak hareket eder hale geldi. Ki, Beşar Esad ve Tayip Erdoğan arasındaki ilişki yakın aile dostluğuna dönüştü, birlikte görüntüler vermeye başladılar.

yeni süreç, aynı zamanda aralarında çok çetin ve zorlu bir mücadelenin yaşanmasına da tanıklık edecekti. 12 Mart'la birlikte TC devleti yönünü faşist diktatörlüğe doğru vererek, bu temelde yeniden yapılandırma çabasına girerken; Kürdistan ve Türkiye'de sosyalist, devrimci ve demokratik güçler de, devrimci önderler; Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya'dan devrildikleri devrim mirasını sahiplenerek yola devam edecekdiler. Bu da, kaçınılmaz olarak devrimciler ile karşı devrimcilerin karşı karşıya gelmelerine neden olacaktı. Bu karşı karşıya gelişler ya doğrudan ya da dolaylı yollardan olacaktı. Özellikle de TC devletinin bir döneme kadar izleyeceği yol, ikinci tercih olacak ve bu temelde kendisi doğrudan sosyalist, devrimci, demokratik güçlere yönelme yerine; el altında tuttuğu, örgütlenmediği sivil faşist güçleri ve kontrgerillanın yer altı unsurlarını kullanacaktı. Bunun karşısında sosyalist, devrimci, demokratik güçler propaganda ve örgütlenme mücadelesini öne çıkaracaktı. TC devleti bu saldırıları 12 Mart'ta olduğu gibi direkt resmi ordusunu, polisini, özel hareket güçlerini kullanmayacak, onun yerine 1968'de devrimci gençlik hareketine karşı "Yeniden Milli Mücadele Hareketi" etrafında bir araya gelmiş olan çeteleri kullanacaktı. Beyazıt Öğrenci katliamı da harekete geçirilen bu tür güçler eliyle gerçekleştirildi.

1973'lerin başlarından itibaren, örgütlenme ve gelişme kaydeden sosyalist, devrimci, demokratik güçlerin karşısına, hemen hemen her yerde MHP etrafında örgütlenilen sivil faşist güçler çıkarıldı. Bu güçler başta üniversiteler olmak üzere, orta öğrenim kurumlarına, sendikalara, mahallelere, grevlere, gösterilere vb ellerine bomba, silah, bıçak verilerek saldırdılar. Bu faşist çetelerin saldırısı sonucunda işçi, öğrenci, aydın, öğretmen görevlisi, bilim insanı, siyasetçi, gazeteci hatta devletin savcısı, emniyet müdürleri öldürüldü. Devletin resmi görevlileri olan kontrgerilla unsurlarının da içerisinde yer aldığı, sivil faşist güçlere yaptırılan ve Esir Türkleri Kurtarma Ordusu (ETKO), Türk İntikam Tugayı (TİT) vb adı verilen bu çeteler eliyle bir dizi katliamlar gerçekleştirildi.

Beyazıt Öğrenci katliamı da doğrudan TC devletinin yönlendirmesi altında sosyalist, devrimci ve demokratlara karşı yapılan bir katliam olarak tarihte yerini aldı. Katliam öncesi ulaşan bilgilere rağmen katliama bilinçli olarak göz yumulması veya geçit verilmesi açılan göstermelik mahkemenin de katliamın üstünü örtmekten ve devletin rolünü gizlemekten öte bir anlam ifade etmediği de bunun bir kanıtıydı.

TC devleti sosyalistlere, devrimcilere ve demokratlara karşı Maraş Katliamı'na kadar bu şekilde doğrudan olmayan yol, yöntem ve araçlar kullanarak saldırmaya devam etti. Maraş Katliamı'nın ardından ilan edilen sıkıyönetimle birlikte, doğrudan saldırı dönemini başlattı. Artık o süreçten itibaren sosyalist, devrimci ve demokratik güçlere; aracı, taşeron, füğüran vb kullanmadan doğrudan devletin militarist güçleri saldıracaktı.

Halepçe Soykırımı

16 Mart 1988 tarihinde gerçekleşen Halepçe katliamı ise, Mart ayı sayfalarına eklenen bir başka katliam oldu. 1800'lü yılların başlarından itibaren Osmanlı'ya, 20. yüzyıldan itibaren de önce İngiltere ardından da Irak devletine karşı direnen Başûrê Kurdistan halkı, Halepçe soykırımıyla hafızalarda silinmeyecek bir katliama tanıklık etti. Ancak bu katliam ön-

cekilerden farklıydı. Saddam Hüseyin rejimi Kürdistan halkının direnişini kimyasal silah kullanarak bastırmaya çalışmıştı. Resmi rakamlara göre 5 binin üstünde, halka göre ise içinde kundaktaki bebeklerin de olduğu 10 binden fazla insan bu katliamda yaşamını yitirmiş ve yaralanmıştı. Sonrasında da zehirli gazın etkileri devam etmişti. Bunun bir sonucu olarak da sakat ve ölü çocuk doğumları yaşanmıştı.

Halepçe soykırımı Saddam rejimi tarafından gerçekleştirilmişti. Fakat bu katliam dünyanın gözü önünde yaşanmıştı ve daha sonra anlaşıldı ki, bu katliamda Saddam rejiminin ortakları vardı. Halepçe'de Almanya Cumhuriyeti'ne ait fabrikalarda üretilen kimyasal gazlar kullanılmış ve TC devleti ise kimyasal silah kullanıldığı bilgisini gizlemişti.

Halepçe soykırımı 1986'da başlayan "Enfal Hareketi"nin son halkası olarak tarihe geçmişti. Kürdistan halkı Halepçe'den önce kimyasal gazların kullanıldığı saldırılar yaşamış, katliamlara uğramıştı. 1938 Dersim'de Kürt direnişini bastırmak için soykırımcı TC devleti de kimyasal gazlar kullanmış mağaralara doldurduğu binlerce Kürdü katletmişti. Daha sonraları Türkiye'de Dışişleri Bakanlığı ve Senato Başkanlığı görevleri yürüten İhsan Sabri Çağlayangil anılarında bu gerçeği itiraf etmek zorunda kalmıştı.

Günümüzde de Kürdistan halkı kimyasal gazların hedefi olmaya devam etmektedir. Bakur ve Başûrê Kurdistan'da soykırımcı TC devleti mütteliklerinden aldığı kimyasal gazları dağlardan gerillaya ve köylerde yoksul halka karşı dünyanın gözleri önünde kullanıyor. Uluslararası sözleşmelere göre yasaklanmasına, kullananlara karşı savaş suçlusu muamelesi yapılacağına dair kesin hükümler olmasına rağmen Türk devleti hala kullanmakta ısrar ediyor. Hatta kullanırken, bu sözleşmelerin altında imzası olanlardan güç ve destek alıyor. Öyle ki, Irak Saddam Hüseyin rejimine askeri müdahalenin yine Suriye kentleri bombardımana tabi tutulurken gerekçe gösterilen kimyasal gaz gerekçesi, Kürdistan'da belgeleri ve sonuçlarıyla gözler önünde olmasına rağmen, görmezden gelinerek dikkate alınmıyor. Adeta TC devletine kimyasal gaz kullanmak hak, Kürtlere karşı kimyasal gaz kullanılması müstahak kabul ediliyor.

Kızıldere Katliamı

30 Mart 1972'de Mahir Çayan ve 9 arkadaşının Kızıldere'de katledilmesinin üzerinden tam yüz yıl geçmiş bulunuyor. 30 Mart 1972 günü Tokat'ın Niksar ilçesinin Kızıldere köyünde NATO güçlerinin de doğrudan desteği ile TC ordusu içerisinde konumlanmış özel hareket birlikleri (kontrgerilla) tarafından Mahir Çayan ve 9 arkadaşı katledildi. Katledilenler arasında Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) öncü kadrolarıyla birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kadroları da yer almaktaydı. TC Sıkıyönetim Mahkemeleri tarafından haklarında idam kararı verilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın katledilmesini engellemek için Mahir Çayan ve arkadaşları Ordu'nun Ünye ilçesinde bulunan NATO radar üsünü basarak orada görevli biri Kanadalı, diğeri İngiliz vatandaşı olmak üzere iki teknisyeni rehine almışlardı. 30 Mart günü Kızıldere köyünde bir ihbar üzerine kaldıkları evde kuşatıldılar.

Kuşatma altındayken Mahir Çayan'a yapılan teslim olun çağrısına Mahir Çayan; "sıradan erleri geri çekin, rütbeliler gelsin, biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" sözleriyle yanıt vermiştir. TC

TC ve Suriye rejimi arasında kurulan sıkı ilişkilerin devam ettiği bir süreçte 12 Mart 2004 yılında Qamişlo'da iki futbol takımı arasında yapılan müsabakada tribünlerde çıkarılan provakasyon sonucu olaylar yaşanmaya başladı; rejim askerlerinin müdahalesiyle de iyice tırmanarak Serêkaniyê, Hasekê, Amûdê, Efrîn vb iller ile Suriyenin başkenti Şam'a ve Halep'e kadar yayıldı. Yaşanan bu olaylar esasında elli iki kişi şehit düşerken, yüzlerce insan yaralandı.

kaçakçılığının, yeraltı devlet baronlarının çiftlik gibi kullandığı bir mekan haline gelmişti. Yürütülen tüm bu kirli işlerin koordinatörlüğünü Mehmet Ağar yapmış ve dışarıyla olan bağlantılarını O kurmuştu. Abdullah Çatlı ise, özel savaş rejiminin ihtiyaç duyduğunda kirli işlerini yerine getiren bir tetikçi olarak rol oynamıştı. Abdullah Çatlı'nın adı da daha çok 1976 yılı sonlarından itibaren duyulmaya başlanmıştı. O süreçlerde Ankara ve çevre illerde işlenen Balgat, Piyangotepe, Bahçelievler, Tıncelik vb toplu katliamların yaşandığı süreçte popüler olmuştu. 12 Eylül 1980 sonrasında MiT'in yurt dışı cinayet ve kirli işlerinde daha çok da Ermeni Hareketlerine ve sol devrimci güçlere karşı yürütülen saldırılarda tetikçi olarak kullanılmıştı.

Tüm bu kişiliklerin aynı süreçte İstanbul'da olmaları bir tesadüf olmadığı gibi; Gazi Katliamı'nın ne anlama geldiğinin de bir göstergesiydi. 90'lı yıllar 12 Eylül sömürgeci faşist diktatörlüğün tüm bastırma ve sindirme çabalarına, rağmen; sol, devrimci, demokratik güçlerin yeniden örgütlenme ve mücadele arayışlarını girmelerini engelleyememişti. Başta Diyarbakır 5 Nolu'da PKK'li tutsakların zindan direnişleri ve 15 Ağustos gerilla hamlesi ve bunun kesintisiz, istikrarlı ve katlanarak açığa çıkardığı gelişmeler toplumsal devrimci dinamikleri tetikleyerek harekete geçirmişti. Bunun bir sonucu olarak da sosyalist, devrimci, demokratik güçler de üzerlerine serpilmiş olan ölü toprağını atmaya ve ayağa kalkmaya başladılar. 1989 ve sonrasında yaşanan toplumsal hareketler de bunun bir sonucuydu. 15 Ağustos'un vurduğu darbenin sarsıntısını yaşamaya devam etmekte olan 12 Eylül cuntasını gerçekleştiren NATO'cu generallerin kaçan uyuklarını kabusa dönüştüren de bu yaşananlar olmuştu. O zamana kadar; Kürdistan ve Türkiye

gerilla elemanlarının, Abdullah Çatlı gibi faşist katillerin bir aradalığı böyle bir gerçekliği anlatıyordu.

Gazi katliamı bu yönleriyle Türkiye ve Kürdistan halklarının birlikte mücadelesine karşı, sömürgeci, soykırımcı faşist TC devletinin kanlı saldırılarından biri olarak tarihe geçerken, aynı zamanda halkların, Kürdistanlı ve Türkiye'de sosyalistlerin, devrimcilerin, demokratların mücadele zemininde birlikteliğinin en güçlü deneyimlerinden biri haline geldi. Birlikte mücadele etmenin, örgütlenmenin ne kadar zorunluluk olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Qamişlo Katliamı

Roja ve Kürdistan'ın Qamişlo kentinde 12 Mart 2004 tarihinde provakasyon sonucunda yaşanan ve onlarca Kürdün katledildiği, yaralandığı katliam da kanlı bir tarih olarak tarih sayfalarına geçti. Uluslararası komployla Önder Apo'nun Suriye'den ayrılmasından sonra, TC devleti ile Suriye rejimi arasında ilişkiler gelişmeye başlamıştı. Önder Apo'nun Suriye'den ayrılmasının hemen ardından imzalanan "Adana Mutabakatı" bunun bir göstergesiydi. Ki, Adana Mutabakatı sonrasında TC devleti ile üzerinde uzlaşılan konularla ilgili olarak atılan adımların etkileri görüldü bir hal aldı. Hafız Esad'ın ölümü sonrasında da bu etki daha belirgin bir görünüm kazandı. Kürt karşıtlığı üzerinden Arap milliyetçiliği körüklenmeye başlandı. Bölge devletleriyle anti-Kürt ittifakı temelinde ilişkiler geliştirilerek; ortak hareket arayışları içerisine girildi. Suriye ve Rojava Kürdistan'da Kürtlere yönelik başlatılan operasyonlar da onlarca kişi işkencelerden geçirilerek zindanlara atıldı ve birçok devrimci TC devletine teslim edildi. Rejim, "yasalarında" düzenlemeler ya-

Hatta işi ortak bakanlar kurulu toplantısı düzenlemeye, futbol maçları organize etmeye kadar götürdüler.

TC ve Suriye rejimi arasında kurulan sıkı ilişkilerin devam ettiği bir süreçte de 12 Mart 2004 yılında Qamişlo'da iki futbol takımı arasında yapılan müsabakada tribünlerde çıkarılan provakasyon sonucu olaylar yaşanmaya başladı; rejim askerlerinin müdahalesiyle de iyice tırmanarak Rojava kentlerinden Serêkaniyê, Hasekê, Amûdê, Efrîn vb iller ile Suriye'nin başkenti Şam'a ve Halep'e kadar yayıldı. Yaşanan bu olaylar esasında Rejim güçlerinin kullandıkları tank, top ve asker kurşunlarıyla elli iki kişi şehit düşerken, yüzlerce insan yaralandı, Bir o kadarı da tutuklanarak işkenceye alındı.

Kürtlerin tarihine Qamişlo Katliamı olarak geçen bu Katliam, Suriye rejiminin Amûdê Sinema, Hasekê zindan Katliamlarının ardından yaşanan kitlesel katliamlar arasında yer aldı.

Beyazıt Öğrenci Katliamı

Tarih sayfalarına Beyazıt Öğrenci Katliamı olarak geçen ve 1978 yılının 16 Mart'ında bombalı ve silahlı saldırı sonucunda yedi öğrencinin yaşamını kaybettiği ve kırk iki öğrencinin yaralandığı; İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde gerçekleştirilen katliam Türkiye Cumhuriyet tarihine kara bir leke olarak geçecekti.

12 Mart 1971 askeri faşist darbesinin baskı ve korkusunu üzerinden atan devrimci, demokratik hareketler yeniden örgütlenmeye başlamış, faşizme karşı toplumsal muhalefetin hareketliliği canlanmıştı. 'Yeni bir dönem' başlıyordu. 1973'lerin başından itibaren siyasal ve toplumsal olarak yaşananlar Kürdistan ve Türkiye'de; sosyalist, devrimci, demokrat güçler için yeni bir başlangıçtı. Her iki temel güç için içerisine girilen bu

devletinin resmi olarak özel hareket birliklerini kullandığı bu saldırılar esnasında bir kişi sağ kurtulabilmiş, ancak Mahir Çayan'la birlikte dokuz yoldaşı direnerek şehit düşmüşlerdir.

Kızıldere Katliamı Türkiye ve Kürdistan devrimci mücadele tarihinde birçok yönüyle bir dönüm noktası oldu. Soykırımcı TC devletine karşı ancak silahlı mücadele ile karşı konularak, zafere ulaşılabilceği, bunun dışında bir beklentinin ancak hayal olabileceği, Kızıldere Direnişi ile açığa çıkmış oldu. Açığa çıkan bir diğer sonuç ise THKP-C ile THKO öncü kadrolarının birlikte savaşıarak devrimci yoldaşlığını örneğini sergileyerek gösterdikleri, devrimin ancak sosyalist, demokratik güçlerin birliği ile gerçekleşebileceğini göstermiş olmasıdır. Bu tarihsel iki sonuç, tüm sol ve sosyalistlere, devrimci ve demokratlara yapılan doğrudan, açık bir çağrıdır. Günümüzde de mutlaka esas alınması, gereklerinin yerine getirilmesi gereken bir mirastır.

Bu çağrı doğru olduğu kadar mutlaka gereklerinin yerine getirilmesi de bir o kadar zorunlu ve gereklidir. 1973'ün başlarından itibaren örgütlenme ve propaganda çalışmaları yoğunlaştırılan sosyalist, devrimci ve demokratik güçlere karşı saldırıya geçen devlet kontrolündeki faşist güçlere karşı üniversitelerde, sendikalarda, mahallerde yürütülen birlikte ortak mücadele ve dayanışma da bunun kanıtıdır. Ki, ne zaman bu ortak ruhdan uzaklaşılmaya başlanmış o zaman Türk devleti ajan-provokatörler eliyle devrimcilerin mevzilerine daha bir pervasız saldırmış, devrimci ve demokratik güçleri çok daha fazla etkisiz kılmış, hatta tahrik etmiş, suni sorunlar yaratarak bir araya gelmenin yollarını kapatmaya çalışmış, ortak mücadele edilemez noktasına getirmek istemiştir.

Eğer 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi öncesinde sosyalist, devrimci, demokratik güçler asgari düzeyde bile bir direniş cephesi oluşturulabilseydi; askeri faşist cuntanın önünü kesmiş olacak ve bugün Türkiye ile Kürdistan'da siyasal ortam çok daha farklı olacaktı. Mahir Çayan ve yoldaşları Kızıldere Direnişiyle bunun nasıl sağlanabileceğinin, başarabileceğinin yolunu göstermişti. Şimdi de bu yolu esas almak ve Kızılderinin mirasını yaşatmak Türkiye ve Kürdistan halklarının geleceğini belirleyecek olan bir çağrı olma özelliğine sahiptir ve önemini korumaya devam etmektedir. Bu çağrıyı esas olmak sol sosyalist, devrimci, demokratların boynunun borcudur.

Qazi Muhammed ve Yoldaşlarının İdamı

Mart ayının son sayfasına eklenen bir başka katliam ise Qazî Mihemed'in 31 Mart 1947 günü Mahabat Çarcıra meydanında yoldaşları; Başbakan Hacı Baba Şeyh ve Savunma Bakanı Muhammed Hüseyin Seyfî Kadî ile birlikte idam edilerek katledilmesi oldu.

Çarcıra meydanı Mahabad merkezli Kürdistan Cumhuriyeti'nin 22 Ocak 1946 yılında Qazî Muhammed tarafından ilan edildiği meydanın adıydı. Bu ilanın yapılmasının ardından 14 ay sonra, 31 Mart 1947 yılında Qazî Mihemed ile iki yoldaşı idam edilmiş oluyordu. Bu şekilde Qazî Mihemed ve yoldaşlarının idamı, Kürdistan Cumhuriyeti'nin ilanının gerçekleştirildiği yerde yapılarak Kürdistan halkına da, "başladığı yerde bitiririz" mesajı verilmek istenmişti. Sömürgeciler tarafından bugünde Kürdistan halkına; "bundan sonra onlar gibi başkaldırır, devlet kurmaya çalışırsanız sizin başınıza geleceklere aynen böyle olacaktır" mesajı verilmiştir. Genç-Palu-

Hani Direnişi bastırıldıktan sonra Şeyh Sait ve yoldaşlarının Amed Dağ Kapı Meydanı'ndaki idamlarıyla verilen mesaj da benzeri bir anlam ifade etmişti. Önder Apo'ya karşı uygulamaya konan 15 Şubat tarihi ile Genç-Palu-Hani Direnişinin yine Önder Apo'ya verilen idam kararının da Şeyh Sait ve yoldaşlarının katledildiği güne denk getirilmesi bir tesadüf olmaktan daha çok böyle bir gerçekliği ifade ediyor.

Kürdistan Cumhuriyeti'nin yıkılmasında Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ordusunun İran topraklarından çekilmesinin önemli bir rolü olmuştu. SSCB ordu birliklerinin çekilmesini fırsat bilen İran Şahlık rejimi ordusunu bu genç Cumhuriyetin üzerine sürerek yeniden Rojhilatê Kurdistan topraklarını işgal etmişti. Bu işgalle birlikte de yüzlerce yıl sonra ilk defa Kürdistan adıyla kurulan bir Kürt devletinin varlığına son vermiş oluyordu. Böyle de olsa kullanılan yaygın ismiyle Kürdistan Mahabad Cumhuriyeti 14 aylık ömrü içerisinde kendini siyasal bir yapılanış içerisine alarak; eğitim, kültür vb alanlarda belirli adımlar atmayı başararak, halkın desteğini alma gücüne erişmiş, diğer parçalarındaki ve yurt dışında yaşamak zorunda bırakılmış olan Kürtler için ufuk açıcı bir rol oynamış ve destek görmüştü. Başta İran olmak üzere diğer sömürgeci devletleri; TC, Irak ve Suriye devletlerini korkutan da bu gerçeklik olmuştur. Onun içindir ki, Kürdistan Cumhuriyeti'nin işgalinde TC başta olmak üzere diğer sömürgeci devletler tam destek vermiştir. Öyle ki, İran ordusu Kürdistan Cumhuriyeti'ni işgal etmek için harekete geçtiğinde TC de ordusuyla devlet sınırlarına güç kaydırmıştır.

Kürdistan Cumhuriyeti'nin işgali ile Qazî Mihemed ve yoldaşların katli sadece Rojhilatê Kurdistan'da değil tüm Kürdistan parçaları ve yurt dışında yaşamak zorunda bırakılan Kürtler içinde büyük bir tepki uyandırmıştır. Tepki ile sınırlı kalınmamış, davanın sahiplenilmesi istenmiştir. Sahiplenme çağrısı kabul görmüş ve Rojava Kürdistan'ında bu çağrı yaşam bulmuştur.

19 Temmuz 2012 Rojava Devrimi kendi öz gücüne ve dinamiklerine dayanarak o günkü konjonktör içerisinde yaşanmıştı. Onuncu yılını doldurmak üzere olduğu bu günlerde, bu temel dayanaklardan güç alarak devrimi koruma ve geliştirme arayışı içerisinde bulunmaktadır. Küresel sermaye güçlerinin desteğini alan soykırımcı TC devletinin işgal ve ilhak saldırılarına, Rusya ve İran gibi devletlerin desteğini alan Kürtler karşısında, savaş halinde olduğu soykırımcı TC devleti ile uzlaşma ve işbirliği halinde olan Suriye rejiminin provakasyonlarına, müdahalelerine ve engellemelerine rağmen bu kararlı yürüyüşüne devam edildiği gibi, büyük gelişmelerde kaydedilmiştir. Rojava Devrimi Onuncu yılına da kat ettiği bu gelişmelerle girmektedir. Rojava Devrimi sağladığı bu başarılarla 14 ay gibi bir süre olan Kürdistan Cumhuriyeti pratiğinde çıkardığı sonuçların önemli bir rolü olmuştur.

Bu yönleriyle Mahabad merkezli Kürdistan Cumhuriyeti'nin ilanı tüm Kürdistan halkı için bir moral kaynağı olduğu gibi, sonrası da çıkarılan dersler sonucunda Özgür Kürdistan idaline ulaşmanın önemli bir kazanımı olarak Kürdistan halkına mal olmuş ve tarihine geçmiştir.

Ulusal Kahramanlık Haftası

Mart ayı sayfalarına yazılan kanlı tarihler aynı zamanda, katliamlara karşı direnişlerin de tarihi anlamına gelmektedir. 12 Mart 1971 askeri faşist dar-

besine karşı; Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga'nın şehit düştüğü, 31 Mayıs 1971 Nurhak, Hüseyin Cevahir'in yaşamını kaybettiği, Mahir Çayan'ın yaralı tutsak düştüğü, 1 Haziran Maltepe, Ulaş Bardakçı'nın 19 Şubat 1972'de Arnavutköy, Mahir Çayan'ın içerisinde yer aldığı On'ların 30 Mart 1972 Kızıldere, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın idam sehpalarındaki, Alihaydar Yıldız'ın 24 Ocak 1973 Dersim, İbrahim Kaypakaya'nın 18 Mayıs 1973 Diyarbakır işkence hanelerindeki direnişleri tarihe altın harflerle geçmiştir. 12 Mart 1995 Gazi Katliamı'na karşı onlarca kişinin yaşamını kaybettiği ve yaralandığı, günlerce süren, sokak çatışmalarına dönüşen halk direnişleri yaşanmıştır. 12 Mart 2004 yılında Rojava-Qamişlo Katliamı'na karşı, Rojava Kurdistan'ın tamamını ve Şam, Halep gibi Suriye'nin büyük şehirlerini de içerisine alan, sokak çatışmalarına dönüşen ve günlerce süren halk serhidanları yaşanmıştır. 16 Mart 1978 Beyazıt Öğrenci Katliamı'na karşı kitlesel tepkiler verilerek büyük gösteriler düzenlenmiştir. 16 Mart 1988 Halepçe Soykırım saldırısına karşı tüm Kürdistan'da ve uluslararası alanda tepkiler ortaya çıkmış ve tutum belirlenmiştir. 31 Mart 1947'de Rojhilatê Kurdistan'da Mahabad'da idam sehpalarında katledilen Qazî Mihemed ve yoldaşları; Hacı Baba Şeyh ve Muhammed Hüseyin Seyfî Kadî tüm Kürdistan halkının özgür Kürdistan hayaline dönüşmüş, Rojhilat Kürtleri Zagros'larda peşmerge birlikleriyle direnişe geçmiştir. Sadece bunlarla da sınırlı kalınmamıştır. 1992-1993 kan gölüne çevrilen Newroz'ları ve daha nice Martlarda yaşanan katliamlar benzeri bir anlam ifade etmiştir.

PKK Üçüncü Kongresinde kararlaştırılan Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz'ın şahadetleri arasında kalan günleri; 21-28 Mart'ı içerisine alan haftanın Ulusal Kahramanlık Haftası olarak ilanı ve 12 Mart 2016'da Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin ilanı da katliamlara, soykırımlara karşı yaşanan direnişlerin anlamlaştığı tarihi günler olmuştur.

Kürdistan'da kahramanlık Ulusal Kahramanlık Haftası'nın ilanıyla başlamamıştır; onlarca, yüzlerce hatta binlerce yıl öncesinde yaşanmış kahramanlık ve bunları yaşamış olan kahramanlar olmuştur; onların içinden tarihe iz bırakanlarda çıkmıştır. Ancak, Ulusal Kahramanlık Haftası, Kürdistan tarihinde yaşanmış olan kahramanların; kahramanlıklarını ve onların tarih ve toplum içerisindeki yerlerini kabul etmekle birlikte; Kürdistan tarihinde bir milad olan ulusal varoluşu direnişleriyle; dirilişe dönüştürenlerin başlattığı bir

dönemde ilan edilmiştir. O nedenle de kahramanların kahramanlıklarıyla bir çağrı açmış olmalarını anlatmaktadır. Bu yönüyle yaptıkları kahramanlıklarla sınırlı kalmamışlardır; kahramanlıklarının önünü açtığı çağla birlikte anlamlaştırmışlardır.

Mazlum Doğan'ın ve Mahsum Korkmaz'ın şahadetleri böyle bir anlam ifade etmektedir. Mazlum Doğan'ın yaktığı "üç kibrit çöpü" sadece içerisinde tutulduğu hücreyi değil; Diyarbakır Zindan'ının duvarlarını aşarak dağları aydınlatmış; Mahsum Korkmaz'da dağlara şavkını vuran bu direniş ateşinin aydınlığında yürüyerek gerilla mücadelesinin öncülüğünü üstlenmiştir. Diyarbakır Zindan direnişiyle yediği darbeyle yenilgiyi tadan 12 Eylül sömürgeci askeri faşist cuntası, 15 Ağustos Gerilla Hareketiyle de kaçınılmaz sonunun ne olduğunu görmüştür. Bu ise, Kürdistan halk tarihine Diriliş anı olarak kaydedilmiştir. Böylece Kürdistan'da kahramanlar, sadece kahramanlıklar yaparak değil, kahramanlıklarıyla bir çağrı; Kürdistan'da kahramanlar çağrının da başlatıcısı olmuşlardır. Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz'ın şahadetleri Kürdistan halk tarihinde böyle bir anlam ifade etmiştir. Öncesinde de yaşanmış olan kahramanları ve onların kahramanlıklarını da içerisine alan bu anlam, aynı zamanda sonrasında da Kürdistan'da şehit ve şahadet kavramının en belirgin ve doğru anlamı olarak belleklerde, hafızalarda yer edinmiştir.

HBDH ya da Halkların Birleşik Devrim Hareketi

12 Mart 1971 askeri faşist darbesiyle karartılmaya çalışılan Türkiye ve Kürdistan halklarının geleceğinin, aydınlıktan yana çevrilmesi için ilk birleşik mücadeleyi, Deniz Gezmişlerin, Mahir Çayanların, İbrahim Kaypakayaların şahsında o dönemin devrimci öncüleri ve örgütleri başlatmışlardır. Sonrasında da onların yolunda ısrar edenler onlardan devraldıkları mirası koruma kararlığı içerisinde yürüyüşü sürdürmeye çalışsalar da engeller ve zorluklarla karşılaşmışlar, büyük bedeller ödemişlerdir. Sonrasında Mart ayında yaşanan katliamlara bunlar da eklenmiştir.

12 Mart 1971 askeri faşist diktaörlüğüne karşı direnen devrimci önderlerden devralınan miras, sadece yürünen bu yolda karşılaşılabilecek olan zorluklar ve ödenen bedeller değildir. Kuşkusuz bedeller ödemeyi de göze almak gerekiyordu. Fakat bununla birlikte bıraktıkları miraslarda vardı. Nasıl mücadele edileceği, yol ve yöntem

izleneceği, dost ve düşman kavramı da vardı. Onlarla mücadele ederlerken şahadete ulaşmışlardı. Düşmana karşı mücadele ise, onun zoruna karşı devrimci zoru gerektiriyordu. Diğer mücadele biçimlerinde kullanılacak yöntem ve izlenecek yollar arasında olsa da devrimci çözüm esas olanıydı. En önemlisi de bu mücadelede devrimci, demokratik güçlerin birlikteliği gerekmektedir; bu birlik sağlanmadan halkı devrime taşımanın olanağı yoktu. Kızıldere Direnişi de bunun somut bir göstergesiydi.

Kızıldere'de devrimci eylem birliği, yoldaşlığı en üst safhada yaşanmıştı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamını engellemek için THKP-C ve THKO öncü kadroları birlikte eyleme geçmişler ve şahadeti kucaklamışlardı. Onların yolunda gidenlerin izlemesi gereken yolda sosyalist, devrimci örgütler arasında böyle bir birliğin sağlanmasıydı. Pratik süreçlerde bunu doğrulamıştı. Devrimciler bir araya geldiklerinde, birleştiklerinde faşist güçleri geriletiliyor ve darbe vuruluyordu. Bu birlik sağlanmadığında kayıplar veriliyordu. 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi öncesinde sağlanamayan birlik böyle vahim ve bir o kadar da derslerle dolu sonuçlar ortaya çıkarmıştı.

İşte bu gerçeklerden hareketle 12 Mart 2016 yılında Halkların Birleşik Devrim Hareketi ilan edildi. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihinden çıkarılan dersler sonucunda ve Kızıldere direniş şehitlerinin anısına bağlılık, onların bıraktığı mirasın sahiplenilmesi anlamında ve Türkiye'nin demokratikleşmesi, Kürdistan'ın özgürleşmesi temelinde HBDH devrimci mücadele yürütüyor. Altı yıldır bu miras mücadele edilecek yaşatılıyor. Ulaş Adalı, Ulaş Bayraktar, Atakan Mahir, Delal Amed, Sinan Dersim gibi öncülerini kaybetme pahasına da olsa büyük bir kararlılık ve ısrarla bu mücadele sürdürülüyor. Ulusal Kahramanlık Haftasında ifadeye kavuşan ve HBDH'nin ilanıyla birlikte devralınan bu miras burada kesişerek ortak bir anlama dönüşmüştür. Asıl olanda bunun anlaşılması ve gösterdiği yolda yürünmesidir. Bu başarıldığında Mart ayı sayfalarına yazılan ve bundan sonra da yazılmaya devam edecek olan, katliamları yapanlardan hesap sormak, mücadeleyi büyütmek ve katliamcı rejimleri yenilgiye uğratmak mümkün olacaktır. Ve böyle yürünürse direnişin, varolmanın ve özgürlüğün tarihi birlikte yazılır.

HBDH TÜRKİYE HALKLARININ ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN MERKEZİDİR

Hêlîn Ümit

Halkların Birleşik Devrim Hareketi 7. yılına girmiş bulunuyor. Her şeyden önce HBDH çizgisine büyük bir inanç duyarak, bu çizgide mücadele ederken şehit düşen başta Sinan Dersim arkadaşımız olmak üzere tüm devrimci militanların anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz. 7. mücadele yılında, HBDH'nin 6 yıllık pratiğinin sonuçlarını değerlendirerek daha ileri bir aşamaya taşıma kararlılığını taşıyor ve bu temelde tüm örgütsel yapılara başarılar diliyorum. PKK olarak HBDH'nin açığa çıkardığı devrimci pratiğin Türkiye ve Kürdistan devriminin ana eksenini oluşturduğunu, bu eksenin tüm çalışma alanlarına hakim kılınmasıyla demokratik Türkiye, özgür Kürdistan hedefinin gerçekleşeceğine duyduğum inancı bir kez daha belirtiyorum.

HBDH, Türkiye ve Kürdistan devrim tarihi açısından daha şimdiden önemli bir deneyim olmayı başarmıştır. Faşizmin ve faşizmin zihniyetinden etkilenen çok çeşitli çevrelerin, çok yönlü saldırıları altında birleşik mücadeleyi 6 yıl gibi bir süre sürekli gelişme çizgisi içerisinde ayakta tutmak ve daha iddialı bir düzeye getirmek çok önemli bir gelişme olmaktadır. 2016 yılının 12 Mart'ında bir hareket olarak ilan edildiğinde Türkiye'deki faşist iktidarın bu gelişme karşısında ürktüğünü, engellemek için, başta sol görünümülü şoven yapılar olmak üzere HBDH çizgisine saldırdığını biliyoruz. Faşist, sağ, sermayeci, kapitalist sömürü sistemin ve Kürt halkına karşı soykırım savaşını yürüten kesimlerin bu kadar paniklediği ve etkisizleştirmek için saldırdığı HBDH hakkında yaratılmak istenen tüm negatif, karamsar, geriye çeken ideolojik-politik saldırılara karşı tutarlı ve ısrarlı bir çaba içerisinde oldu. Elbette bu saldırılar sadece söylem düzeyinde bir özel savaş propagandası olarak kalmadı. Bir hareket olarak HBDH'nin gelişmesini engelleyecek fiziki saldırılar kadar birleşik mücadele içerisinde yer alan tüm örgütleri tek tek çeşitli yönleri ile hedefledi. Tutuklamalar yaptı, katliamlar gerçekleştirdi. Kısacası HBDH'nin Türkiye ve Kürdistan mücadelesinin odağı haline gelmemesi için elinden geleni yaptı. Geline aşamada faşist sistemin tüm saldırıları karşısında 'ileri, daha ileri' diyerek 'faşizmi yıkmaya' hamlesini geliştirdi. Bu nedenle bu süre zarfında sergilenen emek ve fedakarlıklar asla küçümsenmemelidir.

Her şeyden önce HBDH'ye duyulan büyük inanç ile başta Medya Savunma Alanları ve Rojava Devrimi'ni açığa çıkaran büyük savaşlarda yürek yüreğe, omuz omuza vererek şehadete yürüyenleri oldu. Türkiyeli ve Kürdistan'lı yüzlerce genç bunun için yollara düştü, sınırları aştı, bir araya geldi, tartıştı, kararlaştı, birlikte planlamalar yaparak Türkiye ve Kürdistan dağlarında birlikte yoldaşlık örnekleri içerisinde pratik yaptı. Bunların bir kısmı şehit düştü. Örneğin Aynur, DKP geleneğinden geliyordu. PKK olarak Aynur bizim için yoldaşlarımızdan ayıramayacağımız bir moral ve sevgi kaynağı, devrimci kararlılık ve fedailik gerçekliği oldu. Ceren, Ulaş, Baran Serhat ve yüzlercesi ile HBDH çalışmaları çerçevesinde ta-

HBDH sadece AKP-MHP faşizmine karşıtlık değil daha köklü bir stratejik birlik yürütülmektedir. Aynı zamanda Türkiye'de hakim kılınmak istenen milliyetçi-dinci-cinsiyetçi sisteme karşı demokratik komünal, eşitlikçi, kadın özgürlüğünü esas alan ve halkların kardeşliğini esas almaktadır. Dikkat edilirse burada tanımlaması yapılan sadece bir engeli ortadan kaldırmak değil bir yaşamı kurmak, bunun ilkelerini belirlemek ve nasılına aranan cevaplardır.

nıştık, birlikte çalıştık. Faşizmin halkları birbirine düşman etmeye çalıştığı karanlık bir zamanı, birlikte gerçek anlamda halkların birliği temelinde aydınlığa dönüştürme umudu olduk. Bu anlamda, ortaya çıkan bu şehitler gerçekliği ile HBDH, Türkiye ve Kürdistan devrim mücadelesinin mayası olmayı başarmış, demokratik halk devriminin oluşumu tüm hızıyla devam etmiştir. Herkesin buna saygılı yaklaşması, sorumlu davranması ve şehitlerin beklentilerine yanıt oluşturması devrimci ahlakın gereği durumundadır. Ortaya çıkan değerlere doğru yaklaşım geliştirmek Türk özel savaş sisteminden, faşizmden ve faşizme karşı mücadelesinin nasıl olması gerektiği gerçekliğinden hiçbir şey anlamamak demek olur ki devrimcilerin birkaç temel ilkesi vardır. Bunlardan biri gerçekliğe saygı olurken diğeri emeğin hakkını vermektir. Bu nedenle eleştiri ve özleştirme yaparken dikkat edilmesi gereken hususlar vardır. Bu durum hem Türkiye devrim geleneği hem de Kürdistan Özgürlük hareketi etrafında mücadele yürütenler açısından ciddiye ele alınması gereken bir husus oluyor.

HBDH'yi sadece bir mücadele aracı olarak görmek yanlış

Kürdistan özgürlük hareketi olarak HBDH'ye yaklaşımımızın stratejik düzeyde olduğunu bir kez daha belirtmek gerekiyor. Bu yaklaşımımız konjonktürel yani dönemsel değildir. Hiçbir zaman böyle olmamıştır. PKK'nin 50. Zafer yılına 2022 Newroz'u ile birlikte gireceğiz. 1973'de Çubuk Barajı ile grup olma kararının alındığı toplantı ile de, ondan sonraki 50 yıllık süre içerisinde de Partimizin Türkiye devrim hareketi ile bağlı hiç kopmadı, birlikte mücadele yürütmekteki ısrarı değişmedi. Elbette bu duruş öncelikle Önder Apo'nun ideolojik-politik, örgütsel ele alışı ile bağlantılı oldu. Önder Apo için Türkiye

ve Kürdistan devrimi diyalektik bir bağ ve ilişki içerisinde gelişme göstermek durumundaydı. Yaşadığımız süreç bunu herkese bir kez daha gösterdi. Bu anlamda Halkların Birleşik Devrim hareketini güncel olarak şu anda Türkiye'yi kasıp kavuran faşizme karşı mücadele kapsamında ele almak dar bir yaklaşım ve anlayış olacaktır. Tam tersine bir 12 Mart günü kurulan HBDH, Türk egemen sınıflarının devrimci sol sosyalist güçleri, uluslararası sermaye kesimlerinden aldığı talimat çerçevesinde tasfiye etmeye yönelik, 12 Mart askeri darbesine verilmiş bir yanıt olduğunu ilan etmiştir. Demek ki sadece AKP-MHP faşizmine karşıtlık değil daha köklü bir stratejik birlik yürütülmektedir. HBDH'yi bu anlamda sadece bir mücadele aracı olarak görmek yanlıştır. Şüphesiz mücadele etmek için bir araya gelinmektedir fakat aynı zamanda Türkiye'de hakim kılınmak istenen milliyetçi-dinci-cinsiyetçi sisteme karşı demokratik komünal, eşitlikçi, kadın özgürlüğünü esas alan ve halkların kardeşliğinin esas almaktadır. Dikkat edilirse burada tanımlaması yapılan sadece bir engeli ortadan kaldırmak değil bir yaşamı kurmak, bunun ilkelerini belirlemek ve nasılına aranan cevaplardır. Farklılıklara rağmen sosyalizm, özgürlük ve demokratik devrim gibi en genel amaçlar için bir araya geldiği çok iyi görülmelidir. Kendisini halklar karşısında uluslararası kapitalist sistemin bir kalesi olarak oluşturan Türkiye Cumhuriyeti devleti açısından bu durum ciddi bir başarısızlık anlamına gelmektedir.

HBDH içinde yer almayan hareketlerin eylemlerinde gerçek devrimci bir iddia yoktur

Yakın tarih dediğimiz cumhuriyet tarihini devrim ve karşı devrim diyalektiği açısından çok iyi incelemek gerekir. Doğru sonuçlar çıkarıldığı taktirde faşizme karşı mücadelede ilerleme kat

edebiliriz. Bu sonuçları çıkarmazsak ne kadar iyi niyetli olunursa olunsun, ne kadar mücadele etme istemi olursa olsun benzerlerimizin yaşadığı hataları yaşamaktan kurtulamayız. Darbe yeriz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti devleti bir darbe mekaniği ile kurulmuş ve günümüze kadar da bu şekilde ayakta kalmayı başarmıştır. Güncel olarak AKP-MHP faşizminde ifadesini bulan da bu darbe mekaniğinin en rafine, yetkinleştirilmiş ve dış desteklerle çalıştırılan hali olmaktadır. Bununla birlikte bahsettiğimiz darbe mekaniği sadece Türkiye tarihine giren ve açıktan yürütülen, bilinen darbeler değildir. Bir siyaset ve yönetim biçimi olarak bütünlüklü bir gerçeklikten bahsettiğimizi belirtelim. Buna komplocu darbecilik de denilebilir. Ki görünen kadar görünmeyen, herkesin bildiği ve doğrudan etkilendiği açık darbecilik kadar örtülü yürütülen darbelerin daha etkili olduğunun bilinmesi gerekir. Bu anlamda HBDH, Türkiye devrimci hareketinin başına örülen parçalanmayı özel savaş politikalarının oyununa gelme olarak görmekte ve bunu devrim mücadelesinin önündeki bir tuzak olarak boşa çıkarmaktadır. Şunu çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki HBDH içinde yer almayan hareketlerin ne eylemlerinde ne de söylemlerinde gerçek anlamda devrimci bir iddia yoktur. Türkiye devriminde iddialı olan hareketler zaten büyük bir sorumlulukla ortak mücadele içerisinde yer almaktadır. Bu örgütlerin niceliklerinden ziyade niteliklerinin önemli olduğunu bir kez daha vurgulamalıyız. Evet ne kadar köklü geleceklere dayanıyor olsalar da birçok örgütün daralmış olduğu tespitine katılıyoruz. Bunu bu örgütlerin kendisi zaten dile getiriyor. Fakat HBDH içerisinde yer almak bir güçlenme iddiasını, arayışını, bunun için her türlü bedel vermeyi göze alma anlamına geliyor ki devrimciler maddi imkanlarla değil manevi dünyaları ve iddiaları ile önce devrimci olurlar. Manevi dünyada yani zihniyette

ve duyguda yaşanan kararlasmalarda ısrarlı olundugunda açığa çıkardığı gelişmeyi en çok Kürdistan Özgürlük Hareketi ve PKK olarak bizler biliyoruz. PKK olmaz denileni olduran, bitti denileni yeniden ve yeniden adeta külle-rinden doğuran ve öldü denileni me-zardan kaldıran bir hareket olmayı böyle başarmıştır.

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan beri Türk halkı olmak üzere Kürtler ve bu coğrafyanın diğer kadim halklarına düşmanlık temelinde şekillendi. En fazla da adına hareket ettiği Türk halkı bu süreçten büyük zararlar gördü. PKK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Hareketi Kürt halkı açısından bu süreci büyük oranda aydınlatmış için bilinçlenme ve özgürlük temelinde politikleşme ile eyleme geçme yaşandı. Fakat aynı şeyi Türkiye halkları için belirtmiyoruz. Türk halk gerçekliği üzerinde oluşturulan karanlık giderek halk kimliğinin yerine geçen bir kimlik haline dönüşerek beyaz bir soykırım haline dönüşüyor. Bu durum HBDH'nin örgütlenmesine kadar, Türkiye devrim hareketinin en temel handikapı oluyordu. HBDH'nin Türkiye devrim ve Kürdistan Özgürlük Hareketi ile gerçekleştirdiği çıkış bu gerçekliğe yapılan müdahale olmuştur. Önemle kavranması gereken husus bu müdahalenin, bu devrimci çıkışın önünü alma stratejisi Türkiye'deki egemen sınıfların ve halk düşmanlarının öncelikli politikası olarak gelişme göstermiştir. Önder Apo 'Kürt Kürsüz, Türk Kürsüz olmaz' demektedir. Her iki halkın geçmişte kadar geleceğinin de birlikte şekilleneceğini ifade eden bu tespit, halk hareketlerinin başarılı olmak için öncelikli olarak birlikte mücadele etmeleri gerektiğini gösteren en sade ama çarpıcı tespit olmaktadır. Buna karşılık Türk egemen sınıfları ve devlet geleneği açısından Kürdün ve Türkün bir araya gelmesi, ortak mücadele etmesi, birbirini tanıması ve anlaması kendileri açısından varlık-yokluk sorunudur. Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan halkların inkarını Türkçülük ideolojisi temelinde soykırım politikaları ile yürüten TC gerçekliği açısından halkların birlikte mücadele etmesi taktik değil stratejik bir konu olarak görülmektedir. HBDH'nin varlığı ve 7. yılına giren mücadelesi Türk devletinin oluşumundaki en temel stratejinin darbe aldığını ve başarısız kaldığını göstermektedir.

Türkiye'de devrim iddiasında bulunanlar Kürdistan konusunda tavır almadan adım atamazlar

Devrim sorunuyla ilgilenen gruplar olarak, Türkiye devrimci hareketinin özellikle 12 Mart darbesi sonrası, Türkiye'nin devrim önderlerinin tasfiyesi ile içerisine girdiği dar boğazı biliyoruz. Birçok devrimci örgüt tüm iyi niyetli çabalarına ve insan üstü militanlıklarına rağmen toplumsal hareket haline gelemedi, marjinal duruma girdi. Bu durumu dünya çapındaki sosyalist hareketlerin yaşadığı gerilemeye bağlayan ve özellikle sovyetler şahsında reel sosyalizmde yenilgisi ile ilişkilen-diren değerlendirmeler sıklıkla yapıldı. Tüm bu değerlendirmelerde gerçeklik payı vardır. Fakat gerçekliğin Türkiye

HBDH ideolojik-politik ve eylemsel düzeyde saldırıları önemli düzeyde engellemiştir

HBDH, Türkiye ve Kürdistan gençliğinin tarihsel toplum temelinde çözümülemesi üzerinde şekillenmiştir. İlan edildiği dönem oldukça isabetlidir. Türkiye'deki örtülü faşist odakların, darbe mekaniğini yeniden devreye koyduğu 2016 yılında, saldırılar altında kurulmuştur. Tam da olması gerektiği gibidir. AKP'nin başta Kürt halkı olmak üzere Türkiye ve Kürdistan halkı karşısında soykırım saldırılarını, 'çöktürme planı' çerçevesinde uyguladığı bir dönemde mücadele yürütme kararı almıştır. Dikkat edilirse AKP bu saldırı-ganlığını sağ cephede kurduğu ittifaklara dayandırmak zorunda kalmıştır. Buna karşı devrimci direnişin mücadele cephesi ise HBDH'dir. Burada sorulması gereken soru böyle bir stratejik ittifakın faşizme karşı mücadelede kazandırdıkları olmaktadır.

Herşeyden önce HBDH ile, Kürdistan özgürlük hareketini tecrit ederek yalnızlaştırma planı boşa çıkarılmıştır. Özgürlük hareketimizin bu düzeyde tecrit edilmesi demek faşizmin çok daha rahat bir şekilde saldırı yürütmesi demek olurdu ki çöktürme planının stratejisi boşa çıkarılmıştır. Faşizmin sadece Kürtlerin değil Türkiye halklarının da düşmanı olduğu ve buna karşı mücadele edilmesi mesajı Türkiye sol hareketleriyle birlikte verilmiştir. Unutulmalıdır ki her iktidar ve yönetim erki meşruluğa dayanır. İçinde bulunduğu-muz dünyada tüm siyasal sistemler hangi ideoloji ile hareket ederlerse etsinler yürüttükleri saldırılarda meşruluklarını ortaya koymak durumundadırlar. Kürt halkına ve onun örgütlü gücüne yönelen tasfiye saldırılarında TC bunu gerçekleştirmek için çok yoğun bir özel savaş saldırısı yürütmüştür. Terörize ederek düşmanlaştırma, Türk toplumunu devletle özdeşleştirerek tüm imkanlarını Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşa seferber etme bunun başında gelmektedir. HBDH ideolojik-politik ve elbette eylemsel düzeyde bu saldırıyı önemli düzeyde engellemiştir. Askeri ve eylemsel hedefler çerçevesinde oluşan HBDH'nin bu kararlılığı ne kadar yetersiz olursa olsun toplumsal alanda etkili olmayı başarmıştır.

Başardığı ikinci önemli konu ise başta Bakurê Kurdistan olmak üzere tüm Kürdistan parçalarında yürüttüğü işgal ve soykırım saldırıları karşısında Türkiye'de önemli bir eylem çizgisini ortaya koyması olmuştur. Eylemlerin

faşizmi yıkmaya aşamasına gelememiş olması ciddi bir sorun olarak özeleştirilmiştir. HBDH'nin Türkiye ve Kürdistan'ın çok çeşitli merkezlerinde AKP-MHP'yi, onun faşist işbirlikçilerini, emek, halk ve kadın düşmanlarını hedefleyen milis eylemleri Türkiye halklarına nefes aldırması. Mücadele etmek isteyen ancak bunun nasilini bilemeyen Türkiye gençliğine çağrı olmuştur. Türkiye halklarına bir seçenek sunmuştur. AKP-MHP faşizminin yaratmak istediği korku iklimine karşı cesareti temsil etmiş, toplumsal muhalefetin gelişmesini zeminini oluşturmuştur. Dikkat edilirse geline aşamada artık Türkiye ve Kürdistan toplumu AKP-MHP faşist iktidarına karşı çok çeşitli biçimlerde harekete geçmektedir. Bu duruma kendiliğinden gelinmediğini bilmeliyiz. Eğer faşizmin kendisini kurumsallaştırmak istediği geride kalan 6 yıllık süre içerisinde Türkiye cephesinden de sınırlı ve yetersiz de olsa direniş geliştirilmeseydi, topluma cesaret verecek eylemler gerçekleştirilmeseydi, AKP-MHP'nin faşist yapıları çeşitli düzeylerde darbelenmeseydi bu noktaya ulaşılması için çok daha fazla zaman gerekecekti. Bu anlamda HBDH'nin eylem çizgisi devrimci mücadeleyi hızlandıran bir rol oynamıştır.

HBDH, AKP-MHP faşizminin yaratmak istediği korku iklimine karşı cesareti temsil etti

Bununla birlikte HBDH'nin şimdiye kadar ulaştığı düzeyin çok üstünde bir potansiyele sahip olduğuna inanıyoruz. Bunun açığa çıkarılmamasının çok önemli bir nedeni olarak ise Birleşik Devrim Mücadelesine yaklaşımdaki darlık ve yüzeyselliklerden kaynaklandığını belirtebilirim. Birleşik Devrim Mücadelesi kapsamında topluma ulaşarak, mücadeleye çekme konusunda zayırlıklar vardır. Bunların başında da gençlik kesimleri gelmektedir.

HBDH, Türkiye gençliğini etkilediği oranda örgütlenme ve eylem çizgisine çekememektedir. Oysa faşist AKP-MHP rejiminden rahatsızlık duyan, tepki içerisinde bulunan kesim gençlerdir. Dönemi geçmiş, gerici ideolojilerle gençliği etkilemeye çalışan AKP-MHP faşizmi karşısına, demokratik devrim programı ile çıkmayı başaran bir hareketin gençliği etkilememesi söz konusu bile olamaz. HBDH'nin bu konuda kesinlikle planlı, programlı çalışmaya ihtiyacı olduğunu özeleştirilme temelinde

belirtebiliriz. Antifaşist mücadele ancak gençlik potansiyelinin faşizmle mücadele çizgisine çekilmesi ile başarıya ulaşabilir. HBDH'de yer alan devrimci örgütler olarak temel ortak tespitimiz faşizmin seçimlerle ya da farklı reformist yöntemlerle yıkılmayacağı olmaktadır. Türkiye'de görece demokratik bir ortam olsaydı, demokratik dönüşüm seçimler başta olmak üzere siyasal mücadele ile gelişme gösterebilirdi. Fakat karşımızda dört başı mamur bir darbeci faşizm olduğuna göre buna karşı mücadelenin toplumsal direnişin radikal düzeyde geliştirilmesi olduğu açıktır. Bunun ise gençlik öncülüğünde, gençliğin demokratik sosyalist düzeyde bilinçlendirilmesi, örgütlenmesi ve bunun için eylem geçirilmesi ile gerçekleşeceğini kabul etmek gerekir. HBDH açısından en temel sorun Türkiye gençliğinin bu ihtiyacına yeterince yanıt oluşturamaması, buna öncülük edecek bir çalışmayı gerçekleştirememesi olmaktadır. Radikal toplumsal mücadele ve direniş sadece açıklamalarla ve çağrılarla gerçekleştirilemez. Gençlik ancak etkili olacağı eylem çizgisine sahip çıkar. Bunun için eylemlerimizin örgütlenmenin esas yöntemi olduğunu bilerek hareket etmemiz gerekmektedir.

Elbette HBDH'nin ulaştığı birleşik mücadele kültürünü ve politik-askeri çizgisini daha fazla anlatacak araçlara, yöntem ve üsluba da ulaşması önemli olmaktadır. Geçen 6 yıllık süre içerisinde bu konuda çok önemli bir çaba harcadığını ve her geçen gün daha fazla görünür olduğunu, etkisini artırdığını biliyoruz, görüyoruz. Bununla birlikte bunu daha fazla, sistemli ve etkili yapmamız gerekiyor. 3. Dünya Savaşı'nın yoğunlaştığı ve her yerde çeşitli ittifakların şekillendiği bir dünyada halkların özgürlük ve demokrasi seçeneğinin devrimci ittifaklar temelinde güçlenmekten geçtiğini daha iyi kavratmak önemlidir. Önder Apo 'devrim sorunu bir ittifaklar sorunudur' diyordu. Biz de PKK olarak Önder Apo'nun yaptığı bu tespiti merkezine Türkiye'de HBDH'yi yerleştiriyoruz. Çeşitli düzeylerdeki diğer ittifaklar bu hareketin çeperinde gelişecek ve rolünü oynayacaktır. Bunun için HBDH'yi büyütecek yaklaşımları geliştirerek devrimci öncülüğe yakalanan bu düzeyin toplum ve siyasal alanda daha geniş, kitlesel birleşik mücadeleye alanlarına dönüştürecek yaratıcılığı, esnekliği gösterecek bir düzeyin tutturulması gerektiğine inanıyoruz.

7. yılında HBDH, sadece son bir yılın değil geride kalan 6 yılın pratiğini de gözden geçirmekte, farklı devrimci parti ve örgütler arasında geliştirdiği ortak çalışma kültürünü özeleştirilme temelinde oturtmaktadır. Birbirini anlama ve ortak çalışma kültürü özeleştirilme olmadan, yoldaşça eleştiri geliştirmeden ve elbette devrim sorumluluğunu taşımadan gelişme gösteremezdi. Eğer başlangıçta birkaç ay ömür biçilen bir hareket bu kadar uzun süre, sistematik bir gelişme göstererek ilerleme kat edebilmişse bunun sırrının bu olduğunu bilmek gerekir. Birleşik devrim hareketinin önünü açan bu ortaklaşma kültürüdür. Bunun sosyalizmin de öz olduğunu bilelim. Ortaklaşmak ancak devrimci demokratik ilişkilerle, eşitlik ve paylaşım, görev paylaşımıyla mümkün olabilir ki, bu, sosyalist hareketlerin çoğunu esir almış olan kalıpcılığın, şablonculuğun, dogmatizm ve ezberciliğin de aşıldığını daha bilimsel ve toplumcu bir noktaya gelindiğinin göstergesi oluyor. Bu temelde HBDH ve HBDH'de kendisini ifade eden devrimci parti ve örgütler 6 yılda kazanmış oldukları çok önemli bir birikimle 7. yıla giriş yapmıştır. 2022 yılı yakalanan bu devrimci sosyalist kültürün faşizm kar-

şısında sonuç alacağı bir yıl olacaktır. Faşizmi tekleşerek değil birleşerek yıkabiliriz. Çünkü faşizm her alanda tekçiliğe, tekelciliğe dayanır. Bunun karşıt kutbu ise birlik ve çokluk ve demokratik kültürdür. Demokrasi kavramını burjuva ölçülerde kullanmıyorum. Kavramı özüne uygun ve tarihsel toplum bağlamında ele almak gerektiğine dikkat çekmek istiyorum.

HBDH, AKP-MHP'nin ayaklarına vurdukça faşizm yıkılacaktır

Halk ve hareket olarak 'özgürlüğü sağlama zamanı' hamlesini sonuca ulaştırma kararlılığı, planlaması ve mücadelesi ile 2022 yılına giriş yaptık. HBDH'nin de iki yıldır yürüttüğü hamle Türkiye ayağını oluşturmaktadır. 2022 yılında HBDH'nin bu hamleyi daha sonuç alıcı bir düzeye taşıracak eylem çizgisine oturtacağına inanıyor, bunun için üzerimize düşen devrimci sorumluluğu her zamankinden daha fazla yerine getireceğimizi belirtiyoruz. Önder Apo içinde yaşadığımız dönemi 'devrim' süreci olarak tanımladı. 1907 Ekim Devrimi ve 1878 Fransız Devrimi ile benzerlikler kurdu. Dahası Türkiye halklarının tarihinde önemli bir aşama olan 1918-1920 yılları ile ortaklıklar taşıdığını ifade etti. Bu yıllarda devrimci demokratik gelişme sağlanabilseydi hiç şüphesiz günümüz Türkiye'si ve Kürdistan'ı çok farklı olur, halklar arası ilişkiler demokratik temelde oluşabilirdi. Soykırımcı sömürgeci temelde bir cumhuriyet inşası kader değildi. Geline aşamada bir dünya savaşının içerisindeyiz. Kapitalist sömür sistemi dönemsel değil yapısal bir kriz içinde ve tüm göstergelerinde iflâsı gösteriyor. Ayakta kalabilmesinin tek yolu insanlığa tüm coğrafyalarda dayattığı savaş gerçekliği oluyor. Güncel olarak her kıtada patlak veren savaş olgusu görünürde devletler arasında gibi görünse de özünde kapitalist sömür sisteminin insanlığa karşı savaşı oluyor. Bunun en yoğun çatışmalarını Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak 50 yıldır yaşıyoruz. 50. yılımıza 2022 Newroz'u ile birlikte Ortadoğu'nun demokratik komünal kültürünü ayakta tutan, halkların kardeşliğini ve birliğini esas alan, başta kadınlar olmak üzere tüm ezilen ve sömürülen kesimlerin umut kaynağı olarak giriyoruz. Muazzam bir tecrübe ve birikimle giriyoruz. Kapitalist sistemin Ortadoğu'da temsilciliğini yapan ulus devletler ise dikkat edilirse paramparça olmuş halde giriyorlar. Irak, Suriye zaten gözle görülür bir parçalanmışlığı yaşıyor. İran ayakta kalmaya çalışıyor. Türkiye ise AKP-MHP faşist idaresi altında, NATO'nun çok özel desteği ve operasyonları ile zor bela ayakta tutuluyor. İktidarın dayandığı devlet kültürü başta olmak üzere çok yönlü bir çözülmeyi yaşıyor. Devrimci durum denilen de bu oluyor. Toplumun hiçbir kesiminin güveninin kalmadığı, Kadın ve gençliğin, emekçilerin ve işçilerin hatta orta sınıfın önemli bir kısmının bile dayanmadığı bir rejim olan AKP-MHP faşizmi çıplak zor, baskı ve saldırı ile ayakta kalıyor. Bunun için HBDH'nin AKP-MHP'yi ayakta tutan bu zor mekanizmalarına vurmaması gerekiyor. AKP-MHP'nin ayaklarına vurdukça faşizm yıkılacaktır. Faşizmi yıkar ve birlikte kalmayı başararsak Türkiye ve Kürdistan'ın geleceğini birleşik hareketin belirlemesinin önünde hiçbir engel yoktur.

Bu temelde 2022 Newroz'unu kutluyor, mücadele eden tüm güçlere yeni mücadele yılında başarılar diliyorum.

NEWROZ ATEŞİNİ BEDENİ İLE GÜRLEŞTİRENLER

"Ben kendimi Newroz yapıyorum Kadifekale'de. Cizre, Mardin ve Nusaybin'in cevabını vermek zorundayım. Bana sahip çıkın. İsmet Sezgin'e haber veriyorum Newroz kutlanacak... Lastikle olmazsa bile, canımızla kutlanacak!" diye bir karton parçasının üzerine yazılan bu sözler 17 yaşında bedenini ateşe veren Rahşan Demirel'e ait.

Rahşan Demirel 15 Ağustos 1975 yılında Mardin'in Nusaybin İlçesi'nde dünyaya geldiğinde henüz 1973 Newroz'u tohumlama hareketinin üzerinden iki yıl geçmişti. 1990'lı yıllara gelindiğinde Newroz dört parça Kürdistan'da dağlarda, şehirlerde, kasaba ve köylerde milyonlar tarafından kutlanmaya başlanmıştı. Korku duvarı yıkılmış, Kürtlerin özgürlük talepleri sınırları aşmış, Ankara tedirgin, Türk askerleri ve polisi karakoldan çıkamaz bir duruma gelmişti. Kürtler baharın müjdecisi Newroz Bayramı'nı her yıl daha bir görkemli kutluyor, gerilla halklaşıyor, halk gerilla ile bütünleşiyordu. Direniş sökülme-mecesine kök salıyordu bu kadim kutsal topraklarda. Newrozlar serhıldanlara dönüşüyor, serhıldanlar Newroz ateşiyle gürleşiyor ve dalga dalga yayılıyordu. Fakat Türk devleti barbar ve saldırgandı; Newrozları kana buluyordu. Genç, kadın, çocuk, yaşlı önüne gelen herkesi katlediliyor. körpe bedenler panzerlerin paletleri altında çiğneniyordu. Jandarma, özel tim, polis ve askerler Cizir, Nisêbîn, Şirnex sokaklarında kan kusuyordu. Yine de özgürlüğe susamış bu halkın direnişinin önü alınamıyordu. Anaların zılgıtları uyuyan gök tanrıçaları uyandırmış, yeryüzünde lanetlenmiş olan halkın havarileri ölümde yaşamı yaratan çağdaş Kawa'nın tutuşturduğu üç kibrit çöpünün etrafında halaya durmuşlardı. Üç kibrit çöpü havarilerin canlı bedenlerinde gürleşmiş tutuşan ateş sınırları aşmış Avrupa ve Türkiye metropollerine ulaşmıştı.

1990'lı yıllarda Nisêbîn'de başlayan serhıldan Kürtlerin yoğun yaşadığı İzmir Kadifekale'de de yankısını bulmuştu. Devletin halk üzerinde uyguladığı baskı, şiddet ve gerçekleştirdiği katlam Rahşan'ın yüreğini yaralamış; sergilenen bu vahşet onda bir öfkeye dönüşmüştü. "Bu yıl Nevruz kutlanmayacak. Kutlayan olursa da, gereği yapılacaktır" diyen 1992 yılında dönemin içişleri bakanı İsmet Sezgin'e cevabı 21 Mart günü İzmir Kadifekale'de kendini Newroz ateşiyle özgülleştiren Rahşan Demirel verecekti. "İsmet Sezgin'e haber veriyorum Newroz kutlanacak... Ben kendimi Newroz yapıyorum" diyerek 73'te tohumlanan Newroz ateşinde kendisini kutsuyacaktı.

Rahşanların, Bêrivanların, Ronahîlerin, Semaların, Zekiyelerin, Mazlumların yaktığı Newroz ateşi sönmüyor; gürleşiyor, evrenselleşiyor ve yanmaya devam ediyor. Onlar ateşte sınanıp ateşte arınıp, ateşte kendilerini yarattılar. Sönmeyen, ölmeyen, gerçek olan ateşin kustallığında buluştular. Minnetle anıyor ve önderinde saygı ile eğiliyoruz.

Rahşan Demirel'in ses kasetine aldığı mektubu

İsmim Rahşan Demirel, kod ismim Sosin. Ben bir genç kızım, 18 yaşın-

dayım. Ruhsal, cinsel ve fiziksel herhangi bir eksikliğim yok. Yani açılmamış bir tomurcuk gibiyim. Maddi ve manevi durumum çok iyi. 15 senedir İzmir'de yaşıyorum. 2 sene iş hayatı gördüm. Ve size birkaç konuda değinmek istiyorum. Dinlemenizi rica ediyorum. İki defa Güneydoğu'ya gittim. Ezilen halkımı da gördüm. Bu ezilen halka peki ne gerekir, yani benim söylemek istediğim, herkesin elinden geleni, üstüne düşeni yapması lazım. Ben bütün Kürt tarihini biliyorum. Ketra İmparatorluğu'ndan, Kürdistan İşçi Partisi'ne kadar. En az siz de biliyorsunuz, propaganda yapma gereği duymuyorum. Çünkü Kürt halkı uyanmış, kendini tanımış bir halktır.

Ve ben kimim, neyim, nereye ait olduğumu biliyorum. O kadar inancım olmuş ki, cepheye niye gitmedin dersiniz, şehir kızıydım, yapamayacağımı biliyordum. İstemeyerek elimden bir hata çıkacağından korktum. Benim görüşüme göre, en güzel başkaldırma İzmir'de. Neden İzmir dersiniz? Çünkü İzmir'de Kürt halkının çok olduğu, mücadelesinin ise az olduğu kanaatindeyim. Evet ölmek istemiyoruz, öldürmeyi de istemiyoruz. Halkınıza ihanet etmeyin. Başkaldırın ve mücadelenize devam edin ki, Kürdistan'ı çabuk kurun. Bunları şahsen size söylemek isterim. Lakin amacıma ulaşamayacağımdan korktum. Kürt halkının ve vahşi barbar düşmanın önünde, kendi canımla halkımın Newroz'unu kutlar, daha dirençli, daha inançlı olmalarını dilerim. Allah liderimiz Abdullah ÖCALAN'a uzun ömürler versin.

-Kahrolsun faşizm!
-Kahrolsun sömürgecilik!
-Yaşasın Kürdistan ve Kürdistan İşçi Partisi!

Şu an sosyal içerikli olaylar nedeniyle verdiğimiz mücadele içindeyiz. Bu yüzden Kürt halkı, TC'nin onlara vermiş olduğu kısıtlı imkanlarla yetinmemiş, asırlardan beridir var olan Kürdistan devletini kurma çabasıdır. Aslında şu an Kürt tarihini söyleme gereği duymuyorum. Çünkü eskiden düşmanımızın uyuttuğu bu halk uyanmış, kendini tanımıştır. Ve bizler bunun bilincindeyiz, şunu da sizlere açıklamak istiyorum. Hepimizin bildiği gibi Newroz bizlerin bayramıdır ve TC bu bayramı bizlere yasaklamıştır. Ve şunu da açıklayayım. Kendimi Newroz yaptım, çünkü İzmir halkından belirli beklentilerim var. Beklentim de şudur; şu an belirli bir mücadele ve düşmanla savaş içerisindeyiz. İşte düşmana karşı elbirliği içinde olmalıyız. İzmir halkından isteğim; beni iyi bir yurtsever ve Kürdistan şehidi olarak görmeleridir. Bizler bugüne kadar benimsenmiş bir halk olarak yaşadık. Bu yüzden millet olarak kendi haklarımızı savunuyoruz. Ve sonuna kadar Kürt milletinin haklarını savunacağımıza inanıyorum. İnancım bu şekilde gelişmiş, son sözüm de şudur; Allah liderimiz Abdullah ÖCALAN'a uzun ömürler versin ki, bu halk sömürge altından kurtulsun. Newroz bayramını Kürt halkına canımla kutlar, daha dirençli ve daha inançlı olmalarını dilerim. "Şerefli bir ölüm, yaşamış olmanın en güzel ifadesidir."

-Liderimiz Abdullah Öcalan.
Yaşasın gerilla savaşımlar!
-Yaşasın 15 Ağustos bayramı!
-Yaşasın Kürt halkının birliği!
-Yaşasın PKK'nin kuruluş yıldönümü!
-Yaşasın 21 Mart,
Kürtlerin özgür olacağı gün!

Rêber Apo'nun Şehit Rahşan Demirel'in anısına yaptığı değerlendirme

Rahşan yoldaşı şöyle değerlendirmek mümkün: Mazlum'la başlayan tarihi direnişimizin 1992 Newroz'uyla hem kahramanca, hem onurlu yükselişinin onuncu yıldönümünde. Mazlumların başını çektiği, çağdaşlaştırdığı Newroz geleneğine halkımız büyük bir karşılık vermiştir. Türk devletinin tankları, topları ve her türlü uçak saldırılarına karşı da çok kahramanca bir cevap vermiştir.

Rahşan yoldaş da, gerçekten tarihi bir dönemde, çok tarihi büyük bir yığılma çok kahramanca eylemini ortaya koymuştur. Bu, ulusu yeniden var etmenin büyük bir adımıdır. Bu yıl çok sayıda genç kızın kahramanca direnmesi var; Van'daki Bêrivanlar, Zekiyeler, yine Norşin'deki Roza ve bunun gibi çok sayıda genç kızın çok çok büyük bir fedakarlıkla, düşmana teslim olmamak için böyle görkemli eylemleri vardır. Son kurşunu kendilerine sıkarak, düşmanın eline düşmemenin kahramanlıkla ilişkisi var.

Şimdi yoldaşların ateş içerisinde kendini ateşe verme, "Ateşi daha da gürleştirtirin" 'biçimindeki çağırısı, kesinlikle halkımızın da içine girdiği direniş ve özgürlük yürüyüşünün eserdir ve tamamen bu çağırığa bağlı kalınacaktır. "Bütün halkımız, ateşi söndürmeyin" çağırısı Ferhatların da bize vasiyetidir. "Daha da alevlendirin" sözleri bize talimatlarıdır ve işte bu Zekiyelerle, Rahşanların devam ettirmesi oluyor.

Biz de halkımızın direniş alevlerini, daha da hissedilen bu kahrolası geçmiş, her türlü lanetli geçmişle yerle bir edinceye kadar, her türlü pisliliğe bulandırılmış bu halkı tamamen temizleyinceye kadar kendimizi ateşle yıkayacağız! Yani bu, "Ateşi daha da gürleştirtirin!" demek, tarihimizde pislik adına ne varsa, günümüzde kölelik adına ne varsa hepsini temizleyinceye kadar daha da gürleştirilerek devam ettirilecektir, anlamındadır.

Rahşan yoldaşın çağırısına sonuna kadar bağlı kalacağız. Onun özlemlediği tam yaşanılabilir ülke ve halk gerçekliğine ulaşmaya kadar bu ateş gürleşecektir; düşmanı yakacaktır, kendini yakacaktır ve özgürlüğe götürecektir.

Bu kahraman yoldaşımızı bu temelde selamlıyoruz ve anısına bağlı kalacağız. Anısı, bizim için emredicidir ve tam bağımsız bir ülke ile özgür bir halk ve onun için de insanlık ailesi içinde yaşanılabilir yerimizi bulduğumuzda, evet ancak o zaman bu ateş söner.

Ronahî ve Bêrivan arkadaşların mektubu

Yüce Kahraman Halkımıza!

21 Mart, NEWROZ'unuzu candan kutlarken hedefimiz olan insani bir yaşam için sizlerin daha da çok direnmeniz gerektiğini Parti Önderliğimizin de vurguladığı gibi kendimizden, çok az da olsa başlatıyoruz ve sizlere devretmek istiyoruz. Özellikle Avrupa'daki halkı-

DAVET

*Bilekler kan içinde,
dişler kenetli,
ayaklar çıplak ve ipek bir balığa
benzeyen bir toprak.
Bu cehennem ve bu cennet bizim.
Kapansın el kapıları, bir daha
açılmasın
Yok edin insanın insana kulluğunu,
bu davet bizim,
yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür.
Ve bir orman gibi kardeşçesine,
bu hasret bizim.*

BİLİRİZ

*Saçlarımız ve dişlerimizin
döküldüğü,
umutlarımızın döküldüğü gibi,
gözlerimizden yaşların boşaldığı,
gökyüzünden mavi fakat
derincesine boşaldığı gibi.
Biliriz biz suyun dağlardan
çağlayarak aktığını,
şafağın denizde battığını da biliriz.
Ağlatan arkadaş, dost görünen
düşmanı,
terk eden sevdalıyı da biliriz.
Biliriz biz işkencenin ne olduğunu,
zulmün varlığını, nasıl göz yaşlarımızın
aktığını
işkencede de biliriz.
Bilmediğimiz ise, özgürlük, kardeşlik
ve dostluk.*

mızın da Parti Önderliğimizin belirttiği gibi devrimi Kürdistan'a taşırmaları, vazgeçilmez bir öneme sahiptir.

Bu temelde kadınlarımıza da öylesine büyük görevler düştüğünden dolayı, tam ayakta durmalı ve bunu Parti Önderliğimizin yol göstericiliğiyle becerebilmelidirler! Sizlere, yüce halkımıza içten inanıyoruz ve güvenimiz sonsuzdur.

-Yaşasın Başkanımız Apo!
-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
-Yaşasın Enternasyonalizm!

Ronahi-Bêrivan

Rêber Apo'nun Ronahî-Bêrivan arkadaşlar anısına yaptığı değerlendirme

İki kahraman Kürt kızı, Ronahî ve Bêrivan yoldaşların bu soylu ve yiğitçe eylemleri; tarihe verilmiş güçlü bir cevap olduğu kadar, inkarcılığa ve ülkeden kopuşa karşı da, büyük bir özgürlük çıkışıdır.

Partimizin bu yiğit iki kızı, Dersim ve Elbistan gibi, düşman eliyle ulusal tahribatın en çok yaratılmaya çalışıldığı alanlardan koparak, Avrupa'ya gelmişlerdir. Bu nedenle onların eylemleri, genç kızların şahsında temsili bulan özgürlük ve bağımsızlığa çağrı olmakta, ruhta, yürekte ve beyinde ülkeye bağlanmanın ve gelecekte fiziki olarak vatana dönüşün yükselen çığlığı anlamına gelmektedir.

Aynı zamanda eylemlerinin Almanya'da gerçekleşmiş olması, Almanya ve TC'nin, 150 yıllık Kürt düşmanlığına, ulusumuzun ülkeden kopartılmasının ve imha silahlarının ülkemize taşınarak kullanılmasının, büyük suç ortaklığına karşı da anlamlı bir direniş olmaktadır.

Onlar; Mazlum Doğan, Zekiye Alkan ve Rahşan Demirel ile başlayan bu büyük soyluluk ve cesaret örneğinin, yeniden ve önemli bir süreçte tarihsel buluşmasını gerçekleştirmiş, insanlığa sundukları kararlılık mesajları ile kendilerini ateşin temizliğinde yeniden yaratmışlar, büyük saygı duyulması ve önünde eğililmesi gereken eylemleri ile, zafer yürüyüşümüzün çok değerli ve önemli birer kilometre taşı olmuşlardır.

Bütün ulusumuz kadar, Avrupa kitlemiz, Kürt kızları ve oğulları için bu değerli yoldaşlarımızın çağrısı: Mücadeleye daha güçlü katılmanın, ruhta ve düşüncede daha büyük bağlanmanın emridir. Ve Kürdistan kadınına verdiğimiz büyük değer, ordulaşmasının, ulusal kurtuluşta rolünü oynamasının doğrulanması mesajıdır.

Ronahî ve Bêrivan yoldaşlar, yükselen mücadelemizin, Kürdistan devriminin birer zirvesi olacak, mücadelemizde yaşayacaklardır.

Anıları önünde saygı ile eğiliyoruz. Anılarına zafere dek, güçlü bir savaşa cevap vereceğimizi belirtiyoruz. 1994 gibi önemli bir yılda, onların soylu direnişinden de güç alarak, yükleneceğimizi söylüyoruz. Herkesten önce, onlara özgür bir vatan sunmanın inancı ile "Ya Kazanacağız Ya Kazanacağız" diyoruz.

Ronahî ve Bêrivan yoldaşların anısı ölümsüzdür.

SEMA YÜCE'NİN MEKTUBU

Çağımızın Sosyal Mücadeleler Öğretisinin Yaratıcısı Parti Genel Başkanımız, Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya!

1971 Ağrı doğumluyum. Parti içinde Leyla ve Serhıldan kod isimlerini kullandım. Geçmişte Kürt feodalitesi içinde belli bir yeri olan, ancak TC tarihi boyunca ne tam anlamda rejimle buluşan, ne de Kürt kimliğini korumaya dönük ciddi bir öncülük yaratan, giderek sistem içinde eriyen, maddi olduğu kadar, manevi olarak da zayıf düşen bir ailenin çocuğuyum. Ailem, belli bir bölge insanları içinde dini vasıfları nedeniyle ve şeyhlik kurumuna dayanarak moral merkez rolünü oynamışsa da, günümüzde toplumsal bir iddiaya sahip olmayan, vasatlaşan bir ailedir. Bu aile içinde yetişen altı çocuktan biriyim. Ailemde belli bir yurtseverliğin olması, medrese eğitiminin aile içindeki uzantıları, aile içinde büyük amcamın bana Leyla Qasım diye hitap edişi, '70'li yılların belleğimden sınırlı kalan, ancak derin izleri beni mücadeleyle, '90'lı yılların kitleliliğiyle buluşturdu.

Küçüklüğümde bugüne kadar ailemin şahsında şahit olduğum Kürt gerçekliğinin tüm çatışmalarını, çelişkilerini yaşadım. Son olarak Kemalizm'in eğitim kurumlarında gördüğüm eğitim ile bu daha da boyutlandı. Özellikle de üniversitede emperyalist kültür ve onun kadına sunduğu seçeneklerin üzerimdeki etkileri sonucu, çocukluk hayallerime karşıt yaşam arayışının içine gir-dim. Kendimi doğru temellerde örgütlememişim, Önderlik kavrayış düzeyimi zamana ve mekana uyarlamadığım için kişiliğimdeki gerilikleri aşamadım. Aynı zamanda toplumda, mücadele saflarında köleliğe karşı büyük öfkeme, inadıma rağmen, erkek egemen toplumun dayatmalarına karşı güçlü bir duruşu sergileyemedim. İsyan adına attığım her adımda bağımlılık duruşuna yol açtım. Bir anlamda bu toplumla bütünleşen ve onun üreticisi olan bir konuma geldim.

1988'de üniversitede mücadeleyle tanıştım. Bu on yıllık mücadele yürüyüşümde yukarıda özetlemeye çalıştığım kişilik durumumun tüm ayrıntıları söz konusudur. Geriye dönüp baktığımda bir Kürt kızı olarak, özgürleşme yoluna giren her Kürt insanının ve kadınının, hatta her insanın yaşayabileceği bir çok beşeri zaafı, kişilik sorunlarını, siyasal ve örgütsel eksiklikleri yaşamış olduğumu görüyorum. Fakat asla yerinde saymadım. Başkan Apo ve O'nun önderliğinde gelişen özgürlük öğretisi, beni hep ayakta tutan bir güç kaynağı oldu. Gelineen noktada kişiliğimde Kürt toplumunun ve yine Kürt egemen sınıflarının tüm çelişkilerinin bir kadın kişiliğinde ulaşabileceği son noktaya geldiğini ve bunun aynı zamanda aşma noktası olduğumu görüyorum. Mübalağasız, kişiliğimde yaşanan çatışma düzeyinde bin yılların bir çatışmasını hissediyor, duyumsuyorum. Bu, aynı

zamanda kendimi aştığım AN'ı ifade ediyorum. Bunun tesadüf olmadığını biliyorum. Bu durum Başkan Apo şahsında Kürt gerçekliği içinde verilen insanlaşma, sosyalleşme ve özgürleşme mücadelesini, "Savaşta Zafer, Yaşamda Özgürlük" aşamasına gelmesiyle yakından ilişkilidir. Mücadelenin geldiği düzey, bunun alanımızda yürütülen Partileşme çalışmalarında bulunduğu ifade sonucu şu gerçeği daha iyi kavıyorum: Nasıl ki gökyüzünde iki güneş yoksa ve olmayacaksa, bir insan için, özgürleşmek isteyen bir kadın için, iki yaşam seçeneği, iki moral merkez olamaz. Bu satırları yazdığım AN, kendimde düşünsel, moral ve yaşamsal açıdan Başkan Apo'yu tek merkez haline getirdiğim, kendimdeki tüm iç engelleri aştığım AN'dır.

Bu dönemin bir emridir. Bu dönem, mücadelenin geldiği bu aşama, tükenmiş bir toplumun tüm öfkelerini, inadını, sabrını ve acısını kendinde biriktiren, büyük intikam savaşını, peygamberlerde dahi görülmemiş bir sabırla yürüten Başkan Apo'nun emeklerinin bir ürünüdür.

Gelineen aşamada düşman, büyük insanlık yürüyüşümüzü durdurmak istemektedir. Türk Genel Kurmaylığı bir süredir mücadelemize "Marjinalleştirme" adı altında tasfiyeyi dayatmaktadır. Bu plan emperyalist merkezlerde hazırlanmış, bölge gericiğini yanına almış ve Türk sömürgeciliği eliyle uygulanan, uygulanırken de iç ihanete dayanan bir plandır. Kürt işbirlikçiliğini ve onun mücadelemiz içindeki uzantılarını, kendisi için sosyal zemin kabul eden bu planın özünü, insanlığın beşiği Mezopotamya'dan başlayan çağdaş insanlaşma yürüyüşünü Kürdistan'da, hatta Kürdistan içinde de dağlarda, tek tek şehirlerde, insan beyni ve yüreklerinde sınırlandırma, daraltma, içten içe çürüterek düşürme planıdır. Bu planın temel zemini köle Kürt gerçeği, onun sosyalite düzeyidir. Düşman, Kürtler'i çağın Lut kavmi haline getirmek, onları açlıkla, cinsellikle teslim alarak tüketmek istemektedir. Bunun için ülkeyi insansızlaştırmakta, gemilerle kendi merkezlerine taşıdığı sürgün Kürtler'den, kendi Kürt gettolarını oluşturmakta, bu gettolara topladığı Kürtler'in kişiliğinde özgür yaşam seçeneğini boğmak istemektedir. Köylerini yaktığı insanlarımızı metropol varoşlarında çöplüklerden ekmek toplar hale getirerek, açlıkla terbiye etmek istemekte, buralarda biriken gençleri yaşam sınırlarında tüketmektedir.

Partimizin Zap'ta, Etruş'ta, Ninova'da yaşama geçirmeye çalıştığı özgür yaşam seçeneğini tecrit ederek, imha ederek Kürtler'e tek tercih olarak düşkün bir yaşamı sunmaktadır. Emperyalist istihbarat birimlerinde üretilen bin bir planla özgürlüğün teminatı olan gerilla, kitleden kopartılmak,... öncülüğü düşürmek için her türlü politika ve imkan devreye sokulmakta, gerillayı karşıtına dönüştürerek, özgürlüğü değil düşkünlüğü ... getirme hesapları güdülmektedir. Ulusal iktidarlaşmanın yolu işbirlikçi Kürt güçleri olan başta KDP ve onun uzantılarıyla kapatılarak, kendi denetimlerinde bir Kürt bölgesi yaratılarak, bölge halklarının kurtuluş umudu olan çağdaş MED hareketi boğulmak istenmektedir. Güney Kürdistan'da başlayan iktidarlaşma hamlemiz ile, Anadolu dağlarında başlatılan kardeşleşme, halklarla, kültürlerle buluşma, devrim ateşini yaygınlaştırma hamlemiz kirliliği politikalarla boğulmaya çalışılmaktadır.

Düşmanın bu politikasının zindan ayağı, rehabilitasyonu. Zindanda "Marjinalleştirme", Mazlumlar'ın, Hayriler'in, Kemaller'in ve Dörtler'in yaktığı yaşam ateşini söndürmek, tek tek bi-

reylerin beyinde ve yüreğinde duvarlar örerek dağların doruklarında yanan mücadele ateşiyle buluşmasını engellemek, Partimizin çözümleme silahını, düşmanın ideolojik, kültürel kuşatmasını tersine çevirmek, atomlarına dek çözümlenmesi olan on binleri, kendi kendini içten içe tüketen bir yapı haline getirecek, tüm moral değerlerimizden kopartma ve kendi işbirlikçi seçeneklerini sosyal dayanağı haline getirmektedir.

"Marjinalleştirme" politikasının her alandaki değişmez silahı, geleneksel kadın ve erkek egemen kişilik yapılarıdır. Bu silah kaba cins eğilimlerinden, egemen örgüt ve politika anlayışlarına dek her açıdan kullanılan bir malzemedir. Sömürgecilik bitip tükenmek üzereyken, tek dayanağı yarattığı insan tipi kalmıştır. Başkan Apo öncülüğünde yürütülen mücadelemiz, şehitler ordumuz, bu politikayı erkenden fark etmiş, çözümlenmesini gerçekleştirmiş ve yurtsever halkımıza mal etmiştir. MED TV ekranlarında yayınlanan Parti içi tartışmalar, bu süreci halkımıza kavratmıştır. Bu açıklık politikası güncel olarak düşmanı püskürttüğü kadar, gelecek toplumun inşası açısından da önemli bir dinamik olarak gündeme gelmiştir. Parti Önderliği'nin anlık çabalarıyla bu süreç tersine çevrilmiştir. Gerillanın Güney'de ve Anadolu dağlarındaki hamleleri kadar emperyalizmin merkezlerinde yürütülen devrimci diplomasi, Erzurum odaklı zindan direnişleri ve son olarak 8 Mart ve 21 Mart kitlel kutlamaları bunun ispatıdır.

Mevcut durumda düşman politikalarında sonuca ulaşmak için son bir hamle hazırlığındadır. Türk Genel Kurmaylığı'nın son hareketliliği bunu ifade ediyor. Açık ki yine kirliliği politikalarının merkezinde Başkan Apo'yu etkisiz kılma, sınırlandırma, O'nun politik çizgisini O'na rağmen işlevsiz kılma vardır. Bu politikalarındaki ısrarlarının nedeni, yine Parti içinde bir türlü özgür yaşam seçeneğine, doğru bir merkezleşme ve kurumsallaşmaya gelmeyen erkek ve kadın kişiliklerine duyulan güven vardır.

Ancak Kürt kadını Başkan Apo'nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirliliğine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan Apo'nun 8 Mart'ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği "kadın eksenli bir kurtuluş ideolojisi"nin geliştirilmesi gerektiği, böylesi bir öğretinin savaş sorunlarından kalıcı bir barışa özgür insana kadar bir çok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart'la başlayıp 21 Mart'ta doruğa çıkan eylemli yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.

Başkanım!

Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Bêrivan, Ronahî, Mîrza Mehmet ve Eser yoldaşların izin-

de kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğunu, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak isteğimin nedeni; soyluluğu bilinen tüm tanımlarından arındırarak, kendisi basit düşleri büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteğimdir.

Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üstünde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki bu kendini aşan insan eylemidir. Bu kararı verdikten sonra tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaaf- ların ayartıcı gücünü son bir kez gördüm ve yendim. Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan Apo'ya bağlılık andımın, bu tutkunun ateşinde kül olmak ve bu küllerden yeniden kendini yaratmak olduğunu şimdi daha iyi kavırıyorum.

Kendimde yaşamı yaratmak kararımda en önemli güç kaynaklarımdan biri de kadının Partileşme silahı olan YAJK'tı. YAJK, hem Başkan Apo'nun kadınlara yoldaş olunabileceğine inancın eseridir, hem de inanıyorum ki Başkan Apo öğretisinin kurumsallaşmasının, yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütme her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Başkanım!

Zafer tanrıçamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığımı, O'nun görkemli eylemine sadece özülle değil, biçim itibarıyla da cevap olmak isterdim. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Bu Newroz'da ayağa kalkan binlerce çocuk yüreğinin masumiyetiyle buluşmak, bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan Apo'ya adıyorum. Kadınlar, küllenen Kürt ateşinin kıvılcıklarıdır. Küllerinden yeniden doğmayı başaran bunun kıvılcımı olan her kadın, özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak bu bile Başkan Apo'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ben ancak kendi yüreğimi verebilecek güçteyim.

Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücrelerini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyor, bağlılık andımı yineliyorum.

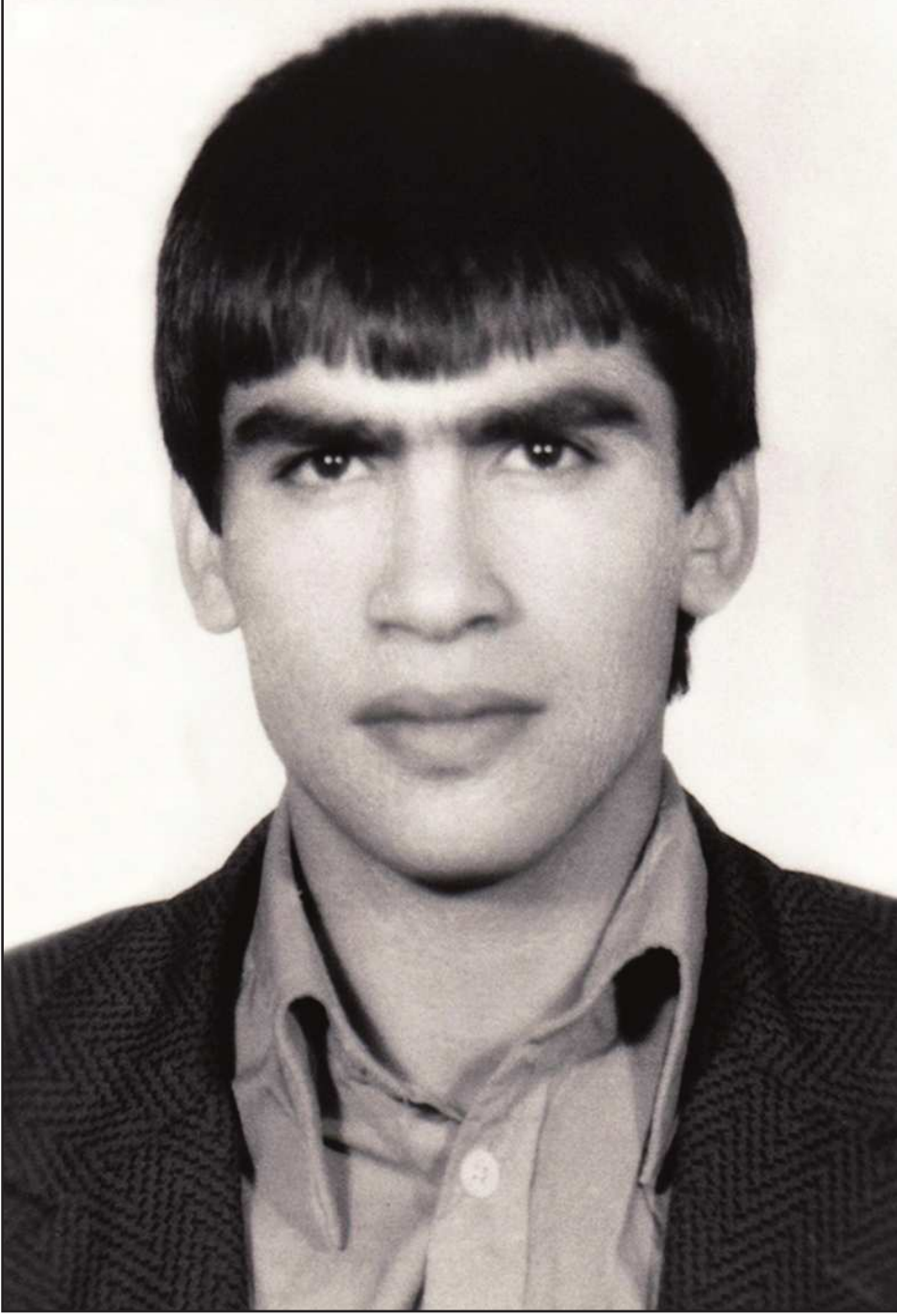
Yaşasın Başkan Apo ve O'nun Özgürlük Öğretisi!

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Yaşasın Özgür Ülke, Özgür İnsan! Kahr olsun Her Türden Egemenlik ve İşbirlikçiler!

Devrimci Selam ve Saygılarımla
Sema Yüce

Enerjinin ahlakı var mıdır? Sayısız atomun akışında ilerleyen yaşam insanla düşünce gücü kazanır. Peki, evrende madde sürekli hareket halinde neye ulaşmanın peşinde ve nereye varacak? Mazlum Doğan'ın direnişi üzerinde düşününce bu sorular zihnimde oluştu. Çünkü aradan geçen kırk yıla rağmen enerjisi, yaşam amacını bulmanın arayışındadır. Cezbeden enerjisi, inançlı bir insanın en karanlık yeri dahi aydınlatacağını göstermiştir. Ülkesi Kürdistan'ın güzellikleri sürekli yabancı istilacıların karanlık bulutları ile örtülmüştü. Mazlum Doğan bu karanlık bulutları savurmanın savaşçısıydı. Bu nedenle zeki, güzel, herkesin olmak isteyeceği bir insanın vücut bulmuş haline geldi. Özgürlükten beslenen, hakikati hırka edinen dahi ve derviş bir kişilikti. Verili yaşamın dansına ayakları uymamış, hayatını ideallerine adamıştı.

Amed Zindanının direniş mayası olan Mazlum Doğan, düzenli, titiz, disiplinli, temiz ve planlıydı. Her anı planlı yaşardı. Spor, çalışma, dinlenme, okuma, uyuma saati yani a'dan, z'ye her anı planlı ve düzenliydi. Zamanında boşluğa yer vermezdi. Her anına düzenli bir çalışma tarzını sığdırırdı. 1979 Kasımında tutuklandığından dolayı o süreçte yeni çıkan iki kitabı okuyamadığı için üzülüyordu. Hayatının her anına bilgi edinme aşkını yerleştirmişti. Kitap okumayı sanat düzeyinde ele alıyordu. Okuduğunu inceleyen, araştıran, kitapların içeriğinde doğruyu, yanlış süzgeçten geçiren, kavrayan ve özümseyen bir yapıya sahipti. Yaşamının her anına anlam yüklüyordu. Zihni yorulmak bilmeden davası için büyük bir gayretle çalışıyordu. Zengin entelektüel özelliğinin yanı sıra inatçı ve direnişçi bir mizacı vardı. Davasında yorulmak bilmeyen, zapt edilmez, sevgi dolu bir devrimciydi. Yaşam tarzının zarafetini, anlam derinliği ve ince ruhu tamamlıyordu. Yaşamın onun için tek bir anlamı vardı o da; mücadele için üretmek ve yaratmaktı... Her hücresinin cevheri güzelliğin mekanıydı.

Kıt kanaat koşullara rağmen parti tarihini yazmıştı. Yazdığı belge ablasında yakalanmıştı. Ablası ve çocuğu birlikte düşmanın elindeydi. Zorbalığı ustaca icra eden Esad Oktay Yıldırım, Mazlum Doğan'ın ağlayan yeğenini kucağına almış, ona: 'Gel yeğenin yanımda. Yeğenini kucağına almayacak mısın' dedi. Mazlum Doğan yeğenine bir zarar verir endişesiyle insan suretine bürünmüş bu yaratığın söylemine kayıtsız kaldı. Düşmanını iyi tanıyordu. Zaafı görülmesin diye yeğenine sevgisini göstermedi.

Amed zindan direnişinin adını: 'Mazlum Doğan' diye dile getirir ardılları. Kan dökme düşkünlerinin vahşet arenasına dönüştürdüğü zifiri zindan karanlığında: 'Direnmek Yaşamaktır' dedi. Yaşamı ancak direnerek var edebilirdi. Teslimiyete ve apoletli generallerin kurallarına ve işkencelerine asla boyun eğmedi. Teslimiyeti kabul edenlere: 'PKK bize direnişi öğretti. Direniş zafere, teslimiyet ihanete götürür' diye çağrıda bulundu.

Fosseptik çukurunda, algı ötesi, akıl sınırlarını zorlayan bütün işkencelere, bir avuç kalan sayılarına rağmen direndiler. İlkeli insan nasıl olmalıdır diye sorulursa: 'En hakiki yanıt Mazlum Doğan gibi olunmalıdır' diye anlatır arkadaşları. İlkeli bir tabiatla sahipti. Hayatını ilkeleriyle inşa etmişti. Canlı canlı mezarda olmalarına rağmen bir gün bir arkadaşıyla satranç oynuyordu. O arkadaşı yanlış bir hamle yapınca, yaptığı yanlış hamleyi geri almak istedi. Mazlum Doğan: 'Satrançta hamle geri alınmaz. Her şeyin bir kuralı vardır. Satrançın evrensel kuralları vardır' dedi. Kaybetmeye tahammülü olmayan arkadaşları: 'Biz cezaevindeyiz. Cezaevinin kuralları da ayrıdır' diye yanıt verdi. Mazlum Doğan: 'Olmaz, kabul etmem. Her şeyin bir kuralı vardır' dedi. Oyunu yarıda bırakıp, kalktı ve oynamadı.

1981 Ölüm orucu anlaşmasında Türk devleti, verdiği sözleri kalleşliğinin gereği yerine getirmeydi. İşkencelerin dozajı da her gün kat be kat artmıştı. Alçaklığın cisimleşmiş hali olan Türk devleti: 'Kurallara uyarırsanız, siyasi

NEWROZ DİRENİŞ MAZLUM DOĞAN

Amed zindan direnişinin adını: 'Mazlum Doğan' diye dile getirir ardılları.

Zifiri zindan karanlığında: 'Direnmek Yaşamaktır' dedi. Yaşamı ancak direnerek var edebilirdi. Apoletli generallerin kurallarına ve işkencelerine asla boyun eğmedi.

Teslimiyeti kabul edenlere: 'PKK bize direnişi öğretti. Direniş zafere, teslimiyet ihanete götürür' diye çağrıda bulundu.

savunma yapabilirsiniz. İşkence de yapmayacağız' demişti. Ölüm orucunu sürdüren PKK'nin öncü kadroları tarihe not düşmek için savunma yapmayı olmazsa olmaz görmüştü. Anlaşma karşılıklı verilen sözlerle sağlanmıştı. Mazlum Doğan ve Mustafa Karasu bu anlaşmaya 'Siyasi savunma yapmamıza izin vermezler' diye karşı çıkmışlardı. Ama zulüm onları çimento gibi birbirine kopmacasına bağlamıştı. Bu bağlılık. Anlaşmaya karşı çıkmalarına rağmen arkadaşlarının savunma yapmak için aldığı ölüm orucuna son verme kararına uydular.

Devletin gücünü, karanlık yüzünü ve ihtişamını yansıtan zindanda tutsaktılar. İnsan dilinin ifade etmeye utanacağı işkenceler görüyorlardı. Kurallara uymalarına rağmen Türk devleti verdiği: 'Siyasi savunma yapabilirsiniz' sözünü unutmuş, ihaneti dayatmış ve eski işkenceleri ise aratır olmuştu. Mazlum Doğan ise arkadaşlarına sürekli direnmeyi dayatıyor: 'İhanet çokküstür, ihanete dur dememiz gerekir' diyordu.

Hayatının öyküsünü inancıyla yazdı

21 Mart 1982 yılının gecesiydi. O her şeyin kuralına değer biçerdi. Direnişin de kuralı vardı. Bedeli can olsa da. Direnişin kuralına uyma kararı almıştı. İhanete ve teslimiyete bir yanıt vermeliydi. Mazlum Doğan yan hücrelerinde kalan Mustafa Karasu'ya: 'Heval bu gece Newroz. Newroz'u nasıl karşılamayı düşünüyorsunuz' diye sordu. Mustafa Karasu: 'Bilmiyorum' diye yanıt verdi. Fısıltı şeklinde de olsa Mazlum Doğan ona: 'Ben üç kibrit çöpünü yakacağım ve bu benim son Newroz'um olacak' dedi. Düşündüğü ve hissettiği direniş, Kürt halkının geleceğini yaratacak. Zindanın zifiri karanlığında nefesin sesini alacak kadar duyargalar açıldı. Her bakış, her söz, her dokunuş bir kitap kadar anlam ve düşünce yoğunluğu yaratıyordu, zulme karşı yüreklerinde öfke taşıyanlarda. Onu işiten biri daha vardı. Mehmet Hayri Durmuş, ona: 'Yapma, savunmaları hazırlayalım. Sonra direnişe geçeriz' dedi.

Yüzü bir doğa yasası gibiydi... Sorgulanamayacak, değiştirilemeyecek. Ödün koparılamayacak bir doğa yasası. Amacının yaşayacağı yere adımlarını atmaya hazır. Hayatının öyküsünü inancıyla yazacaktı. Ölecekti ama direnerek... Yaşamaktan çok daha onurlu bir hakikat vardı. O da teslim olmayıp

da ölmekti. Ölümünden yaşamı yaratacak. Direnişlerini tüm sözcüklerden daha iyi anlatan bir deri bir kemik kalmış bedenleriydi. O bedeni dışında hak olan, yaşatan ve kendilik olma değerlerine onları ulaştıracak öz savunması yoktu.

Newroz gecesini yaktığı üç kibrit çöpü ile aydınlattı. Tek kişilik hücresi ancak 1, 70 cm uzunluğundaydı. Su borusu tavandan geçiyordu. Kravatını boğazına ilmek yaptı. Ayaklarını musluğa bağladı. Kendisini asabilmesinin hiçbir şekilde koşullu yoktu. Ama eylemini yapmada kararlıydı. Bedenini her iki elini duvardan çekerek boşluğa bıraktı. İnsan kolay kolay can veremezdi. Kaç saat o acı sürdü. Kimseler bilemezdi. Doğrusundan o kadar emin bir şekilde kravatın onu boğmasıyla can verdi. Fakat sessiz çılgılığı, kendini unutan kavminin vicdanında yankılanacaktı. Emin olduğu doğrusu da zaten kavminin kendi hakikatini hatırlamasıydı. O bunu üç kibritin kıvılcımla başarmıştı.

Ağzından tek bir ah sesi bile çıkmamıştı. Çünkü biri öksürse, kaşınsa veya hapsirsa bile herkes işkence görürdü. Newroz sabahı, çorba dağıtan tutuklunun elinden kepçe düştü. Hemen gardiyana: 'Hücrede kimse yok' dedi. Gardiyan hemen hücreye koştu. Ama dışarı çıkması bir oldu. Eylemi yoldaşlarının kalbinde yankılanmıştı. O gün zebaniler hiç kimseye dokunmadı. Mazlum Doğan'ın hemen etkisini gösteren onurlu öfkeden korkmuşlardı. Her gün onlara işkence yapanlar tutsaklara yaklaşamadılar. Çünkü hepsi patlamaya hazır. Bunu anlamışlardı.

21 Mart 1982 Newroz'unda Mazlum Doğan, direnişi halka haline getirmişti. 18 Mayıs günü üç kibritin kıvılcımı dörtlerin bedeninde gürleşti. 14 Temmuz günü ise ölüm orucunu mahkemede açıklayan Mehmet Hayri Durmuş: 'Tarih Mazlum Doğan'ı haklı çıkardı. Siyasi savunma yapmamıza izin vermediğiniz için ölüm orucuna başlıyoruz. Mezar taşıma bu adam halkına borçlu gitti diye yazınız' dedi. Amed zindan direnişinin ruhuyla varlığı yaralanan Kürtlerin adımları fedaice dağlara atıldı... Enerjinin ahlakı var mıdır? Evet vardır. Aradan kırk yılda geçse ölmedi yaşıyor Mazlum Doğan... Newroz'da zulme karşı ayaklanan halkın ruhuna akıyor enerjisi.